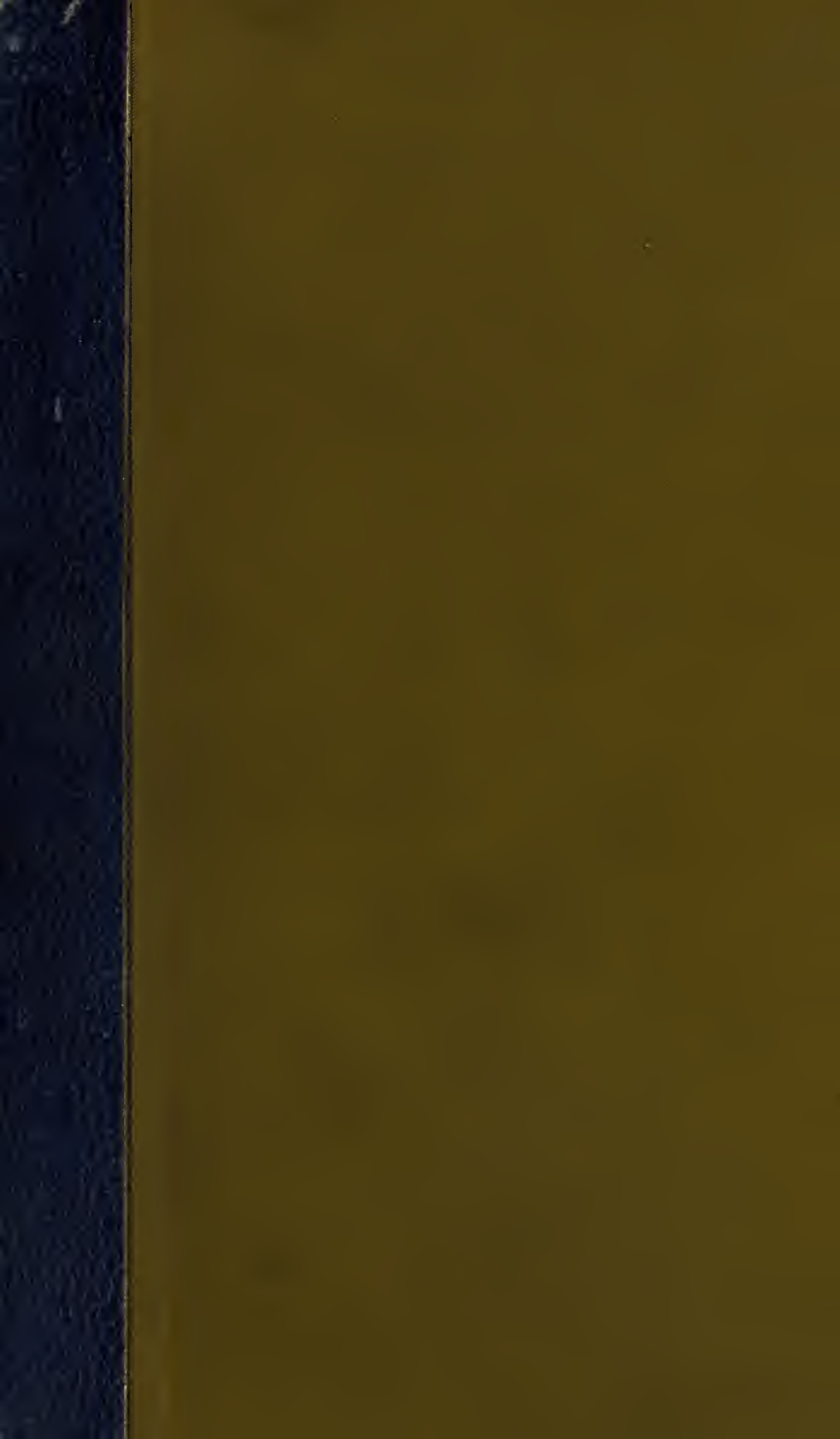

APOCALYPSIS

Explicata secundum Sensum Spiritualem

UBI REVELANTUR ARCANA

quae ibi praedicta et hactenus recondita fuerunt

VOL. VI

Index Rerum

TUM

Index Locorum Scripturae Sacrae

ADORNATI AB EDITORE

NEW YORK

AMERICAN SWEDENBORG PRINTING AND PUBLISHING SOCIETY

20 COOPER UNION

MDCCCLXXXV

Index Rerum in Explicatione super Apocalypsin.

Nunc primum Latine adornatus.

Per filios Aharonis repraesentabatur Dominus quoad Divinum Verum ex Divino Bono procedens (n. 375[*h*], 502[*a*]).

Vestes Aharonis repraesentabant talia quae procedunt ex Divino Amore (n. 427[*b*]).

Per vestes Aharonis et filiorum ejus repraesentabantur spiritualia (n. 375[*h*]).

Vestes Aharonis in genere repraesentabant regnum spirituale, hoc enim in caelis investit regnum caeleste (n. 717[*b*]): regnum spirituale dicitur ubi recipitur Divinum Verum; quare Divinum Verum per "vestes Aharonis" in genere significatur (n. 717[*b*]).

Per "ephodum Aharonis" significatur Divinum Verum in ultimis: per "duodecim lapides" in pectorali ephodi significata sunt Divina vera in ultimis (n. 717[*b*]).

Sub duodecim lapidibus pretiosis erant nomina tribuum, seu duodecim filiorum Israelis (n. 431[*a*], 717[*b*]).

Quod baculus Aharonis floruerit et produxerit amygdalas, causa (n. 727[*b*]).

Baculus Aharonis repraesentabat et inde significabat verum ex bono amoris (n. 727[*b*]).

Per "domum Aharonis" significantur omnes qui in bono amoris sunt (n. 696[*c*]).

Per "semen Aharonis" intelliguntur qui in affectione genuini veri sunt, quod a bono caelesti (n. 768[*d*]).

Ahola. Aholiba.—(*Videantur* ***Ohola, Oholiba.***)

Ai. Aja.—"Ai" significat doctrinam veri (n. 435[*b*]); cognitiones boni, et in opposito sensu confirmationes mali (n. 655[*a*]).

Ajalon.—Quod dicatur "sol stetisse in Gibeone, et luna in valle Ajalonis" (*Jos.* x. 12, 13) significabat quod ecclesia prorsus vastata fuerit quoad omne bonum et verum (n. 401[*d*]): hoc erat propheticum; hoc miraculum, si prorsus ita factum fuisset, invertisset universam mundi naturam, quod non faciunt reliqua miracula in Verbo; quin usque quod lux illis e caelo data sit, lux sicut solis in Gibeone, et lux sicut lunae in valle Ajalonis, non dubitandum est (n. 401[*d*]).

Ala. Alata.—Per "alas" significantur vera spiritualia (n. 558). Per "alas" cum de Domino significatur Divinum spirituale (n. 283[*c*]): "alae Jehovae" significant vera spiritualia (n. 799[*b*]).

"Alae cheruborum" (*Ezech.* i., iii., x.) significant Divinum spirituale quod est Divinum Verum Domini in regno Ipsius caelesti (n. 283[*c*]): per "alas cheruborum" significatur Divinum spirituale quod descendit ex Divino caelesti, in quo est tertium caelum, in secundum, ac recipitur ibi (n. 700[*g*]).

"Alae Jehovae" in quibus sanitas, significant verum ex bono amoris (n. 283[*b*]): "sanitas in alis" significat verum fidei (n. 279[*a*]).

"Vectus super alis venti" (*Ps.* xviii. 11 [*B. A.* 10]; 2 *Sam.* xxii. 11) significat omnipraesentiam Domini in mundo naturali (n. 282, 283[*b*], 285): "alae venti" hic sunt Divinum Verum in ultimis (n. 419[*d*]): proinde etiam significatur illustratio, nam ubi Dominus praesens est, ibi est illustratio (n. 529).

"Ambulare super alis venti" (*Ps.* civ. 3) significat super sensum spiritualem qui in sensu litterali (n. 283[*b*]).

Divinum Verum in ultimis quod illustratur, significatur per "alas venti:" "alae venti" sunt spiritualia Verbi: "ambulare super alis venti" significat vitam homini ex influxu spirituali (n. 594[*b*]).

"Confidere in latibulo alarum" Jehovae (*Ps.* lxi. 5 [*B. A.* 4]) significat in Divinis veris esse (n. 799[*b*]). (*Conf.* "In umbra alarum," n. 283[*b*].)

Per "omnem avem cujuscunque alae" (*Ezech.* xvii. 23) significantur intellectualia quae ex spiritualibus veris (n. 283[*c*]): per "avem omnis

Ambulare.—Per "ambulare" significatur esse, vivere, et agere (n. 97, 163, 196, 239[*b*], 414, 422[*c*], 430[*c*], 453[*b*], 514[*d*], 526[*b*], 588, 594[*b*], 750[*f*], 787, 820[*b*], 1008).

Per "ambulare," cum de Domino, significatur ipsa Vita (n. 97, 588, 594[*b*]).

"Ambulare super alis venti" (*Ps.* civ. 3) significat vitam ex influxu spirituali; "ambulare" significat vivere, et cum de Domino, ipsam Vitam; "alae venti" sunt spiritualia Verbi (n. 594[*b*]).

"Ambulatio Domini super mari" significabat praesentiam et influxum Domini in ultima caeli et ecclesiae, et inde illis qui in ultimis caeli vita ex Divino (n. 514[*d*]).

"Ambulans in medio septem candelabrorum aureorum" (*Apoc.* i. 1) significat quod a Domino sit vita omnibus in novo caelo et in nova ecclesia (n. 97).

Ipsa unitio Divini Domini cum Divino Humano Ipsius, quae facta in mundo, intelligitur (*Malach.* ii. 5) per "In rectitudine ambulavit Mecum" (n. 365[*d*]).

Quia per "ambulare" significatur vivere, ideo dicitur "ambulare in nomine Jehovae Dei nostri;" "ambulare coram Deo in luce viventium;" "ambulare in omnibus viis Ipsius;" "ambulare in viis Ipsius omnibus diebus;" "ambulare coram Ipso in veritate;" "ambulare in rectitudine;" "ambulare in pace et in rectitudine" (n. 97): "ambulare super via" (n. 355[*f*]): "ambulare in albis (n. 196): "ambulare post Dominum toto corde" (n. 787): "ambulare in justitiis" (n. 453[*b*]): "ambulare ad lucem" (n. 422[*c*]): "ambulare in die" (n. 430[*c*]): "ambulare in statutis Domini" (n. 388[*b*]): "ambulare integer" (n. 799[*b*]): "ambulare in medio lapidum ignis" (n. 717[*c*]): "ambulare in caliginibus;" "ambulare in tenebris" (n. 526[*b*], 864): "ambulare in valle umbrosa" n. 727[*a*]): "non ambulare in consilio impiorum" (n. 687[*b*]): "non nudus ambulare" (n. 1008).

Quod "ambulare" significet vivere, et cum de Domino, ipsam Vitam, est ex apparentiis in mundo spirituali; ibi omnes ambulant secundum suam vitam, mali non aliis viis quam quae ducunt ad infernum, boni autem non aliis viis quam quae ducunt ad caelum; quare cognoscuntur ibi omnes spiritus ex viis quas ambulant (n. 97).

Amen.—Per *amen* in lingua Hebraea significatur veritas (n. 34).

Per "Amen" in supremo sensu significatur Dominus quoad Divinum Verum ex Divino Bono (n. 464, 1208).

"Amen" significat veritatem; et quia omnis veritas quae veritas est Divina, ideo "amen," cum dicitur in Verbo, significat Divinam confirmationem (n. 34, 40, 85, 228, 348, 1208).

Quia Dominus erat ipsum Divinum Verum, cum fuit in mundo, ideo Dominus toties dixit "Amen" (n. 34, 228).

Quando aliquis loquitur Divinum verum ex corde, tunc Dominus confirmat id; aliunde non potest venire confirmatio: hoc significatur per "Amen" in fine Orationis (n. 469).

Per "amen" significatur veritas fidei, et ipsa fides (n. 348).

Amicire.—Per "amiciri" (*Apoc.* xix. 8) significatur in veris (n. 1222).

Per "amicire filias Israelis dibapho," et per "imponere ornatum auri super vestem" (2 *Sam.* i. 24) significatur impertiri intelligentiam et sapientiam illis qui in affectione veri spirituali sunt (n. 195[*b*]).

(*Vide* ***Induere, Vestire.***)

Amicus.—Quod illi non servi sint sed amici seu liberi, qui recipiunt Divinum Verum doctrina et vita a Domino, docetur ab Ipso, *Joh.* xv. 14 (n. 409[*d*]).

Per "parentes, fratres, cognatos et amicos" (*Luc.* xxi. 16) intelliguntur qui ab eadem ecclesia sunt, sed in malis et falsis (n. 813).

(*Vide* ***Amor.***)

Ammon.—Per "Moabum" significatur adulteratio boni ecclesiae, et per "Ammonem" falsificatio veri ecclesiae (n. 410[*c*]).

non vident vera in luce, sicut angeli secundi caeli, sed recipiunt, agnoscunt et credunt illa ex doctrina in qua, antequam intromittuntur in caelum, instruuntur (n. 834).

Angeli, qui in sensu Verbi interno sunt, non vident sensum litterae, nec sciunt aliquid de illo, sed modo sensum internum (n. 17).

Omnes in caelo habitant secundum plagas (n. 401[*e*]).

Angeli secundi caeli etiam sicut angeli tertii caeli habitant distincti in societates; at horum societates sunt supra illorum (n. 831).

Dominus in caelo ubi angeli caelestes sunt, apparet ut Sol; et in caelo ubi angeli spirituales sunt, ut Luna (n. 401[*a–c*], 412[*b*], 525, 527, 1124).

Quando apparet Dominus in caelo coram angelis, tunc apparet extra Solem (n. 401[*b*]); sed tunc sub forma angelica; implet enim angelum suo visu et sic sua praesentia e longinquo, et hoc in variis locis; at ubivis accommodate ad bonum amoris et fidei apud illos ubi apparet (n. 412[*d*]).

Dominus aspicit angelos in fronte, ac angeli Dominum per oculos (n. 427[*a*]): Dominus unumquemvis spectat a facie et non ab occipitio; inde angeli caeli Dominum continue ante faciem habent (n. 1112).

Non est aliquis archangelus in caelis: sunt quidem angeli superiores et inferiores, tum sapientiores, magis et minus; et quoque in societatibus angelorum sunt moderatores reliquis ibi praefecti; sed usque non sunt archangeli sub quorum obedientia ex aliquo arbitrio stant (n. 735).

Omnes ideae cogitationis angelorum et spirituum vertuntur in varia repraesentativa extra illos (n. 513[*a*]).

Angeli qui in amore in Dominum sunt, habitant super montibus; et qui in amore erga proximum, super collibus (n. 400[*b*], 405[*a*]).

Angeli tertii caeli apparent coram angelis inferiorum caelorum sicut infantes, quidam sicut pueri, et omnes sicut simplices, tum etiam nudi (n. 828).

Omnes in caelis vestiuntur secundum vera, ac vera inferiora correspondent vestibus: quia caeli inferiores in his veris sunt, ideo vestes angelorum in superioribus caelis correspondent illis (n. 271, 195[*c*], 395[*a*], 412[*b*]).

Angeli spirituales vestibus ex bysso et serico, in genere splendentibus, induti sunt (n. 831).

Quod etiam angeli obvelentur tenui correspondente nube, ne laedantur ab influxu propiori Divini Domini (n. 80).

Facies apud angelos sunt formae affectionum eorum (n. 381).

Angelis in caelis non sunt nomina sicut hominibus in terris, sed sunt illis nomina functionum illorum, et in genere datur cuivis nomen ex quali ejus (n. 735).

(*Scripturae Sacrae de "Angelis" dicta, plurimis in articulis explicantur.* Index Locorum Scripturae Sacrae *adeatur.*)

Anguis.—Per "morsum anguis" (*Amos* v. 19) significatur falsificatio, hic ex dominio interiori falsi ex malo (n. 781[*d*]).

Angulare. } ***Angulus.*** }—"Lapis anguli" significat omne Divinum Verum super quo fundatur caelum et ecclesia; et quia fundamentum est ultimum cui incumbit domus seu templum, ideo significat omnia (n. 417[*b*]).

Quia per "lapidem anguli" significatur omne Divinum Verum super quo fundatur ecclesia, ideo quoque significatur Dominus quoad Divinum Humanum, quia omne Divinum Verum ab illo procedit (n. 417[*b*]).

"Lapis anguli" (*Hiob.* xxxviii. 6) est verum naturalis hominis quod vocatur verum scientificum, super quo fundatur verum spiritualis hominis seu verum spirituale (n. 629[*b*]).

Aegyptus vocatur "angularis lapis tribuum" (*Esai.* xix. 13), per "tribus"

Per "comburere arma" (*Ezech.* xxxix. 9) significatur exstirpare falsa omnis generis (n. 357[*d*]).

(*Videantur* ***Arcus, Baculus manus, Clipeus, Galea, Gladius, Hasta, Jaculum, Lancea, Lorica, Machaera, Romphaea, Sagitta, Scutum, Telum, Thorax.***)

Armageddon.—Per "Armageddon" (*Apoc.* xvi. 16) significatur amor honoris, imperii, et supereminentiae; per "Megiddonem" etiam (2 *Reg.* xxix. 29, 30; 2 *Chron.* xxxv. 22; *Sach.* xii. 11) hic amor significatur (n. 1010).

Armentum.—Per "gregem," nempe per "agnos," "haedos," "capras," "oves," "arietes," significantur spiritualia; et per "armenta," quae sunt "juvenci," "boves," "vaccae," "cameli," naturalia ex spiritualibus (n. 650[*a*], 279[*a*], 453[*b*]): per "gregem" significantur in genere omnia spiritualia apud hominem, per "armentum" omnia naturalia apud illum quae spiritualibus correspondent (n. 1100[*b*]): "bestiae ex armento" sunt affectiones exteriores, et "bestiae ex grege" sunt affectiones interiores (n. 710[*d*]): "grex et armentum" sunt vera et bona interna et externa (n. 403[*c*]); tum vera et bona spiritualia et naturalia (n. 724[*e*], 911[*c*], 513[*b*]): "filii gregis" sunt vera spiritualia, et "filii armenti" sunt vera naturalia (n. 374[*b*]).

Armilla.—"Armillae," "torques," "monile," "inaures," "corona," sunt insignia per quae significantur spiritualia varii generis. "Armillae" sunt vera et bona ecclesiae (n. 195[*b*]): "armillae super manus" (*Ezech.* xvi. 11) significant in specie vera ex bono (n. 242[*d*]).

"Corona" in proeliis (2 *Sam.* i. 10) tunc erat insigne pugnae, et "armilla super brachio" insigne potentiae, utriusque contra mala et falsa: per "armillam super brachio" significatur potentia veri ex bono (n. 358).

Aroer.—Per "Damascum" et per "Aroerem" (de quibus *Esai.*, cap. xvii.) significantur cognitiones veri et boni quae ecclesiae, quod deperditae sint (n. 911[*b*]).

Aromata.—Per "aromata" significantur vera quae grata quia ex bono (n. 242[*d*], 281[*a*]).

Per "aromata" cum quibus oleum unctionis sanctitatis praeparatum est (*Exod.* xxx. 23, 24), quae erant myrrha nobilis, cinnamomum aromaticum, calamus odoratus, et casia, significabatur Divina sapientia (n. 1150).

Ars architectonica.—(*Videatur* ***Architectonica ars.***)

Artifex.—Per "artificem omnis artis" (*Apoc.* xviii. 22) intelligitur omne quod intellectus est, inde sapientia, intelligentia, et scientia (n. 1186).

In sensu opposito, per "artificem" intelligitur qui doctrinale fingit et format ex propria intelligentia (n. 587[*b*]); tum cui ex propria intelligentia dos confirmandi et falsificandi est (n. 1145); et in sensu abstracto, tale doctrinae, religionis et cultus, quod ex propria intelligentia (n. 585[*b*]).

Arundo.—(*Videantur* ***Baculus, Calamus, Virga.***)

Per "calamum" seu "arundinem" (1 *Reg.* xiv. 15) significatur verum sensualis hominis, quod est ultimum; et id verum, quando separatur a luce spiritualis hominis, est falsum (n. 627[*b*]).

Quod "habitatores Aegypti fuerint baculus arundinis domui Israelis" (*Ezech.* xxix. 6) significat fiduciam super scientificis sensualis hominis, quae sunt fallaciae apud homines ecclesiae (n. 654[*i*]).

Per "feram arundinis" (*Ps.* lxviii. 31 [*B. A.* 30, *in margine*]) significatur scientificum naturalis hominis pervertens bona et vera ecclesiae (n. 439); naturalis homo separatus a spirituali (n. 627[*b*]), quoniam naturalis homo separatus a spirituali fertur in falsa omnis generis, et nocet (n. 388[*c*]).

Arvum.—Per "silvam arvi" (2 *Reg.* xix. 23 [*B. A.* 23, *in margine*]) significantur scientifica (n. 654[*b*]).

Asasel.—Quomodo a Domino removeri potest infernum quod est in naturali

rum, et quod singula illorum per sua genera avium significentur, quae enumerantur apud *Mosen* (*Levit.* xi. 13, seq.; et *Deutr.* xiv. 11-20), ac nominantur passim in Verbo; sicut aquilae, milvi, hic corvi, ululae, plateae, ardeae, noctuae, bubones, dracones, et aliae (n. 1100[*a d*]).

Per "avem abominationum" (*Dan.* ix. 57) significatur fides sola, ita separata a charitate (n. 684[*e*]).

"Avis Zabuah" (*Jerem.* xii. 9) significat ratiocinationes ex falsis (n. 650[*f*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 280[*b*], 281[*a*], 282, 283[*b*], 304[*b*], 329[*d*], 342[*c*], 355[*b*], 357[*d*], 386[*b*], 388[*c,e,f*], 601[*a*], 650[*a–e*], 654[*e,g,i*], 659[*e*], 684[*e*], 701[*d*], 1100.)

Avolare.—Per "avolare" significatur dissipari (n. 710[*a*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 282, 543[*c*], 710[*a*], 721[*b*], 1100[*c*].)

Azal.—"Azal" (*Sach.* xiv. 5) significat separationem et liberationem (n. 405[*d*]).

Azazel.—(*Videatur* **Asasel.**)

Baal.—Per "Baalem," cui Isabel servivit, et cui erexit altare, significatur cultus ex malis amoris sui et mundi (n. 160).

Per "ponere altaria, altaria ad suffiendum Baali" (*Jerem.* xi. 13), significatur cultus ex amore sui et ex amore mundi (n. 324[*e*], 652[*c*]).

Per "deos alios" et per "Baalem," quos coluerunt, significantur falsa mali (n. 644[*b*]).

Per "baales et amasios" (*Hosch.* ii. 13) significantur illa quae naturalis hominis sunt et amantur, nempe cupiditates et inde falsitates (n. 730[*d*]); conjunctio cum Domino per affectiones veri, rejectis cupiditatibus e naturali homine, significatur (vers. 16) per "In die illo vocabis Me Marite mi, et non vocabis amplius Me Baal mi" (n. 730[*d*]).

BaalJehudae.—"BaalJehudae" (2 *Sam.* vi. 2) significavit ultimum ecclesiae, quod vocatur naturale ejus (n. 700[*f*]).

BaalPeor.—Per "BaalPeorem" significatur adulteratio boni (n. 655[*b*], 140).

Babel. Babylon. Babylonia. Babylonici.—(*Videantur* **Chaldaea, Belschazar, Nebuchadnezar, Lucifer.**) Per "Nebuchadnezarem" ut regem Babelis in initio significatur ecclesia caelestis et ejus incrementum usque ad sapientiae fastigium. Per "caput" statuae visae ab ipso in somnio, quod erat ex auro, significatur ecclesia caelestis, quae est omnium primaria: quod illa ecclesia per "regem Babelis" in principio significetur, est quia ecclesia, quae postea fit Babel seu Babylonia, incohat a cultu Domini et ex amore in Ipsum, et tunc apud illos regnat zelus extendendi et perficiendi illam per sancta bona et vera caeli, at hoc ex causa adhuc latente, quae est amor dominandi, qui tamen non erumpit nisi successive (n. 650[*d*]).

"Babel" in principio est ecclesia quae in zelo pro Domino, pro bono amoris et pro veris fidei, tametsi intus in zelo pastorum ejus latet ignis dominandi per sancta ecclesiae super omnes quos sibi possunt subjicere. Inde est quod Babel dicatur "Lucifer, filius aurorae" (*Esai.* xiv. 12); propterea etiam rex ejus vocatur "rex regum," in cujus manum data sunt omnia (*Dan.* ii. 37); et quoque vocatur "caput statuae" quod est aurum (*Dan.* ii. 38); tum etiam "arbor in medio terrae, altitudine magna" (*Dan.* iv. 7, 19 [*B. A.* 10, 22]): Babel in initio etiam intellecta est per "leonem cui alae aquilae," et qui dein apparuit sicut homo, et ei cor hominis datum (*Dan.* vii. 4): et vocatur "ornamentum regnorum, et decus magnificentiae Chaldaeorum" (*Esai.* xiii. 19); et memoratur (*Ps.* lxxxvii. 4) inter "cognoscentes Jehovam" (n. 1029[*d*]).

fines, et sancta ecclesiae ex Verbo ut media; ita non spectant Dominum, et non Ipsius dominium, ut finem, nec proximum et amorem erga illum (n. 687[b]).

Per "mare Babelis" (*Jerem.* li. 42) significantur traditiones quae sunt adulterationes ex Verbo (n. 275[b]).

Per "fluvios Babelis" (*Ps.* cxxxvii. 1) significantur falsa (n. 518[e]).

"Concubitus amorum cum filiis Babelis" (*Ezech.* xxiii. 17) est profanatio boni (n. 141[b]).

Per "scortationem" cum filiis Babelis et cum Chaldaeis significatur adulteratio boni et profanatio veri (n. 1029[e]).

(*Dicta Scripturae Sacrae de "Babele" videantur explicata*, n. 131[a], 141[b], 275[b], 304[d], 355[d], 357[c], 373, 374[b], 376[d], 405[e], 417[b], 481, 510, 514[c], 518, 557, 569[c], 587[c], 589, 601[b], 650[d], 653[b], 654[l], 697, 714[c], 724[e], 730[b], 811[a,b], 911[b], 960[a], 1029, 1037.)

(*Dicta de "Babylone" videantur*, n. 316[c], 877, 879, 880, 923, 1021, 1032, 1037, 1091, 1094, 1097, 1134, 1143, 1183, 1200.)

(*De "Babylonia,"* n. 650[d], 1029, 1080.)

(*De "Babylonicis,"* n. 650[d], 687[b].)

Baccae.—Per "duas oleas et baccas olivas" (*Sach.* iv. 11, 12), significantur bona caelestia, quae sunt amoris in Dominum et amoris erga fratrem et socium (n. 638[b]).

Quod cognitiones veri et boni quae ecclesiae deperditae sint, describitur (*Esai.* xvii. 5, 6) per quod "relinquentur racemationes sicut in decussione oleae tres baccae in capite rami, quatuor quinque in capite fructiferae" (n. 911[b]).

Baculus.—("Baculus," *in opere hoc, saepissime interpretatur vocem Hebraeam* matteh; *rarius, voces* mish'eneth, shebhet, makkel, *et* mish'an; *tum vocem Graecam*, 'rabdos.)

(*Videantur* **Ligna, Sceptrum, Scipio,** *et* **Virga.**)

Miracula facta sunt per extensionem baculi, quia "baculus" ex correspondentia significabat potentiam Domini per Divinum Verum (n. 727[a]).

Quod "virga" et "baculus" significent potentiam, et quidem potentiam Divini Veri, est praecipue inde, quia termites aut rami ex arboribus erant, et illi significabant cognitiones veri et boni, quae sunt vera naturalis hominis; et quia etiam suffulciebant corpus, significabant potentiam: et adhuc magis virga ferrea, quia "ferrum" similiter significat verum naturalis hominis, et ex duritie potentiam cui non resisti potest (n. 727[a]).

"Virga tua et baculus tuus consolabuntur me" (*Ps.* xxiii. 4), significat quod Divinum Verum spirituale una cum Divino Vero naturali tutaturum sit, quia illis potentia: "virga" (*shibhteka*) est Divinum Verum spirituale, "baculus" (*mish'anteka*) Divinum Verum naturale, utrumque simul quoad potentiam tutandi (n. 727[a]).

"Baculus (*matteh*) roboris" (*Jerem.* xlviii. 17) est Divinum Verum in naturali sensu, et "baculus (*makkel*) decoris" est illud in spirituali (n. 727[a]).

"Israel baculus (*shebhet*) hereditatis Ipsius" (*Jerem.* li. 19) significat ecclesiam in qua est Divinum Verum et ejus potentia contra falsa (n. 727[a]).

Ubi de fonte in Beer dicitur (*Num.* xxi. 18), "Foderunt principes, effoderunt primores populi, per Legislatorem, baculis suis" (*mish'anotham*), per "baculos" significantur potentia et vires mentis, hic a Domino per Verbum, quia dicitur "per Legislatorem" (n. 537[a]); tum intellectus in Divinis veris illustratus (n. 727[a]).

Quoniam "baculus" significat potentiam Divini Veri, etiam significat

Qui credit quod Baptismus aliquid ad salvationem hominis conferat, nisi is simul sit in veris ecclesiae et in vita secundum illa, multum fallitur; nam baptizatio est externum, quod absque interno nihil facit ad salvationem, sed facit ubi externum conjunctum est interno; internum Baptismi est ut per vera ex Verbo ac per vitam secundum illa a Domino removeantur falsa et mala, et sic homo regeneretur (n. 475[*b*]).

Baptismus repraesentabat et significabat purificationem a malis et falsis, et quoque regenerationem per Verbum a Domino (n. 724[*b*]).

Quod Baptismus non sit regeneratio, sed quod per "aquam et spiritum" intelligantur vera et vita secundum illa (n. 236[*b*]).

"Baptizare" significat regenerare: "spiritus sanctus" significat Divinum Verum, et "ignis" Divinum Bonum (n. 71, 183[*c*], 374[*d*], 504[*a*]).

Nisi repraesentativum purificationis a falsis et malis, per baptisma Johannis, praeparaverit gentem Judaicam ad receptionem Domini, gens illa a praesentia Ipsius Divini morbis omnis generis periisset (n. 724[*b*]).

Similis est differentia inter baptismum quo baptizabatur Dominus (*Marc.* x. 38, 39), et baptismum quo baptizabuntur homines, ut inter glorificationem et regenerationem (n. 893).

Barak.—(*Videatur* ***Debora.***)

Per "Barakum et Deboram" significatur verum boni (n. 447).

Barba.—Per "crinem capitis et barbae" significatur ultimum vitae hominis, quod sensuale corporeum vocatur (n. 66, 417[*a*]); per "caput" significatur intimum, per "barbam" ultimum (n. 375[*e*(viii.)]).

Vetitum fuit Aharoni et filiis ejus radere capita sua, ac angulum barbae (*Levit.* x. 6; xxi. 5); per "barbam" significatur ultimum rationalis hominis; et per quod "non raderent barbam," significatur ne deprivarent se rationali; nam quando ultimum aufertur, etiam interius perit (n. 577[*b*]).

Quod David "apprehenderit barbam ursi" (1 *Sam.* xvii. 35), involvit arcanum quod quidem aperiri potest, sed vix comprehendi: "barba" significat Divinum Verum in ultimis, in quo ipsa potentia ejus consistit; quod Verum etiam mali qui in falsis sunt ore quidem ferunt, sed illo abutuntur ad destruendum; quo tamen ablato, non amplius illis aliqua potentia est; quare ursum occidit et leonem percussit; sed de hac re, alibi plura (n. 781[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 66, 375[*e*(viii.)], 417[*a*], 419[*e*], 569[*c*], 577[*b*], 637[*b*], 781[*c*].)

Barbarus.—Per "populum profunditatum labii" et per "barbarum lingua" (*Esai.* xxxiii. 19), similia significantur quae per "populos profundi labii et graves lingua" (*Ezech.* iii. 5, 6); et per hos significantur illi qui in doctrina non intelligibili, et inde in religione abstrusa, cujus dogmata non perceptibilia sunt (n. 455[*b*]).

Baschan.—Per "Baschanem" significatur externum ecclesiae, ita naturale; erat enim Baschan extra terram Canaanem ubi ecclesia (n. 163).

Per "Scharonem," "Baschanem" et "Carmelem" (*Esai.* xxxiii. 9) significatur ecclesia quoad cognitiones boni et veri ex Verbi sensu naturali (n. 730[*b*]).

Quod "pascent in Carmele et Baschane, et in monte Ephraimi et Gileade" (*Jerem.* l. 19) significat quod ducendi a Domino ac instruendi in bono charitatis (n. 433[*c*]).

Per "montem Baschanis" (*Ps.* lxviii. 16, 19) significatur bonum voluntarium quale est apud illos qui in externis ecclesiae sunt; per "colles" montis illius significantur bona actu (n. 405[*c*]).

Per "cedros Libani" et per "quercus Baschanis" (*Esai.* ii. 13) significatur fastus ex propria intelligentia, fastus interior per "cedros Libani," et exterior per "quercus Baschanis" (n. 410[*b*]): per "cedros Libani"

***Benjamin.**—(Videatur **Josephus.**)*

Quoniam "Benjamin" significat verum conjunctum bono in naturali homine, et inde verum conjunctum bono apud illos qui in ultimo caelo sunt, ideo quoque ille ultimo natus est Jacobo, et vocatus ab illo "Filius dextrae" (nam *Benjamin* in lingua originali significat filium dextrae); et quoque natus est in Bethlechem, per quam urbem etiam significatur verum conjunctum bono in naturali (n. 449[*a*]).

Ultimo natus est quia naturale consistens ex vero conjuncto bono est ultimum ecclesiae apud hominem (n. 449[*a*]).

Quod vocatus sit "Filius dextrae," est quia per "filium" significatur verum, et per "dextram" significatur potentia veri ex bono, et omnis potentia in spirituali mundo est vero quod ex bono in naturali homine (n. 449[*a*]).

Qui in ultimo caelo sunt vocantur vel spirituales naturales vel caelestes naturales; conjunctio horum cum Domino significatur per "Benjaminem" (n. 449[*a*]).

Per "Benjaminem" intelligitur conjunctivum veri et boni, seu medium conjungens in naturali (n. 440[*b*]).

Per "Benjamin parvus praeest illis" (*Ps.* lxviii. 28 [*B. A.* 27]) significatur innocentia Domini, ex qua omnia operatus est et peregit (n. 439); per "Benjaminem parvum" ibi significatur innocentia naturalis hominis (n. 449[*b*]).

Per "Benjaminem" significatur conjunctio spiritualis hominis cum naturali, et per "Josephum" conjunctio caelestis hominis cum spirituali (n. 449[*b*]).

(*Plura de "Benjamine" videantur explicata*, n. 449.)

***Bestia.**—(Videantur **Fera, Jumentum,** et **Veredarius.**)*

Per "bestias" intelliguntur hominis affectiones (n. 329[*d*], 1100[*c*]); affectiones boni (n. 175[*b*], 304[*b*], 355[*c*], 584, 650[*d*], 1100[*b*]); affectiones hominis naturalis (n. 507, 650[*b,e*], 1100[*b*]); affectiones boni, tam rationales quam naturales (n. 650[*e*]); voluntarium hominis (n. 513[*b*]); qui in affectionibus boni naturalis hominis (n. 650[*e*]).

Per "bestias" significantur affectiones, et per "bestias agri" affectiones boni (n. 329[*d*]; *conf.* n. 357[*d*], 1100[*b*]).

"Bestiae agri quae sub ramis pepererunt" (*Ezech.* xxxi. 6), significant cogitationum rationalium de veris ecclesiae affectiones (n. 1100[*b*]).

Per "bestias agri" significantur affectiones boni in naturali homine (n. 403[*b*]).

"Bestia agri glocitat ad Te" (*Joel* i. 20), significat dolorem illorum qui in affectione naturali, et inde in desiderio cognitionum veri et boni (n. 650[*e*]); seu lamentationes illorum qui naturales sunt, et usque desiderant vera (n. 730[*b*]).

Per "homines et bestias" intelliguntur qui in intelligentia et inde in bono vitae sunt; per "homines" qui in intelligentia, et per "bestias" qui in affectione naturali et inde in bono vitae (n. 629[*a*]); tum per "homines et bestias" significantur affectiones veri et boni in spirituali et in naturali homine (n. 304[*f*]); per "hominem" significatur interius seu spirituale, et per "bestiam" exterius seu naturale; proinde per "hominem" affectio spiritualis veri ex qua omnis intelligentia, et per "bestiam" affectio naturalis correspondens spirituali. Quod exterius seu naturale per "bestiam" significetur, est quia homo quoad externum seu naturalem hominem non est nisi quam bestia; similibus enim cupiditatibus, et quoque voluptatibus, appetitibus et sensibus gaudet, sic ut homo quoad illa sit prorsus similis bestiae, quare naturalis homo potest animalis homo vocari: quod autem internum seu spirituale per "hominem" significetur, est quia homo quoad internum seu spirituale suum est homo; id gaudet affectionibus boni et veri talibus quae sunt apud angelos caeli; et quia homo per illud apud se regit naturalem seu animalem suum hominem,

sicut homo, significatur quod in primo statu fuerint in veris et inde in intelligentia (n. 1029[*c*]).

Per "bestiam alteram," quae similis urso, significatur falsificatio veri Verbi, remanente usque ejus potentia in sensu litterae (n. 781[*d*], 556[*a*]).

Per "bestiam tertiam," quae sicut pardus, significantur ratiocinia discordantia, et usque apparentia sicut cohaerent; quod alae quatuor, quales avibus, super tergo illius essent, significat apparentiam intellectus boni et veri ex applicatione sensus litterae Verbi (n. 780[*b*]).

Quod in ultimo statu sint in omnis generis falsis ex malo, significatur per "quartam bestiam," quae terribilis, comedit et contrivit, ac reliquum pedibus suis conculcavit (n. 1029[*c*]); per hanc "bestiam" etiam significatur amor imperandi super universum caelum et universam terram, qui amor est illis qui e Babele sunt (n. 697; *conf.* n. 610, 650[*g*]).

Per "bestiam e mari ascendentem" (de qua in *Apocalypsi*, cap. xiii. et seq.), significantur ratiocinia ex naturali homine confirmantia separationem fidei a vita (n. 774, 780, 787, 789, 790, 791).

Per "bestiam e terra ascendentem," significantur confirmationes ex sensu litterae Verbi pro fide separata a vita, et inde falsificationes veri ecclesiae (n. 815, 774, 816, 817[*d*]).

Quod per "bestiam coccineam" (*Apoc.* xvii. 3) significetur Verbum quoad sancta ejus, quae a Babylone profanata sunt (n. 1038, 1053, 1054, 1055, 1067, 1079, 1086).

Omnes affectiones et inde cogitationes hominis repraesentantur in mundo spirituali per varias bestias terrae et aves, ac sistuntur in talibus formis quae correspondent (n. 552).

Qualis vita bestiis terrae (n. 1199).
De anima bestiarum (n. 1201).
Discrimen inter homines et bestias (n. 1202).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 28, 280[*b*], 304[*b,f*], 316[*c*], 329[*d*], 342[*b,c*], 355[*c*], 388[*b,d,e*], 403[*b*], 405[*e*], 433[*d*], 503[*a*], 507, 513[*b*], 584, 587[*d*], 610, 650, 651, 675[*b*], 701[*e*], 710[*d*], 725[*b*], 768[*b*], 774, 780[*a,b*], 782, 787, 788, 789, 790, 791, 811[*b*], 814, 815[*a*], 816, 817[*d,e*], 819, 821[*a*], 826, 827[*a*], 831, 832, 833, 841, 845, 882, 885, 891, 923, 932, 963, 988, 998, 1029[*c*], 1038, 1053, 1054, 1055, 1058, 1059, 1067, 1070, 1071, 1079, 1086, 1100.)

Bethel.—*Bethel* significat domum Dei; et "domus Dei" significat ecclesiam quoad bonum, et in supremo sensu Dominum quoad Divinum Humanum suum (n. 375[*e*(i.)]).

In opposito sensu, per "altaria Bethelis" (*Amos* iii. 14) significatur cultus ex malo, et per "cornua altaris" significantur falsa ejus mali (n. 316[*d*], 391[*h*].

Jeroboam erexit duo altaria, unum in Bethele et alterum in Dane; per "Bethelem" significatur ultimum boni, et per "Danem" ultimum veri; inde per bina illa "altaria" significatur cultus in ultimis seu in extremis, qualis cultus est apud illos qui separant charitatem a fide, et hanc solam pro medio salutis agnoscunt (n. 391[*h*]).

Bethesda.—Per "aegrotum" significantur illi qui transgressi sunt et peccaverunt; quapropter Dominus dixit aegroto ad piscinam Bethesdae, "Ecce sanus factus es; ne pecca amplius, ne quid pejus tibi fiat" (n. 163).

Bethlechem.—Per "Bethlechem" significatur verum conjunctum bono in naturali (n. 449[*a*]).

Dominus natus est in Bethlechem, quia natus est Rex, et apud Ipsum ex nativitate verum conjunctum bono fuit; solum enim apud Dominum erat naturale appetens bonum et desiderans verum (n. 449[*a*]).

Domino in Ipsius Verbo: inde patet quod charitas sit bonum spirituale (n. 918).

Bonum amoris spiritualis in sua essentia est verum boni amoris caelestis (n. 496).

Bona opera continent omnia amoris in Dominum, et charitatis erga proximum (n. 821[*b*]).

Cum homo facit bonum quia verum est, seu facit verum, tunc charitas fit bonum morale (n. 918; *conf.* 741[*a*]).

Bonum spirituale est ex Domino, at bonum morale est ex homine; quare nisi bonum ex homine sit ex Domino, ita per hominem a Domino, non est bonum (n. 918).

Bonum morale separatum a bono spirituali spectat hominem, ejus honorem, lucrum et voluptatem, ut fines propter quos: at bonum morale ex bono spirituali spectat Dominum, caelum, et vitam aeternam pro fine (n. 918).

Bonum veri est bonum vitae, nam verum fit bonum per vitam secundum illud (n. 458[*a*]).

Bonum vitae est bonum externum ab interno, seu bonum naturale ex spirituali (n. 403[*c*]); omnis actio ex charitate est bonum vitae (n. 440[*a*]); amare Deum et amare proximum non aliud est quam facere bona (n. 797).

Bonum naturale separatum a spirituali, quod est bonum ex proprio, in se spectatum non est bonum sed jucundum cupidinis, imprimis ex amore sui et mundi, quod sentitur sicut bonum (n. 458[*b*]; *conf.* n. 419[*a*]).

Bonum spirituale influit in bonum naturale immediate, in verum autem naturale mediate; inde parallelismus est inter bonum spirituale et bonum naturale, non autem inter verum spirituale et verum naturale (n. 440[*b*]).

Omne bonum desiderat verum, et vult conjungi vero, et ex eo spiritualiter nutriri (n. 741[*d*]).

Ubi non bonum est, ibi nec sunt vera (n. 730[*a*]).

Vera sunt quae aperiunt communicationem, et bona veri quae faciunt conjunctionem (n. 536).

Quod "viderit Deus lucem quod bona" (*Gen.* i. 4), significat quod apud antiquissimos bona illustratio et receptio fuerit (n. 527).

Per "arborem scientiae boni et mali" (*Gen.* ii. 16, 17) significatur scientia rerum naturalium, per quam non licet intrare in caelestia et spiritualia (n. 617[*c*], 739[*b*]).

"Videbit quietem quod bona" (*Gen.* xlix. 15) significat opera boni absque remuneratione plena felicitate (n. 445).

Per "urbes magnas et bonas" (*Deutr.* vi. 10) significantur doctrinalia quae docent bona amoris et charitatis (n. 638[*b*], 617[*b*]).

"Domus plenae omni bono" significant interiora mentis plena amore et sapientia (n. 617[*b*]), seu omnia quae sapientiae sunt (n. 638[*b*]).

Per "terram bonam," ad quem ducentur, intelligitur terra Canaan, per quam significatur ecclesia (n. 403[*b*]).

Per "bonum comedere" (*Esai.* i. 19) significatur bonum spirituale; et hoc datur, conjungitur et appropriatur homini per velle ejus et inde facere ejus (n. 617[*b*]).

Per "Vae dicentibus de malo bonum, et de bono malum, ponentibus tenebras in lucem, et lucem in tenebras" (*Esai.* v. 20) significatur adulteratio boni et falsificatio veri (n. 618).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur explicata*, n. 304[*e*], 313[*b*], 340[*c*], 365[*c,e,f*], 374[*b,d*], 375[*e*(viii.)], 376[*e*], 386[*d*], 391[*g*], 401[*e*], 426, 448[*c*], 513[*d*], 617[*b*], 619[*a*], 630[*c*], 632, 659[*c*], 696[*d*], 706[*d*], 730[*d*], 780[*b*], 863[*b*], 911[*a*], 934, 1081.)

Bos.—Per "bovem" significatur bonum naturale (n. 304[*c*], 340[*d*], 617[*e*], seu bonum naturalis hominis (n. 537[*a*], 548, 600[*b*]).

(In *Apocalypsi*, cap. xvii. 10, dicitur, "Alter nondum venit, et quando venerit brevi illum oportet manere." *Explicatio videatur*, n. 1066.)

Bruchus.—(*Videatur* **Locusta.**)

Per "locustam" (*Ps.* cv. 34) significatur falsum sensualis hominis, et per "bruchum" malum ejus, seu falsum et malum in sensuali homine et ex illo. Quod hoc significetur per "bruchum" et illud per "locustam," est quia bruchus etiam est locusta, quod patet ex eo, quod haec a Davide dicta sint de locustis in Aegypto, et tamen apud *Mosen* dicitur solum "locusta," et non bruchus (n. 543[*c*]; *conf.* n. 573[*b*]).

Buccina.—(*Videatur* **Tuba.**)

Quod "tuba" seu "buccina" significet Divinum Verum e caelo revelandum, est quia ita aliquoties auditur Divinum Verum, cum defluit a Domino per caelos apud hominem; sed ita auditur solum in initio, sed postea sicut vox humana (n. 55; *conf.* n. 262, 273, 489[*b*], 502[*b*], 611, 681).

Quod "clangere tubis" et "buccinis" significet revelationem Divini Veri et manifestationem ejus, constat ex sono buccinae audito cum Jehovah descendit super Montem Sinai, et promulgavit Legem (n. 502[*a*]; *conf.* n. 326[*d*], 501, 502[*b*], 566, 611).

Quod "clangere tubis" et "buccinis" significet influxum e caelo, et inde mutationes status et separationes (n. 500, 566).

"Clangere buccina" etiam significat Divinum Verum convocans et salvans (n. 502[*b*]).

Per "clangorem buccinae" significatur Divinum Verum laetificans cor (n. 502[*b*]).

"Voces buccinae" et "clangores tubarum" significant Divina vera descendentia e caelo, et terrificantia malos, et dissipantia illos (n. 502[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 273, 323[*b*], 326[*d*], 357[*a*], 417[*b*], 448[*c*], 449[*b*], 502[*a,b*], 654[*e,k*], 700[*d*], 741[*b*].)

Butyrum.—Per "butyrum" (*Esai.* vii. 14, ubi de Domino) significatur bonum amoris caelestis et spiritualis (n. 304[*e*]); per "comedere butyrum" significatur appropriatio Divini Boni spiritualis (n. 617[*b*]); per "butyrum" significatur jucundum boni spiritualis (n. 619[*a*]).

"Butyrum armenti et lac gregis" (*Deutr.* xxxii. 14) significant bonum veri externum et internum (n. 314[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 304[*e*], 314[*b*], 374[*c*], 376[*c*], 537[*b*], 617[*b*], 619[*a,b*].)

Buxus.—"Abies" (*Esai.* xli. 19) est verum naturale superius, "taeda" est verum naturale inferius, et "buxus" est intellectus boni et veri ibi (n. 730[*c*]); per "abietem, taedam, et buxum," significantur illa ecclesiae quae sunt in naturali seu externo homine (n. 375[*e*(viii.)]).

Byssus. / **Byssinum.**—Quod "byssus" sit verum ex origine caelesti (n. 195[*b*], 236[*b*], 242[*d*], 619[*b*], 1042, 1143, 1166).

"Byssus," quae etiam est xylinum, significabat vera ex origine caelesti (n. 1143).

Quod "byssus" significet verum ex origine caelesti, est quia byssinum fuit species lini candidissimi, ex quo vestes fiebant; et per "linum," et quoque per "candorem," significatur verum, et per "vestem" ex illo verum mundum et purum secundum candorem (n. 1143). (*Videatur* **Xylinum.**)

"Byssus" est verum spirituale (n. 654[*f*]; et genuinum verum ex Verbo (n. 118, 236[*b*]).

Per "byssum" intelliguntur cognitiones veri, ex origine caelesti (n. 1042, 717[*d*]).

Per "byssum" et "byssinum" significatur verum ex Verbo (n. 1221, 1222, 1223).

Angeli sapientes ex Divino Vero, in vestibus albis, ex sindone, bysso aut lino, apparent, quoniam sindon, byssus et linum correspondent veris in quibus sunt (n. 951).

angelicum vocatur Maximus Homo (n. 391[c]): supremum seu tertium caelum refert caput, medium seu secundum refert corpus, ac ultimum seu primum refert pedes (n. 212, 708): ecclesia autem in terris correspondet plantis pedum (n. 606).

Caeli spirituales correspondent oculis (n. 831).

Caeli spirituales constituunt regium Domini; at caeli superiores, ubi sunt angeli caelestes, constituunt sacerdotium Domini (n. 831).

In caelo omnia sunt repraesentativa, quae coram oculis apparent; repraesentant enim sub apparentia naturali spiritualia quae angeli cogitant et quibus afficiuntur; ita sistuntur cogitationes et affectiones illorum coram oculis in formis quales sunt in mundo, seu in formis naturalium similibus, et hoc ex correspondentia quae a Domino facta est inter spiritualia et naturalia (n. 482). (*Vide* **Apparentiae.**)

Quantum homini aperitur caelum, tantum ei clauditur infernum (n. 1094).

Sciendum est quod "prius caelum quod transivit" (*Apoc.* xxi. 1) constiterit ex illis qui in externo cultu absque interno fuerunt, et qui inde moralem vitam externam egerunt tametsi mere naturales et non spirituales essent. Illi qui hoc caelum ante ultimum judicium constituerunt, visi sunt supra terram, etiam super montibus, collibus et petris in mundo spirituali, et inde crediderunt se esse in caelo. Sed illi qui hoc caelum constituerunt, dejecti sunt: et cum illi dejecti, tunc elevati sunt et translati in eadem loca omnes illi qui reservati sunt a Domino, et absconditi hic et illic, plerique in inferiore terra, et ex his formatum est novum caelum (n. 391[a], 392[a], 394).

(*Dicta Scripturae Sacrae, maxima in parte explicata, videantur*, n. 36, 63, 175[b], 193[a], 223[a], 254, 260½, 273, 275[a], 280[b], 282, 283[b], 288[b], 294[b], 304[a,b,f], 316[c], 324[e], 326[c], 329[d], 342[c], 357[d], 365[e], 372[a], 373, 375[e(viii.)], 376[c], 388[c], 400[a–c], 401[a–d], 403[b], 404, 405[b,e,f], 411[d], 418[b], 426, 433[e], 447, 448[b], 483[a], 487, 503[b], 513[b], 517, 527, 529, 535, 536, 544, 548, 555[d], 573[b], 593, 594[c], 600[b], 601[a], 604, 607, 608[a], 609, 610, 614, 617[c], 629[b], 632, 644[a], 650[c,d], 653[b], 659[e], 668, 670, 678, 682, 683, 684[c], 687[b], 695[c], 699, 701[c], 706[b], 713, 720, 734[a], 736, 740[b], 741[c,d], 744, 746[e], 751, 768[b,d], 799[b], 800, 806, 825, 850[d], 854, 869, 870, 876, 897, 899[b], 906, 911[a], 914, 926, 948, 991, 1013, 1026, 1029[b], 1044, 1057, 1092, 1100[d], 1106, 1111, 1179, 1193, 1196.)

Cœlum.—Per "cælum," "malleum," "securim" et "ferrum" (*Exod.* xx. 22 [*B. A.* 25]; 1 *Reg.* vi. 7; *Jos.* viii. 30, 31), significatur verum in suo ultimo, et hoc ex proprio hominis praecipue falsificatur (n. 585[b], 391[f]).

Caenum. } —(*Vide* **Lutum,** *et* **Stercus.**)
Caenosa. } Per "caenum et lutum" (*Esai.* lvii. 20) significantur mala vitae et falsa doctrinae (n. 275[b]).

Per "caenum platearum" (*Sach.* x. 5) significantur falsa doctrinae (n. 355[f], 734[d]): per "caenum platearum" (*Ps.* xviii. 43 [*B. A.* 42]), significatur falsum amoris mali (n. 652[d]).

Per "caenum luti" (*Ps.* xl. 3 [*B. A.* 2]) significatur malum vitae (n. 666).

Per "intrare in caenum et calcare lutum" (*Nahum* iii. 14) significatur confirmare falsa per figmenta et fallacias (n. 177); tum facere ut appareant cohaerere (n. 540[b]).

Per "caenosa" (*Ezech.* xlvii. 11) intelliguntur illi qui non reformari possunt quia in falsis mali sunt (n. 513[a]).

Caeruleum.—(*Videatur* **Hyacinthinum.**)

Caesurae.—(*Videatur* **Incisio.**)

"Non veniet eo timor senticeti et vepreti, sed erit missio bovis et calcatio ovis," seu eo mittentur boves et ibi calcabunt oves, (*Esai.* vii. 25,) significat quod, apud illos qui ex amore boni faciunt bona, non falsum et malum, sed bonum tam naturale quam spirituale (n. 304[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 195[*c*], 304[*c*], 355[*a*], 359, 376[*b,c*], 405[*h*], 540[*b*], 581[*a*], 632, 714[*c*], 863[*a*], 922.)

Calceare. | **Calceus.** | **Discalceatus.** —Per "calceum" significatur ultimum naturalis, quod est sensuale (n. 438, 70).
Per "calceos super pede" (*Luc.* xv. 22) significatur conjunctio veri et boni in externo seu naturali homine (n. 279[*a*]).
"Ascher, ferrum et aes calceus ejus" (*Deutr.* xxxiii. 25), significat quod ultimum Verbi sit verum et bonum naturale (n. 438, 70).
Per "Vestivi te acupicto, et calceavi te taxo" (*Ezech.* xvi. 10), significatur instruere cognitionibus veri et boni ex Verbi sensu litterae seu ultimo (n. 375[*e*(viii.)]).
Per "exuere calceum desuper pede," seu discalceare plantas pedis (*Esai.* xx. 2, 3,), significatur revelare foeda naturae (n. 240[*b*]): quod Esaias jussus sit ire "nudus et discalceatus tres annos, in signum et prodigium," repraesentabat per id quod non amplius essent aliqua vera in ecclesia (n. 805[*d*]); seu quod esset absque vero et bono (n. 532, 655[*b*]).

Calculus.—(*Vide* **Lapis, Saxum.**)
"Calculus albus" (*Apoc.* ii. 17), cum a Domino, significat quod sit receptio ab Ipso et influxus; et quia est receptio et influxus a Domino, est quoque sapientia et intelligentia ab Ipso (n. 147).

Caleb.—Per Calebum repraesentati sunt qui intromittendi sunt in ecclesiam; inde per "semen ejus" (*Num.* xiv. 24) significatur verum doctrinae ecclesiae (n. 768[*e*]).

Calefieri.—"Pro argento bibere, et pro pretio ligna comparare et calefieri" (*Thren.* v. 4), significat a nobis ipsis (n. 654[*j*]).

Calidus.—(*Videatur* **Calor.**)
Per "quod nec frigidus sis nec calidus" (*Apoc.* iii. 15), significatur quod nec sit in amore infernali nec in amore spirituali, sed inter utrumque (n. 231).
Profanatorum sors in altera vita omnium pessima est: qui "frigidus" est, hoc est, absque fide, non profanat; nec qui "calidus," hoc est, cui sola charitas; inde nunc est quod dicatur, "Utinam frigidus esses aut calidus" (n. 232; *conf.* n. 189).

Caligae lini.—Per "linum mundum" significatur genuinum verum; itaque Aharoni et filiis ejus fuerunt vestes ex lino (*Levit.* xvi. 4; *Ezech.* xliv. 18), in quibus ministrabant (n. 951).

Caligo.—(*Vide* **Tenebrae.**)
"Caligo" est densum falsum (n. 386[*c*]); etiam ignorantia mentis naturalis (n. 386[*d*]).
Per "caliginem tenebrarum," quae fuit in omni terra Aegypti tres dies (*Exod.* x. 21–23), significatur falsum mali (n. 526[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur explicata*, n. 239[*b*], 372[*b*], 746[*c*], 750[*e*].)

Calix.—(*Videatur* **Poculum.**)
"Vasa" similia significant cum contentis; sicut "calices," "scyphi," "pocula," cum vino aut alio liquore in illis (n. 960[*a*]).
Per "calicem vini" (*Jerem.* xxv. 15) significatur falsum quod ab inferno (n. 960[*a*]).
Per "calicem" seu poculum "irae Dei" (*Apoc.* xiv. 10) significatur falsum mali (n. 376[*g*]).

"Clamor" (*Jerem.* xlix. 21) dicitur de damnatione mali, et "vox" de damnatione falsi (n. 400[*c*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 223[*b*], 326[*b*], 394, 405[*b,g*], 406[*b*], 412[*b*], 540[*a*], 601[*a*], 652[*b*], 654[*b*], 711, 730[*b,d*], 781[*d*], 815[*b*], 817[*d*], 850[*d*], 852[*b*], 910, 913, 917, 1145, 1173.)

Clangere. } —(*Vide* **Buccina, Taba.**)
Clangor. } Quia "tuba" significavit Divinum Verum, ideo cum Divinum Verum primo revelandum erat coram populo Israelitico, voces tubae e Monte Sinai auditae sunt; et ideo clangere tuba apud illos repraesentativum factum est, cum convocarentur, cumque profiscerentur, et quoque in solennitatibus, in principiis mensium, ad holocausta et sacrificia eucharistica, et quoque tubis clangebant ad bella et ad proelia (n. 55, 502[*a,b*]).

Quod "clangere tuba" significet influxum Divini Veri e caelo, est quia dum e caelo defluit Divinum Verum, in mundo spirituali quandoque auditur ut sonus buccinae et ut clangor tubae, et quoque ab illis qui infra stant conspiciuntur sicut angeli habentes tubas (n. 502[*a*]); sed ita auditur solum in initio apud illos per quos revelandum est Divinum Verum in ultimo sensu, qui est repraesentativus interiorum; sed postea auditur sicut vox humana (n. 55).

(*Videantur etiam articuli*, n. 130[*b*], 323[*b*], 448[*c*], 449[*b*], 489½, 500, 509, 516, 524, 534, 566, 611, 654[*e*], 681, 741[*b*], 850[*b*].)

Classis.—Per "classes [*p'laggah*] Reubenis" (*Judic.* v. 15, 16) significantur omnia tam vera quam bona quae in naturali homine (n. 434[*c*]).

Claudere. }
Claustrum. } —Mens interior, quae est caelum apud hominem, aperitur quantum homo agnoscit Divinum Domini: at mens haec interior
Clausura. } tantum non aperitur quantum non agnoscit Divinum Domini, et non vivit vitam amoris et fidei; et mens illa tantum clauditur quantum homo in malis et inde falsis est; quae cum clausa est, tunc mens naturalis fit infernum apud hominem (n. 644[*a*]).

Per "aperire et claudere" et per "ligare et solvere" in genere intelligitur salvare (n. 206).

Cum ostium clauditur, negatur introitus; et cum non clauditur, non negatur (n. 208[*a*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 223[*b*], 298[*b*], 376[*d*], 388[*b*], 652[*b*], 811[*d*].)

Claudus.—Per "claudum" (*Esai.* xxxv. 6) significantur qui in bono sunt, sed non genuino, quia in ignorantia veri per quod bonum; quod "saliet sicut cervus" significat quod ei gaudium ex perceptione veri (n. 455[*b*]; *conf.* n. 518[*a*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 223[*c*], 652[*d*], 721[*b*].)

Clavis.—Clavis correspondet admissioni et aperitioni (n. 536).

Per "claves" significatur potentia aperiendi et claudendi, aperitio enim et occlusio portarum fit per claves (n. 86).

Quod "habere claves inferni et mortis" (*Apoc.* ii. 18) sit potentia salvandi, est quia Dominus solus removet inferna apud hominem, et per id damnationem (n. 86).

Simile quod per "clavem Davidis" (*Apoc.* iii. 7), etiam per "clavem Petri" significatur (*Matth.* xvi. 19): quod "claves Petro datae sint" cum ille agnovit Divinum Domini in Humano Ipsius, intelligitur quod illis sit potentia super mala et falsa qui agnoscunt Divinum Domini in Humano Ipsius, et ab Ipso in bono charitatis et inde veris fidei sunt (n. 205, 206, 209).

(*Vide etiam articulos*, n. 411[*d*], 740[*c*], 820[*a*].)

Per "bestiam coccineam" (*Apoc.* xvii. 3) significatur Verbum quoad sancta ejus, quae a Babylone profanata sunt (n. 1038, 1054).

Per "coccinum" significatur falsum vero ex caelesti origine oppositum (n. 1042).

Coetus.—"Coetus Dei" (*Ps.* lxxxii. 1) significat caelum (n. 313[*b*]); per "coetum Dei" intelliguntur angeli (n. 639).

Divinum Verum ex Divino Vero significatur (*Ps.* lxviii. 28 [*B. A.* 27]) per "principes Jehudae, coetus eorum" (n. 439).

"Hereditas Dei," per quam significatur ecclesia, dicitur (*Ps.* lxviii. 11 [*B. A.* 10]) "fera" Ipsius, "coetus" Ipsius (n. 650[*a*]; *conf.* n. 721[*b*]).

Cogitare. / ***Cogitatio.*** —(*Vide* ***Affectio, Intellectus.***)

Cogitatio est visus hominis internus seu spiritualis (n. 282).

Cogitatio hominis est interior et exterior; nempe, spiritualis, naturalis, et sensualis (n. 580).

Sunt duo status cogitationum hominis; unus dum in cogitatione de veris est a Domino, et alter dum a semet: quando est in cogitatione de veris a Domino, tunc elevatur ejus mens usque in lucem caeli; inde illi est illustratio et perceptio veri justa: at quando est in cogitatione de veris a semet, tunc cadit ejus mens in lucem mundi, quae lux quoad spiritualia est caligo (n. 517).

Cogitationes et affectiones spirituales dantur apud illos qui cogitant ex Deo de Deo et de divinis; solum cogitationes et affectiones naturales dantur apud illos qui non cogitant ex Deo de Deo et de divinis, sed modo ex se aut ex mundo de se aut de mundo; cogitatio sensualis hominis est quae vocatur cogitatio materialis (n. 543[*a*]).

Cogitatio sensualis est cogitatio omnium infima, et est materialis et corporea. In hac cogitatione sunt omnes qui in malis quoad vitam, et inde in falsis quoad doctrinam (n. 580).

Discunt infantes cogitare per sensus, et affici objectis secundum illa quae sensibus placuerunt; quare primum internum, quod aperitur apud illos, est sensuale quod vocatur ultimum sensuale hominis, et quoque sensuale corporeum: postea autem, dum infans adolescit et fit puer, aperitur sensuale interius, ex quo cogitat naturaliter, et quoque afficitur naturaliter: demum cum fit adolescens et juvenis, aperitur sensuale ejus adhuc interius, ex quo cogitat rationaliter; et si in bono charitatis et fidei est, spiritualiter; et quoque afficitur rationaliter et spiritualiter. Haec cogitatio et affectio est quae vocatur rationalis et spiritualis homo, prior autem naturalis homo, et prima sensualis homo (n. 543[*a*]).

Cogitatio de Deo est prima et primaria omnium cogitationum, quae caelum homini aperit; est enim caput et summa omnium veritatum et amorum caelestium et spiritualium (n. 1096).

Datur cogitatio lucis, et datur cogitatio amoris: per cogitationem lucis fit homini praesentia in caelo, sed non conjunctio cum caelo (n. 1096).

Est unicuivis homini indita facultas cogitandi de Deo, et quoque intelligendi illa quae Dei sunt, ex luce caeli; sed sola cogitatio lucis istius, quae est cogitatio intellectualis, modo facit praesentiam ejus coram Domino et coram angelis (n. 1096).

Sicut cogitatio de Deo primario aperit caelum, ita cogitatio contra Deum primario claudit caelum (n. 1096).

Cogitatio de Deo uno aperit homini caelum; vicissim cogitatio de pluribus diis claudit caelum (n. 1097).

Cogitatio de vero Deo aperit caelum; vicissim cogitatio de falso Deo claudit caelum (n. 1097).

Cogitatio de Deo Creatore, Redemptore et Illustratore, tum cogitatio de Deo infinito, aeterno, increato, omnipotente, omnipraesente et omnisciente aperit caelum; vicissim cogitatio de homine vivo ut Deo, de homine mortuo ut Deo, et de idolo ut Deo, claudit caelum (n. 1097).

Sola cogitatio de Deo ut Homine, in quo Trinum Divinum est, aperit

mortua et non viva, et quoque est cognitio solius sensus vocum et non ipsius rei: tales cognitiones veri et boni, ex Verbo et ex doctrina ecclesiae, sunt apud illos apud quos praedominantur amores sui et mundi. Quando perceptio de veris et bonis spiritualibus perit, etiam cognitio illorum perit (n. 506).

Mens naturalis homini aperitur per scientias et cognitiones veri et boni, et mens spiritualis per vitam secundum illas (n. 1050).

Ecclesia primum formatur apud hominem per scientias et cognitiones in naturali homine, qui illis primum excolitur (n. 654[*k*]).

Amor et fides absque praeviis cognitionibus non datur, nam absque illis foret homo vacuus (n. 110).

Vera naturalis hominis sunt vera scientifica, quae sub intuitione rationalis hominis sunt; et sunt cognitiones veri, quae sub intuitione spiritualis hominis sunt: cognitiones veri sunt quae scit naturalis homo ex Verbo, et vera scientifica sunt quae videt naturalis homo ex rationali, per quae etiam solet confirmare vera ecclesiae (n. 406[*a*]).

Per scientifica ex Verbo intelliguntur omnia sensus litterae ibi in quibus non apparet doctrinale; per cognitiones autem veri et boni intelliguntur omnia sensus litterae Verbi in quibus et ex quibus est doctrinale (n. 545; *conf.* n. 93).

Omnes cognitiones boni et veri seu doctrinalia ex Verbo procedunt a Domino: amare Deum et credere in Ipsum involvunt omnia quae ecclesia docet, quae vocantur doctrinalia et cognitiones, quoniam ex his amatur et creditur (n. 110).

Quod cognitiones non sint in homine, sed in introitu ad illum, qui est ejus memoria, priusquam sunt in ejus voluntate (n. 242[*a*]).

Quod visus cognitionum recedat ab homine si non cognitiones irradicatae sunt vitae ejus (n. 242[*a*]).

Fides cognitionum, antequam fit fides vitae, est fides historica (n. 242[*b*]).

Cum homo cognitiones habet ex Verbo et illas applicat vitae, tunc per illas communicat cum caelo, et per communicationem illam fit spiritualis. Cognitiones autem quae sunt ex aliis libris, qui doctrinalia ecclesiae tradunt et variis confirmant, non communicationem faciunt cum caelo nisi per cognitiones ibi ex Verbo (n. 195[*a*]).

Cogitatio plenior fit ex cognitionibus veri quae fidei sunt, et boni quae amoris, ex Verbo (n. 1098).

Interiora caeli et ecclesiae, quae vocantur caelestia et spiritualia, fundantur super cognitionibus veri et boni quae in sensu litterae Verbi, rationaliter intellectis (n. 518[*d*]).

Cognitiones et vera in eo differunt, quod cognitiones sint naturalis hominis, et vera spiritualis (n. 275[*b*]); vera naturalis hominis sunt cognitiones veri et boni (n. 538[*a*]); vera quae in naturali homine, et vocantur cognitiones et scientifica, sunt communia veri (n. 275[*b*]).

Per vera naturalis hominis intelliguntur cognitiones veri, et per bona naturalis hominis intelliguntur cognitiones boni (n. 406[*c*]): cognitiones boni sunt etiam vera, nam cognoscere bona fit ex intellectu, ac intellectus est veri (n. 556[*c*]).

Qui modo habet cognitiones ex Verbo in memoria, et non mandavit illas vitae, manet usque naturalis ut prius. Mandare cognitiones, quae ex Verbo, vitae, est cogitare ex illis, cum sibi relictus ex spiritu suo cogitat, ac velle illas et facere illas, hoc enim est amare vera quia vera sunt; et hi sunt qui per cognitiones ex Verbo spirituales fiunt (n. 193[*b*]; *conf.* n. 105).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur in articulis*, n. 294[*d*], 372[*b*], 455[*b*], 587[*b*], 600[*a*], 652[*b*], 654[*b,i*], 659[*d*], 687[*b*], 695[*b*], 700[*g*], 701[*c*], 710[*b*], 730[*d*], 739[*b*], 785[*a*], 805[*c*], 850[*d*], 864.)

Cognitivum.—Utrumque tam scientificum quam rationale est in naturali homine,

"Filius Jonae" significat verum boni charitatis, seu fidem charitatis; *Jona* enim in lingua Hebraea significat columbam, quae in sensu spirituali significat bonum charitatis (n. 443[*a*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur*, n. 275[*b*], 411[*d,e*], 638[*b*], 654[*i*], 724[*d*].)

Columna.—Per "columnam" significatur Divinum Verum sustentans. Divina vera sustentantia sunt in genere vera inferiora, quia illa sustantant superiora (n. 219, 597).

"Constituere signa et ponere columnas (*tamrurim*)" (*Jerem.* xxxi. 21) significat instructionem in tatibus quae fundamentalia ecclesiae sunt (n. 219).

"Firmare columnas terrae (*'ammud*)" (*Ps.* lxxv. 4 [*B. A.* 3]) significat suffulcire veris super quibus ecclesia fundatur (n. 219).

Similia etiam per binos columnas significantur, quas Salomo erexit in porticu Templi (n. 219).

"Sanguis" (*Joel* iii. 3 [*B. A.* 30]) est verum Verbi falsificatum, "ignis" est bonum ejus adulteratum, et "columnae (*timroth*) fumi" sunt inde mera ac densa falsa (n. 539[*b*]).

Coma.—(*Vide* **Capillus, Crinis, Pilus.**)
(*Videatur Num.* vi. 1–21, n. 66.)

Comburere. } —(*Videatur* **Ardere.**)
Combustio. } (*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 131[*b*], 315[*b*], 357[*d*], 400[*b*], 405[*g*], 411[*e*], 412[*f*], 426, 481, 504[*e*], 506, 507, 578, 587[*d*], 653[*b*], 695[*a*], 741[*d*], 811[*a*], 849, 911[*a*], 1083, 1126, 1131, 1173.)

Comedere. } —(*Videatur* **Edere.**)
Comessatio. } Per "comedere" significatur appropriare (n. 304[*e*], 376[*b*]).

Per "comedere et laetari" (*Luc.* xv. 23) significatur consociatio et gaudium caeleste (n. 279[*a*]).

In Verbo passim dicitur quod comesturi sint in caelo, et per illud in sensu spirituali intelligitur quod fruituri sint beatitudine et felicitate (n. 252[*a*]).

Per "comedere et bibere" in sensu opposito significatur appropriare sibi malum et falsum, et inde conjungi inferno (n. 617[*e*]).

Per "comedere" significatur destruere (n. 403[*c*]).

"Comedi," cum de feris, est consumi (n. 388[*d*]).

"Comedi gladio" est perire (n. 411[*e*]).

Per "comessationem" (*Luc.* xxi. 34) in naturali sensu intelligitur luxuria et intemperantia, quales sunt illis qui solum genio indulgent; at in sensu spirituali intelligitur appropriare sibi malum et falsum (n. 617[*e*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 175[*a*], 252[*a*], 279[*a*], 304[*e*], 329[*d*], 376[*b,c*], 386[*b,e*], 388[*b,e,f*], 391[*h*], 403[*b–e*], 405[*h*], 411[*e*], 455[*b*], 481, 543[*c*], 543[*d*], 556[*a*], 600[*b*], 617[*a–e*], 619[*a,b*], 630[*c*], 632, 638[*c*], 650[*e–g*], 697, 722, 727[*a,b*], 730[*b,d*], 746[*c*], 750[*e, g*], 781[*d*], 811[*b,c*], 899[*b*], 923, 1029[*c*], 1082.)

Commendare.—"Ita commendasti scelus adolescentiae tuae" (*Ezech.* xxiii. 21), significat amorem falsi implantatum a prima aetate (n. 654[*l*]).

Comminuere.—"Ut comminuas (*hadikoth*) populos multos" (*Mich.* iv. 13), significat ut dispergas falsa (n. 316[*b*]).

Per "Comminuentur (*dalelu*) et exsiccabuntur fluvii Aegypti" (*Esai.* xix. 6), significatur quod omnia intelligentiae naturalis peritura sint (n. 627[*b*]).

Commiscere. } —(*Vide* **Miscere.**)
Commixtio. } (*Videantur articuli*, n. 652[*b*], 746[*c*].)

Commolere.—(*Vide* **Molere, Comminuere, Contundere, Conterere.**)
"Commolere facies pauperum" (*Esai.* iii. 15) significat destruere affectiones

Complecti.—Per "complecti trientali pulverem terrae" (*Esai.* xl. 12) significatur ordinare inferiora (n. 629[*b*]).

Complere.—"Usque dum complentur" (*Apoc.* vi. 11) significat dum consummata sunt (n. 397).

Complodere.—"Plausus robustorum" (*Judic.* v. 22) "qui complosi" (*middaharoth*), significant argumentationes ex falsis quae ex sensuali (n. 355[*f*]).
Per "Omnes arbores agri complodent (*yimcha'u*) manum" (*Esai.* lv. 12), significantur vera quae faciunt gaudia apud hominem (n. 495[*b*]).

Comprehendere.—"Tenebrae non comprehenderunt" (*Joh.* i. 5), significat quod illi qui in falsis mali sunt non percipiant Divinum Verum (n. 294[*d*]).
(*Videatur Apoc.* xx. 2, n. 740[*c*].)

Comprimi.—(*Videatur Thren.* v. 11, n. 863[*a*].)

Computare.—"Habens intelligens computet numerum bestiae" (*Apoc.* xiii. 18), significat quod qui in illustratione sunt inquirant quale fidei hujus religiosi; per "computare" significatur inquirere (n. 845).

Computrescere.—Mala voluntatis, quae sunt mala opera, "computrescere et contabescere propter stultitiam" dicuntur (*Ps.* xxxviii. 6 [*B. A.* 5]), quando jucundum voluntatis et inde cogitationis est facere illa (n. 962).

Concĭdere. }
Concidentia. }—Quod "tumesceret venter et concideret femur" (*Num.* v. 22) significat quod perierit conjugiale (n. 618).
Concidentia Jerichuntis muri (*Jos.* vi. 20) significabat nudationem pro omni malo et falso (n. 700[*e*]).

Concīdere. }
Secare. }—Per "vitulum in duas partes sectum" (*Jerem.* xxxiv. 18) significatur bonum procedens a Domino ab una parte, et bonum receptum ab homine ab altera, unde conjunctio (n. 279[*a*]).

Concipere. }
Conceptio. }
Conceptus. }—Per "conceptus," "partus," "nativitates" et "generationes" in Verbo significantur conceptus, partus, nativitates et generationes spirituales (n. 721[*c*], 434[*a*], 444[*b*]).
Quod Filius quem virgo concipiet et pariet, et cujus nomen vocabitur "Deus nobiscum" (*Esai.* vii. 14), sit Dominus quoad Humanum (n. 617[*b*]).
Homo qui regeneratur similiter quasi concipitur, gestatur in utero, nascitur et educatur, sicut homo ex patre conceptus, aque matre gestatus et natus, ac postea educatus (n. 721[*a*]).
In spirituali homine fit omnis conceptio et omnis parturitio seu gestatio in utero, sed ipse partus fit in naturali homine (n. 724[*a*]).
Bonum primum concipitur a Domino apud hominem, et gignitur per vera in quibus bonum est in sua forma et effigie (n. 434[*a*]).
"Partus" (*Hos.* ix. 11) significat ultima, quia id quod natum est; "a ventre et a conceptione" significat quod ante nativitatem; ita significantur omnia ab ultimis ad prima (n. 710[*a*], 721[*b*]).
"Conceptus" (*Gen.* iii. 16) significat receptionem veri quod ex bono, et "parere filios" significat producere vera (n. 721[*c*]).

Quod loco veritatum hauriantur vanitates in quibus non vera, significatur (*Esai.* xxvi. 18) per "Concepimus, parturivimus et peperimus ventum" (n. 721[*a*], 741[*b*]).

Conclave.—(*Vide* ***Triclinium.***)
"Irrigare" (*Ps.* civ. 13) dicitur de veris, "montes" sunt bona amoris, et "conclavia" (*'aliyothav*) sunt caeli unde illa (n. 405[*d*]).

"Foris orbabit gladius, et ex conclavibus (*chadarim*) terror" (*Deutr.* xxxii. 25), significat quod falsum et malum, quae ab interno, devastabunt et naturalem et rationalem hominem (n. 863[*a*]).
"Conclavia regum" (*Ps.* cv. 30) significant interiora vera (n. 1000): similiter (*Exod.* vii. 28 [*B. A.* viii. 3]) "conclave cubilis" (n. 1000).

amor conjugialis apud illum (n. 998); ex amore vere conjugiali est potentia et tutela contra inferna, et inde pax (n. 999).

Illi qui in amore vere conjugiali sunt, post mortem redeunt in juventutem et adolescentiam (n. 1000).

Ex amore conjugiali est omnis pulchritudo angelis (n. 1001).

Amor vere conjugialis est imago Domini (n. 984).

Amor conjugialis est ipsissimum medium ut homo fiat amor, qui est imago aut similitudo Dei (n. 984).

Amor conjugialis est amor fundamentalis omnium amorum caeli (n. 993).

Amor vere conjugialis non dari potest quam inter duos (n. 1004).

Omnis scortatio quae destruit conjugiale, et exstinguit amorem ejus, est adulterium aut adulterii; quae autem non destruit conjugiale, nec exstinguit amorem ejus, est fornicatio scaturiens ex quodam naturae instinctu ad conjugium, quod ob varias causas nondum iniri potest (n. 1010).

In Verbo est ubivis conjugium Divini Boni ac Divini Veri (n. 710[*d*]).

Bonum non est bonum nisi ex vero, et verum non est verum nisi ex bono; quare cum duo illa faciunt unum, tunc primum sunt et existunt. Haec conjunctio in unum vocatur conjugium caeleste, et ex illo conjugio est caelum et ecclesia (n. 638[*a*], 701[*e*]).

"Conjugium" in sensu spirituali significat conjugium boni et veri (n. 710[*d*]).

Super conjunctione veri et boni fundantur omnia praecepta in Verbo de conjugiis (n. 555[*c*]).

Sunt ubivis in Verbo binae expressiones quarum una se refert ad bonum et altera ad verum, et hoc quia conjunctio boni et veri facit et caelum et ecclesiam; inde tam caelum quam ecclesia comparatur conjugio, ex eo quod Dominus dicatur Sponsus et Maritus, et caelum ac ecclesia Sponsa et Uxor: quapropter omnis qui non in illo conjugio est, non est angelus caeli, nec est homo ecclesiae (n. 660).

Omnis intelligentia et sapientia est ex illo conjugio (n. 660).

In hoc conjugium venit homo cum regeneratur et fit ecclesia (n. 555[*c*]).

Per conjugium viri cum uxore significatur conjugium veri et boni, quoniam amor vere conjugialis ex conjugio illo spirituali descendit (n. 618).

In caelis aeque ac in terris conjugia sunt, sed in caelis conjugia similium cum similibus fiunt (n. 710[*c*]).

Conjugia qualia sunt in caelis originem suam spiritualem trahunt ex conjunctione boni et veri (n. 817[*c*]).

Sciendum est quod conjugium intellectus veri et boni cum affectione veri et boni sit in genere ex triplici origine, et inde in triplici gradu: in supremo gradu est conjugium illorum qui caelestes vocantur, in inferiori inter illos qui spirituales, et in infimo inter illos qui naturales (n. 710[*c*]).

Amor conjugii descendit ex intimo seu tertio caelo (n. 990).

Conjugium est ex conjugio boni et veri (n. 988).

Vir creatus est ut sit intellectus veri, proinde verum; et femina ita creata est ut sit affectio boni, ita bonum; in illis itaque datur conjunctio boni et veri (n. 984).

In conjugio, vir est verum quod cogitationis, et mulier affectio (n. 555[*c*]).

Per *conjugium* intelligitur ubi amor ejus, qui vocatur amor conjugialis, regnat (n. 988).

Quam sancta in se, hoc est, ex creatione, sunt conjugia, ex eo potest videri, quod sint seminaria generis humani; et quia ex genere humano est caelum angelicum, sunt etiam seminaria caeli (n. 988).

Quod caelum sit ex conjugiis, quomodo intelligendum est (n. 989).

Conjugium est imago caeli (n. 984).

Jucundum conjugii est caelum apud hominem (n. 981).

Jucunda amoris conjugii trahunt sua ex jucundis faciendi usus bonos, ita benefaciendi (n. 990).

Per "consummari" significatur impleri (n. 612); etiam finiri, ac rejici (n. 957).

Ultimus status ecclesiae, quando non fides amplius quia non charitas, in Verbo vocatur "Vastatio," "Desolatio," et a Domino "Consummatio saeculi" (n. 397): "consummatio" itaque est status ultimus ecclesiae, qui est quando non verum amplius quia non bonum, seu quando non fides amplius quia non charitas; et cum ille status est, tunc venit ultimum judicium (n. 397): ultimum tempus ecclesiae veteris dicitur Consummatio saeculi, et principium novae dicitur Adventus Domini (n. 9).

(*Videantur articuli*, n. 9, 36, 47, 131[*b*], 175[*b*], 304[*f*], 313[*b*], 315[*d*], 372[*b*], 374[*c,d*], 397, 426, 486, 601[*a*], 612, 617[*b,e*], 624[*a,e*], 638[*c*], 684[*e*], 693, 706[*b*], 734[*e*], 761, 821[*b*], 870, 911[*b*], 919, 929, 1087, 1100[*d*], 1182.)

Consurgere.—"Consurgent [*alibi*, Insurgent] liberi contra parentes, et occident eos" (*Marc.* xiii. 12), significat quod falsa mali impugnabunt bona et vera ecclesiae, et destruent illa (n. 315[*d*]).

Contabescere.—(*Hoc verbum Hebraeam vocem non unicam interpretatur.*)

"Contabescere" significat quod omnia bona et vera quae amoris et fidei corrupta sint (n. 403[*b*]); dicitur de vita spirituali quando perit (n. 617[*e*]); est demori (n. 633[*b*]); est perire (n. 455[*b*], 152, 622[*a*]); est defectus in tentatione (n. 750[*e*]).

(*Vide etiam articulos*, n. 584, 962.)

Contegere.—Variae commotiones animi ex dolore propter mala, describuntur per varios timores et dolores; ut (*Ezech.* vii. 17) per quod "manus essent remissae," "genua abirent in aquas," "contegeret eos terror," et "super faciebus pudor" (n. 677).

Contendere.—Per "montes" intelliguntur bona charitatis, et per "colles" bona fidei; ubi autem significantur mala et falsa opposita illis bonis, ibi dicitur (*Mich.* vi. 1) "Contende cum montibus, et audiant colles vocem meam" (n. 405[*g*]).

(*Vide etiam Hos.* ii. 2, n. 388[*b*].)

Conterere.—(*Hoc verbum Hebraeam vocem non unicam interpretatur.*)

Per "Tritures montes et conteras" (*Esai.* xli. 15) significatur destructio malorum oriundorum ex amore sui (n. 405[*h*]).

"Jehovah voluit conterere Ipsum" (*Esai.* liii. 10), significat ingravescentiam tentationum (n. 768[*b*]): significat tentationes Domini, quae gravissimae fuerunt, quia contra inferna; nam per tentationes amores proprii infringuntur, ita corpus conteritur et infirmatur (n. 900).

Per "Conteres gentes sceptro ferreo" (*Ps.* ii. 9) significatur castigare et domare mala quae in naturali homine (n. 177).

"Comedit et contrivit" (*Dan.* vii. 7) significat quod perverterit et destruxerit (n. 556[*a*]).

"Conteret terram" (*Dan.* vii. 23) significat prorsus destruere ecclesiam (n. 697).

(*Vide etiam articulos*, n. 714[*c*], 727[*b*], 1029[*c*].)

Conticescere.—Per "Conticescunt seniores filiae Zionis" (*Thren.* ii. 10), significatur dolor animi (n. 1175); dolor propter devastationem Divini Veri in ecclesia (n. 863[*a*]): sedere in terra, conticescere, ascendere facere pulverem super caput, et descendere facere in terram caput, erant omnia signa repraesentativa luctus et dolorum propter vastatam a malis et falsis ecclesiam (n. 637[*b*]).

Contignare.—Per "Contignare aquis triclinia sua" (*Ps.* civ. 3) significatur implere cognitionibus veri et boni illos qui in ultimo caelo et qui in

Quod "cornua ex ipso altari essent" (*Exod.* xxvii. 2, xxxviii. 2), significabat quod vera, quae cornua repraesentabant, procedent ex bono amoris, quod ipsum altare repraesentabat: et quoniam omnes expiationes et purificationes fiunt per vera ex bono, ideo expiabatur super cornibus altarium; et quia omnis Divina tutela est per vera ex bono, ideo etiam qui fecerunt mala, et timuerunt mortem, apprehenderunt cornua altaris, et servati sunt (n. 316[*d*]).

Per "cornu Israelis" (*Thren.* ii. 3) significatur potentia veri ecclesiae resistendi contra falsa mali (n. 316[*b*]).

"Duo cornua arietis" (*Dan.* viii. 3, 4, 6, 20) sunt vera ex bono (n. 316[*c*]).

"Cornu filii olei" (*Esai.* v. 1) est inauguratio ecclesiae spiritualis (n. 375[*e*(viii.)]; cui fuerunt vera ex bono charitatis (n. 918).

In sensu opposito, per "cornua" significantur vera falsificata, quae in se sunt falsa (n. 316[*d*]).

Per "decem cornua" bestiae ascendentis ex mari (*Dan.* vii. 7, 19, 20, 24) significantur falsa omnis generis (n. 316[*c*]); ibi significatur summa potentia falsi contra verum (n. 675[*b*]).

"Cornua hirci caprarum" (*Dan.* viii. 5, 7, 8) sunt falsa ex malo (n. 316[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 176, 272, 316[*a–d*], 336[*b*], 375[*e*(viii.)], 391[*e,g,h*], 412[*f*], 418[*b*], 567, 632, 675[*b*], 712, 716, 776, 777, 815[*a*], 816, 817[*e*], 918, 1041, 1069, 1079.)

Cornucopia.—Ex significatione "cornuum," quam antiqui noverunt, receptum fuit facere cornua germinantia et fragrantia; inde vox Cornucopia (n. 316[*d*]).

Corona.
Coronamentum.
Coronare. —(*Haec verba Hebraeas voces non unicas interpretantur.*) (*Videatur* ***Bractea.***) Dominus post ultimam tentationem induit Divinum Bonum Divini Amoris Ipsius, et sic univit Divinum Humanum ipsi Divino quod in Ipso; "corona" (*Ps.* lxxxix. 40 [*B. A.* 39]) est illud (n. 272): "corona," quae data est Sedenti super Equo albo (*Apoc.* vi. 2), est Divinum Bonum, quod induit etiam quoad Humanum, ut victoriae praemium (n. 272).

Quod "corona" sit Divinum Bonum ex quo Divinum Verum, repraesentabatur per bracteam auri a facie cidaris quae super Aharonem, quae bractea etiam vocabatur "corona," seu "coronamentum" (n. 272).

Per "coronam" significatur sapientia; omnia enim quae investiunt hominem ac insigniunt illum, trahunt significationem ab illa parte hominis quam investiunt seu insigniunt; ac "corona" sapientiam, quia insignit caput, per quod in Verbo significatur sapientia, residet enim ibi (n. 126).

Quod vera sint quae coronantur (n. 272, 907).

"Corona" significat vitam aeternam quae victoriae praemium (n. 358).

"Corona aurea" significat bonum et inde sapientiam (n. 907, 272, 553): "corona ornatus" (*Esai.* xxviii. 5), sapientiam quae est boni a Divino (n. 272): "corona decoris" (*Esai.* lxii. 3) etiam est sapientia quae boni (n. 272): per "coronam stellarum duodecim" (*Apoc.* xii. 1) significantur cognitiones boni et veri (n. 724[*a*]).

Martyribus post mortem datae sunt coronae; sed ne honorem sibi inde arrogarent, et sic attraherent fastum, rejecerunt illas e capite suo (n. 358).

Per "coronam superbiae, ebrios Ephraimi" (*Esai.* xxviii. 1) intelliguntur qui in fastu propriae intelligentiae sunt (n. 734[*d*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 126, 152, 195[*b*], 218, 272, 288[*b*], 292, 340[*a*], 358, 376[*f*], 401[*b*], 430[*b*], 543[*c*], 553, 577[*a*], 684[*c*], 709, 724[*a*], 734[*d*], 907.)

Corpus.—"Corpus" (*Matth.* vi. 22, 23) est homo (n. 1081).

Quod in fine dierum impletionis, Naziraeus "tonderet caput, et daret crinem capitis super ignem qui sub sacrificio pacificorum" (*Num.* vi. 18) repraesentabat sensuale tunc novum ex Divino caelesti, novus enim crinis postea Naziraeo crevit; et quoque repraesentabat quod Dominus ex Divino Vero ultimo, quod est sensus litterae, intraverit in Divinum Verum interius, quod est Verbum in sensu interno, usque ad supremum ibi (n. 918).

"Comedere gramen, crinem sicut aquilarum habere, et ungues sicut avium" (*Dan.* iv. 29, 30 [*B. A.* 32, 33]), significat sensualis fieri (n. 1029[*b*]).

Cruciare. Cruciatus.—"Duo prophetae cruciaverunt habitantes super terra" (*Apoc.* xi. 10) significat anxietatem cordis ex illis in ecclesia vastata (n. 662).

Mulier "clamavit parturiens et cruciata parere" (*Apoc.* xii. 2) significat non receptionem ab illis qui in ecclesia naturales sunt, et resistentiam illorum (n. 711); ita quod vera et bona spiritualia, quae ex Verbo, non nisi cum maxima difficultate et cum angustia recipi possent, obstantibus malis et falsis quae tunc in ecclesia, et quae animos religioni addictos occupaverunt (n. 721[*c*]).

"Cruciatus" (*Apoc.* xiv. 10) est diritas inferni, ita infernum; "fumus cruciatus illorum, ascendens in saecula saeculorum," est densum falsum obstipans illos et profluens ex amoribus illorum continue (n. 889).

"Cruciatus" (*Apoc.* xviii. 7) est poena infernalis (n. 1119).

"Timor cruciatus" (*Apoc.* xviii. 10, 11) est formido propter poenas infernales (n. 1133, 1161).

(*Videantur etiam articuli*, n. 548, 549, 888, 1163.)

Crucifigere. Crucifixio.—(*Vide* ***Crux, Passio.***) Erant binae poenae mortis apud Judaeos, crucifixio et lapidatio. Per "crucifixionem" significabatur condemnatio et maledictio propter destructionem boni in ecclesia, et per "lapidationem" significabatur condemnatio et maledictio propter destructionem veri in ecclesia. "Lignum," super quo suspendebantur, significabat bonum, ac in opposito sensu malum; "lapis," quo fiebat lapidatio, significabat verum, et in opposito sensu falsum (n. 655[*a*]).

Per crucifixionem Domini repraesentabatur adulteratio et destructio boni ecclesiae et Verbi (n. 655[*b*]).

(*Vide etiam articulos*, n. 653[*a*], 805[*d*].)

Crudelis.—Per "diem crudelem, et excandescentiae irae Jehovae" (*Esai.* xiii. 9, 13), intelligitur ultimum judicium (n. 413[*b*]).

Falsa ex malo, quae Judaeis, intelliguntur (*Deutr.* xxxii. 32, 33) per quod "uvae ejus uvae fellis, botri amaritudinum illis, venenum draconum vinum eorum, et fel aspidum crudele" (n. 433[*e*], 714[*c*]).

(*Vide etiam articulos*, n. 519[*b*], 734[*d*].)

Crumena.—Per "crumenam" et "peram" (*Luc.* xxii. 36) significantur cognitiones spirituales, ita vera (n. 131[*a*], 840).

Crus.—Per "crura" (*Lev.* xi. 21) significatur bonum naturale conjunctum bono spirituali (n. 543[*d*]).

Ubi agitur de statua Nebuchadnezari in somnio visa, per "crura et pedes," qui ex parte erant ferrum, ex parte argilla, significatur ecclesia Israelitica et Judaica (n. 411[*b*]).

(*Vide etiam articulos*, n. 163, 176.)

Crux.—(*Vide* ***Crucifigere, Passio.***)

Quod per "crucem" intelliguntur tentationes, est quia mala et inde falsa, quae homine ex nativitate adhaerent, infestant et sic cruciant illos qui naturales sunt dum spirituales fiunt; et quia mala et inde falsa illa non discuti possunt quam per tentationes, inde per "crucem" illae signifi-

cantur: ideo dicit Dominus (*Matth.* x. 38; xvi. 24) quod "abnegaturi sint se ipsos," et "suscepturi crucem suam;" hoc est, quod rejecturi sint propria: "crux sua" est hominis proprium, contra quod pugnaturus est (n. 893).

(*Vide etiam articulos*, n. 122, 476, 750[*d*].)

Crystallum. } —"Crystallus" significet Divinum Verum (n. 253[*a*]).
Crystallus. } "Mare vitreum" (*Apoc.* iv. 6) dicitur esse "simile crystallo," ut exprimatur pellucentia ex influxu Divini Veri uniti Divino Bono (n. 275[*a*]).

(*Vide etiam articulos*, n. 717[*c*], 931.)

Cubare.—(*Vide* ***Accumbere, Discumbere.***)

(*Hoc verbum Hebraeam vocem non unicam interpretatur.*)

"Cubat . . . . , quis excitabit eum?" (*Num.* xxiv. 9,) significat statum securitatis et tranquillitatis (n. 278[*b*]).

"Cubare sicut leo" (*Gen.* xlix. 9) significat in securo esse ab omni falso et malo (n. 278[*b*]; *conf.* n. 433[*a*]).

"Pardus cum haedo cubabit, et vitulus et leo juvenis una" (*Esai.* xi. 6), siguificat quod nihil ab infernis et malis inde timebunt, quia tuti a Domino (n. 314[*b*]).

"Jehovah in pascuis herbae cubare faciet me" (*Ps.* xxiii. 2), significat quod qui confidit Domino ducatur in omnia bona et vera caeli, et abundet jucundis eorum (n. 375[*e*(viii.)]).

"Si vir cum puella virgine desponsata viro in urbe concubuerit" (*Deutr.* xxii. 23), significat adulterationem boni et veri doctrinae ex Verbo (n. 863[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 278[*b*], 280[*b*], 283[*b*], 340[*c*], 365[*c*], 375[*e*(viii.)], 388[*b*], 410[*c*], 433[*a*], 445, 448[*b*], 650[*f*], 654[*g,i*], 659[*b*], 734[*b*], 750[*e*], 781[*d*], 805[*d*], 817[*d*], 863[*b*], 1029[*e*], 1146.)

Cubiculum. } —(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 163, 388[*c*], 434[*d*], 484,
Cubile. } 650[*f*], 714[*c*], 817[*c*].)

Cucumis.—Quod filii Israelis appetiverint naturalia, significatur (*Num.* xi. 5) per quod "concupiscerent piscem in Aegypto, cucumeres, cucurbitas, porros, cepas et allia; haec omnia significant talia quae sunt infimi naturalis, hoc est sensualis corporei hominis (n. 513[*a*]).

Cucurbita.—"Cucurbitae" (*Num.* xi. 5) significant talia quae sunt infimi naturalis (n. 513[*a*]).

Culter.—Quod ex omnium consensu cessaturae sint pugnae, significatur (*Esai.* ii. 4) per quod "contundent gladios suos in ligones, et hastas suas in cultros putatorios" (n. 734[*b*]).

Cultus.—(*Videatur* ***Colere.***)

Cultus semel inceptus et animis irradicatus non abolitur a Domino, sed flectitur ad significandum sanctum religionis (n. 391[*b*]).

Non quod cultus Babylonicorum idololatricus in mundo cum ipsis destruendus sit, hic enim permansurus; verum non ut cultus alicujus ecclesiae, sed ut cultus paganismi (n. 1029[*c*]).

Cunctari.—Admiratio super gravi stupiditate, describitur (*Esai.* xxix. 9) per "Cunctamini, admiramini, obstupescite" (n. 376[*f*]).

Cupediae.—"Cupediae," quia sapidae, significant vera quae sapientiae (n. 519[*a*]).

Cupere. } —(*Vide* ***Concupiscentia.***)
Cupiditas. } (*Vide Matth.* v. 42, n. 556[*b*]; *Apoc.* ix. 6, n. 551.)

Cupreum saeculum. } —(*Vide* ***Aes.***)
Cuprum. } "Cuprum" seu "aes" significat bonum externi seu naturalis hominis (n. 176).

Decidere.—(*Videatur* **Cadere.**)

Quod "omnis exercitus decidet sicut folium de vite, et sicut decidens de ficu" (*Esai.* xxxiv. 4) significat depopulationem ex falsis mali (n. 403[*b*]).

(*Videantur articuli,* n. 403[*e*], 422[*c*], 507, 627[*b*], 700[*c*], 740[*b*].)

Decies milleni.—Per greges "decies millenos" (*Ps.* cxliv. 13) significantur vera (n. 652[*c*]).

Decimae. / **Decimationes.** / **Decimare.**—(*Vide* **Decem.**)
Quoniam "decem" significant omnes et omnia, sequitur quod "decima pars" significet omne: exinde decimae et decimationes traxerunt suam originem, et significabant quod omne sanctum et benedictum esset quando decima pars de frumento et vino data esset Levitis; similiter pro Levitis, quando decima pars iterum decimaretur et daretur Aharoni (n. 675[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur,* n. 675[*a,c*], 794.)

Decisio.—(*Vide* **Decidere, Decisus.**)

Per "consummationem et decisionem" (*Esai.* x. 22, 23; xxviii. 22: *Dan.* ix. 27) significatur status ultimus ecclesiae, qui est quando non verum amplius quia non bonum, seu quando non fides amplius quia non charitas (n. 397).

"Consummatio et decisio" est plenaria destructio (n. 374[*c*]).

Declinare.—"Recedere a via" et "declinare a semita" (*Esai.* xxx. 11), est recedere a vero et bono ecclesiae (n. 412[*f*]).

Decor.—(*Videatur* **Decus.**)

Ex correspondentia est quod angeli appareant pulchre comati, et quod secundum comarum ordinatam pendentiam, decorem et nitorem, sciatur qualis correspondentia est naturalis hominis cum spirituali apud illos (n. 555[*a*]).

Decreta.—De Papae decretis (n. 1067, 1070, 1074[*a*]).

Decus.—(*Videatur* **Decor.**)

Divinum Bonum et Divinum Verum in ecclesia significantur (*Ps.* xcvi. 6) per "robur" et "decus" (n. 288[*b*]).

Per "decus" (*Ps.* xlv. 4) significatur Divinum Verum (n. 298[*b*]).

"Domus decoris" (*Esai.* lx. 7) significat Divinum Humanum Domini quoad Divinum Verum (n. 391[*c*]).

"Baculus decoris" (*Jerem.* xlviii. 17) est Divinum Verum in sensu spirituali (n. 727[*a*]).

"Decus" in Verbo dicitur de ecclesia et de doctrina veri ibi (n. 316[*a*]).

"Ortus" et "decus" (*Dan.* viii. 9) sunt ubi bonum est in claro per verum (n. 316[*c*]).

"Decus" (*Esai.* lxiv. 10 [*B. A.* 11]) significat ecclesiam spiritualem (n. 504[*e*]).

"Corona ornatus" (*Esai.* xxviii. 5) est sapientia quae est boni a Divino; "cidaris decoris" est intelligentia quae est veri ex illo bono (n. 272).

"Corona decoris" (*Esai.* lxii. 3) est sapientia quae est boni (n. 272).

"Corona decoris" (*Jerem.* xiii. 18) est intelligentia (n. 223[*b*]).

Vera doctrinae significantur (*Esai.* lii. 1) per "vestes decoris" quas induet Hierosolyma (n. 811[*d*]).

Per "decus" quod datum est in manum hostis (*Ps.* lxxviii. 61), significatur verum naturale ex spirituali (n. 811[*a*]).

(*Videantur etiam articuli,* n. 406[*b*], 844, 850[*b*].)

Dedan.—Per "Dedan" (*Ezech.* xxvii. 20) significantur illi qui in cognitionibus caelestium (n. 195[*b*], 840).

Deportare.—Quod "rex Aschuris ducet captivitatem et turbam deportandam" (*Esai.* xx. 4), significat per ratiocinationes addicere et confirmare se (n. 406[*b*]; *conf.* n. 532, 811[*b*]).

Depraedari. } —(*Vide* **Direptio, Diripere.**)
Depraedatio. } "Gens conculcata" ad quam irent legati, cujus terram depraedati sunt fluvii, (*Esai.* xviii. 1,) significat illos extra ecclesiam qui in falsis ex ignorantia sunt; "fluvii" sunt vera doctrinae, et in opposito sensu falsa (n. 304[*d*]).

Per "corrui captivitate et depraedatione" (*Dan.* xi. 33) significatur deprivatio omnium veri et boni (n. 811[*b*]).

(*Vide Ezech.* xxvi. 12, n. 1145.)

Deprecari.—Interiora ecclesiae, Verbi et cultus, significantur per "videre," "quaerere" et "deprecari facies Jehovae" (n. 412[*c*]).

(*Vide Ps.* xlv. 12, n. 863[*b*].)

Depressus.—Per "erigere e pulvere depressum, et e sterquiliniis egenum" (1 *Sam.* ii. 8), significatur instructio gentium, ac illustratio in interioribus veris (n. 741[*c*], 253[*b*]).

Depsere.—"Mulieres" sunt affectiones veri ex bono, hic (*Jerem.* vii. 18) cupiditates falsi ex malo; quae "depsere massam" dicuntur, cum doctrinam ex illis conflant (n. 555[*d*]).

Derelinquere. } —Qui applicant vera doctrinae ad bonum, significantur (*Matth.*
Derelictus. } xxiv. 40, 41) per illos qui "assumentur;" at qui applicant illa ad malum, significantur per illos qui "derelinquentur" (n. 555[*b*]).

Per "Dereliquerunt Jehovam et provocarunt Sanctum Israelis" (*Esai.* i. 4), significatur quod rejecerint Divinum Bonum et Divinum Verum (n. 768[*e*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur explicata*, n. 388[*c*], 653[*b*], 654[*i*], 730[*b*], 810.)

Deripere.—(*Vide Sach.* xiv. 2, n. 555[*b*].)

Descendere.—"Jehovah inclinavit caelos, descendit" (*Ps.* xviii. 10 [*B. A.* 9]), significat visitationem quae precedit ultimum judicium (n. 419[*d*]; *conf.* n. 405[*h*], 601[*a*]).

"Qui super tecto ne descendito in domum" (*Marc.* xiii. 15), significat qui in genuinis veris maneat in illis (n. 405[*f*]).

"Qui descendunt in mare in navibus, facientes opus in aquis multis" (*Ps.* cvii. 23), significant illos qui intense student doctrinae veri ex Verbo (n. 514[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 395[*d*], 405[*d,f,h*], 411[*c*], 419[*d,f*], 514[*a,c*], 538[*a*], 593, 601[*a*], 617[*c*], 629[*b*], 644[*c*], 659[*b,e*], 687[*b*], 724[*c*], 727[*a*], 825, 850[*d*], 863[*a*], 899[*b*], 911[*b*], 988, 1092, 1100[*d*], 1175.)

Descensus.—(*Vide Mich.* i. 4, n. 405[*h*].)

Describere.—(*Vide Ps.* lxxxvii. 6, n. 850[*c*].)

Desertum.—(*Vide* **Solitudo.**)

"Desertum" est ubi non bonum quia non verum (n. 131[*b*]; *conf.* n. 239[*b*], 240[*b*], 275[*a*], 280[*b*], 281[*b*], 304[*b,d,e*], 326[*b*], 374[*b*], 375[*e*(viii.)], 386[*c*], 405[*g,h*], 410[*c*], 417[*a*], 419[*e*], 483[*a*], 518[*a*], 730[*a*], 768[*c*], 780[*b*], 1037, 1100[*c*]).

"Desertum" (*Ps.* cvii. 35) est ubi ignorantia veri (n. 386[*d*], 294[*b*], 730[*c*]; *conf. Jerem.* ii. 6, n. 537[*b*]; *Esai.* xliii. 20, n. 650[*e*]).

Per "desertum" (*Esai.* xlii. 11) significatur obscurum veri (n. 405[*b*]).

Per "habitare in deserto secure" (*Ezech.* xxxiv. 25) significatur quod cupiditates mali non infestabunt (n. 365[*e*]; *conf.* n. 650[*f*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 315[*d*], 376[*c*], 386[*b*], 650[*g*], 654[*l*], 960[*a*], 1029[*e*], 1100[*d*].)

Devastator.—(*Vide* **Destructor, Eversor, Vastator.**)

"Destructores" et "devastatores" (*Esai.* xlix. 17) significant falsa mali (n. 724[*d*]).

Devolvere.—Quod "angelus devolverit lapidem ab ostio et sederit super illo" (*Matth.* xxviii. 18), significat quod Dominus amoverit omne falsum quod intercluserat aditum ad Ipsum, et aperuerit Divinum Verum (n. 400[*d*]).

Interitus et damnatio per falsa mali, significatur (*Jerem.* li. 25) per "Devolvam te de petris" (n. 405[*g*], 411[*e*]).

Devorare.—"Devorare" seu "comedere" libellum (*Apoc.* x. 9) significat conjungere et appropriare sibi; et quia Verbum conjungitur homini per lectionem et perceptionem, ideo hic per "devorare" seu "comedere" significatur legere et percipere (n. 617[*a*]; *conf.* n. 619[*a*], 620, 622[*a*]).

Per "devorare inimicos illorum" (*Apoc.* xi. 5) significatur quod perituri per falsa mali (n. 642).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur*, n. 650[*f*], 722, 724[*e*], 730[*b*], 893, 1100[*d*].)

Devotio. / **Devovere.**—Per "Devotioni date universum exercitum ejus" (*Jerem.* li. 3), significatur totalis destructio falsorum ex malis quae illi (n. 573[*b*]): "devotio" significat deletionem totalem (n. 700[*d*]).

Quod damnandi sunt, et quod perituri, significatur (*Esai.* xxxiv. 2) per "Devovit eas, et tradidit eas ad mactationem" (n. 405[*h*]).

Dexter.—(*Vide* **Manus, Sinister.**)

Quod "dextra," cum de Domino, significet et omnipotentiam et omniscientiam, causa (n. 298[*a*]).

"Dextra Dei" est Divina omnipotentia; et "sedere a dextris" est in illa esse per Humanum (n. 1087).

Quod "dextra," cum de hominibus, significet et potentiam et scientiam (n. 298[*b*]).

Per "dextram" cum de angelis et de hominibus, intelligitur sapientia et intelligentia quae illis est ex Divino Bono per Divinum Verum procedens a Domino (n. 298[*c*]).

Quod ad dextrum in caelo sit meridies, et quod ibi sit Divinum Verum in luce, ac illi qui ibi in intelligentia et sapientia (n. 298[*a*]).

Omnia apud hominem quae ad dextram ejus partem sunt, se referunt ad bonum ex quo verum (n. 1120).

Quod Jehovah dicatur juravisse "per dextram suam" (*Esai.* lxii. 8), significet per Divinam Veritatem (n. 608[*a*]).

Quod Benjamin vocatus sit "Filius dextrae," est quia per "filium" significatur verum, et per "dextram" significatur potentia veri ex bono; et omnis potentia spiritualis hominis est in naturali et per naturale, quod repraesentatum est per Benjamin (n. 449[*a*]).

Per "virum dextrae," pro quo manus, et per "filium hominis," super quem Jehovah confortaverat Sibi (*Ps.* lxxx. 18 [*B. A.* 17]), significatur verum Verbi in sensu naturali et verum Verbi in sensu spirituali (n. 724[*d*]).

Quod Dominus jusserit ut emitterint rete in dextras partes navigii, significabat quod ex bono amoris et charitatis sint omnia; "dextrum" enim significat bonum illud ex quo (n. 513[*c*]).

Quod "dextra," cum de malis, significet falsum, ac inde ratiocinationem et pugnam contra verum, est quia plagae apud illos qui in malo sunt oppositae sunt plagis quae apud illos qui in bono sunt, et sic ad eorum dextram sunt vera in densa caligine, sed falsa sicut in maximo lumine (n. 298[*c*]).

Dirigere.—Per "tendere arcum et dirigere eum" (*Ps.* vii. 12) significatur quod ex falsis faciat sibi doctrinam contra vera (n. 357[*d*]).
Per "dirigere pedes" (*Luc.* i. 79) significatur instructio (n. 365[*b*]).
Data regi Achaso fuit optio, ut vel ex caelo vel ex inferno vellet signum habere; quod significatur (*Esai.* vii. 11) per "In profundum dirige, vel tolle sursum" (n. 706[*c*]).

Diripere.—(*Vide* **Depraedari.**)
Per "diripere opes" (*Ezech.* xxvi. 12) significatur destruere cognitiones veri (n. 652[*c*], 1145).

Discalceatus.—(*Vide* **Calceus.**)
Per "nudum et discalceatum" (*Esai.* xx. 3) intelliguntur deprivati ab omni vero et ab omni bono (n. 240[*b*]; *conf.* n. 532, 655[*b*], 811[*b*]).

Discedere.—Quod legere Verbum, ac instrui ex illo, nihil faciat ad salutem, nisi simul vivatur secundum illud, significatur (*Luc.* xiii. 27) per responsum, "Non novi vos unde estis, discedite a me, operarii iniquitatis (n. 617[*c*]).

Disceptare.—(*Videatur Mich.* vi. 2, n. 405[*g*].)

Discere.—"Quando judicia tua terram doces, justitiam discunt habitatores orbis" (*Esai.* xxvi. 9), significat quod ecclesia a Domino in veris sit, et per vera in bono (n. 741[*b*]).
"Nemo poterat discere canticum nisi quam illi centum quadraginta quatuor millia" (*Apoc.* xiv. 3), significat quod agnitio et confessio Domini solum dari potuerit apud illos qui in fide ex charitate sunt (n. 859).
De illis qui in amore in Dominum sunt, quia habent vera inscripta cordibus, et ideo non disceptant de illis, dicitur (*Mich.* iv. 3) quod "non tollent gens contra gentem gladium, nec discent amplius bellum" (n. 403[*c*]).

Quod homo, ex Verbo, ex magistro, et ex praedicationibus discet quae opera peccata sunt, et sic porro (n. 803[*a*]).

Discerpere. / **Discerptum.**—Quod apud profanatores sit conjunctio boni et veri quae caeli sunt cum malis et falsis quae inferni sunt; quae non separari possunt, sed discerpi; et cum discerpuntur, destruitur omne vitae spiritualis (n. 375[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 619[*c*], 780[*b*], 781[*c*].)

Discindere. / **Discissio.**—(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 315[*b*], 388[*b*], 395[*d*], 405[*h*], 637[*a,b*], 781[*d*].)

Disciplina.—Per "disciplinam Schaddai" (*Hiob.* v. 20) significantur tentationes; per "Schaddai" enim significantur tentationes, liberatio ab illis, et consolatio post illas (n. 386[*c*]).

Discipulus.—"Discipuli" sunt omnes qui in bonis et inde veris sunt (n. 25, 253[*b*], 405[*f*]).
Per "discipulos" intelliguntur omnes qui ab ecclesia Domini futuri sunt (n. 731).
Omnes discipuli Domini simul repraesentabant ecclesiam, et unusquisque eorum aliquid ecclesiae (n. 411[*d*], 433[*f*], 851).
"Discipulus" (*Matth.* x. 24) dicitur ex bono, et "servus" ex vero (n. 409[*d*]).
Per "discipulos" significantur omnia vera et bona in complexu (n. 323[*c*], 333).
Per "discipulos" in sensu spirituali repraesentativo intelliguntur omnia vera et bona ecclesiae (n. 315[*d*]; *conf.* n. 695[*b*], 851).
Per "prophetam" (*Matth.* x. 41) significatur verum, per "justum" significatur bonum, et per "discipulum" significatur bonum ex vero (n. 102[*b*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 122, 366, 624[*b*], 815[*b*].)

Discumbere.—(*Vide* **Accumbere, Cubare.**)
(*Videatur Luc.* xii. 37, n. 187[*b*].)

Distractus.—Per "populum distractum et expilatum" (*Esai.* xviii. 7) significantur illi apud quos vera ab illis qui in falsis doctrinae sunt, sublata, mutata aut perversa sunt (n. 331[*a*]).

Distrahere.—Per "Arans attinget metentem, et calcans uvas distrahentem semen" (*Amos* ix. 13), significatur quod qui recipit bonum et verum etiam usum seu fructum facturus sit; ita quod simul erunt apud hominem ecclesiae (n. 376[*b*]).

Ditare.—(*Vide* ***Dives.***)

"Ut ditatus sis" (*Apoc.* iii. 18) significat ut recipere possit vera fidei (n. 242[*a*]).

"Ditari ex pretiositate ejus" (*Apoc.* xviii. 19) est lucrari per illa (n. 1176; *conf.* n. 1034, 1104).

Nihil facit ad salutem ditare memoriam ex Verbo, et ex doctrinalibus ecclesiae, nisi illa mandentur vitae (n. 617[*c*]).

Diu et noctu.—(*Vide* ***Dies.***)

Per "diu et noctu" significatur continue (n. 890).

Divellere.—"Divulsae sunt et exaruerunt virgae roboris ejus" (*Ezech.* xix. 12) significat quod dissipatum sit omne Divinum Verum, unde ecclesiae illi nulla potentia contra inferna (n. 727[*a*]).

Diversorium.—"Diversorium" (*Luc.* x. 34) est ubi emuntur cibi et potus, per quos significantur cognitiones boni et veri, ac inde nutritio spiritualis quae datur per instructionem; "ducere in diversorium, et curam ejus habere," significat ad illos qui plus instructi sunt in cognitionibus boni et veri (n. 444[*c*]): per "diversorium" (*Luc.* x. 34; xxii. 11; *Marc.* xiv. 14; et alibi;) significatur locus instructionis (n. 706[*c*]).

Dives.—(*Vide* ***Ditare, Divitiae, Pauper.***)

Per "divites" significantur illi qui Verbum habent, et inde in cognitionibus veri et boni possunt esse (n. 118, 236[*b*], 836).

Quod "dives esse" significet possidere cognitiones veri et boni, et inde intelligens et sapiens esse (n. 236[*a*]).

Per "divitem," qui induebatur purpura et bysso (*Luc.* xvi. 19), intelligitur gens Judaica, quae habebat Verbum, et potuit inde in cognitionibus veri et boni esse; et per "pauperem" intelliguntur gentes quae non habebant Verbum, et tamen desiderabant cognitiones veri et boni (n. 118).

Per "divites" quos daret in mortibus suis (*Esai.* liii. 9), intelliguntur qui ab ecclesia in falsis ex malo sunt; falsa ex malo significantur per "mortes" (n. 659[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 118, 236[*a,b*], 242[*a*], 386[*d*], 408, 412[*f*], 455[*b*], 659[*b*], 717[*d*], 836, 863[*b*], 866, 962, 1143, 1162.)

Dividere.—(*Vide* ***Divisiones.***)

"Dividam eos in Jacobo" (*Gen.* xlix. 7), significat quod fides, a charitate separata, ab ecclesia externa sit exterminanda (n. 443[*b*]).

Per "tres" significantur vera, et per "duos" bona; quod dicatur (*Luc.* xii. 52) quod "quinque divisi erunt," significat quod apud illos qui reformantur tale dissidium erit (n. 532; *conf.* n. 724[*b*]).

Divinare. / ***Divinatores.***—"Tenebrae pro divinando" (*Mich.* iii. 6), significat quod falsa pro veris revelatis (n. 624[*c*]).

De Philisthaeorum divinatoribus (1 *Sam.* vi. 2) plura (n. 700[*e*]).

Divinum Ipsum. / ***Divinum Humanum.*** / ***Divinum procedens.***—(*Vide* ***Dominus.***)

tur, est in Domino (n. 649): in Humano ipsum Divinum fuit (n. 922[b]).

Quod Divinum, quod "Pater" vocatur, fuerit ipsum Divinum Domini, ex quo Humanum Ipsius exstitit, et ex quo illud Divinum factum est (n. 852[a]).

Ipsum Divinum, quod "Jehovah" et "Pater" vocatur, ac in sua essentia erat Divinum Bonum Divini Amoris, unxit Divinum Humanum quod "Filius Dei" vocatur (n. 684[a]).

Unitio Humani cum Divino, ac Divini cum Humano, erat reciproca (n. 684[b]; *conf.* n. 447, 624[e]).

Quod Dominus, tam quoad Divinum quam quoad Humanum, vitam habeat in Se (n. 82).

Dominus ex Jehovah, hoc est ex ipso Divino quod in Ipso ex conceptione fuit, Secum locutus est (n. 624[e]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 252[a], 365[b], 617[a], 649, 678, 699, 735, 805[i], 815[b], 1104, 1107, 1112.)

DE DIVINO HUMANO, PLURA:—

Ipsum Divinum non potest alicui apparere nisi quam per Divinum Humanum (n. 64).

Si assumatur pro doctrina et agnoscatur quod Dominus sit unus cum Patre, et quod Humanum Ipsius sit Divinum ex Divino in Ipso, videbitur lux in singulis Verbi (n. 200).

Omnes qui in caelis sunt, agnoscunt Divinum Humanum Domini (n. 209).

Qui in Nova Hierosolyma erunt, omnes agnituri sunt Divinum Humanum Domini (n. 224).

Agnoscere Divinum in Humano Domini, seu Divinum Humanum, est primarium ecclesiae, per quod conjunctio (n. 328[b]).

Divinum Humanum Domini cadit in ideam cogitationis, et sic in fidem, et inde in affectionem voluntatis, seu amorem (n. 114).

Quod absque agnitione Divini in Humano Domini, sit nulla salus (n. 45).

Quod omnes qui e terris in mundum spiritualem veniunt, primum explorentur qualem ideam de Deo habuerint et secum ferant. De eorum instructione plura (n. 696[a]).

Dominus Humanum assumpsit ut in potentia esset subjugandi inferna (n. 741[c]).

Ipse in mundum venit ut indueret Humanum et hoc glorificaret, hoc est, Divinum faceret usque ad ultimum, hoc est, ad carnem et ossa, ut omnia ita regeret. Quod Dominus tale Humanum induerit, et Secum in caelum tulerit, constat ex eo, quod nihil de corpore suo reliquerit in sepulcro. Per id, itaque, Dominus in ultimis est; et quia haec etiam Divina fecit, Se in Divinam potentiam regendi omnia ex primis per ultima immisit. Si Dominus hoc non fecisset, periisset aeterna morte genus humanum in hac tellure (n. 41).

Dominus susceperat quidem corpus seu humanum ex matre; sed hoc in mundo exuit, et induit Humanum ex Patre; et hoc est Divinum Humanum (n. 1108).

Omne humanum quod Dominus ex matre suscepit, per tentationes, et demum per mortem, a Se rejecit; ac per induitionem Humani ex ipso Divino quod fuit in Ipso, glorificavit Se, hoc est, Humanum suum Divinum fecit (n. 899[c]): glorificavit Dominus Humanum suum, hoc est, exuit humanum ex matre, ac induit Humanum ex Patre, quod est Divinum Humanum (n. 205).

Divinum Humanum dicitur, quia Dominus Humanum suum fecit Divinum, cum fuit in mundo; univit enim id suo Divino quod fuit in Ipso a conceptione, et quod fuit Ipsi anima ex Patre, ita quod fuit Ipsi vita sua; nam anima cujusvis est vita ejus, et corpus, quod est humanum, inde

(*Videantur etiam articuli*, n. 52, 102[*b*], 115, 137, 146, 148, 149, 151, 179, 183[*c*], 220[*a*], 222[*b*], 239[*b*], 293, 304[*e*], 314[*c*], 315[*a*], 316[*c*], 319, 321, 322, 339[*f*], 337, 343, 349[*b*], 365[*b,d*], 375[*e*(vi.)], 391[*b,c*], 392[*b–e*], 405[*i*], 409[*a,b*], 417[*b*], 422[*c*], 427[*b*], 430[*c*], 433[*a,b,d,e*], 435[*a*], 439, 444[*b*], 447, 448[*b*], 460, 475[*b*], 538[*b*], 594[*c*], 595, 617[*b*], 619[*a*], 629[*a*], 630[*b*], 635, 649, 684[*a–e*], 696[*a,c*], 699, 700[*b*], 735, 749, 805[*i*], 808, 815[*b*], 816, 850[*a,d*], 852[*a,b*], 864, 865, 906, 1107, 1109, 1111, 1114, 1116.)

DE DIVINO PROCEDENTE, PLURA:—

(*Vide* **Paracletus, Spiritus Sanctus.**)

In Verbo, multis in locis, dicitur "Spiritus Dei," "Spiritus Jehovae," "Spiritus narium Ipsius," "Spiritus oris Ipsius," "Spiritus veritatis," "Spiritus sanctitatis," et "Spiritus Sanctus;" et per illum intelligitur Divinum Verum procedens a Domino, tam immediate ab Ipso quam mediate per angelos et spiritus (n. 183[*b*]).

Quoniam Divinum et Humanum Domini non sunt duo, sed unica Persona, et sunt unita sicut anima et corpus, sciri potest quod Divinum, quod vocatur Spiritus Sanctus, exeat et procedat ex Divino Ipsius per Humanum, ita ex Divino Humano (n. 183[*c*]).

Divinum procedens quod vocatur "Verbum" (*Joh.* i. 1–3), creavit et formavit omnia caeli et mundi (n. 639, 1093).

Divinum procedens est Divinum Verum unitum Divino Bono (n. 65, 419[*b*], 710[*c*], 726, 888).

Divinum Verum procedens a Domino est Divinum Ipsius in caelo et in ecclesia, in quo Ipse est, et quod Ipse est ibi. Divinum hoc Verum vocatur a Domino "Paracletus, Spiritus veritatis" (n. 228).

Quod a Domino procedit, hoc quoque Ipse est (n. 392[*a*]): Divinum procedens est Ipse Dominus in caelo et in ecclesia (n. 617[*c*]).

Divinum quod facit caelum ac dat angelis et hominibus amorem, fidem, sapientiam et intelligentiam, non procedit immediate ex ipso Divino Domini, sed per Divinum Humanum Ipsius; et hoc Divinum quod procedit est Spiritus Sanctus (n. 343).

Peccatum et blasphemia contra Spiritum Sanctum est negare Verbum, tum adulterare ipsa bona et falsificare ipsa vera ejus (n. 778[*b,c*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 25, 27, 204[*a*], 278[*a*], 285, 297, 374[*d*], 455[*c*], 475[*b*], 504[*a*], 635, 688, 700[*b*], 701[*c*], 852[*a*], 944, 1112.)

DIVINUM CAELESTE.
DIVINUM SPIRITUALE.
DIVINUM NATURALE. } —Divinum quod facit supremum caelum vocatur Divinum caeleste; Divinum autem quod facit medium caelum vocatur Divinum spirituale; ac Divinum quod facit ultimum caelum vocatur Divinum naturale, ex spirituali et caelesti (n. 69): at sciendum est quod Divinum a Domino procedens ita dicatur ex receptione (n. 448[*b*]; *conf.* n. 496).

Sciendum est quod in Domino sint gradus adhuc superiores, et quod omnes tam supremi quam ultimi sint Vita (n. 1125).

Per "Abrahamum" in Verbo intelligitur Dominus quoad Divinum caeleste, per "Isacum" quoad Divinum spirituale, et per "Jacobum" quoad Divinum naturale (n. 696[*d*]).

Ultimum vitae, quod vocatur sensuale, in Domino erat Divinum (n. 70, 581[*b*], 918).

(*Videantur etiam articuli*, n. 283[*a,c,d*], 696[*c*].)

Per "nomen Jehovae," "Domini" aut "Jesu Christi," in Verbo, non intelligitur nomen, sed omne amoris et fidei per quod colitur (n. 102[*a*], 135, 175[*b*], 224, 295, 410[*c*]). (*Videatur* **Nomen.**)

Per "Agnum" in supremo sensu significatur Dominus quoad Divinum Humanum, nam Dominus quoad illud erat ipsa Innocentia (n. 314[c]). (*Vide* **Agnus.**)
Per "nomen Jehovae" intelligitur Divinum Humanum Domini (n. 224).
Per "nomen Domini" intelligitur Divinum Humanum Ipsius (n. 224).

Quod Dominus est solus Homo, et quod omnes secundum receptionem Divini Boni et Divini Veri ab Ipso sint homines (n. 1120).
Quod Dominus solus habeat vitam in Se (n. 82, 186).
Quod solus Dominus sit potens, et nusquam aliquis in caelo quam a Domino (n. 43; *conf.* n. 726).
Dominus non est causa mali; et qui non est causa mali, ille nec est causa alicujus effectus qui ex malo existit (n. 647).
Dominus nusquam irascitur et excandescit, et inde alicui malum vult et facit (n. 647).
Per "amare Dominum" non intelligitur amare Dominum ut Personam; per hunc solum amorem non conjungitur homo caelo; sed per amorem Divini Boni ac Divini Veri, quae sunt Dominus in caelo et in ecclesia (n. 1099).
Dominus unumquemvis spectat a facie, et non ab occipitio (n. 1112).

Per "vocem Domini" intelliguntur vera quae Verbi, doctrinae, et fidei inde, ita praecepta (n. 259).
Per "lumbos" Domini (*Esai.* xi. 5) intelliguntur illi qui in amore in Ipsum sunt; per "femina" Ipsius intelliguntur qui in amore erga proximum sunt (n. 780[b]).
Per "vestes" Domini significatur Divinum Verum procedens ex Ipso; etiam significatur Verbum, nam Verbum est Divinum Verum a Domino in terris et in caelis (n. 195[c]).

Dominus apparet unicuivis secundum quale ejus (n. 539[a]).
Dominus est Sol caeli angelici; et lux illius Solis est Divinum Verum, et calor illius Solis est Divinum Bonum (n. 186[c], 422[a]).
Dominus apparet ut Sol illis qui in amore in Ipsum sunt, ast ut Luna illis qui in charitate erga proximum et inde fide sunt (n. 422[a]).
Cum Jesus coram Petro, Jacobo et Johanne transformatus est, splenduit facies Ipsius tanquam sol, et vestimenta Ipsius facta sunt lux. Similiter apparet Dominus in caelo coram angelis, quando Se illis praesentem sistit, sed tunc apparet extra Solem (n. 401[b]).
Angeli agnoscunt Divinum Domini quod "Pater" vocatur, vident Divinum Humanum Ipsius, et sunt in Divino Procedente (n. 1115).
Apparet Dominus in caelo angelis, sed tunc sub forma angelica; implet enim angelum suo visu et sic sua praesentia e longinquo, et hoc in variis locis, at ubivis accommodate ad bonum amoris et fidei apud illos ubi apparet. Ita visus est Dominus Guideoni, ac Manoacho et uxori ejus, tum Mosi et populo Israelitico (n. 412[d]).
Homo, ad praesentiam Divini, non corpore vivere potest; et qui vivunt, obstipantur columna angelica quae moderatur influxum Divinum; nam corpus cujusvis hominis non est receptibile Divini. Quod Jehovah visus sit pluribus, de quibus in Verbo, erat quia circumcincti tunc fuerunt columna spirituum et sic conservati. Ita quoque Dominus Swedenborgio aliquoties visus est (n. 78).
Quod "aspectus," cum de Domino, significet Divinam Ipsius praesentiam (n. 25; *conf.* n. 412[d]).

Nisi repraesentatio purificationis, per baptisma Johannis, praecesserit, Dominus non potuisset in Judaea et in Hierosolyma Se manifestare (n. 724[b]).
Nisi Dominus in mundum venisset, et sic Ipse ultimum assumpsisset, translati fuissent caeli qui ex incolis hujus telluris fuerunt, et omne

minum fuerunt, habuerunt Divina vera sibi inscripta, et inde ex influxu noverunt correspondentia in naturali homine quae vocantur scientifica (*de quo videantur plura*, n. 617[*c*]).

Divina vera intima fuerunt revelata illis qui ab Antiquissima Ecclesia fuerunt (n. 948).

Quia verum est primum ecclesiae, nam omnis ecclesia formatur per vera, (a veris enim, seu a cognitionibus veri et boni incohat omnis ecclesia,) ideo fuit Cainus primogenitus, et nominatus est "Vir Jehovae" (n. 817[*b*]).

Intelligentia et sapientia hujus ecclesiae intelliguntur per "hortum in Edene" (n. 725[*a*], 280[*c*]).

Quia in amore in Dominum, homines hujus ecclesiae fuerunt sapientissimi, communicationem paene immediatam habentes cum angelis caeli, per quos a Domino illis fuit sapientia. Quia in amore in Dominum fuerunt, et ex caelo revelationes habuerunt, et quia Divina revelata statim mandaverunt vitae, inde in simili statu fuerunt in quo sunt angeli tertii caeli; quare id caelum ex illius ecclesiae hominibus primario consistit (n. 739[*b*]).

Sciendum est quod nusquam illis vetitum fuerit comparare sibi cognitiones boni et mali e caelo, per illas enim perficiebatur intelligentia et sapientia illorum; nec vetitum fuit comparare sibi cognitiones boni et mali e mundo, inde enim scientia naturali eorum homini; sed vetitum fuit has cognitiones intueri via posteriore, quia datum est illis videre omnia quae in mundo coram oculis eorum apparuerunt, via priore (*de quibus viis videantur plura*, n. 739[*b*]).

Datum est illius ecclesiae homini nosse omnes affectiones naturalis hominis, ob causam ut dominaretur super illas: per "dominium super bestias" (*Gen.* i. 26, 28) intelligitur dominium spiritualis hominis super naturalem (n. 650[*c*]).

Per "statuam" Nebuchadnezari in somnio visam, repraesentati sunt status successivi ecclesiae. Per "caput ex auro" repraesentata et significata est Ecclesia Antiquissima, quae in sapientia caelesti et inde in intelligentia prae sequentibus fuit (n. 577[*a*], 411[*b*]).

Illa ecclesia, quae fuit omnium praestantissima in hac tellure (n. 725[*a*]), describitur (*Deutr.* xxxiii. 15) per "montes orientis" (n. 448[*b*]).

Ecclesia Antiquissima, quae fuit ecclesia caelestis, intelligitur (*Deutr.* xxxii. 7, 8) per "dies aeternitatis, quum hereditatem daret Altissimus gentibus, quum separaret filios hominis" (n. 431[*b*]).

Antiquissimis vetitum fuit intueri cognitiones e mundo via posteriore, quod fit quando ex illis concluditur de caelestibus, sic inverso ordine; hoc factum est ab hominibus Antiquissimae Ecclesiae quando coeperunt amare mundana prae caelestibus, et se ex sapientia sua efferre et gloriari; inde posteri eorum sensuales facti sunt, et tunc sensuale eorum, quod intelligitur per "serpentem," seduxit illos; et sensuale non alia via quam posteriore progredi vult; hoc itaque est quod significatur per "arborem scientiae boni et mali," e qua comedere illis prohibitum fuit (n. 739[*b*]; *conf.* n. 280[*c*], 581[*a*]).

Homines Antiquissimae Ecclesiae fuerunt in spirituali intellectu et perceptione omnium quae viderunt oculis, et inde ex objectis in mundo perspexerunt spiritualia quae objectis correspondebant; et quia Dominus praevidit quod spiritualis illa perceptio apud posteros illorum periret, et cum perceptione illa quoque cognitio correspondentiarum, per quas generi humano est conjunctio cum caelo, ideo providit Dominus, ut quidam qui apud antiquissimos vixerunt, in unum colligerent correspondentias, ac in codicem conferrent. Is codex, quia inserviturus erat ecclesiis venturis pro scientia et pro cognitione spiritualium in naturalibus, in usum illarum conservatus est a Domino (n. 728, 670). (*Vide Chanoch.*)

naane, in Syria et Assyria, in Arabia, Aethiopia, Aegypto, Chaldaea, in Tyro et Sidone, et alibi (n. 422[*d*]; *conf.* n. 391[*h*]): Ecclesia Antiqua, quae per multum orbis Asiatici extensa fuit, similiter ut hodie nostra ecclesia, in plures divisa fuit; in illa fuit Verbum vetustum (n. 1177).

In Ecclesiis Antiquis et dein in Ecclesia Judaica, omnia erant repraesentativa, et inde significativa (n. 721[*b*]); repraesentabantur enim in singulis cultus et in singulis statutis spiritualia et caelestia quae sunt interna ecclesiae, ac in supremo sensu Ipse Dominus. Haec repraesentativa permanserunt apud plures usque ad adventum Domini, et inde cognitio de adventu Ipsius (n. 422[*d*]).

Quod lavationes in Ecclesiis Antiquis institutae fuerint, et postea loco illarum baptizationes, quae tamen modo ritus repraesentativi et significativi (n. 475[*b*]).

Quoniam luctus in Antiquis Ecclesiis significabat luctum spiritualem, qui est propter deprivationem veri, ideo haec repraesentabatur in luctu tunc per quod disruperint togas suas seu pallia sua (n. 395[*d*], 401[*c*]).

Antiqua Ecclesia, quae fuit ecclesia repraesentativa, ignoravit sacrificia, et aspexit illa, quando ab Ebero instituta, sicut abominanda (n. 392[*a*]).

Omnes ecclesiae, quae fuerunt in hac tellure, temporis tractu degeneraverunt in binos enormes errores; in unum qui adulteravit omnia bona ecclesiae, et in alterum qui falsificavit omnia vera ejus: sic Antiqua (n. 817[*a*]; *conf.* n. 879).

Inter eos qui ab Antiqua Ecclesia fuerunt, erant Aegyptii; sed hi quia applicuerunt repraesentativa ad magica, ecclesia illa apud eos exstincta fuit (n. 391[*h*]).

Ex illis qui ab hac ecclesia fuerunt, derivata sunt religiosa plurium gentium, quae tamen apud multos temporis tractu facta sunt idololatrica minus et magis (n. 1177).

Ecclesia Antiqua, quae fuit post diluvium, et fuit ecclesia spiritualis, intelligitur (*Deutr.* xxxii. 8) per "annos generationis et generationis, cum Altissimus constituit terminos populorum juxta numerum filiorum Israelis" (n. 431[*b*]): in eodem capite (vers. 10–14) agitur de instauratione Ecclesiae Antiquae, ac de prima reformatione eorum qui ab ea ecclesia; comparatio fit cum aquila, quia "aquila" significat intelligentiam (n. 281[*b*]; *conf.* n. 314[*b*], 329[*e*], 374[*c*], 376[*c*], 411[*c*]).

Haec ecclesia describitur per "colles saeculi" (*Deutr.* xxxiii. 15), quia "colles" significant charitatem erga proximum (n. 448[*b*]).

Per "naves e loco Kitthaeorum" (*Num.* xxiv. 24) significantur cognitiones veri et boni quae fuerunt illis qui ab Antiqua Ecclesia (n. 514[*c*]).

De Ecclesia Antiqua, quae vocatur "Hierosolyma," dicitur quod "ornata fuerit auro et argento" (*Ezech.* xvi. 13), per quae significatur amor boni et veri, qui hominibus illius ecclesiae fuit (n. 619[*b*], 617[*b*]).

Per "matrem quae sicut vitis" (*Ezech.* xix. 10) significatur Ecclesia Antiqua, quae in bono vitae et inde in veris fuit; quod ecclesia nunc absque bonis et veris sit, significatur per quod "illa nunc plantata sit in deserto, in terra ariditatis et sitis" (n. 504[*e*]).

Per "Israelem" et per "patres" (*Hiob.* ix. 10), ibi non intelliguntur patres tribuum ex filiis Jacobi, sed qui ab Antiqua Ecclesia fuerunt, quia illi in bono (n. 403[*c*]).

Per "uxorem juventutis" (*Malach.* ii. 14) significatur Ecclesia Antiqua, contra quam Ecclesia Judaica "perfide egisse" dicitur; et quia utraque repraesentativa fuit, et in eo similes, et sic forent conjunctae, ideo dicitur, "cum illa socia tua et uxor foederis tui" (n. 701[*e*]).

In statua Nebuchadnezari in somnio visa, per "pectus et brachia" quae erant argentum, significatur Antiqua Ecclesia, quae fuit ecclesia spiritualis, seu ecclesia in qua regnabat bonum charitatis erga proximum ac verum ex bono (n. 411[*b*]).

a Domino, et in supremo sensu Ipsum Dominum quoad Divinum Humanum, ex quo omne bonum (n. 28): per "lavationes" repraesentabantur purificationes a falsis et a malis, et inde regeneratio (n. 475[a]): per "bella," bella spiritualia, quae sunt verorum contra falsa ac falsorum contra vera (n. 131[a], 64, 357[b], 375[e(ii.)], 386[c], 650[a], 671, 684[e], 734, 802[a]): "luctus" eorum significabat luctum propter desolationem veri ac vastationem boni in ecclesia, et quoque in particulari paenitentiam, et tunc luctum cordis propter mala (n. 637[b]): et sic porro.

In statua Nebuchadnezari visa, per "crura et pedes," qui ex parte erant ferrum, ex parte argilla, significatur Ecclesia Israelitica et Judaica, quae erat ecclesia externa in qua non internum; ibi "argilla" significat bonum adulteratum, et "ferrum" verum quale est in externo sensu Verbi (n. 411[b]).

Integrum tempus durationis Ecclesiae Judaicae repraesentatum est per "gradus Achasi:" per "retractionem umbrae" ab occasu versus ortum, intelligitur prolongatio illius temporis: quia Hiskias rex probus erat, prolongatum est tempus, nam iniquitas gentis istius per id non tam cito perventura erat ad consummationem (n. 706[c]).

Qualis erat Ecclesia Judaica et Ecclesia Israelitica, plura de perversione et falsificatione omnis veri quod illis ex Verbo per traditiones et per applicationes ad se, et quod per falsa et mala devastatae et prorsus destructae sint, multis in locis videatur:—*Esai.* xxviii. 22–26 (n. 374[c]); *Jerem.* xiii. 4–7 (n. 410[c], 569[c]); *Jerem.* xxv. 29–31 (n. 601[b]); *Ezech.* xix. 10–14 (n. 727[a]); *Ezech.* xxiii. 2–17 (n. 141[b]); *Ezech.* xxiii. 47 (n. 315[b]); *Hos.* iii. 1, 2 (n. 374[d]); *Sach.* ix. 10–14 (n. 357[a]); *Marc.* xii. 2–9, *Luc.* xx. 10–16 (n. 315[d]).

"Mali" et "injusti" (*Matth.* v. 45) significant in sensu interno illos qui ab Ecclesia Judaica (n. 401[e]).

Quod Judaica Ecclesia disperserit Divinum Verum quod est in sensu litterae Verbi, et quod non potuerint dispergere Divinum Verum quod est in sensu interno, significatur (*Joh.* xix. 24) per "Diviserunt vestes meas sibi, et super vestimento meo jecerunt sortem" (n. 64).

"Aedificantes" qui rejecerunt Lapidem anguli (*Matth.* xxi. 42), sunt illi qui ab Ecclesia Judaica, quae rejecit Dominum, et cum Ipso omne Divinum Verum (n. 417[b]).

Per "ficum" (*Matth.* xxi. 18, 19; *Marc.* xi. 12, 13) intelligitur ecclesia apud gentem Judaicam: quod apud illam gentem non aliquod bonum naturale esset, sed modo verum falsificatum, quod in se est falsum, significatur per quod "Dominus venerit ad ficum, sed nihil invenerit in illa nisi folia" (n. 403[e]; *conf.* n. 386[e]).

Quod illi qui nati et educati sunt in externa quae erant Ecclesiae Judaicae non statim possint perduci in interna quae sunt Ecclesiae Christianae, significatur (*Matth.* ix. 17) per "Nemo bibens vinum vetustum statim vult novum, dicit enim, Vetustum utilius est" (n. 376[e]).

Cum Dominus in mundum venit, tunc externa repraesentantia abolebantur, quia Ipse Dominus erat quem repraesentativa ecclesiae adumbrabant et significabant; et quia illa erant externa, et quasi velamenta intra quae Dominus, ideo cum Ipse venit, velamenta illa ablata sunt, et patuit Ipse cum caelo et cum ecclesia, in quibus Dominus est omne in omnibus (n. 790[g]; *conf.* n. 624[e], 641).

De Ecclesiis Repraesentativis, plura (n. 324[e], 412[c], 431[a], 532, 608[b], 617[e], 700[g]).

Omnis ecclesia in principio suo est in amore faciendi bona, et in amore sciendi vera; at temporis tractu devastatur illa quoad bona et quoad vera, usque adeo ut amplius non sit aliquod bonum nec aliquod verum in ecclesia. Devastatur primum per amorem imperandi per sancta, et successive super animas hominum, et tandem super caelum, et super Ipsum Dominum; hoc in *Apocalypsi* describitur per "Babylonem," et per "meretricem" sedentem super bestia coccinea: secundo devastatur per fidem separatam a charitate, ita a bonis vitae, et tandem per solam fidem, in qua nihil veri est; hoc in *Apocalypsi* describitur per "draconem" et per binas ejus "bestias" (n. 879; *conf.* n. 817[*a*], 1029[*e*]).

Apud illos qui per "Babylonem" describuntur, omne bonum ecclesiae adulteratur, et inde quoque omne verum ejus, nam unum sequitur alterum; hoc fit apud Pontificios, qui dominium super sancta caeli essentiale ecclesiae fecerunt (n. 879). (*Vide* **Babylonia.**)

Quia doctrina ex Verbo facit ecclesiam, ideo cum doctrina discordat cum Verbo non amplius est ecclesia, sed est religiosum quod mentitur ecclesiam (n. 786).

Apud illos qui per "draconem" describuntur, falsificatur omne verum ecclesiae, et inde quoque omne bonum ejus, unum enim sequitur alterum; hoc fit apud Reformatos, qui solam fidem pro essentiali ecclesiae acceptarunt (n. 879). (*Vide* **Draco, Bestia, Philisthaea.**)

In prophetia *Danielis* (cap. ix. 24–27), per "Excidetur Messias," significatur quod recedent a Domino; quod factum imprimis a Babylonicis per translationem Divinae potentiae Domini in pontifices, et sic per non agnitionem Divini in Humano Ipsius. Per "Tamen foedus septimana una" (vers. 27), significatur tempus Reformationis, quando iterum lectio Verbi, et agnitio Domini, nempe Divini in Humano Ipsius. "Sed in medio septimanae cessare faciet sacrificium et mincham" (vers. 27), significat quod usque interius apud illos qui reformati non verum et bonum in cultu (*de quibus videantur plura*, n. 684[*e*]).

De "consummatione saeculi" agitur apud *Matthaeum* (cap. xxiv.); ita de successiva vastatione Ecclesiae Christianae (n. 685). (*Vide* **Consummatio saeculi.**)

Quod non agnoscatur Dominus quando Divinum Ipsius in Humano Ipsius non agnoscitur, est quia tunc non spectatur Dominus ut Deus, sed solum ut homo, qui non salvare potest (n. 807).

Quia separant Humanum Ipsius a Divino Ipsius, distinguunt Dominum in binas quasi personas, quas vocant naturas, sic ut Dominus sit alius sicut Filius Dei ab aeterno, ac alius sicut filius Mariae. Talis idea de Domino fuit a primo instauratione ecclesiae. Quod Dominus in ecclesia a principio ejus ita divisus sit, est quia non intellexerunt Verbum. Quod ecclesia non agnoverit Divinum Domini in Humano Ipsius a principio ejus, est quod significatur (*Apoc.* xiii. 8) per quod "Agnus mactatus sit a fundatione mundi" (n. 807; *conf.* n. 49, 52, 114).

Ultimum judicium non venit priusquam consummatio est, hoc est, quando non amplius aliquod bonum et verum superest apud homines ecclesiae (n. 624[*a*]).

Dum ultimum judicium super illos qui ab Ecclesia Christiana fuerunt factum est, tunc omnes illi qui in fide separata a charitate tam doctrina quam vita fuerunt, conjecti sunt in infernum, et conservati omnes qui in fide ex charitate fuerunt (n. 817[*e*]). (*Vide* **Ultimum Judicium.**)

De Anglicana Ecclesia (n. 885); Evangelica (n. 376[*a*]); Gallicana (n. 1070, 1071); Lutherana (n. 885); Pontificia (n. 26, 376[*a*]); Reformata (n. 26, 684[*e*]); de coetu Moraviano (n. 893).

Papismus, Lutheranismus, Calvinismus, Melancthonismus, Moravianismus, Arianismus, Socinianismus, Quaquerismus,—inter haereses (n. 1176).

assumpta est in caelum, ne ante instaurationem novae ecclesiae laedatur a malis: hoc itaque est quod significatur per quod "bini testes ascenderint in caelum" (*Apoc.* xi. 12); similiter (*Apoc.* xii. 5) per quod "puer raptus sit ad Deum, et ad thronum Ipsius" (n. 670).

Divina vera intima fuerunt revelata illis qui ab Antiquissima Ecclesia fuerunt; Divina autem vera exteriora fuerunt revelata illis qui ab Antiqua Ecclesia fuerunt; at Divina vera extrema seu ultima Ecclesiae Hebraeae, ac demum Israeliticae, cum qua ecclesia tandem omne Divinum verum periit: at post ejus finem revelata sunt Divina vera interiora pro Ecclesia Christiana a Domino, et nunc adhuc interiora vera pro ventura ecclesia; interiora illa vera sunt quae in sensu interno seu spirituali Verbi sunt. Ex his patet quod progressio Divini Veri fuerit ab intimis ad ultima, ita a sapientia ad meram ignorantiam, et quod nunc fiat progressio ejus ab ultimis ad interiora, ita ab ignorantia iterum ad sapientiam (n. 948).

Status successivi ecclesiae post finem Ecclesiae Judaicae, seu a tempore Domini usque ad hodiernum diem, fuerunt sicut homo crescit intelligentia et sapientia seu regeneratur; quantum interiora revelantur, tantum potest homo sapientior fieri, nam interior fieri est sapientior, ac sapientior fieri est interior (n. 641).

Illi qui in Nova Hierosolyma erunt, omnes agnituri sunt Divinum Humanum Domini. Hoc est "nomen Domini novum" (n. 224).

Sciendum est quod duo principalia ecclesiae sint, nempe agnoscere Divinum Domini in Humano Ipsius, ac vera ex Verbo facere suae vitae; nemo etiam in una potest esse, nisi simul in altero, nam omnia vera quae fiunt vitae sunt a Domino, et hoc apud illos qui agnoscunt Divinum in Humano Ipsius (n. 209).

Per "septem ecclesias" (*Apoc.* i. 20) significantur omnes illi qui in novo caelo et in nova ecclesia erunt (n. 91); tum omnes qui in veris ex bono seu in fide ex charitate sunt (n. 58).

Quinam per unamquamvis ecclesiam intelliguntur, videatur in his articulis:—Quinam per Ecclesiam Ephesinam (n. 93–110); per Ecclesiam Smyrnaeorum (n. 112–128); per Ecclesiam in Pergamo (n. 130–148); per Ecclesiam in Thyatiris (n. 150–180); per Ecclesiam in Sardibus (n. 182–201); per Ecclesiam in Philadelphia (n. 203–225); per Ecclesiam Laodicensium (n. 227–255).

"Mulier circumdata Sole" (*Apoc.* xii. 1) significat ecclesiam apud illos qui in amore in Dominum sunt, et inde in amore erga proximum. Quod per "mulierem" hanc significatur nova ecclesia, quae, post finem hujus quae in Christiano orbe est, instauranda est a Domino, constare potest a sequentibus in eodem capite, nempe quod "pepererit filium masculum," quem devorare voluit draco, et qui raptus est ad Deum, et quod mulier illa "volaverit in desertum," et quod draco etiam ibi illam vellet perdere: per "filium masculum" intelligitur verum doctrinae illius ecclesiae, et per "draconem" intelliguntur qui contra illius doctrinae vera sunt. Ecclesia quae per "mulierem" hic intelligitur, est eadem ecclesia cum "Nova Hierosolyma" quae describitur in *Apocalypsi* (cap. xxi.) et vocatur (vers. 9 ibi) "Sponsa, Agni uxor" (n. 707; *conf.* n. 711, 713, 724[*a*], 725[*a*], 728, 730[*a*], 732). (*Vide* **Draco.**)

In *Apocalypsi*, multis in capitibus, agitur de talibus quae obstant et quae removenda, ut novum caelum et nova ecclesia instauretur; ut quae de "dracone," et quae de "bestiis Babyloniae:" quibus remotis, novum caelum et nova ecclesia exsurgit et patet (n. 91; *conf.* n. 711, 713).

Nova ecclesia in initio externa erit (n. 403[*c*]).

Quod nova ecclesia, quae vocatur "Sancta Hierosolyma," primum inco-

"Dies famis" significat statum tentationum (n. 386[*d*]).
"Qui ad famem, ad famem" (*Jerem.* xv. 2), significat quod qui rejiciunt vera pereant per falsa (n. 811[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 131[*b*], 175[*b*], 315[*b,c*], 386[*a–d*], 387, 388[*d*], 400[*c*], 540[*a*], 652[*a*], 654[*c*], 734[*e*], 811[*b*], 863[*a*], 1125.)

Familiae.—(*Vide* ***Paterfamilias.***)
Per "familias" (*Gen.* xii. 3; *Sach.* xii. 12) significantur vera ecclesiae (n. 340[*d*]; *conf.* n. 355[*e*], 555[*b*]).
"Familiae terrae" significant illos qui in veris ex bono sunt (n. 340[*d*]; *conf.* n. 654[*e*]).

Farina.—(*Vide* ***Simila.***)
Quod "simila" significet verum ex bono spirituali, est quia illa fit ex tritico, per quod significatur bonum spirituale; per "farinam" autem ex hordeo significatur verum ex origine naturali, "hordeum" enim significat bonum naturale (n. 1153; *conf.* n. 1182).
Per "farinam" in pulmentum immissam, ex qua sanatum est (2 *Reg.* iv. 41), significatur verum ex bono; verum enim quod ex bono dissipat falsa, ex quibus falsificatio (n. 618).

Per "molere farinam" (*Esai.* xlvii. 2) intelligitur falsificare vera (n. 240[*b*]).

Fasciae.—"Fasciae" (*Luc.* ii. 12) significant vera prima quae sunt vera innocentiae, quae etiam sunt vera Divini Amoris (n. 706[*b*]).

Fasciculus.—Quod mali, secundum genera et species mali quod apud illos, colligendi sint et rejiciendi in infernum, intelligitur (*Matth.* xiii. 30) per "collectionem zizaniorum in fasciculos" (n. 426; *conf.* n. 911[*a*]).

Fastidire.—Vastatio ecclesiae describitur (*Ps.* xcv. 10) per "Fastidivi in generatione hac" (n. 633[*b*]).
Desertio et vastatio ecclesiae significatur (*Esai.* vii. 16) per quod "terra deseretur et fastidietur" (n. 617[*b*]; *conf.* n. 304[*e*]).
"Fastidivit urbes" (*Esai.* xxxiii. 8) significat quod respuant doctrinam (n. 280[*b*]).

Fastigium.—"Quoniam elatus est altitudine, et dedit fastigium inter implexa" (*Ezech.* xxxi. 10), significat quia gloriatus est ex intelligentia, et ex scientia quae est naturalis hominis; "dare fastigium" est se efferre (n. 388[*c*]).

Fastus.—Qui in fastu ex propria intelligentia fuerunt, et se confirmaverunt ex Verbo in talibus quae favent amoribus sui et mundi, occupant tractus et montes, et sibi faciunt ibi instar caeli, credentes quod caelum illis sit prae aliis; sed exacto tempore ejiciuntur locis suis (n. 448[*c*]).

Fatuus.—Per "quinque fatuas virgines" significantur illi ab ecclesia qui in fide sunt absque amore (n. 252[*b*]; *conf.* n. 250[*c*]).

Favilla.—Per "favillam fornacis" (*Exod.* ix. 10) significantur falsa cupiditatum (n. 962).

Favus.—(*Vide* ***Mel.***)
Dominus ostendit et confirmavit quod totum Humanum Ipsius usque ad ultima ejus glorificatum, hoc est, Divinum factum sit, per id quod comederit coram discipulis piscis assi partem et de favo apiario (*Luc.* xxiv. 42, 43): "piscis assus" significat verum boni naturalis et sensualis hominis, et "favus apiarius" bonum veri ejusdem (n. 619[*b*]).
Per "mel" (*Ps.* xix. 11 [*B. A.* 10]) significatur bonum naturale, per "stillationem favorum" verum naturale (n. 619[*b*]).

Fax.—Apparuit Abrahamo "furnus fumi et fax ignis" (*Gen.* xv. 17); et per "furnum fumi" significabatur densum falsum, et per "facem ignis"

Per "femur" significatur conjunctio boni et veri; et per "luxationem ejus" (*Gen.* xxxii. 32), quod nulla conjunctio veri cum bono esset Jacobo et posteris ejus (n. 710[*b*]).

Per "revelare femur transiens flumina" (*Esai.* xlvii. 2) significatur adulterare bona per ratiocinia (n. 1182).

Fenestrae.—"Domus" et "fenestrae" (*Joel* ii. 9) significant illa quae sunt mentis: "domus" illud mentis quod vocatur voluntas, ubi bonum; et "fenestrae" illud mentis quod vocatur intellectus, ubi verum (n. 193[*a*]; *conf.* *Jerem.* ix. 20 [*B. A.* 21], n. 555[*b*]).

Per "fenestras" (*Esai.* lx. 8) significatur verum in luce (n. 282); et inde intellectuale (n. 406[*c*]).

Per "fenestras" (*Jerem.* ix. 20 [*B. A.* 21]) significantur cogitationes ex intellectu (n. 652[*d*]).

Per "aperire fenestras caeli et effundere benedictionem" (*Mal.* iii. 10), significatur Divinum influens ex quo intelligentia ac vita aeterna (n. 675[*c*]).

Per "vocem in fenestra" (*Zeph.* ii. 14) significatur praedicatio falsi (n. 650[*f*]).

Fera.—(*Vide* **Animal, Bestia, Chajah.**)

In Verbo probe distinguitur inter "bestias" et "feras;" et per "bestias" significantur affectiones naturalis hominis quae sunt ejus voluntatis, et per "feras" affectiones naturalis hominis quae sunt ejus intellectus (n. 650[*b*]; *conf.* n. 388[*b*], 650[*a,g*], 1100[*b*]).

Vox ex qua ferae denominantur et vocantur, in lingua Hebraea, significat *vitam;* fera enim in illa lingua vocatur *chajah*, et *chajah* significat vitam. Dum "fera" in bono sensu nominatur in Verbo, potius vertendum et dicendum est *animal*, quod significat animam viventem. Cum in bono sensu dicitur "fera," tunc omnino exuenda est idea quae adhaeret voci *ferae* in lingua Latina; nam voci *ferae* in hac lingua adhaeret idea feri et ferocis (n. 388[*e*]; *conf.* n. 650[*b*]).

Animalia quae comedenda sunt, ut quoque animalia quae non comedenda, communi voce dicuntur "ferae;" et omnia animalia quae comedenda significant affectiones bonas, sunt enim mitia et utilia, proinde non fera et ferocia: etiam animalia quae sacrificabantur dicuntur "ferae" (n. 388[*e*]).

Per "feras" domesticas, quae utiles, significantur affectiones veri et boni (n. 388[*e*]).

Ubi dicitur, "Fera tua (coetus tuus) habitabunt in ea" (*Ps.* lxviii. 11 [*B. A.* 10]) ibi manifeste "fera" dicitur pro populo qui recipit influxum Divini Veri a Domino (n. 650[*a*]): per "feram" hic significantur illi qui in affectionibus veri et boni sunt, seu abstracte ipsae illae affectiones (n. 388[*e*]).

Per "feram agri" significantur affectiones naturalis hominis quae sunt ejus intellectus (n. 650[*b*], 730[*b*], 1100[*b*]).

Per "feras agrorum" in sensu spirituali intelliguntur gentes quae in bono vitae sunt (n. 650[*b*], 388[*e*]).

Per "feram agri" quae Dominum honorabit (*Esai.* xliii. 19), significantur qui modo ex memoria sciunt vera et bona (n. 518[*a*]).

Per "feram" malam in genere significantur mala vitae, seu cupiditates et inde falsitates oriundae ex amoribus sui et mundi, quae vastant omnia ecclesiae apud hominem (n. 388[*d*]).

Per "feram agri" in sensu opposito significantur cupiditates quae destruunt affectiones bonas (n. 388[*b–e*], 781[*d*]).

Per "feram arundinis" (*Ps.* lxviii. 31 [*B. A.* 30, *in margine,*]) significatur scientificum naturalis hominis pervertens bona et vera ecclesiae (n. 439); naturalis homo separatus a spirituali (n. 627[*b*]); quoniam naturalis homo separatus a spirituali fertur in falsa omnis generis, et nocet (n. 388[*c*]).

quia creduntur, vocantur fides. Inde patet quod fides spiritualis in sua essentia sit charitas. Fides autem naturalis non procedit ex amore erga proximum seu charitate, quae est ipsum spirituale ex quo fides, sed ex amore quodam naturali, qui se refert vel ad amorem sui vel ad amorem mundi; et quicquid ex his amoribus procedit est naturale (n. 204[*a*]).

Maxime fallitur qui putat quod Dominus intret seu influat in solam fidem, seu in fidem separatam a charitate apud hominem; huic fidei nulla vita inest, est enim sicut spiritus pulmonicus absque cordis influxu, qui spiritus foret solum motus inanimatus; spiritus enim pulmonicus animatur per influxum cordis, ut notum est (n. 251): fides separata a charitate dicitur, et per id intelligitur fides separata a vita, nam charitas est vitae; quare cum fides inde separata est, illa non est in homine, sed est extra illum (n. 227: *de qua fide videantur etiam articuli*, n. 211, 239[*a*], 242[*a*], 427[*a*], 796, 797, 812).

Quales sunt conjunctionis modi, quos praecipue eruditi invenerunt, ut discordantia dogmatis fidei separatae appareret cum Verbo sicut concordans (n. 786, 787).

Maxime falleris si putas te credere in Deum, et non facis quae Dei sunt (n. 1099).

(*De fide a charitate separata videantur plura* s. v. ***Draco, Hircus, Philisthaea.***)

(*Videantur articuli*, n. 136, 155, 204[*a*], 211, 227, 229, 232, 233, 237[*b*], 239[*a*], 242[*a–c*], 250[*d*], 251, 315[*c*], 349[*c*], 405[*i*], 427[*a*], 445, 737, 759, 769, 781[*b*], 786, 787, 789, 790[*b*], 795, 797, 798, 800, 802[*b*], 803[*a*], 805[*b*(vii.),*h*,*i*], 813, 815[*b*,*c*], 817[*c*], 832, 837, 842, 846, 847, 895, 988, 1099.)

Fiducia.—Fallacia est quod fiducia, quae vocatur fides salvans, capta absque intellectu, sit fiducia spiritualis; cum tamen fiducia absque intellectu est persuasio ex alio, aut ex confirmatione per loca Verbi hic et ibi sparsim collecta, et per ratiocinia ex naturali homine falso principio applicata. Talis fiducia caeca fides est (n. 781[*b*]).

Fiducia confirmat talia quae non vera sunt, ita quae non fidei erunt (n. 806; *conf.* n. 805[*j*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 355[*e*], 627[*b*], 710[*a*], 1133.)

Figulus. Figulina. Fictilia.—Ipse Dominus in Verbo, ex formatione hominis per vera, vocatur Figulus (n. 177).

Quod "vas figuli" seu "vas fictile" significet falsum, est quia figulus est qui format, et vas est quod formatur; quando homo id format est falsum, quando autem Dominus id apud hominem format est verum (n. 177; *conf.* n. 242[*d*], 727[*e*]).

Filia.—(*Vide* ***Filius.***)

In spirituali sensu Verbi agitur solum de talibus quae sunt ecclesiae et caeli, et omnia ecclesiae et caeli se referunt ad bona quae amoris et vera quae fidei: inde est quod nomina consanguinitatum et affinitatum significent spiritualia quae se referunt ad nativitatem spiritualem, quae est regeneratio, et ad conjugium caeleste, quod est conjugium boni et veri. Illa quae ex hoc conjugio nascuntur sunt etiam bona et vera: inde est quod per "filias" in Verbo significentur bona, et per "filios" vera, utraque derivata ex bono quod significatur per "patrem," et ex vero quod significatur per "matrem" (n. 166).

"Filiae" sunt qui recipiunt bona (n. 294[*b*]).

Per "filias regum" significantur affectiones veri spirituales (n. 684[*b*]; *conf.* n. 195[*b*], 242[*e*], 298[*b*], 395[*c*], 863[*b*]).

"Filiae" in opposito sensu significant cupiditates falsi et mali (n. 617[*d*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 141[*b*], 166, 175[*b*], 176,

"Filii filiorum" (*Ps.* cxxviii. 6) significant vera doctrinae ac multiplicationem eorum in aeternum (n. 365[*f*]).
"Filii gregis" (*Jerem.* xxxi. 12) significant vera spiritualia (n. 374[*b*]).
"Filii Hierosolymae" (*Joel* iv. [*B. A.* iii.] 6) sunt vera Verbi (n. 433[*c*]).
Per "filios hominis" (*Ps.* xlix. 3 [*B. A.* 2]) significantur vera spiritualia quae a Domino per Verbum, quae sunt doctrinalia (n. 724[*d*]; *conf.* n. 376[*d*]): "filii hominis" (*Ezech.* xxxi. 14), in opposito sensu, sunt qui in propria intelligentia (n. 654[*g*]). (*Videantur etiam articuli*, n. 63, 280[*b*], 458[*b*], 507, 684[*b*], 741[*d*], 750[*e*], 768[*d*], 840.)
Per filios Israelis repraesentabatur regnum Domini spirituale (n. 433[*b*]: per vagationem eorum in deserto repraesentatus est omnis status tentationum in quem veniunt illi qui regenerantur (n. 730[*d*]). (*Videantur etiam articuli*, n. 405[*c*], 569[*c*], 654[*e,h*], 700[*c*], 1145.)
Per "filios Jacobi et Josephi" (*Ps.* lxxvii. 16 [*B. A.* 15]) intelliguntur illi qui in bono vitae secundum religiosum suum sunt; per "Jacobum" in Verbo intelligitur ecclesia externa, quae est apud illos qui in bono vitae sunt; et per "Josephum" hic intelliguntur Menascheh et Ephraim, per quos intelliguntur qui quoad externum hominem in bono et vero sunt, ita quoad vitam (n. 448[*c*]).
"Filii Jehudae" (*Joel* iv. [*B. A.* iii.] 6) sunt bona Verbi (n. 433[*c*]).
Per "filium Jonae" significatur verum ex bono (n. 443[*a*]; *conf.* n. 411[*d*]).
Per "filios Levi" (*Mal.* iii. 3) intelliguntur omnes qui in bono charitatis et inde in bono fidei sunt (n. 444[*b*]).
"Filii lucis" (*Joh.* xii. 36) sunt qui in veris (n. 724[*e*]).
"Filii maritatae" (*Esai.* liv. 3) sunt vera apud illos qui in ecclesia (n. 223[*c*], 721[*a*]).
Per "filium masculum" (*Apoc.* xii. 5) significatur doctrina veri quae pro nova ecclesia quae "Nova Hierosolyma" vocatur (n. 707, 724[*a–e*], 725[*a*]).
"Filii nuptiarum" (*Marc.* ii. 19) sunt qui in conjugio veri et boni a Domino (n. 724[*e*]).
"Filius olei" (*Esai.* v. 1) est verum ex bono (n. 375[*e*(viii.)], 401[*c*], 918, 922[*c*]).
Per "filios orientis" in Verbo significantur cognitiones boni et veri (n. 422[*d*]; *conf.* n. 654[*f*]).
Qui receperunt illa quae Domini sunt, seu quae pacis, intelliguntur (*Luc.* x. 6) per "filios pacis" (n. 365[*b*]).
"Pater in caelis" (*Matth.* v. 45) est Divinum procedens; omnes qui recipiunt illud dicuntur "filii Patris" (n. 644[*c*]).
"Filii patris" (*Gen.* xlix. 8) sunt omnia vera ecclesiae (n. 433[*a*]).
Quoniam "filii" significant vera, ideo semina quae ceciderunt in bonam terram vocantur a Domino "Filii regni" (n. 724[*e*]): "filii regni" autem, qui "ejicientur in tenebras exteriores" (*Matth.* viii. 12), sunt qui ab ecclesia ubi non vera sed falsa regnant (n. 48). (*Videantur etiam articuli*, n. 373, 683, 911[*a*].)
"Quomodo dicitis ad Pharaonem, Filius sapientum ego, filius regum antiquitatis!" (*Esai.* xix. 11,) significat quod sapientia et intelligentia naturalis hominis ex spirituali perierit (n. 654[*h*]; *conf.* n. 844).
Per "filios tonitrui" (*Marc.* iii. 17) significantur vera ex bono caelesti (n. 821[*b*]).
Per "filios viri" (*Ps.* xlix. 3 [*B. A.* 2]) significantur vera rationalia et naturalia, quae sunt ex intellectu, ita intellectus Verbi (n. 724[*d*]).
Per "filios Zionis" (*Joel* ii. 23) significantur illi qui in genuinis veris sunt, per quae illis bonum amoris (n. 644[*c*]; *conf.* n. 650[*e*], 850[*d*], 922[*c*]).
Per "filios corvi" (*Ps.* cxlvii. 9) significantur naturales homines, qui in tenebricoso lumine ex fallaciis sunt de veris Divinis (n. 650[*b*]).

Per "filios" in opposito sensu significantur falsa (n. 166).
"Filii Graecorum" (*Joel* iv. [*B. A.* iii.] 6) sunt falsa (n. 433[*c*]).

12

clesiam introducunt; nam absque cognitionibus et scientiis non potest aliquis introduci, nec potest percipere illa quae ecclesiae sunt: "fluvius" autem "Assyriae" significabat rationale, quia homo per rationale introducitur in ecclesiam: per "flumen Jordanem" significabatur introitus in ecclesiam internam seu spiritualem (*de quibus plura*, n. 569[*a*]; *conf.* n. 577[*b*], 627[*b*], 995).

Per "fluvios" in opposito sensu significantur ratiocinationes ex falsis contra vera (n. 504[*e*]).

Dicta "Meus est fluvius, et ego feci me" (*Ezech.* xxix. 9) involvunt fastum propriae intelligentiae; per "fluvium" hic significatur propria intelligentia (n. 654[*i*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 253[*a*], 275[*a*], 304[*d*], 365[*d*], 374[*c*], 388[*c*], 405[*d,h*], 406[*d*], 410[*c*], 411[*f*], 455[*b*], 483[*a,b*], 504[*e*], 514[*c*], 518[*a,b,d,e*], 522, 538[*a*], 569[*b,c*], 577[*a*], 627[*b*], 650[*e*], 654[*c,i*], 714[*c*], 730[*b,c*], 750[*h*], 995, 1000, 1100[*c*].)

Fluxus.—"Affectus fluxu" (*Levit.* xv. 4, 5) significat illos qui in naturali amore sunt separato a spirituali (n. 163).

Focus.—Ex nota significatione "ignis," in utroque sensu, videri potest quid etiam in Verbo significatur per "flammam," "ardorem," "ustionem," "focum," et plura (n. 504[*e*]).

"Cui focus in Zione" dicitur (*Esai.* xxxi. 9), quia per "Zionem" significatur ecclesia in qua amor caelestis; "et clibanus in Hierosolyma," quia per "Hierosolymam" significatur ecclesia in qua verum doctrinae: amor caelestis est respective "focus," et verum doctrinae sicut "clibanus," in quo parantur panes (n. 504[*a*]; *conf.* n. 540[*b*]).

Discipuli dicebant quod "tota nocte laboraverint et nihil acceperint" (*Joh.* xxi. 3, 5), per quod significabatur quod a semet seu proprio nihil, sed a Domino omnia: simile etiam significabatur per "focum" super quo pisciculus, et per "panem" (vers. 9); per "panem" enim significabatur Dominus, et bonum amoris ab Ipso; et per "pisciculum super focum," cognitio veri ex bono, per "pisciculum" cognitio veri, per "focum" seu "ignem" bonum. Eo tempore non erant aliqui spirituales homines, quia ecclesia prorsus vastata fuit, sed omnes naturales; horum reformatio repraesentabatur per piscaturam illam, et quoque per piscem super foco (n. 513[*c*]).

Ubi dicitur, "Ad accipiendum ignem de foco, aut ad hauriendum aquas e fovea" (*Esai.* xxx. 14), "focus" significat Verbum quoad bonum, "fovea" Verbum quoad verum (n. 177).

(*Vide Esai.* l. 11, n. 504[*c*]; cap. xxxi. 9, n. 850[*c*].)

Fodere.—(*Vide* ***Effodere.***)

Quod vinitor dixerit, "ut ficus adhuc relinqueretur et foderetur circum illam" (*Luc.* xiii. 6–9), significat quod gens Judaica relinquetur, et quod instruentur posthac a Christianis, in quorum medio erunt (n. 403[*e*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur explicata*, n. 537[*a,b*], 727[*a*], 922[*c*].)

Foedus.—"Foedus" est conjunctio (n. 242[*d*], 279[*a*], 329[*b*], 357[*b*], 365[*d*], 391[*e*], 433[*d*], 535, 695[*b*], 700[*a*], 701[*a*], 1100[*b*]).

Per "foedus" significatur conjunctio cum Domino per receptionem Divini Veri intellectu et voluntate, seu corde et anima, hoc est, amore et fide; et conjunctio illa fit reciproce (n. 701[*a*]).

Quod Ipse Dominus dicatur "foedus," quia conjunctio fit ab Ipso cum Ipso per Divinum quod procedit ab Ipso (n. 701[*b*]).

Quod Divinum procedens, quod est Divinium Verum, ita Verbum, sit foedus, quia illud conjungit (n. 701[*b*]).

Arcus in nube, seu iris, dicitur "signum foederis" (*Gen.* ix. 13), quia per

Fovea.—(*Vide* **Puteus.**)

Per "puteum" et per "foveam" significatur Verbum, ac verum doctrinae; ac in opposito sensu Verbum falsificatum, et inde falsum doctrinae: aliquibus in locis etiam simile significatur per "puteum" et "foveam" quod per "fontem:" et quoque "fovea" est terra inferior, ubi illi qui in falsis ex ignorantia usque ad adventum Domini detenti fuerunt (n, 537[*b*]).

Devastatio omnis veri significatur (*Zeph.* ii. 9) per "foveam salis" (n. 653[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 177, 315[*c*], 328[*d*], 329[*e*], 372[*b*], 411[*e*], 419[*c*], 475[*b*], 483[*b*], 537[*b*], 538[*b*], 644[*b*], 653[*b*], 654[*g*], 659[*b,e*], 666, 811[*d*], 1029[*c*].)

Fractura.—(*Vide* **Confractio, Frangere.**)

Reformatio doctrinae per vera significatur (*Esai.* xxx. 26) per quod "obligabit Jehovah fracturam populi sui" (n. 962; *conf. Ps.* lx. 4, n. 304[*c*]).

Quod ita falsis se immerserint ut nihil veri interesset, describitur (*Esai.* xxx. 14) per fracturam utris figulorum, ut non inveniretur in fragmento testa ad accipiendum de foco, aut ad hauriendum aquas e fovea (n. 177).

Fragor.—Glorificatio Domini propter adventum Ipsius, et inde salvationem generis humani, significatur (*Ps.* xciii. 3) per quod "flumina sustulerint vocem suam et fragorem suum" (n. 518[*c*]).

Fragrantia.—(*Vide* **Odor, Suaveolentia.**)

Sciendum est quod bonum amoris et charitatis producat suaveolentiam seu fragrantiam, sed per verum, non autem ex se absque vero; minus verum quod vocatur fidei absque bono (n. 324[*a*]).

Per "fragrantiam" et "suaveolentiam" significatur gratum et acceptum (n. 494).

Frangere.
Fractus. }—(*Vide* **Fractura.**)

Per "frangere esurienti panem" (*Esai.* lviii. 7) significatur ex charitate communicare, et instruere illos qui in ignorantia, et simul in desiderio sciendi vera sunt (n. 386[*d*], 295[*c*]).

Per "fractos corde" (*Esai.* lxi. 1) significantur qui in dolore quia vera sibi sunt pauca (n. 811[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 295[*c*], 304[*d*], 313[*b*] 316[*c,d*], 357[*c,d*], 365[*f*], 376[*d*], 386[*b,d*], 514[*b*], 537[*b*], 627[*b*], 654[*i*], 675[*b*], 721[*a*], 727[*b*], 734[*b*], 783, 811[*a,c*], 817[*d,e*], 922[*b*].)

Frater.
Fraternitas. }—Illi qui bona charitatis praestiterunt dicuntur a Domino "fratres" (*Matth.* xxv. 40). Pater illorum est ex Divino Amore, sed Frater ex Divino quod procedit ex Ipso: qui sunt recipientes hujus, illi vocantur "filii Dei;" et ex illo Divino apud se recepto sunt fratres. Sunt itaque bona charitatis quae in sensu spirituali sunt Domini fratres. Tenendum itaque est quod Dominus non vocaverit illos fratres ex eo, quod Ipse Homo fuerit sicut illi, secundum opinionem in Christiano orbe receptam; ex quo sequitur quod ideo non liceat alicui homini vocare Dominum, Fratrem; est enim Deus etiam quoad Humanum; et Deus non est Frater, sed est Pater (*de quo plura*, n. 746[*d*]).

In caelo non aliae affinitates dantur quam spirituales, ita nec aliae fraternitates: non enim ibi ex aliqua nativitate fiunt fratres; et quoque qui fratres fuerunt in mundo non ibi se cognoscunt, sed quisque alterum cognoscit ex bono amoris; illi qui conjunctissime ut fratres, et reliqui secundum conjunctionem per bonum ut affines et ut amici. Inde est quod per "fratrem" in Verbo significetur bonum amoris (n. 46).

Fratres sunt omnes qui agnoscunt Dominum ac in bono charitatis ab Ipso sunt (n. 746[*f*]).

Ubi dicitur "frater et socius," per "fratrem" significatur bonum, et per "socium" verum ejus (n. 746[*c*].)

Fundatio.—(*Vide* **Fundamentum.**)
Per "fundationem mundi" significatur instauratio ecclesiae (n. 1057).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 391[*e*], 417[*b*], 785[*a*], 804, 807, 850[*b*], 1057.)

Fundere.—(*Vide* **Effundere, Fusile.**)
Per "formare deum" (*Esai.* xliv. 10) significatur doctrina ex proprio intellectu; et per "fundere fusile," ex proprio amore (n. 386[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 386[*b*], 540[*b*], 587[*b*], 654[*j*], 730[*b*], 734[*d*], 1186.)

Funes.—Per "funes" qui non avellentur (*Esai.* xxxiii. 20) significatur conjunctio per Divinum Bonum (n. 799[*b*]).
"Omnes funes mei evulsi" (*Jerem.* x. 20), significat quod non conjunctio, veri cum bono, nec veritatum inter se (n. 724[*c*]).
Per "longos facere funes" (*Esai.* liv. 2) significatur extensio verorum doctrinae (n. 600[*b*]: *conf.* n. 799[*b*]).

Quod "terra fune dividetur" (*Amos* vii. 17), significat quod ecclesia et omne ejus dissipabatur (n. 624[*c*]).

Fur. Furari. Furtum.—(*Vide* **Latrones.**)
"Veniam super te tanquam fur" (*Apoc.* iii. 3), significat mortis tempus inopinatum, quando eripientur omnes cognitiones comparatae ex Verbo, quae non spiritualem vitam adeptae sunt (n. 193[*a*]): tribuitur Domino quod auferat cognitiones boni et veri, ac devastet ecclesiam, sicut fur aufert opes et despoliat domum (n. 1005): per "venire sicut fur," cum de Domino, significatur adventus Ipsius, et tunc ultimum judicium (n. 1005).
Per "furta" non solum intelliguntur furta manifesta, sed etiam furta non manifesta (*de quibus plura*, n. 967).
Qui abstinet a furtis in lato sensu intellectis, immo qui fugit illa, ex alia causa quam ex religione et propter vitam aeternam, non purificatur ab illis (n. 972).

(*Videatur explicatio praecepti*, "Non furaberis," n. 967–979.)

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 193, 591, 893, 919, 967, 1005, 1156.)

Furnus.—(*Vide* **Caminus, Clibanus, Fornax.**)
"Tenebrae magnae et furnus fumi" (*Gen.* xv. 17) significant falsa ex malo (n. 401[*f*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 401[*f*], 540[*b*], 675[*b*], 701[*d*].)

Furor.—Per "virgam furoris" (*Thren.* iii. 1) significatur dominium falsi infernalis (n. 727[*b*]).

(*Vide Dan.* viii. 6, n. 316[*c*].)

Fusile.—(*Vide* **Fundere, Sculptile.**)
Per "fusilia" significantur quae homo ex propria intelligentia excludit, quae omnia sunt falsa et mala (n. 419[*e*]).
In Verbo describitur formatio religionis et doctrinae falsi per "idola," "sculptilia," et "fusilia," quae significant falsa religionis et doctrinae, oriunda ex proprio intellectu et ex proprio amore: per "fusile" significatur doctrina ex proprio amore (n. 386[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 386[*b*], 419[*e*], 587[*b–d*], 654[*j*], 1186.)

Per "vocem gaudii" (*Apoc.* xviii. 21) significatur exultatio cordis ex bono amoris, et per "vocem laetitiae" significatur glorificatio animae ex veris fidei, nam "gaudium" in Verbo dicitur de bono, ac "laetitia" de vero (n. 1182; *conf.* n. 1189).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 238, 274, 323[*b*], 326[*b*], 328[*c*], 376[*c*], 405[*e*], 410[*c*], 458[*b*], 652[*b*], 660, 730[*b,c*], 840, 850[*b*], 863[*a,b*], 919, 922[*b*], 1189.)

Gebal.—(*Vide Ezech.* xxvii. 9, n. 514[*a*], 1170.)

Gedalia.—Per "Gedaliam" quem rex Babelis praefectum fecit in terra, et per homines qui fuerunt cum eo (*Jerem.* xli. 1, 18), intelliguntur illi qui profanant (n. 374[*b*]).

Gehenna.—"Gehenna ignis" (*Matth.* v. 22) est infernum ubi sunt illi qui bonum charitatis et inde proximum odio habent. Punitiones pro malis levioribus significantur per "judicium," punitiones pro malis gravioribus per "synedrium," et punitiones pro malis gravissimis per "gehennam ignis" (n. 746[*f*]).

Gemaria.—(*Vide Jerem.* xxxvi. 10, n. 630[*b*].)

Gemere. / ***Gemitus.***—"Gementes et suspirantes super abominationibus" (*Ezech.* ix. 4), sunt qui non in malis et inde falsis sunt; "gemitus et suspirium" super illis significant aversionem et dolorem pro illis (n. 427[*a*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 376[*d*], 406[*b*], 427[*a*], 618, 750[*e*], 781[*d*].)

Generare. / ***Generatio.***—Per "parturire" et "partum" ac per "generare" et "generationem" in Verbo significantur partus et generatio spiritualis, quae sunt fidei et amoris, ita reformatio ac regeneratio (n. 304[*f*]; *conf.* n. 419[*c*], 710[*a,d*], 721[*a–c*], 1082).

Omnia membra generationi dicata, tam apud mares quam apud feminas, significant amorem conjugialem (n. 710[*a*]); correspondent amori caelesti et ejus productis, quae sunt usus, qui vocantur vera illius amoris (n. 710[*b*]); correspondent societatibus tertii seu intimi caeli (n. 985). (*Vide* ***Genitalia.***)

Per "in generationem et generationem" significatur aeternum (n. 1029[*e*], 1037).

Per "tertiam generationem" (*Exod.* xx. 5) significantur qui in falsis mali sunt; et per "quartam generationem," qui in malis falsi sunt (n. 532).

(*Videantur etiam articuli*, n. 624[*e*], 706[*b*], 730[*b*], 768[*b*], 850[*c*].)

Genezareth.—Per "mare" et per "lacum Genezareth," cum de Domino, significantur cognitiones veri et boni in omni complexu (n. 514[*d*]).

Genii.—Quod genii et spiritus quidam in sepulcris, latrinis et paludibus, quae in nostro mundo sunt, habitent (n. 659[*b*]).

Genimen.—Per "genimen vitis" seu vinum quod Dominus cum discipulis bibiturus "novum in regno Patris sui," seu non "donec quando regnum Dei venturum est," intelligitur quod a Divino Humano Ipsius, tunc omne Divinum Verum in caelo et in ecclesia (n. 376[*e*]; *conf.* n. 329[*b*]).

Genitalia.—(*Vide* ***Generatio.***)

Omnia membra generationi dicata, in utroque sexu, correspondent societatibus tertii seu intimi caeli. Quoniam talis correspondentia est membronem genitalium utriusque sexus, patet quod a creatione sancta sint, ac ideo unice dicata casto et puro amori conjugiali, et non profananda ab incasto et impuro amore adulterii; per id convertit homo caelum apud se in infernum (n. 985).

Genitalia utriusque sexus correspondent amoribus caeli in genere, et tunc correspondent quando induta sunt: inde correspondent amoribus inferni quando non induta sunt, ita quando nuda (n. 1009).

Gens. Gentes.—Distinguitur inter "populos" et inter "gentes;" "populi" significant illos qui e regno spirituali Domini sunt, et "gentes" illos qui e regno caelesti Ipsius; ita illos qui in bono spirituali et qui in bono caelesti (n. 331[*a,b*]; *conf.* n. 175[*a*], 406[*b*]).

Quod "gentes" significent illos qui in bono sunt, et abstracte bona, est quia homines antiquis temporibus vixerunt distincti in gentes, familias, et domos, et tunc amaverunt se mutuo, et pater gentis totam gentem quae ex se erat; ita erat inter illos bonum amoris regnans: inde est quod per "gentes" significentur bona; tum omnes qui in amore in Dominum sunt (n. 175[*a*]).

Cum in contrarium iverunt quod factum est in sequentibus aevis, cum imperia coeperunt, tunc per "gentes" significata sunt mala (n. 175[*a*]; *conf.* n. 48, 175[*b*], 331[*b*], 406[*e*]).

Praesentia Domini et inde angelorum caeli apud homines hujus telluris est per Verbum, hoc enim conscriptum est per meras correspondentias. Inde fit ut quoque praesentia Domini et angelorum caeli sit apud illos qui circumcirca seu extra ecclesiam sunt, qui Gentes vocantur (n. 351).

Pleraeque gentes sciunt praecepta quae in decalogo continentur, et quoque faciunt illa suae religionis, ac vivunt secundum illa, quia Deus id vult et mandavit; per id communicationem habent cum caelo, et conjunctionem cum Deo; quare etiam salvantur (n. 948).

Omnes gentes quae unum Deum crediderunt, ac ideam Hominis de Ipso habuerunt, recipiuntur a Domino (n. 957).

Cuivis insitum est e caelo, quod insitum est ex continuo influxu inde, Divinum suum velle videre, et quidem sub Humana forma. Hoc insitum est apud simplices, et quoque apud gentes probas. Quoniam hoc insitum, quod est unumquemvis e caelo, apud eruditos mundi paene ejectum est, et sic aditus ad Divinum praeclusus, ideo a Domino nova instauratur ecclesia apud gentes quae non exstirpaverunt illam ideam, et cum idea fidem (n. 52; *conf.* n. 49, 175[*a*], 724[*d*]).

Ecclesia Gentium receptura est Divinum Verum, et agnitura Divinum Humanum Domini (n. 52).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 48, 175, 208[*b*], 223[*b,c*], 242[*e*], 275[*b*], 288[*b*], 294[*b*], 298[*b*], 304[*b–d*], 316[*b*], 323[*b*], 324[*c*], 331[*a,b*], 340[*d*], 351, 355[*a,d–f*], 357[*b,c*], 365[*e,g*], 388[*b,c,f*], 400[*b,c*], 403[*c*], 405[*c,d*], 406[*b–e*], 417[*b*], 422[*c*], 427[*a*], 433[*c*], 453[*b*], 454, 455[*a,b*], 518[*d*], 519[*a*], 556[*a*], 573[*b*], 625, 629[*b*], 650[*f*], 654[*c,g*], 655[*b*], 657, 693, 696[*c*], 701[*b*], 724[*d,e*], 726, 734[*b,c,e*], 741[*c*], 768[*b,c,e*], 783, 803[*a*], 811[*a*], 850[*b*], 881, 945, 960[*a*], 1029[*e*], 1033, 1077, 1100[*c*], 1133, 1145, 1191.)

Gentiles.—(*Vide* ***Gentes.***)

Dominus dat illis qui in vita amoris sunt cogitare Deum sub Humana forma, et Deus sub Humana forma est Dominus. Ita cogitant simplices in Christiano orbe; ita quoque gentiles qui in charitate secundum religiosum suum vivunt (n. 392[*b*]).

Profanum dicitur quod sancto est oppositum, et quod sancto violentiam infert et illud destruit; inde sequitur quod ex quarto genere profanationis non sint qui Verbum non legunt, et Dominum non adeunt, sicut Pontificii; minus adhuc qui nihil de Domino nec de Verbo sciunt, sicut gentiles (n. 1063).

Gentilismus.—Babylonia in fine suo parum est dissimilis gentilismis antiquorum (n. 1029[*a*]).

Insitum est, nempe in spiritu hominis, Deum ut Hominem videre: insitum dicitur quod est ex influxu communi. Ex influxu communi est quod homines vivi et homines mortui, qui sancti dicuntur, a plebe in

Gentilismo Christiano adorentur ut dii, et quod sculptilia eorum amentur (n. 955; *conf.* n. 1118).

(*Videatur etiam articulus*, n. 1176.)

Genu. / ***Genuflexiones.***—Per "genua" (*Esai.* lxvi. 12), significatur amor conjugialis, et inde amor caelestis (n. 365[*g*]).

Per quod "omnia genua abeant in aquas" (*Ezech.* vii. 17) significatur dolor propter bonum amoris deperditum, et gaudium propter id nunc recuperatum; "genua" significant amorem boni (n. 677).

Per "aquas ad genua" (*Ezech.* xlvii. 4) significatur intelligentia qualis est spirituali naturali homini, nam "genua" significant spirituale naturale (n. 629[*b*]).

Quod "incurvaturum se sit omne genu" (*Esai.* xlv. 23), significat quod adoraturi Dominum omnes qui in bono naturali ex spirituali sunt; "genu" enim significat conjunctionem boni naturalis cum spirituali: inde patet quod "genuflexiones" significent agnitionem, gratiarum actionem, et adorationem, ex bono et jucundo spirituali in naturali (n. 455[*b*]).

Omnia quae de Passione Domini memorantur, (ut quod genua coram Ipso flexerint,) significant illusionem Divini Veri, proinde falsificationem et adulterationem Verbi (n. 627[*c*]).

Genus Humanum.—Omnia et singula in principio in mundo creata sunt ad usum, et quoque omnia in homine formata sunt ad usum; ac Dominus ex creatione spectavit omne genus humanum ut unum Hominem, in quo unusquisque similiter sit usui, seu usus; et istius Hominis Ipse Dominus est Vita (n. 1226).

Apud homines essentia usuum in communissimo sensu est bonum totius generis humani (n. 1226).

Divinum blasphematur per id, quod credant et cogitent quod Divinum a se removerit aut rejecerit humanum genus (n. 778[*a*]).

Nisi Dominus in mundum venisset, et sic Ipse ultimum assumpsisset, translati fuissent caeli qui ex incolis hujus telluris fuerunt, aliquo, et omne genus humanum in hac tellure periisset morte aeterna (n. 726).

Gerentes.—"Gerentes in utero" (*Matth.* xxiv. 19) sunt qui recipiunt bonum amoris, et "lactantes" sunt qui recipiunt vera illius boni (n. 710[*a*]).

Germen.—"Germen Davidis" (*Jerem.* xxxiii. 15) est Dominus (n. 433[*c*], 444[*b*], 946).

"Germen Jehovae," quod erit in decus et in gloriam (*Esai.* iv. 2), significat verum ecclesiae (n. 304[*d*]).

"Germen agri" (*Gen.* xix. 25) significat verum ecclesiae nascens (n. 578).

Per "benedicere germini" (*Ps.* lxv. 11 [*B. A.* 10]) significatur e novo jugiter producere et nascere facere vera (n. 644[*c*]).

Germinare. / ***Germinatio.***—Principium ecclesiae novae significatur per exsiccationem terrae post quadraginta dies, ac per germinationem e novo (n. 633[*b*]).

Per "irrigare terram, ac parere et germinare facere eam" (*Esai.* lv. 10), significatur vivificare ecclesiam ut producat verum doctrinae et fidei ac bonum amoris et charitatis (n. 644[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur explicata*, n. 281[*a*], 316[*b*], 405[*e*], 518[*a*], 594[*b*], 864.)

Gestare.—Per "Vae ventre gestantibus et lactantibus" (*Luc.* xxi. 23), significatur quod tunc bonum et verum non possint recipi (n. 693).

Gibea.—Gibea, ubi BaalJehudae, ultimum ecclesiae, quod vocatur naturale ejus, repraesentavit (n. 700[*f*]).

Gibeon.—(*Vide* ***Ajalon.***)

Illi gradus aperiuntur apud hominem secundum receptionem Divini Veri in vita sua (n. 832: *de quo plura videantur*, n. 436, 739[*a*], 832, 940, 1125).

Est gradus infimus, qui est corporeus ac materialis, qui est apud hominem dum vivit in mundo (n. 832).

Sunt in homine tres gradus affectionum naturalium, similiter in bestiis; in infimo gradu sunt insecta varii generis, in superiori sunt volatilia caeli, et in adhuc superiori sunt bestiae terrae quae a principio creatae sunt (n. 1201; *conf.* n. 1224): a principio solum creatae sunt bestiae utiles et mundae, quarum animae sunt affectiones bonae (n. 1201).

Quod tales gradus in homine sint, est quia tales gradus sunt vitae quae procedit a Domino; sed illi in Domino sunt Vita, in homine autem recipientes vitae. At sciendum est quod in Domino sint gradus adhuc superiores, et quod omnes tam supremi quam ultimi sint Vita (n. 1125).

Sunt gradus vitae in omni organo, viscere et membro corporis, ac unum agunt cum gradibus vitae in cerebris per influxum: cutes, cartilagines et ossa faciunt illorum gradum ultimum (n. 1125).

Sciendum est quod bona caeli et ecclesiae trium graduum sint (*de quibus plura*, n. 710[*d*]).

Divinum Verum in descensu procedit secundum gradus a supremo seu intimo ad infimum seu ultimum (n. 627[*a*]).

Differunt plagae in caelis qui constituunt regnum caeleste Domini a plagis in caelis qui constituunt regnum spirituale Ipsius; distant inter se circiter triginta gradibus (n. 422[*a*]).

Per "gradus Achasi" (*Esai.* xxxviii. 8) significatur tempus usque ad Domini adventum; per "umbram" significatur progressio ab ortu ad occasum; per quod "retrorsum retraheretur decem gradus," significatur prolongatio temporis per plures adhuc annos (n. 706[*c*]).

Omnibus gradibus prohibitis (*de quibus Exod.* xx. 11 et seq.) correspondent sphaerae ex spiritibus qui scortationes et adulteria diligunt (n. 141[*b*]).

(*Videantur articuli*, n. 253[*b*], 275[*a*], 400[*c*], 422[*a*].)

Graecia. / ***Graeci.***—Per "Graeciam" significantur gentes accepturae vera doctrinae (n. 50).

Quod gentiles in Graecia Heliconem [?*Parnassum*] posuerint in alto monte, et Parnassum [?*Heliconem*] in colle infra illum, et ibi deos et deas suas habitare crediderint, derivatum est ab antiquis in Asia, et praecipue in terra Canaane non inde remota, apud quos omnis cultus ex repraesentativis (n. 405[*i*]).

Quod apud Graecos et Romanos inter religiosa eorum fuerit ignis perpetuus, cui praeerant Virgines Vestales; quod coluerint ignem ut sanctum duxerunt ab ecclesiis antiquis quae fuerunt in Asia, quarum omnia cultus repraesentativa erant (n. 504[*a*]).

Per "filios Graecorum" in Verbo intelliguntur falsa (n. 242[*d*], 433[*c*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 119, 411[*d*], 1145.)

Gramen.—Per "gramen" (*Ps.* cxlvii. 8) significatur nutritio spiritualis, quae est illis qui in bonis amoris sunt; nam intelligitur gramen pro bestiis, ac "bestiae" significant affectiones boni naturalis hominis (n. 405[*e*]).

"Gramen" (*Esai.* xl. 6-8) est scientificum verum, et "flos agri" est spirituale verum (n. 507; *conf.* n. 650[*b*]).

Per "gramen" (*Esai.* xxxv. 7) significatur scientia ex origine spirituali, seu per quam verum spirituale confirmatur (n. 627[*b*]).

Per "gramen" quod e terra (2 *Sam.* xxiii. 4) significatur nutritio spiritualis, simile quod per "pascuum;" et inde scientia, intelligentia et sapientia, quae sunt cibi spirituales (n. 644[*c*]).

qui in spiritualibus Verbi sunt, quae sunt vera sensus interni ejus (n. 727[a]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 279[a], 280[b], 314[b], 336[b], 342[b], 374[b,c], 405[c], 410[c], 434[c], 453[b], 513[b], 632, 650[e], 652[c], 710[b], 724[e], 727[a], 730[b,c], 799[b], 911[c], 1100[b].)

Grossus.—(*Vide* **Ficus.**)
"Grossi" (*Apoc.* vi. 13) sunt illa quae in naturali homine, quae imprimis sunt cognitiones naturali homini implantatae ab infantia, et nondum maturae, quia solum auditae et inde receptae (n. 403[a]).

Gubernator.—(*Vide* **Nauclerus.**)
Illi qui docent, ducunt et regunt, intelliguntur per "gubernatorem," "naucleros," "remiges" et "nautas" (n. 514[a]).
Per "gubernatorem," seu "nauclerum" (*Apoc.* xviii. 17), significantur qui in sapientia sunt (n. 1170).

Guideon.—(*De Guideone, videatur articulus*, n. 502[b].)

Gula.—Qui omne jucundum ponunt in comessationibus et epulis, ac cottidie indulgent gulae, quoad spiritualia obesi sunt, utcunque ratiocinari possunt de rebus mundi et corporis; unde post obitum ferinam potius quam humanam vitam agunt (n. 617[a]).

Gustus.—(*Vide* **Sapor, Sapidus.**)
"Gustus" significat appetitum, desiderium et affectionem (n. 455[b]).
"Lingua," sicut organum gustus, significat perceptionem boni et veri naturalem; "olfactus," autem, perceptionem boni et veri spiritualem (n. 990).
Spiritibus et angelis est gustus, aeque ac hominibus; sed spirituum et angelorum gustus ex origine spirituali profluit, hominum autem gustus ex origine naturali (n. 618).

Gutta.—Per "rorem a Jehovah" (*Mich.* v. 7) significatur verum spirituale; per "guttam super herba," verum naturale (n. 278[b]).

Guttur.—"Torques super guttur" (*Ezech.* xvi. 11) significat conjunctionem verorum et bonorum interiorum cum exterioribus, seu spiritualium cum naturalibus (n. 242[d]). (*Vide* **Collis.**)

Quod interius sit infernum, significatur (*Ps.* v. 10 [*B. A.* 9]) per quod "guttur eorum sit sepulcrum apertum" (n. 659[b]).

Habitaculum.—(*Vide* **Tabernaculum, Tentorium.**)
Caelum et ecclesia dicuntur "sanctuarium" (*Ezech.* xxxvii. 26, 27) ex bono amoris, et "habitaculum" ex veris illius boni; nam Dominus habitat in veris ex bono (n. 701[c]).
Habitaculum Tentorii apud filios Israelis repraesentavit et significavit caelum (n. 133).
Tabernaculum vocabatur "Habitaculum Jehovae Dei," sicut vocatur ipsum caelum (n. 700[a]).
Per "habitacula" (*Ps.* lxxxiv. 2, 3 [*B. A.* 1, 2]) intelliguntur caeli superiores, et per "atria" caeli inferiores, ubi introitus (n. 391[d]).
"Tabernacula" et "habitacula" (*Num.* xxiv. 5) significant habitationes quales sunt in caelis; "tabernacula" habitationes illorum qui in bono amoris sunt, et "habitacula" habitationes illorum qui in veris ex illo bono (n. 431[c]; *conf.* n. 799[b]).
Per "tentoria Jacobi et habitacula ejus" (*Jerem.* xxx. 18) significantur omnia ecclesiae et ejus doctrinae; per "tentoria" bona ejus, et per "habitacula" vera ejus (n. 724[c]).

maxima effigie Homo, ac Divinum procedens a Domino facit caelum; quare cogitare aliter de Deo quam secundum Divinam illam formam, quae est Humana, angelis impossibile est. Haec idea Dei influit e caelo apud omnes in mundo, ac residet in spiritu illorum (n. 955).

Quod universum caelum angelicum cum ecclesia sit coram Domino ut unus Homo; similiter societas ex millibus angelorum consistens; quod universum caelum, tum integra societas in caelo possit ex beneplacito Domini apparere ut Homo magnus aut parvus, sicut gigas aut sicut infans; et tamen non sunt angeli qui ita apparent, sed est Divinum in illis; quod caelum et ecclesia sint Homo in concreto seu complexu maximo, minori, et minimo,—sola causa est, quia Deus est Homo; et inde Divinum procedens, quod est Divinum ex Ipso, simile est in omni minimo et maximo, quod est Homo (n. 1222; *conf.* n. 1127, 1223).

Ecclesia in terris in communi est Homo; tum omnes coetus qui vocantur ecclesiae, per se, sunt homines (n. 1127).

Caelum in forma est sicut homo, et inde vocatur Maximus Homo, et quoque correspondet omnibus hominis (n. 622[*a*]; n. 280[*c*], 391[*c*], 837, 955, 1223, 1224).

Quia angeli sunt modo recipientes, ac Divinum in illis facit angelicum et caelum, constat quod Dominus sit vita illius Hominis, hoc est, caeli et ecclesiae (n. 1222).

Homo ita creatus est ut sit spiritualis et caelestis amor, et sic imago Dei et similitudo Dei. Amor spiritualis, qui est amor veri, est imago Dei; et amor caelestis, qui est amor boni, est similitudo Dei. Omnes angeli in tertio caelo sunt similitudines Dei, et omnes angeli in secundo caelo sunt imagines Dei (n. 984).

Quod sit imago et similitudo Domini per amorem, est quia homo per amorem est in Domino et Dominus in illo (n. 1093).

Sunt duae facultates vitae apud hominem; una vocatur intellectus, et altera voluntas; illae facultates sunt inter se prorsus distinctae, sed creatae ut unum faciant. Quia intellectus videt ex luce caeli, patet quod ille sit subjectum et receptaculum illius lucis, ita quoque subjectum et receptaculum veri et inde sapientiae; et quia voluntas amat ex calore caeli, patet quod illa sit subjectum et receptaculum illius caloris, ita quoque subjectum et receptaculum boni, ita amoris (n. 1170). (*Vide* **Facultates, Intellectus, Voluntas.**)

Quod homo sit modo recipiens boni et veri a Domino, ac mali et falsi ab inferno (*de quo plura*, n. 1146).

Omni homini sunt tres gradus vitae; infimus communis cum bestiis, ac duo superiores qui cum illis non communes sunt. Homo per binos hos gradus superiores est homo; hi clausi sunt apud malos sed aperti apud bonos. Sed hi gradus apud malos non clausi sunt pro luce caeli, quae est sapientia; sed clausi sunt pro calore, qui est amor (n. 1224).

Quod tales gradus in homine sint, est quia tales gradus vitae quae procedit a Domino; sed illi in Domino sunt Vita, in homine autem recipientes vitae (n. 1126). (*Vide* **Gradus.**)

Illi gradus dicuntur gradus vitae hominis, sed sunt gradus sapientiae et amoris ejus, quia aperiuntur secundum receptionem sapientiae et amoris, ita vitae a Domino (n. 1126).

Homines in quibus aperitur intimus gradus, fiunt post mortem angeli intimi seu tertii caeli; illi in quibus aperitur medius gradus, fiunt post mortem angeli medii seu secundi caeli; illi autem in quibus aperitur penultimus gradus, fiunt post mortem angeli ultimi caeli (n. 1125; *conf.* n. 436, 449[*a*], 538[*a*], 563, 739[*a*], 832, 1201, 1210, 1224).

Homo ita creatus est ut sit imago caeli et imago mundi, est enim microcosmus: nascitur homo a parentibus imago mundi, ac denuo nascitur ut sit imago caeli; denuo nasci est regenerari, ac regeneratur a Domino per vera ex Verbo et per vitam secundum illa. Homo imago mundi

391[*c,e*], 400[*b*], 401[*f*], 405[*h*], 411[*e*], 455[*c*], 496, 503[*a,b*], 504[*a–e*], 539[*a,b*], 576, 578, 595, 597, 642, 650[*c*], 654[*g*], 700[*d*], 725[*b*], 730[*b*], 825, 916, 931, 944, 982.)

Ignitum.—Dicitur, "tanquam in camino igniti" (*Apoc.* i. 15), ut exprimatur Divinus Amor in maximo gradu, et in suo pleno (n. 69): "ignitum" (*Ps.* li. 21 [*B. A.* 19]) significat amorem (n. 391[*e*]).

Ijim. —(*Vide Ochim, Tziim.*)

Iim. Agitur (*Esai.* xxxiv. 14) de totali ecclesiae devastatione per concupiscentias corporeas et mere naturales, ex quibus omnis generis falsa et mala profluunt: illae concupiscentiae significantur per "tziim" et "ijim," tum per "noctuam" et "daemonem silvestrem" seu "satyrum" (n. 586).

"Tziim" et "ijim" (*Jerem.* l. 39) significant falsa et mala infernalia, ac "filiae noctuae" affectiones falsi (n. 587[*c*]).

Per "ijim" (*Esai.* xiii. 22) significantur adulterata et profanata vera, et per "dracones" adulterata et profanata bona (n. 714[*c*]; *conf.* n. 1029[*e*]).

Illudere.—"Ad illudendum, flagellandum, et crucifigendum" (*Matth.* xx. 19), significat blasphemationem, falsificationem et perversionem veri, ac adulterationem et destructionem boni ecclesiae et Verbi (n. 655[*b*]).

Quod vera et bona Verbi subsannaturi et blasphematuri sint, significatur (*Hab.* i. 10) per quod "reges illudet, ac dominatores risus illi" (n. 811[*a*]).

Illuminare.—Per "illuminare" (*Ps.* cxviii. 27) significatur illustrare in veris (n. 391[*e*]).

"Illuminare facies" (*Ps.* xxxi. 17 [*B. A.* 16]) significat illustrare Divino Vero ex Divino Amore (n. 412[*a*]).

Illustrare. ***Illustratio.***—Quod civitati sanctae Novae Hierosolymae erunt amor spiritualis et lux spiritualis, significatur (*Apoc.* xxi. 23, xxii. 5) per quod "gloria Dei illustrabit illam, et lucerna ejus Agnus" (n. 401[*h*]).

"Gloria Domini," per quam terra illustrata est (*Apoc.* xviii. 1), est Divinum Verum (n. 1094).

Res ecclesiae et caeli, quae spiritualia vocantur, non intrant in intellectum hominis quam media luce caeli, et lux caeli illustrat illum. Illa causa est quod Verbum, in quo res ecclesiae et caeli sunt, non possit intelligi quam ab illustrato; et illustrantur illi soli qui in affectione veri ex bono sunt (n. 11).

Sciatur quod omnia vera Verba, quae sunt vera caeli et ecclesiae, intellectu videri possint, in caelo spiritualiter, in mundo rationaliter, nam intellectus vere humanus est ipse visus illorum; est enim separatus a materiali, et cum separatus est, videt vera tam clare sicut oculus objecta; videt vera sicut amat illa, nam sicut illa amat illustratur (n. 1100[*d*]).

Illustratus videt ex spirituali et simul ex naturali luce, et naturalis lux apud illum illustratur a spirituali. Non illustratus vero videt solum ex naturali luce separata a spirituali quae lux in spiritualibus non lux sed caligo est (n. 826).

Unusquisque qui in affectione veri spirituali est, a Domino illustratur dum legit Verbum, ac intellectus est qui illustratur: qui autem non in affectione veri spirituali est, non quoad intellectum potest illustrari, nam is videt verum sicut in nocte, ac falsum sicut in luce (n. 923).

Qui legunt Verbum ex affectione veri spirituali, illi vident vera ibi, et gaudent corde cum vident illa. Causa est, quia in illustratione sunt a Domino: descendit illustratio a Domino per caelum e luce ibi, quae lux est Divinum Verum; ideo datur illis videre vera ex sua luce: sed illi solum in hac illustratione sunt qui in binis amoribus caeli sunt; hi enim amores aperiunt mentem interiorem seu superiorem, quae formata est ad recipiendum lucem caeli; per illam apud eos influit lux caeli et illustrat; sed non percipiunt vera in illa mente dum vivunt in mundo, verum

qui spirituales sunt, dum vivunt in mundo, est illustratio in naturali, sed existit illa ab illustratione in spirituali (n. 176).

Visus intromittitur in caelum quando visus oculorum corporis hebetatur, ac tunc visus oculorum spiritus illustratur; per hunc visum sunt omnia visa quae visa a prophetis (n. 260[*b*]).

De illustratione in qua Johannes cum vidit et audivit illa quae in *Apocalypsi* descripta sunt (n. 79).

Quomodo homo in illustratione possit esse, ut discat vera quae fidei ejus erunt, et in affectione, ut faciat bona quae amoris ejus erunt (*plenius expositum*, n. 803[*a*]).

Qui cum legunt Verbum non vident ex doctrina ecclesiae ubi nati, sed vident quasi separati ab illa, (nam volunt illustrari, et intus in se videre vera, et non ab aliis,) illi illustrantur a Domino, et datur illis doctrinam sibi facere ex veris quae ipsi vident; quae etiam doctrina illis implantatur, et manet in spiritu eorum in aeternum (n. 190).

Verbum in ultimis est sicut homo indutus veste, qui tamen quoad faciem et quoad manus nudus est; et ubi sic Verbum est nudum, ibi apparent bona et vera ejus nuda sicut in caelo, ita qualia in sensu spirituali sunt; quare non deest quin ex sensu litterae Verbi doctrina genuini boni ac genuini veri possit ab illustratis videri, et a non illustratis confirmari (n. 778[*c*]).

Doctrina non aliunde comparanda est quam ex Verbo, et non ab aliis quam qui in illustratione sunt a Domino. In illustratione sunt qui amant vera quia vera sunt, et faciunt illa suae vitae (n. 1089).

Illustratio per religiosa non est sicut illustratio per Verbum; illustratio per religiosa est sicut vespere luna lucente minus aut magis; illustratio autem per Verbum est sicut diu sole lucente a mane ad meridiem, ita quoque minus aut magis (n. 1177).

Illustrari per caelum a Domino est illustrari per Spiritum sanctum; nam Spiritus sanctus est Divinum procedens a Domino ut Sole, ex quo est caelum (n. 1177).

"Spiritus vitae a Deo intravit in illos" (*Apoc.* xi. 11) significat illustrationem et receptionem Divini Veri a Domino apud quosdam, ad novam ecclesiam incohandam (n. 665).

Datum est hominibus Novae Ecclesiae, quae "Sancta Hierosolyma" vocatur, Divina vera quae in Verbo sunt, non sensualiter, hoc est, secundum apparentias, intueri, sed spiritualiter, hoc est, secundum essentias: ideo detectus est sensus internus Verbi, qui spiritualis est, et solum pro illis qui ab illa ecclesia erunt; ex illo sensu apparet Divinum Verum quale est in sua luce spirituali, et ex hac luce quale est Divinum Verum in sua luce naturali: Divinum Verum est Verbum; et illi qui ab ea ecclesia sunt, illustrantur ex luce Verbi spirituali, per influxum e caelo a Domino, ex causa quia agnoscunt Divinum in Humano Domini, et ab Ipso in affectione veri spirituali sunt: ab his, et non ab aliis, lux spiritualis, quae jugiter influit per caelum a Domino apud omnes qui legunt Verbum, recipitur: inde illorum illustratio (*de quibus plura*, n. 759).

Imago.—(*Vide* **Similitudo, Idola, Fusile, Sculptile.**)

Homo ita creatus est ut sit spiritualis et caelestis amor, et sic imago Dei et similitudo Dei. Amor spiritualis, qui est amor veri, est imago Dei; et amor caelestis, qui est amor boni, est similitudo Dei. Omnes angeli in tertio caelo sunt similitudines Dei, et omnes angeli in secundo caelo sunt imagines Dei (n. 984).

"Imago bestiae" (*Apoc.* xiii. 14) est doctrina fidei separatae a bonis operibus et inde cultus, confirmata ex sensu litterae Verbi per ratiocinia ex naturali homine (n. 827[*a*]).

Sciendum est quod vera quae ab homine in ejus infantia et pueritia hauriuntur ex Verbo, doctrina inde, et praedicatione, appareant quidem ut vera, sed usque non sunt vera apud illum; sunt modo sicut cortices absque nucleo (n. 434[a]).

Qui in infantia moriuntur, omnes adoptantur a Domino, educantur sub auspicio Ipsius in caelo, et salvantur (n. 989).

Per "infantes" (*Nahum* iii. 10; *Jerem.* ix. 20 [*B. A.* 21]) intelliguntur vera primum nascentia et vivificata (n. 652[d]).

Per "Calamum contusum non confringet" (*Esai.* xlii. 3), significatur quod Divinum Verum sensuale apud simplices et infantes non laedet; per "linum fumigans non exstinguet," significatur quod apud simplices et infantes ex pusillo bono amoris incipit vivere, non perdet (n. 627[a]).

Quoniam in Verbo dicitur, "Beatus qui apprehendet et disperget infantes tuos ad petram" (*Ps.* cxxxvii. 9), qui solum in sensu litterae Verbi manet, et non ulterius cogitat, facile potest induci ad credendum quod "beatus" dicatur qui tale cum infantibus hostium suorum facit; cum tamen id enorme facinus est: at "beatus" dicitur qui dispergit falsa mali nascentia in ecclesia, quae falsa per "infantes Babelis" hic significantur (n. 411[f]).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur explicata*, n. 187[b], 270, 376[c], 386[c], 555[a], 622[a], 695[c], 828, 863[a].)

Inferior.—Omnes qui dicunt se in fide fuisse, sed non fuerunt in vita fidei, quae est charitas, non recipiunt instructionem; quare separantur, et in loca infra caelos amandantur; quidam in inferna, quidam in terram quae in Verbo "terra inferior" vocatur, ubi dura patiuntur (n. 696[a]).

Quod illi qui professi sunt Dominum et charitatis vitam egerunt, a Domino exempti sint malorum violentiae, ac reconditi in terra inferiore, et ibi reservati usque ad judicium (*de quibus plura*, n. 394; *conf.* n. 391[a], 395[a], 396, 397).

Interna significantur (*Esai.* xliv. 23) per "caelos," externa per "inferiora terrae" (n. 304[f]; *conf.* n. 405[b]).

In Verbo, per "superiora" et quae "in medio" significantur interiora, et per "inferiora" et quae "in circuitu" intelliguntur exteriora (n. 283[b]).

Infernum. Infernus.—Infernum consistit ex spiritibus, qui, dum homines in mundo fuerunt, negaverunt Deum, agnoverunt Naturam, vixerunt contra Divinum ordinem, amaverunt mala et falsa, tametsi non ita coram mundo propter apparentiam, et qui inde vel insaniverunt in veris, vel contempserunt vera, vel negaverunt illa, si non ore usque corde. Ex illis qui tales fuerunt a creatione mundi, est infernum (n. 1142).

Infernum non consistit ex spiritibus immediate creatis, sed consistit ex hominibus natis in mundo, qui a semet facti sunt diaboli aut satanae (n. 1142).

Inferna sunt distincta in duo regna, opposita duobus regnis in caelis. Regnum oppositum regno caelesti est a tergo, et illi qui ibi sunt vocantur genii; id regnum est quod in Verbo intelligitur per "Diabolum;" regnum autem oppositum regno spirituali est antrorsum, et illi qui ibi sunt vocantur mali spiritus; id regnum est quod in Verbo intelligitur per "Satanam" (n. 655[a]).

Infernum ubi sunt illi qui vocantur diaboli, est amor sui; ac infernum ubi sunt illi qui vocantur satanae, est amor mundi. Quod infernum diabolicum sit amor sui, est quia ille amor oppositus est amori caelesti, qui est amor in Dominum; et quod infernum satanicum sit amor mundi, est quia hic amor est oppositus amori spirituali, qui est amor erga proximum. Omnes qui in infernis sunt apparent aversi, facie retrorsum a Domino; et quoque inversi, pedibus sursum et capite deorsum: haec apparentia est ex amoribus illorum, quod oppositi sint amoribus caeli (n. 1143).

Omnis influxus est a solo Domino, tametsi per angelos (n. 471).

Influxus Divinus e caelo est in voluntatem hominis, et per illam in intellectum ejus. Influxus in voluntatem est in occipitium, quia in cerebellum, et inde vadit versus anteriora in cerebrum ubi est intellectus; et cum per illam viam in intellectum venit, tunc etiam venit in visum (n. 61).

Si voluntas non in bono est, sed in malo, tunc influxus veri a Domino in intellectum non conducit, nam dissipatur quia non amatur, immo pervertitur, et verum falsificatur: ex eo patet cur Dominus non immediate influat in intellectum hominis, nisi quantum voluntas in bono est (n. 730[*a*]).

Dominus nusquam immediate influit in vera apud hominem, sed mediate per bonum ejus; bonum enim voluntatis ejus est, et voluntas est ipse homo (n. 730[*a*]): influxus Domini est in bonum apud hominem, et per bonum in vera quae apud illum, non autem vicissim; influxus est per bonum in vera omnis generis, maxime in vera genuina; non est in vera separata a bono (n. 479).

Nisi homo ex infantia hauriat vera ex Verbo, vel ex doctrina ecclesiae, vel ex praedicatione, foret vacuus; et in hominem vacuum non cadit operatio, et non datur influxus e caelo a Domino; operatur enim et influit Dominus per bonum in vera apud hominem, et conjungit illa (n. 427[*a*]): Dominus per caelum influit in bona et inde vera quae ab Ipso apud hominem, et per illa in hominem, et non in hominem expertem illis aut vacuum (n. 326[*c*]).

Charitas est receptaculum influxus lucis seu veri a Domino (n. 386[*d*]).

Facultas amandi vera quia vera sunt datur solum per influxum lucis caeli per spiritualem mentem (n. 406[*a*]).

Notum est quod omne bonum amoris et omne verum fidei influat e caelo, hoc est, a Domino per caelum, apud hominem; tunc quod continue influat: unde sequitur quod utrumque illud, tam bonum amoris quam verum fidei, nullatenus sit hominis sed Domini apud illum. Utrumque illud influit quantum malum et falsum non obstant (n. 644[*a*]): provisum est a Domino ut possint removeri quae obstant, et sic possit dari locus pro veris et bonis amoris spiritualis; nempe, per aperitionem et formationem mentis spiritualis, ac per influxum inde caeli a Domino per illam in mentem naturalem (n. 714[*a*]).

Potentia residet in veris naturalis hominis quantum is recipit influxum a Domino per spiritualem hominem (n. 726(v.)).

Quantum caelum potest influere, hoc est, Dominus per caelum, per spiritualem hominem in naturalem, tantum removentur mala et inde falsa quae in naturali homine resident (n. 739[*a*]).

Quod homo ex solo influxu sciat et quasi videat quod Deus unus sit, constare potest ex communi omnium gentium confessione, et ex renisu cogitandi quod plures sint. Quando autem homo ex caelo cogitat, quod fit dum remota sunt mala, tunc videt ex luce in caelo quod Deus sit, et quod Deus unus sit. Visus ex luce caeli est qui intelligitur per influxum (n. 954).

Genuina ratiocinia de spiritualibus existunt ex influxu caeli in spiritualem hominem, et inde per rationalem in scientias et cognitiones in naturali homine (n. 569[*a*]).

Per quod spiritualis homo aperiatur communiter, fit homini facultas cogitandi, et ex cogitatione rationaliter loquendi; hoc enim est communis effectus influxus caeli apud unumquemvis hominem (n. 543[*a*]).

Non datur influxus naturalis apud hominem in ejus spiritus cogitationes ac intentiones, qui influxus etiam vocatur physicus; sed datur influxus spiritualis, nempe, cogitationum ac intentionum spiritus in corpus, ac in ejus actiones et sensationes (n. 846; *conf.* n. 569[*a*], 739): aeterna veritas est quod influxus spiritualis sit, et non influxus physicus; hoc

cogitationem; haec etiam correspondent cibis; et illa quae ingrediuntur cogitationem et non simul voluntatem, non immundum reddunt hominem (n. 580).

Per "non ingredi in templum" propter fumum (*Apoc.* xv. 8), significatur Verbum in obscuro esse coram intellectu (n. 956).

Inhabitare.—(*Vide* ***Habitare.***)

Per "inhabitare" significatur vivere (n. 630[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 405[*c*], 617[*b*], 630[*c*], 1035.)

Inimicitia.—(*Vide* ***Odium.***)

Odium est imprimis apud illos qui in amore imperandi super omnes sunt; apud reliquos est inimicitia (n. 1016; *conf.* n. 758).

Inimicus.—(*Vide* ***Hostis, Osor.***)

Per "hostes" significantur mala, et per "inimicos" falsa (*vide Mich.* v. 8 [*B. A.* 9], n. 278[*b*]; *Thren.* iv. 12, n. 741[*b*]; *conf.* n. 671).

Per "inimicos" significantur falsa, et per "osores" mala, ita quoque significantur inferna quoad illa (*vide Num.* x. 35, n. 700[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 278[*b*], 298[*b*], 316[*a,d*], 328[*d*], 357[*d*], 374[*d*], 581[*a*], 642, 671, 700[*b*], 734[*c*], 740[*c*], 741[*b*], 850[*d*], 911[*a*].)

Iniquitas.—(*Vide* ***Peccatum, Malitia, Dolus.***)

"Iniquitas" dicitur de vita falsi seu de vita contra vera, et "peccatum" de vita mali seu de vita contra bonum (n. 391[*c*], 475[*b*]).

"Malitia" (*Esai.* xiii. 11) est malum, et "iniquitas" dicitur de falsis (n. 741[*d*]).

Ubi dicitur "loqui iniquitatem et loqui dolum" (*Hiob.* xiii. 7), "iniquitas spectat malum, et "dolus" inde falsum (n. 866).

Falsa intelliguntur (*Esai.* xxxii. 6) per "stultitiam quam loquitur," et mala per "iniquitatem quam cor ejus facit" (n. 386[*d*]).

Per "iniquitates eorum portare" (*Esai.* liii. 11), non intelligitur quod Dominus in Se transtulerit eas, sed quod admiserit in Se mala quae ab infernis, ut subjugaret illa (n. 409[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 193[*a*], 325[*b*], 386[*d*], 391[*c*], 397, 401[*c*], 409[*b*], 412[*e*], 475[*b*], 617[*c*], 741[*d*], 866.)

Injustitia. Injustus.—(*Vide* ***Justitia, Justus, Mammon.***)

"Injustitiae" (*Apoc.* xviii. 5) significant falsa ex malo; "justum" enim est verum a bono, inde "injustum" est falsum a malo (n. 1112).

Innocens. Innocentia.—(*Vide* ***Embryo, Infans, Agnus.***)

Bonum innocentiae est ipsum bonum caeli quod procedit a Domino; et quantum angeli hoc bonum recipiunt, tantum angeli sunt. Hoc bonum regnat apud angelos qui in tertio seu intimo caelo sunt; quapropter illi qui ibi apparent sicut infantes, coram oculis aliorum angelorum (n. 314[*a*]).

Dominus quoad Divinum Humanum erat ipsa Innocentia (n. 314[*c*]).

Innocentia, in se spectata, est amor in Dominum (n. 314[*c*]).

Quoniam per "effundere sanguinem innocentem" significatur destruere bonum amoris et charitatis, ideo omnibus modis praecautum fuit ne sanguis innocens effunderetur, et si effunderetur quod terra expiaretur (n. 329[*f,g*]).

Amor in Dominum unum facit cum innocentia, nam qui in illo amore etiam in innocentia sunt (n. 780[*b*], 996.)

Inquinare.—Quomodo vestimenta eorum qui moralem vitam solum ex origine naturali, inquinantur (*vide Apoc.* iii. 4, n. 195[*a*]).

Per "inquinari cum mulieribus" (*Apoc.* xiv. 4) significatur falsificare vera Verbi (n. 862).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 223[*b*], 304[*b,d*], 355[*d*], 401[*d*], 518[*e*], 540[*a*], 644[*d*].)

Inungere.—(*Vide* ***Ungere.***)

Per "lutum" quod Dominus ex sputo fecit in humo (*Joh.* ix. 1, 5–7) significatur reformatio per vera ex sensu litterae Verbi; "humus" est ecclesia ubi Verbum, "lutum" est ultimum Divinum formans, "inungere id super oculos caeci" est per id dare intellectum veri (n. 239[*b*]).

Per "Inunge oculos ut videas" (*Apoc.* iii. 18), significatur ut aperiatur intellectus (n. 245).

Invenire.—(*Vide Marc.* xi. 13, n. 386[*e*]; *Ps.* cxxxii. 6, n. 700[*b*].)

Investigare. / ***Investigatio.***—Per "investigandum requiem" (*Num.* x. 33) significatur salvatio, quae finis (n. 700[*b*]).

Invicem.—Per "munera mittere invicem" (*Apoc.* xi. 10) significatur consociatio (n. 661).

Invisibile.—Credere in invisibile non procul est a credere in intimum Naturae (n. 52).

Invocare.—Per "filios corvi" (*Ps.* cxlvii. 9) significantur naturales homines, qui in tenebricososo lumine ex fallaciis sunt de veris Divinis, in quali fuerunt multi ex gentibus; quare dicitur quod "det filiis corvi qui invocant" (n. 650[*b*]).

Ira. / ***Irasci.***—(*Vide* ***Excandescere, Excandescentia, Zelus.***)

Unusquisque excandescit et irascitur quando impugnatur ejus amor et ejus amoris jucundum; laedere amorem est laedere vitam, et cum haec laeditur fit animi commotio, et inde ira et excandescentia. Simile fit apud bonos quando amor illorum impugnatur, sed cum differentia quod non illis excandescentia et ira sit, sed zelus. Zelus est illis qui in amore in Dominum et in amore erga proximum sunt; quare zelus spectat salvationem hominis, at ira ejus damnationem (*de quibus plura*, n. 693).

"Irasci," ubi de Domino, significat aversionem hominum ab Ipso (n. 684[*b*]; *conf.* n. 1022).

Quod dicatur "ira Agni" (*Apoc.* vi. 16) non est quod Dominus irascatur, est enim ipsum Divinum Bonum, et hoc non potest irasci (n. 412[*a*]).

Per "diem indignationis," "irae," "excandescentiae," "vindictae Jehovae," ac per "annum retributionum," intelligitur ultimum judicium (n. 405[*d*]).

Dicitur "excandescentia" (*Apoc.* xvi. 19) propter falsum, et "ira" propter malum (n. 1022).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 272, 295[*c*], 298[*b*], 316[*b*], 405[*d*], 411[*e*], 412[*a*], 413[*a,b*], 642, 684[*b*], 693, 694, 746[*f*], 754, 881, 887, 920, 929, 960, 1022.)

Ir Cheres.—"Ir Cheres" (*Esai.* xix. 18) est doctrina coruscans ex veris spiritualibus in naturali; *ir* enim est urbs, et "urbs" significat doctrinam; *cheres* est coruscatio, ut solis (n. 391[*d*]; *conf.* n. 654[*b*]).

Ire.—"Ire," in sensu spirituali, significat vivere (n. 768[*a*]).

"Ire in viis Jehovae" (*Deutr.* viii. 6) est vivere secundum vera doctrinae (n. 696[*c*]).

Per "ire vias tortuosas" (*Judic.* v. 6) significatur aberratio a veris (n. 652[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur explicata*, n. 652[*b*], 695[*d*], 696[*b*].)

Iris.—(*Vide* ***Arcus in nube.***)

Quod "iris" significet Divinum Verum interius, quale est Verbum in sensu spirituali, est quia lux caeli, similiter ac lux mundi, secundum incidentiam in objecta, et inibi modificationem, sistat variegationes colorum (*de quibus plura*, n. 595; *conf.* n. 269).

Per "Israelem" et per "patres" (*Hos.* ix. 10) non intelliguntur patres tribuum ex filiis Jacobi, sed qui ab Antiqua Ecclesia fuerunt (n. 403[*c*]; *conf.* n. 918).

Quoniam ecclesia repraesentativa instituenda erat apud filios Jacobi, ideo provisum est a Domino ut filii ejus duodecim essent, ut sic omnes simul repraesentarent omnia ecclesiae, et singuli suam partem; inde est quod duodecim tribus ex illis exstiterint, et quod illae significent omnia ecclesiae, et quaelibet tribus aliquid essentiale ecclesiae (n. 430[*b*]).

Apud filios Israelis, seu posteros Jacobi, non fuit aliqua ecclesia, sed solum repraesentabatur ecclesia; quare per illos significantur omnes qui ab ecclesia sunt (n. 448[*d*]).

Filii Israelis repraesentaturi erant ecclesiam a primo ejus ortu ad finem (n. 654[*k*]).

Per itinera et errores filiorum Israelis quadraginta annis in deserto, repraesentatae et significatae sunt tentationes fidelium (n. 544).

Per quod perducti sint in Aegyptum, et postea in desertum, et demum in terram Canaanem, repraesentabatur ortus, progressus, et demum instauratio ecclesiae apud hominem (*de quibus plura*, n. 654[*k*]).

Judaei repraesentaverunt regnum caeleste Domini, seu ecclesiam caelestem, Israelitae autem regnum spirituale Domini, seu ecclesiam spiritualcm (n. 405[*g*]).

(*De consummatione Ecclesiae Israeliticae, videantur plura, s. v.* ***Ecclesia.***)

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 38, 141[*b*], 148, 179, 195[*b*], 204[*b*], 222[*b*], 223[*c*], 278[*b*], 280[*b*], 304[*d–f*], 313[*b*], 315[*c*], 316[*a,b*], 328[*c,d,f*], 329[*d*], 331[*a*], 336[*b*], 340[*c,d*], 365[*f*], 374[*b*], 375[*e*(viii.)], 376[*b,c*], 386[*b*], 391[*d,g*], 392[*e*], 401[*d*], 403[*c*], 405[*b,c,g–i*], 409[*c*], 411[*c,f*], 422[*b*], 430[*b*], 431[*b*], 433[*a,c,d,f*], 435[*b*], 448[*b–d*], 453[*a*], 483[*b*], 540[*b*], 544, 585[*b*], 601[*a,b*], 624[*c*], 638[*b*], 653[*a*], 654[*c,d,i,k,l*], 677, 701[*c*], 710[*a,b*], 724[*b*], 734[*e*], 741[*d*], 811[*c*], 866, 1029[*d*].)

Itinera.—Per itinera et errores filiorum Israelis, quadraginta annis in deserto, repraesentatae et significatae sunt tentationes fidelium (n. 544).

Jabinus.—Per pugnam contra Siseram, principem exercitus Jabini regis Canaanis, repraesentabatur pugna spiritualis contra mala quae infestant ecclesiam (n. 439).

Jacere.—Per "abyssum jacentem infra" (*Deutr.* xxxiii. 13) significantur spiritualia naturalia (n. 405[*f*]).

"Jacere in terra, et in plateis" (*Thren.* ii. 21) significat a malis et a falsis destructos (n. 315[*b*]; *conf.* n. 863[*a*]).

"Deficere et jacere in capite omnium platearum" (*Esai.* li. 20), significat deprivatos omni vero (n. 652[*d*]).

Jacere sortem.—Per "jacere sortem" significatur dissipare (n. 376[*d*]; *conf.* n. 652[*d*], 863[*a*]).

Jachin.—(*Vide* ***Porticus.***)

Sustentantia vera significantur per "binas columnas, Jachin et Boas" (1 *Reg.* vii. 15–22), quas Salomo erexit in porticu Templi (n. 219).

Jacob.—(*Vide* ***Israel, Foedus.***)

Per "Jacobum" intelligitur Divinum naturale (n. 696[*d*], 768[*c*]).

Dominus vocatur "Jehovah" ex Divino in primis (*Ps.* cxxxii. 2), et "Fortis Jacobi" ex Divino in ultimis, in quibus Divina potentia est in suo pleno (n. 684[*c*]).

376[*b,d*], 403[*c*], 405[*b,c*], 417[*b*], 431[*c*(i.,ii.)], 433[*a–f*], 434[*a*], 435[*b*], 436, 440[*b*], 441, 443[*a*], 444[*b*], 445, 447, 448[*c,d*], 449[*b*], 453[*a*], 475[*b*], 518[*e*], 538[*a*], 569[*c*], 652[*c*], 653[*b*], 701[*c*], 730[*b*], 734[*d*], 811[*c,d*], 918, 922[*b*], 1145.)

Jejunare. } —(*Vide* ***Esurire, Famelicus.***)
Jejunium. } Per "jejunationem Domini" (*Matth.* iv. 2) significatur afflictio, qualis est in tentationum pugnis (n. 730[*d*]).

"Jejunare" significat lugere, quoniam in luctu jejunabant (n. 375[*e*(vii.)]).

Per "jejunare" significatur lugere propter defectum veri et boni (n. 1189).

Jericho.—Per "urbem Jericho" significatur instructio in cognitionibus boni et veri, per quas homo introducitur in ecclesiam; nam Jericho erat urbs non procul a Jordane, per quem fluvium significatur introductio in ecclesiam. Et quia "Jericho" significabat instructionem, etiam significabat bonum vitae, quia nemo instrui potest in veris doctrinae, nisi qui in bono vitae est (n. 700[*d*]).

Cum terra Canaan possessa fuit a gentibus idololatris, significatio locorum et urbium in illa terra mutata est in contrarium, et inde tunc "Jericho" significabat profanationem veri et boni, ita doctrinam falsi et mali quae pervertit vera et bona ecclesiae et profanavit illa (n. 700[*d*]).

(*Videantur etiam articuli,* n. 444[*c*], 458[*b*], 502[*b*].)

Jerusalem.—(*Vide* ***Hierosolyma.***)

Quia gens Judaica talis erat, ideo dicitur, "Jerusalem, Jerusalem, quae occidis prophetas, et lapidas missos ad te!" (*Matth.* xxiii. 37;) per quae verba in sensu spirituali intelligitur quod exstinguant omne Divinum Verum quod ex Verbo apud illos (n. 624[*d*]).

Jeschurun.—(*Vide Esai.* xliv. 2, n. 409[*c*].)

Jesuitae.—In mundo spirituali, ubi interiora cujusvis hominis aperiuntur et inde patent, apud monachos, immo apud Jesuitas, qui intelligentes ex ingenio prae reliquis in mundo reputati sunt, illa tam vacua et inania apparuerunt, ut ne quidem unum verum quod ducit ad caelum sciverint: explorati sunt, et visi tales (n. 1044).

Jesus. } —(*Vide* ***Dominus.***)
Jesus Christus. } *Jesus* significat salutem (n. 460).

Jesus significat salvationem (n. 815[*c*]).

Rex dicitur "Unctus;" et Unctus vocatur *Messias* in lingua Hebraea, ac *Christus* in lingua Graeca (n. 31[*b*]).

Per "Jesum Christum" intelligitur Dominus quoad Divinum Humanum, quia id nomen Domini in mundo fuit (n. 26; *conf.* n. 49).

Per duo nomina, "Jesus" et "Christus," significetur tam sacerdotale quam regium Domini; nempe, per "Jesum" Divinum Bonum, et per "Christum" Divinum Verum (n. 31[*b*]).

Quod nemo possit nominare Jesum a se, sed ab Ipso, notum est aliquibus in ecclesia, et notissimum in caelo (n. 388[*e*]).

Nomen "Dominus" et nomen "Jesus Christus" in mundo spirituali non enuntiantur sicut in terris; sed pro illis nominibus nomen formatur ex idea omnium quae sciuntur et creduntur de Ipso (n. 102[*a*]).

(*Videantur articuli,* n. 26, 31[*b*], 49, 102[*a*], 388[*e*], 460, 684[*c,d*], 815[*c*], 895, 1050.)

Jezabel.—(*Vide* ***Isabel.***)

Jischajus.—Ut David repraesentaret Dominum quoad Divinum Verum, ideo voluit Dominus nasci ex domo Davidis, et quoque dici "Davidis Filius," "Stirps," et "Progenies;" tum "Radix Jischaji" (n. 205; *conf.* n. 780[*b*]).

Ubi dicitur "justitia et judicium" per "justitiam" significatur Divinum Bonum, et per "judicium" Divinum Verum (n. 298[*b*]).

Per "judicium" significatur verum doctrinae, quia ex illo omne judicium (n. 799[*b*]).

Per "judicia" significantur vera et bona cultus; quare dicitur (*Ps.* xix. 10 [*B. A.* 9]), "Judicia Jehovae veritas, justa sunt simul" (n. 619[*b*]).

Multis in locis in Verbo dicuntur "judicia," "praecepta," et "statuta;" ac ibi per "judicia" significantur leges civiles, per "praecepta" leges vitae spiritualis, ac per "statuta" leges cultus. "Judicia" vocantur, quia ex illis fiebant judicia a judicibus in portis urbium; sed usque eadem illa significant Divina vera, qualia sunt in regno spirituali Domini in caelis, continent enim illa in sensu spirituali (n. 946).

"Justitia" dicitur de bono, et "judicium" de vero (n. 405[*d*], 741[*b*]).

"Judicium" praedicatur de veris, quia ex legibus et praeceptis, quae sunt vera, fit omne judicium (n. 652[*b*]).

"Judicia" significant vera ex quibus judicia, et in opposito sensu falsa (n. 411[*f*]).

Per "spiritum judicii" (*Esai.* iii. 4) significatur Divinum Verum; et quia hoc purificat, dicitur, "per spiritum expurgationis" (n. 329[*f*]).

Per "Ita erudit eum ad judicium" (*Esai.* xxviii. 26), significatur quod inde intelligentia a Domino; "judicium" significat intelligentiam (n. 374[*c*]).

"Ponere judicium" (*Esai.* xlii. 4) est dare intelligentiam (n. 406[*b*]).

Quod non cogitandum sit male de bono et de vero, intelligitur (*Luc.* vi. 37) per "Ne judicate ut non judicemini, et ne condemnate ut non condemnemini;" male cogitare de malo et de falso cuivis licet, sed non de bono et vero, nam haec in spirituali sensu sunt proximus (n. 629[*b*]).

Quod dissipabuntur mala vitae et falsa doctrinae, significatur (*Esai.* ii. 4) per quod "Judicabit inter gentes, et corripiet populos" (n. 734[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 365[*e*], 376[*f*], 388[*d*], 406[*b*], 409[*b*], 413[*b*], 435[*b*], 519[*a*], 601[*b*], 687[*b*], 695[*c*], 741[*c*], 974.)

Quod Divinum Bonum (per "Patrem" significatum, *Joh.* v. 22,) non judicet quenquam, est quia illud explorat neminem; sed Divinum Verum, hoc enim explorat unumquemvis. At usque sciendum est quod Ipse Dominus nec judicet aliquem ex Divino Vero quod procedit ab Ipso, hoc enim unitum est Divino Bono ita ut sint unum; sed quod homo spiritus se ipsum judicet; est enim Divinum Verum ab ipso receptum quod illum judicat (n. 297; *conf.* n. 907).

"Judicium" est separatio bonorum a malis, ita viventium secundum Divina vera Domini a non viventibus secundum illa (n. 875).

"Consummatio saeculi" est ultimum judicium (n. 403[*c*]).

Tempus ultimi judicii vocatur "dies Jehovae," "dies visitationis," "dies vindictae," "dies occisionis" (n. 413[*b*]): tum "dies Jehovae Zebaoth" (n. 405[*g*]).

Ultimum judicium non venit priusquam consummatio est, hoc est, quando non amplius aliquod bonum et verum superest apud homines ecclesiae (n. 624[*a*]).

Ultimum judicium peragitur in mundo spirituali, et non in nostro mundo (n. 426).

Ante ultimum judicium permissum fuit illis qui civilem et moralem vitam in externis potuerunt agere, tametsi non spirituales essent, sibi tanquam caelos formare, et ibi frui voluptatibus qualibus in mundo; at postquam ultimum judicium peractum est, tunc non amplius id permittitur; nunc enim unusquisque fertur secundum vitam suam,—qui mere naturalis est, ad infernum, et qui spiritualis ad caelum (n. 754; *conf.* n. 426, 675[*a*]).

Visitatio praecedit ultimum judicium; visitatio est exploratio hominum ecclesiae quales sunt (n. 627[*a*]).

Kitthaei.—"Insulae Kitthaeorum" (*Jerem.* ii. 10) sunt ubi qui naturaliter vivunt in veris, et "Arabia" ubi qui naturaliter in bonis, nempe, secundum religiosum suum: "Kitthaei" et "Arabia" illos significant (n. 406[*d*]).

Kitthim.—"Terra Kitthim" (*Esai.* xxiii. 1) significat falsa (n. 406[*c*]).

(*Vide Gen.* x. 4, n. 406[*d*].)

Korach.—Quod Korach, Dathan et Abiram cum concione illorum absorpti fuerint a terra, tametsi sumpserunt ignem ex altari et suffiverunt, erat causa quia per murmurationem eorum contra Mosen et Aharonem significabatur profanatio boni amoris caelestis (n. 324[*b*]; *conf.* n. 496, 727[*b*]).

Koreschus.—Per "Koreschum" (*Esai.* xlv. 1) in sensu repraesentativo intelligitur Dominus (n. 296[*b*]).

Kusch. Cusch. Kuschii. Cuschii.—(*Vide* ***Aethiopia.***) Per "Cuschum" significatur externum seu naturale quoad cultum, quae cum absque interno spirituali sunt, etiam absque vero et bono sunt (n. 532).

Per "Cuschum" (*Esai.* xx. 3, 5) significantur fallaciae sensuum (n. 240[*b*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 304[*d*], 406[*b*,*d*].)

Laban.—Quod idola fuerint apud varias gentes in terris Asiaticis, constare potest ex diis Labanis Syri, quos Rachel uxor Jacobi abstulit; ex vitulis et aliis idolis in Aegypto, ex hieroglyphicis, etc. (n. 827[*a*]).

Quia Laban erat naturalis homo, ideo Jacob illi per "Isaci pavorem" seu terrorem juravit (n. 696[*d*]).

Labium.—Per "labia," "linguam" et "spiritum" Jehovae (*Esai.* xxx. 27), significatur Divinum Verum, quod est Verbum, ab ultimis ejus ad intima (n. 923).

"Labia" significant doctrinam veri (n. 130[*b*], 279[*a*], 453[*b*]).

In Verbo pluries dicitur "labium," "os," et "lingua;" et per "labium" significatur doctrina, per "os" cogitatio, et per "linguam" confessio. Causa quod "labium," "os," et "lingua" talia significent, est quia illa externa hominis sunt per quae propalantur interna, ac interna sunt quae in interno seu spirituali sensu significantur (n. 455[*a*]).

"Labium Canaanis" (*Esai.* xix. 18) significat genuina vera ecclesiae (n. 223[*c*]; *conf.* n. 391[*d*], 548, 654[*b*]).

"Labium mendacii" et "lingua doli" (*Ps.* cxx. 4) sunt falsa ex malo (n. 908).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 130[*b*], 183[*c*], 223[*c*], 279[*a*], 304[*d*], 325[*a*], 329[*f*], 365[*d*], 391[*d*], 444[*b*], 453[*b*], 455[*a*,*b*], 548, 581[*a*], 622[*a*], 654[*b*], 866, 908, 923.)

Labor.—Pugnae Domini cum infernis et subjugatio eorum significatur (*Esai.* liii. 11) per "laborem animae Ipsius," et per quod "iniquitates eorum portaverit" (n. 409[*b*]; *conf. Esai.* xlix. 4, n. 695[*c*]).

Per "laborem manuum" (*Ps.* cxxviii. 2) significatur studium vitae secundum praecepta (n. 340[*c*]).

"Labor justitiae" (*Esai.* xxxii. 17) significat bonum conjunctum vero, "labor" enim in Verbo dicitur de vero, "justitia" de bono (n. 365[*g*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 98, 340[*c*], 900.)

Laborare. Laborans.—Per "laborare," cum dicitur de illis qui cognitionibus veri et boni student, significatur incumbere animo et studio, ut sciantur et agnoscantur omnia amoris et fidei per quae colitur Dominus (n. 102[*a*]).

Per "rugire" in opposito sensu significatur ardens cupiditas perdendi et destruendi ecclesiam, quod fit destruendo Divinum Verum per falsa mali (n. 601[*b*]).

"Leones juvenes" qui egebunt et esurient (*Ps.* xxxiv. 9 [*B. A.* 10] significant illos qui a semet sciunt et sapiunt (n. 386[*d*]); "vitulus" est innocentia ultimi gradus, cujus oppositum est "leo juvenis" (n. 314[*b*]).

"Molares leonum juvenum" (*Ps.* lviii. 7 [*B. A.* 6]) significant vera Verbi falsificata, quae in se sunt falsa, per quae maxime destruere valent vera ecclesiae (n. 556[*a*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 163, 223[*b*], 253[*b*], 278[*a,b*], 280[*b*], 304[*b,c*], 309, 316[*d*], 328[*c*], 370, 386[*d*], 388[*b*], 403[*b*], 430[*b*], 455[*b*], 539[*b*], 556[*a*], 577[*a*], 601[*a,b*], 632, 637[*b*], 650[*f*], 654[*g*], 750[*e*], 780[*b*], 781[*c,d*], 782.)

Lepra.—"Lepra" significat falsificationes (n. 475[*b*]).

Quoniam per "lepram" significatur profanatio veri, ac profanatio veri est varia, est levis et gravis, est interior et exterior, et est secundum quale veri profanati, ideo effectus ejus varii sunt, qui significantur per apparentias in lepra (n. 962).

Quoniam per "lepram" significatur bonum consumptum per falsa, hoc malum quomodo per Divina media restituendum sit, describitur per processum mundationis leprae in spirituali sensu intellectum (*de quo*, n. 600[*c*]).

Levi. Levitae.—Per "foedus Jehovae cum Levi" (*Mal.* ii. 4–6) in supremo sensu significatur unio Divini cum Humano in Domino, et in sensu respectivo conjunctio Domini cum ecclesia; nam Dominus intelligitur per "Levin," sicut per "Davidem;" sed per "Levin" quoad Divinum Bonum, quod est sacerdotale Domini, et per "Davidem" quoad Divinum Verum, quod est regium Domini (n. 701[*b*]).

Per "Levin" (*Mal.* ii. 4) significantur omnes qui in bono charitatis erga proximum sunt, et in supremo sensu Ipse Dominus (n. 365[*d*]; *conf.* n. 444[*a,b*], 710[*d*]).

Levitae loco omnium primogenitorum recepti sunt; per "Levin" enim, et inde per "Levitam," significatur bonum spirituale ex bono caelesti; inde etiam sacerdotium, per quod significatur bonum caeleste, datum est Aharoni et filiis ejus, ac ministerium hujus boni, per quod significatur verum ex bono, datum est Levitis (n. 710[*d*]).

Sacerdotibus et Levitis per unctionem accessit repraesentatio (n. 700[*f*]).

Levi significat adhaesionem, et "adhaesio" significat conjunctionem per amorem spiritualem (n. 444[*b*]).

Tres filii Leae ordine nati, Reuben, Simeon et Levi, significant in serie prima et primaria essentialia ecclesiae, nempe, verum intellectu, verum voluntate, et verum actu; similia cum tribus discipulis, nempe, Petro, Jacobo et Johanne (n. 444[*b*]).

Levitae repraesentabant vera ecclesiae (n. 734[*d*]).

Quod opera et ministeria Levitarum circa Tentorium conventus dicantur militia, causa (n. 734[*d*]).

In opposito sensu, "Levi" significat malum falsi, quod oppositum est bono charitatis, ac vitam absque charitate, proinde non charitatem erga proximum (n. 444[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 155, 242[*d*], 365[*d*], 431[*a*], 443[*a,b*], 444[*a–c*], 475[*a*], 555[*b*], 585[*b*], 693, 696[*e*], 700[*f*], 701[*b*], 710[*d*], 727[*b*], 734[*d*].)

Leviathan.—Per "leviathanem serpentem oblongum" (*Esai.* xxvii. 1) significantur illi qui rejiciunt omnia quae non oculis vident, ita mere sensuales, qui absque fide sunt quia non comprehendunt; per "leviathanem serpentem tortuosum" significantur qui ideo non credunt, et usque dicunt se

Per "cedros Libani" et per "quercus Baschanis" (*Esai.* ii. 13) significatur fastus ex propria intelligentia; fastus interior per "cedros Libani," et exterior per "quercus Baschanis" (n. 410[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 175[*b*], 223[*c*], 288[*b*], 304[*b*], 324[*f*], 326[*c*], 328[*d*], 372[*b*], 388[*c,f*], 405[*e*], 410[*b*], 411[*f*], 458[*b*], 514[*b*], 569[*b*], 638[*b*], 650[*g*], 654[*e,f*], 730[*b*], 1029[*d*].)

Libare.—(*Vide* ***Libamen.***)

Libellus.—(*Vide* ***Liber.***)

"Scribere in libello" (*Jerem.* xxxii. 44) est implantare vitae (n. 223[*c*]).

"Libellus" (*Apoc.* x. 2, seq.) significat Verbum; et quia Verbum angelis et hominibus manifestatum est, ideo dicitur "libellus apertus" (n. 599; *de quibus videantur plura*, n. 614, 616, 617[*a*], 619[*b*], 620).

Liber.—(*Vide* ***Libellus.***)

"Quod vides, scribe in libro" (*Apoc.* i. 11), significat ut revelata sint posteritati (n. 57).

Per "librum vitae" intelligitur quod ex Domino inscriptum est hominis spiritui, hoc est, quod ejus cordi et animae; seu, quod idem est, ejus amori et fidei: et quod a Domino inscribitur homini, est caelum (n. 199).

Omnia et singula quae homo cogitavit, voluit, lucutus est, egit, immo quae vidit et audivit, sunt apud hominem in spiritu ejus quasi inscripta, adeo ut prorsus nihil desit: id est liber vitae hominis (n. 199).

Antiquis temporibus scriptum fuit super membranis, quae convolvebantur, et membrana vocabatur "liber" et "volumen libri;" ex his sciri potest quomodo liber, qui Johanni visus, "scriptus est intus et a tergo" (n. 229).

Cum "liber" significat status vitae omnium, tunc "aperire" et "solvere sigilla" significat scire et percipere illos (n. 303).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 57, 199, 222, 299, 303, 304[*a*], 306, 311, 319, 321, 327, 404, 569[*c*].)

Liber Recti.—(*Vide* ***Jaschar.***)

Liber. }—(*Vide* ***Servus.***)
Liberum. } Quod homo spiritualis intelligatur per "liberum," et homo naturalis per "servum," est quia homo spiritualis ducitur e caelo a Domino, et duci a Domino est liberum; ac homo naturalis ei obedit et inservit. Homo naturalis apud regeneratum aeque est liber ut spiritualis, quoniam unum agunt sicut principale et instrumentale; sed usque naturalis homo respective ad spiritualem vocatur servus, ex causa quia naturalis inservit spirituali efficiendo (n. 409[*a*]).

Qui Divinum Verum recipit doctrina et vita, is liber est quia spiritualis fit, et ducitur a Domino (n. 409[*d*]).

Sciendum est quod Dominus ex propria potentia contra inferna ex Humano suo pugnaverit, et illa vicerit, et quod ex propria potentia Humanum suum glorificaverit, hoc est, univerit illud ipsi Divino in Se, et sic illud Divinum fecerit; quod absque absoluto libero relicto Ipsi quoad Humanum nequaquam fieri potuit (n. 900).

Quod liberum sit id quod est amoris et voluntatis et inde vitae hominis, et quod id appareat sicut ejus proprium (n. 900).

Quod liberum homini esse debeat, ut possit regenerari (n. 900).

Liberum est facere bonum a Domino, et servum est facere bonum a se (n. 774).

Liberum faciendi bonum a se, est nulli homini, nec potest esse alicui; nam homo est modo recipiens (n. 774).

Homo in medio constitutus est inter caelum et infernum; ex caelo influunt

Per "locum volarum pedum Jehovae" (*Ezech.* xliii. 7) intelligitur ecclesia (n. 630[*c*]; *conf.* n. 606).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 405[*d*], 411[*f*], 514[*c*], 600[*b*], 606, 630[*c*], 653[*b*], 731, 760.)

Locusta.—Per "locustam" significatur sensuale, quod est ultimum vitae cogitationis hominis, seu ultimum in quod desinit et super quo subsistit intellectus (n. 543[*d*]).

Sensus litterae Verbi, qui est ultimus et basis, est naturalis et sensualis; hic sensus etiam, in bono sensu, intelligitur per "locustam;" proinde etiam verum et bonum ejus: ex eo est, quod Johannes Baptista comederit locustas, et quod filiis Israelis concessum sit illos edere (n. 543[*d*]; *conf.* n. 619[*c*]).

"Habitatores sicut locustae" (*Esai.* xl. 22), significat homines in extremis, nam "locusta" significat vivum in ultimis, in specie verum ibi (n. 799[*b*]).

Per "locustas," in opposito sensu, significatur ultimum sensuale hominis, quod in falso mali (n. 543[*a*]).

"Locustae" significant falsa in extremis (n. 283[*e*]).

(*De significatione "locustarum" plura videantur in articulis*, n. 283[*e*], 543[*a–d*], 546, 552, 557, 573[*b*], 619[*c*], 799[*b*]).

Longinquitas.—"Spectare terram longinquitatum" (*Esai.* xxxiii. 17) significat extensionem intelligentiae et sapientiae (n. 304[*d*]).

Longinquus.—Per "e longinquo" significatur distans ac remotum a bonis et veris, ac oppositum (n. 403[*c*]).

Quod "longinqui" significent illos qui in externis ecclesiae sunt, constare potest ex illis qui in spirituali mundo sunt in externis, et qui in internis; hi sunt in meridie, illi in septentrione; ita distant secundum gradus receptionis veri et boni (n. 1133).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 242[*d*], 294[*b*], 355[*f*], 403[*c*], 406[*b,c*], 1133, 1171.)

Longitudo. } —(*Vide* **Latitudo.**)
Longus. } Per "latitudinem" significatur ecclesiae verum, per "longitudinem" ecclesiae bonum. Quod haec per illas dimensiones significentur, est quia caelum dicitur "latum" a meridie in septentrionem, et dicitur "longum" ab oriente in occidentem (n. 666; *conf.* n. 629[*a*], 675[*b*]).

Per "longitudinem" significatur bonum (n. 627[*a*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 430[*b*], 600[*b*].)

Loquela. } —(*Vide* **Lingua.**)
Loqui. } Per "loqui" significatur affectio, cogitatio, doctrina, et praedicatio: causa quod "loqui" illa significet, est quia omnis loquela hominis est ex affectione et inde cogitatione; ipsa affectio exprimitur per sonum loquelae, et cogitatio per voces ejus (n. 817[*a*]; *conf.* n. 1216).

Sonus in loquela manifestat affectionis tam quale quam quantum, et hoc in mundo spirituali clarius quam in mundo naturali (n. 393).

Apud quosdam confirmantes per Verbum separationem fidei a vita, influit sanctum in amorem naturalem loquentis aut praedicantis ex Verbo, qui amor excitat cogitationem loquelae proximam (n. 832).

Loquela spiritualis non est sicut loquela humana; exprimuntur omnia secundum ideas de rebus et de personis, ac ideae illae cadunt in voces (n. 148).

Creditur a multis quod homo a Domino doceri possit per spiritus secum loquentes; sed qui hoc credunt et volunt, non sciunt quod id cum peri-

Pythonici olim fuerunt, et quoque magi in Aegypto et in Babele, qui propter loquelam cum spiritibus, ac propter operationem illorum in se manifeste sentitam, sapientes dicti sunt; sed per id cultus Dei in cultum daemonum conversus est, et ecclesia periit: quamobrem talia commercia filiis Israelis sub poena mortis interdicta sunt (n. 1182; *conf.* n. 844).

Incantatio etiam recensetur (*Deutr.* xviii. 10, 11) inter artes quae accedunt ad magicas, filiis Israelis prohibitas (n. 1191).

Aegyptii fuerunt in scientia correspondentiarum, et inde sciverunt spiritualia quae caeli sunt, at illa verterunt in magica (n. 543[*c*]).

Quia applicuerunt repraesentativa ad magica, Ecclesia Antiqua apud Aegyptios exstincta fuit (n. 391[*h*]; *conf.* n. 555[*b*]).

Caelestia et spiritualia quae per imagines, idola, et sculptilia repraesentabantur et inde significabantur, remanserunt sicut traditiones apud illorum sacerdotes et sapientes, qui vocati sunt magi et harioli (n. 827[*a*]; *conf.* n. 962).

Magister.—Dicitur quod "nemo appellaturus sit patrem suum Patrem, nec magistrum Magistrum" (*Matth.* xxiii. 8, 10), cum tamen vocandi sunt; sed ita dicitur quia per "Patrem" intelligitur Dominus, qui nos e novo creat et generat, et qui unice docet et instruit; quare cum homo in idea spirituali est, tunc cogitabit de Domino solo ut Patre et Magistro, aliter vero cum homo in idea naturali est; praeterea in mundo spirituali seu in caelo, nemo novit alium Patrem, Doctorem seu Magistrum quam Dominum, quia ab Ipso vita spiritualis (n. 631; *conf.* n. 409[*d*]).

Magnates.—Quod "magnates" in Verbo significent bona interna, quae sunt bona interni seu spiritualis hominis, est quia "magnum" et "magnitudo" in Verbo dicitur de bono (n. 408). (*Vide* **Magnum.**)

Per "magnates" (*Jerem.* xiv. 3) intelliguntur qui alios ducunt et docent, per "minorennes" qui ducuntur et docentur (n. 537[*b*], 644[*b*]).

Per "magnates" (*Nahum* iii. 10) significantur vera boni (n. 652[*d*]).

Per "magnates terrae" (*Apoc.* xviii. 23) intelliguntur qui dominationem super ecclesiam, et quoque super caelum, immo super Ipsum Dominum, in se transferunt et exercent (n. 1190).

Magnificare.—(*Vide* **Magnus.**)

Per "fimbrias palliorum," quas magnificant (*Matth.* xxiii. 5), significantur vera externa; vera externa sunt quae in ultimo sensu litterae Verbi (n. 395[*d*]).

Magnificentia.—(*Vide* **Magnus.**)

"Magnificentia" (*Sach.* xi. 3) est bonum ecclesiae (n. 601[*a*]).

"Vitis magnificentiae" (*Ezech.* xvii. 8) est ecclesia spiritualis (n. 281[*a*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 288[*b*], 406[*b*], 724[*d*].)

Magnificus.—(*Vide* **Magnus.**)

Per "cedrum magnificam" (*Ezech.* xvii. 23) significatur spiritualis ecclesia (n. 283[*b*]).

"Omnis magnificus [(superbus)] et altus" (*Esai.* ii. 12) sunt qui in amore sui et mundi (n. 410[*b*]; *conf.* n. 405[*g*]).

Magnitudo.—(*Vide* **Magnus.**)

"Magnitudo" in Verbo dicitur de bono (n. 408; *conf.* n. 336[*a*]).

(*Vide Ps.* lxix. 14 [*B.A.* 13], n. 295[*c*].)

Magnus.—Quod "multum" et "multitudo" in Verbo dicatur de veris, ac "magnum" et "magnitudo" de bono, causa (n. 336[*a*]; *conf.* n. 337, 403[*a*], 408, 424, 459, 704).

Cum duo numeri multiplicati, unus major et unus minor, qui simile significant, una dicuntur, tunc minor dicitur de bonis, et major de veris (n. 336[*a*]).

Omnia mala in quae homo nascitur, trahunt suas radices ex amore imperandi super alios, et ex amore possidendi bona aliorum; et omnia jucunda vitae propriae hominis ex binis illis amoribus scaturiunt (n. 938).

Quis non potest videre quod Dominus non possit e caelo influere apud hominem, ac docere illum et ducere illum, antequam illa mala remota sunt? obstant enim, repellunt, pervertunt, et suffocant vera et bona caeli (n. 969).

Omne malum est ex amore, ita est amoris: amor seu affectio hominis non aliter reformari potest quam per fugam et aversationem spiritualem malorum, quae est fuga et aversatio illorum quia sunt infernalia (n. 864).

Si homo vivit secundum cognitiones ex Verbo, aperitur apud illum interior gradus, ac fit spiritualis, sed non plus quam sicut afficitur veris, intelligit illa, vult illa et facit illa; causa est, quia sic, non aliter, removentur et quasi discutiuntur mala et inde falsa quae in naturali ac in sensuali homine ex hereditario resident (n. 739[*a*]).

Discet quae mala sunt peccata, primum ex decalogo, et postea ex Verbo ubivis, et cogitabit quod peccata sint contra Deum, et quod illa ideo detineant ac separent hominem a caelo, ac condemnent illum et adjudicent inferno (n. 837(5)): mala quae in decalogo enumerantur continent in se omnia mala quae usquam dantur (n. 935).

Quia primarium est ut removeantur mala, antequam homo doceri et duci possit a Domino, patet causa cur in octo praeceptis decalogi recenseantur mala opera quae non facienda sunt, non autem bona opera quae facienda (n. 969).

Primarium omnium cultus est agnitio Divini in Humano Domino, nam absque illa agnitione non potest homo nisi a se et credere et facere; et a se credere est credere falsa, et a se facere est facere mala (n. 965).

Dominus est qui malis apud hominem resistit, et facit ut homo sentiat et percipiat sicut id faciat ex se: qui itaque in mundo agnoverunt Dominum, et quoque quod omne bonum et verum sit ab Ipso et nihil ab homine, et sic quod a Domino valeant contra mala et non a semet, illi resistunt malis sicut a se (n. 1165).

Quia mala sunt vitae hominis, sequitur quod homo ab illis ex se nullatenus desistere possit; id enim foret desistere a sua vita ex sua vita: quare provisum est ut ab illis desistere possit a Domino (n. 938).

Scio quod plures corde suo cogitent quod nemo possit fugere mala a se, quia homo in peccatis natus est, et inde in nulla potentia a se fugiendi illa: sed sciant quod quisque qui corde cogitat quod Deus sit, quod Dominus sit Deus caeli et terrae, quod Verbum ab Ipso sit et inde sanctum, quod caelum et infernum sit, quodque vita post mortem sit, possit fugere illa (n. 936).

Debet homo fugere mala sicut a se; quod enim homo facit sicut a se, hoc fit ejus, ac ei appropriatur sicut suum; quod autem facit non sicut a se, hoc nusquam fit ejus et ei appropriatur (n. 971).

In toto mundo spirituali non datur exemplum quod aliquis remotus sit a malis, quam per pugnam aut resistentiam sicut a se (n. 1164).

Quantum homo fugit et aversatur mala quia peccata sunt, et cogitat de caelo, de sua salute et vita aeterna, tantum adoptatur a Domino et conjungitur caelo (n. 837(6)).

Sciendum est quod qui mala fugit quia contra leges Divinas in Verbo sunt, etiam fugiat illa quia contra leges civiles et morales in mundo sunt; homo enim ex his cogitat quando in statu naturali est, at ex illis quando in statu spirituali: ex quo sequitur quod propter famam et sui honorem mala fugere et bona facere nec damnosum sit, modo Verbum et inde religio locum superiorem teneant et faciant caput, ac ipse et mundus locum inferiorem et faciant pedes; sin aliter, pedibus conculcatur religio, et capite colitur mundus (n. 825).

Non aliquod malum et falsum ab homine, spiritu et angelo prorsus abstergi

per "extendere manus" (*Joh.* xxi. 18, *ubi de Petro*), significatur non illam potentiam habere, inde nec liberum cogitandi et videndi verum (n. 820[*b*]).

Per "manus" in opposito sensu significatur propria potentia, ita etiam quicquid ex proprio hominis provenit; et per "opera manuum" significantur talia quae homo cogitat, vult et facit ex proprio (n. 585[*a,b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae, plurima in parte explicata, videantur*, n. 72, 79, 195[*b*], 253[*b*], 295[*c*], 298[*b*], 315[*c*], 324[*e*], 329[*f*], 340[*b,d*], 355[*f*], 381, 386[*c*], 388[*c,d*], 391[*d*], 395[*d*], 401[*e*], 412[*f*], 427[*b*], 458[*a*], 475[*b*], 577[*b*], 585[*a,b*], 600[*a*], 615, 617[*b*], 619[*b*], 620, 624[*c*], 637[*b*], 653[*a*], 654[*b*], 659[*b*], 684[*c*], 706[*d*], 721[*c*], 734[*b*], 746[*d*], 820[*b*], 886, 908, 960[*a*], 1045.)

Marah.—Aquae in Marah (*Exod.* xv. 23), quae non bibi poterant prae amaritudine, repraesentabant vera adulterata; sanatio illarum per lignum injectum, repraesentabat bonum amoris et vitae, discutiens falsum, et aperiens verum, et sic restituens (n. 618).

Mare.—"Mare" significat communia veri, quale verum est in ultimis caeli et apud hominem in naturali homine, quod verum scientificum vocatur; quod "mare" illa significet, est quia in mari est congregatio aquarum, et per "aquas" significantur vera (n. 275[*a*]; *conf.* n. 326[*c*], 342[*b*], 406[*d*], 447, 511).

Per "mare" significatur naturalis homo, in quem descendunt illa quae sunt in spirituali (n. 275[*b*]; *conf.* n. 342[*b*], 406[*b*]).

"Mare et plenitudo ejus" (*Esai.* xlii. 10) significant naturalem hominem et omnia quae ibi (n. 406[*b*]; *conf.* n. 511).

Per "mare magnum et latum spatiis" (*Ps.* civ. 25) significatur ipsum naturale (n. 650[*b*]); tum externus seu naturalis homo, qui recipit bona et vera scientifice (n. 514[*c*]).

Per "mare orientale" (*Sach.* xiv. 7) significatur naturalis homo quoad bonum, et per "mare posterius" naturalis homo quoad verum (n. 275[*b*]).

Per "mare" (*Apoc.* xiv. 7) significatur Verbum in littera (n. 876).

"Habitantes mare" (*Apoc.* xii. 12) sunt sensuales (n. 752).

Per "a mari ad mare" (*Ps.* lxxii. 8) significantur omnia caeli et omnia ecclesiae (n. 406[*d*]).

Quia "mare" significabat communia veri, ideo vas magnum, quod pro communi lavatione (1 *Reg.* vii. 23–26), vocabatur "mare aeneum" (n. 275[*b*]).

In mundo spirituali apparent variis in locis maria, imprimis circa ultimos terminos ubi desinunt societates spirituales seu ipsum caelum. Quod ibi maria existant, est causa, quia in terminis caeli et extra illos sunt illi qui mere naturales homines fuerunt, qui etiam apparent inibi in fundis, ubi eorum domicilia; sed sunt ibi naturales non mali (n. 511; *conf.* n. 342[*b*], 406[*d*], 538[*a,c*]).

Per "mare vitreum" (*Apoc.* iv. 6; xv. 2) significatur Verbum in sensu litterae pellucens ex sensu spirituali ejus (n. 931).

"Ambulatio Domini super mari" (*Joh.* vi. 19) significabat praesentiam et influxum Domini in ultima caeli et ecclesiae (n. 514[*d*]).

Per "mare" in opposito sensu significatur naturalis homo separatus a spirituali (n. 316[*c*]).

"Projici in mare" significat dejici in infernum (n. 405[*i*]; *conf.* n. 418[*b*], 514[*d*], 538[*b*], 659[*b*], 1182).

Undae marium in quibus sunt probi qui in infimo caelo, sunt tenues et purae; sed undae marium in quibus sunt mali, sunt crassae et impurae, ita prorsus alia maria. Illi qui ibi non sibi videntur in mari

18

minum a Domino sunt, et hi vocantur caelestes; in corpore autem, a pectore usque ad lumbos Maximi illius Hominis sunt illi qui in amore erga proximum sunt, qui vocantur spirituales; at in pedibus Maximi Hominis sunt illi qui obscure in fide charitatis sunt, et hi vocantur naturales (n. 708).

Medela.—Liberatio a malis et falsis significatur (*Jerem.* xxxiii. 6) per "Ascendere facturus sum eis sanitatem et medelam, et sanaturus sum eos;" spiritualiter enim sanari est a malis et falsis (n. 365[*e*]).

Media nox.—(*Vide* ***Nox.***)

Per "mediam noctem," qua clamor ortus est (*Matth.* xxv. 6), significatur ultimum judicium, et in genere ultimum vitae hominis, quando judicabitur vel ad caelum vel ad infernum (n. 252[*b*]).

Mediate.—Quod homo a Domino eripiatur ex inferno, et elevetur ad Se in caelum, non immediate, sed mediate; media sunt praecepta vitae, per quae Dominus ducit illum qui vult duci (n. 940; *de quibus plura videantur*, n. 805[*g*]).

Dominus neminem immediate docet, sed mediate per illa quae apud hominem sunt ex auditu et visu (n. 1176).

Medicus.—Periti artis botanicae, chymicae, medicae et pharmaticae, in scientiam usuum spiritualium ex vegetabilibus in caelis veniunt post mortem, et quoque illam exercent, ac illa quam maxime delectantur (n. 1214).

Medium. / ***Medius.***—"Medium" significat intimum et centrum a quo (n. 97); centrum quo omnia quae circumcirca spectant, et ex quo procedunt (n. 110).

"In medio" significat intus apud hominem (n. 222[*b*]; *conf.* n. 659[*b*]); "in medio" significat omnes et ubivis (n. 922[*b*]); "in medio" significat in universo, et sic omnes (n. 529).

Unde est quod "medium," quia significat intimum, etiam significet totum (*de quo plura*, n. 313[*a,b*]; *conf.* n. 340[*d*], 482, 684[*e*]).

"In medio poni" significat inde omnia (n. 431[*a*]).

Rationalis homo est medius (n. 654[*b*]).

Omnia media sapiunt ex fine, et in essentia sua sunt talia quales sunt fines; quare etiam vocantur fines intermedii (n. 182).

Quod homo a Domino eripiatur ex inferno et elevetur ad Se in caelum, non immediate, sed mediate; media sunt praecepta vitae, per quae Dominus ducit illum qui vult duci (n. 940; *de quo perplura videantur*, n. 805[*g*]).

Facultas intelligendi vera est apud omnem hominem etiam malum; nam illa est spirituale hominis, et ipsissimum medium regenerationis ejus (n. 970).

Quod Dominus provideat ut homo, per illa quae suae religionis facit, possit reformari et salvari: et quod provideat omni genti universale medium salutis (n. 1176).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 97, 110, 222[*b*], 304[*d,f*], 313[*a,b*], 340[*d*], 391[*d*], 482, 555[*c*], 654[*b,g*], 659[*b*], 684[*e*], 922[*b*].)

Medulla oblongata. / ***Medulla spinalis.*** / ***Medullaris.***—Ex fibrillis quae ex substantia corticali procedunt, quarum primae sunt inconspicuae, et dein confasciatae, producitur substantia medullaris totius cerebri, cerebelli et medullae oblongatae (*de quibus plura*, n. 775).

Quod "caudae" (*Apoc.* ix. 10) significent scientifica sensualia, est quia caudae, quae exporrectae exstant apud animalia terrae, sunt continuationes spinae dorsi, quae medulla spinalis vocatur, et haec est continuatio cerebri, ac per "cerebrum" significatur intelligentia et sapientia, similiter ac per "caput," ex causa quia intelligentia et sapientia ibi in suis principiis resident (n. 559).

Quoniam talis correspondentia est membrorum genitalium utriusque sexus, patet quod a creatione sancta sint, ac ideo unice dicata casto et puro amori conjugiali, et non profananda ab incasto et impuro amore adulterii (n. 985).

Membrana.—Antiquis temporibus scriptum fuit super membranis, quae convolvebantur, et membrana vocabatur "liber," et "volumen libri" (n. 299).

Memor.—"Memor esse" (*Apoc.* ii. 5) est recordatio priorum (n. 105).

Memoriae.—Cuivis homini sunt binae memoriae, nempe memoria naturalis et memoria spiritualis; homo ex utraque potest cogitare, ex memoria naturali quando loquitur in mundo cum hominibus, ex memoria autem spirituali quando ex spiritu; et homo raro loquitur ex spiritu cum alio, sed modo secum, quod est cogitare (n. 569[*a*]; *de quibus videantur plura*, n. 832).

Cognitiones quod Deus sit, et quod Verbum sit Divinum, ac similia, non sunt in homine, sed in introitu ad illum, qui est ejus memoria, priusquam sunt in ejus voluntate. Memoria apud hominem ventriculis ruminatoriis correspondet (*de quibus plura*, n. 242[*a*]).

Si antiquissimi spiritualia tradidissent memoriae naturali, et eo modo appropriavissent sibi illa, periisset insitum quod apud illos (*de quo plura*, n. 617[*c*]).

(*Vide Matth.* xxvi. 13, n. 659[*d*]; *Apoc.* xvi. 19, n. 1021.)

Memoriale.—"Ut sit panis in memoriale" (*Levit.* xxiv. 7), significat ut recipiatur et audiatur a Domino (*de quo plura*, n. 324[*b*]).

Menascheh. }—(*Vide* ***Ephraimus.***)
Menasses. } "Menascheh" in Verbo significat voluntarium ecclesiae, quod est boni (n. 316[*d*]; *conf.* n. 336[*b*], 386[*b*], 440[*a*], 746[*c*]); voluntarium ecclesiae, et inde bonum vitae (n. 440[*a*], 441); bonum in naturali (n. 449[*b*]); bonum novi naturalis hominis (n. 440[*a*]); voluntatem boni in naturali (n. 440[*a*]); bonum in naturali homine ex origine spirituali (n. 440[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 316[*d*], 336[*b*], 386[*b*], 405[*c*], 434[*d*], 435[*a,b*], 440[*a,b*], 441, 449[*b*], 450, 617[*e*], 746[*c*].)

Mendacium. }—(*Vide* ***Mentiri.***)
Mendax. } "Mendacium" et "mendax" significat falsum (n. 100, 329[*f*], 559, 653[*b*]).

"Mendacium" significat falsum et falsificatum (n. 186[*a*]); falsum doctrinae (n. 211).

"Proprium" (*Joh.* viii. 44) significat malum voluntatis, ac "mendacium ex proprio" significat falsum inde (n. 740[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 100, 122, 141[*b*], 186[*a*], 193[*a*], 223[*c*], 238, 329[*f*], 355[*d,e*], 357[*c*], 433[*e*], 540[*a*], 559, 587[*b*], 589, 622[*b*], 653[*b*], 710[*b*], 740[*b*], 768[*e*], 866.)

Mens.—Sunt duae facultates vitae apud hominem; una vocatur intellectus, et altera voluntas. Illae facultates sunt inter se prorsus distinctae, sed creatae ut unum faciant; et cum unum faciunt, vocantur una mens (n. 1170).

Sunt apud unumquemvis hominem binae mentes, una interior quae vocatur mens spiritualis, et altera exterior quae vocatur mens naturalis: mens spiritualis est creata ad receptionem lucis e caelo, mens autem naturalis ad receptionem lucis e mundo; quare mens spiritualis, quae est interior mens hominis, est caelum apud illum, et mens naturalis, quae est exterior mens hominis, est mundus apud illum (n. 644[*a*]; *conf.* n. 406[*a*], 408).

Mens inferior seu exterior vocatur naturalis homo, mens autem superior seu interior vocatur homo spiritualis. Binae illae mentes, superior et infe-

Migratio. } —Per "migrare e loco" (*Ezech.* xii. 3–11) significatur rejectio, per
Migrare. } "vasa migrationis" significantur vera doctrinae (n. 811[*a*]).

Militare.—Dominus per vera et bona caeli et ecclesiae removet inferna in communi, et apud unumquemvis in particulari; inde est quod tribuatur Jehovae (*Esai.* xxxi. 4) quod Ipse pugnet et militet sicut heros et vir belli (n. 734[*c*]).

Milites.—Per "milites" (*Joh.* xix. 35–37) intelliguntur qui ab ecclesia sunt, et pro Domino militarent; in genere, omnes qui ab ecclesia in falsis ex malo sunt (n. 38; *conf.* n. 64, 195[*c*], 375[*c*]).

Militia.—Ministeria Levitarum circa Tentorium conventus vocata sunt militia, tametsi illi non militarunt contra hostes terrae: ex hoc patet quod sacerdotium sit militia, sed militia contra falsa et mala (n. 734[*d*]).

Mille.—(*Vide* ***Chiliades.***)

Simile significatur per "mille" quod per "centum;" ac simile per "centum" quod per "decem" (n. 633[*c*]). (*Vide* ***Decem.***)

"Quinquies mille viri praeter mulieres et pueros" (*Matth.* xiv. 21) significant omnes qui ab ecclesia in veris ex bono sunt (n. 430[*c*]).

Quid significant numeri "mille," "quatuor millia," "septem millia," "octo millia," "decem millia," "duodecim millia," "sedecim millia," "septuaginta millia," "centum millia," "centum quadraginta quatuor millia (n. 430[*a*]); "octodecim millia" (n. 438); "mille ducenta sexaginta (n. 636); "mille quadringenta quadraginta" (n. 430[*a*]); "mille sexcenta" (n. 430[*a*], 924, 928).

Milliare.—Per "milliare" (*Matth.* v. 41) simile significatur per "viam," nempe, id quod abducit et ducit: "Quisquis te adegerit ad miliare unum, abito cum illo duo," significat qui vult abducere a vero ad falsum et a bono ad malum, ut non obstet, quia non potest (n. 556[*b*]).

Milvus.—Sciendum est quod sint plura genera falsorum, et quod singula illorum per sua genera avium significentur, quae enumerantur apud *Mosen*, sicut "aquilae," "milvi," etc. (n. 1100[*d*]).

Minae.—"Talenta," "minae" et "pecuniae" (*Matth.* xxv. 14–31; *Luc.* xix. 13–25) significant cognitiones veri et boni ex Verbo (n. 193[*b*]).

Per "decem minas" quae decem servis datae sunt ad negotiandum, significantur omnes cognitiones veri et boni ex Verbo, cum facultate percipiendi illas; nam "mina," quae fuit argentum et pecunia, significat cognitiones veri et facultatem percipiendi, et "negotiari" significat comparare sibi per illas intelligentiam et sapientiam (*de quibus plura*, n. 675[*a*]).

Mincha.—(*Vide* ***Libamen.***)

"Mincha" significat bonum amoris et charitatis (n. 242[*d*], 491); bonum in naturali homine (n. 449[*b*]); bonum ecclesiae (n. 637[*b*]); cultum ex bono caelesti (n. 324[*c*]; *conf.* n. 325[*a*]); cultum ex bono charitatis (n. 444[*b*]).

Quoniam per "mincham et libamen," quae erant panis et vinum, significatur cultus ex bono amoris et veris fidei, inde in opposito sensu per "mincham et libamen" significatur cultus ex malis quae amoris mali et ex falsis fidei, quae significabantur per mincham et libamen quae offerebantur idolis ac diis (n. 376[*g*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 324[*d*], 340[*c*], 376[*d*], 433[*b*], 630[*b*], 661, 684[*e*].)

Mineralis. } —Omnia Naturae, praeter solem, lunam, et atmosphaeras, faciant
Mineralia. } tria Regna, Animale, Vegetabile et Minerale. Regnum Minerale est modo promptuarium, in quo sunt, et ex quo desumuntur, illa quae formas binorum Regnorum, Animalis et Vegetabilis, componunt (n. 1208).

De vegetatione mineralium in vegetabiles formas (n. 1208).

inducunt, et animum percellunt, et usque non persuadent ad credendum (*de quibus perplura*, n. 706[*a–c*]).

Si homo per miracula et visiones potuisset reformari, reformarentur omnes in universo terrarum orbe (*de quo plura*, n. 1155).

Quod miracula in Aegypto facta sint per extensionem baculi, erat quia "baculus" ex correspondentia significabat potentiam Domini per Divinum Verum (n. 727[*a*]).

Dicitur quod "sol et luna steterint sede" (*Jos.* x. 12, 13), sed hoc est propheticum, tametsi historice relatum est; hoc constare potest ex eo, quod hoc miraculum, si prorsus ita factum fuisset, invertisset universam mundi naturam, quod non faciunt reliqua miracula in Verbo: quin usque quod lux illis e caelo data sit, lux sicut solis in Gibeone, et lux sicut lunae in valle Ajalonis, non dubitandum est (n. 401[*d*]).

Quia Dominus prius discipulos docuerunt (*Matth.* xiv. 15–22; xv. 32, seq.: *Joh.* vi. 5, 13, 23), et quia illi doctrinam Ipsius receperunt et sibi appropriaverunt, hoc erat quod spiritualiter comederint: inde naturalis esus sequebatur; nempe, e caelo influebat apud illos sicut manna apud filios Israelis, illis nescientibus; nam Domino volente, vertitur cibus spiritualis, qui etiam realis cibus est, sed modo pro spiritibus et angelis, in naturalem, similiter ut in mannam quovis mane (n. 617[*a*]).

Quod Dominus non potuerit miracula facere in patria sua, erat causa, quia ibi viderunt Ipsum ab infantia sicut alium hominem; quare non potuerunt isti ideae adjicere ideam Divinitatis; et quando haec non adest, quidem Dominus est praesens, sed non cum Divina omnipotentia in homine (*de quibus plura*, n. 815[*b*]).

(*Pro miraculorum explicationibus singulorum*, INDEX LOCORUM SCRIPTURAE SACRAE *adeatur.*)

Mirari.—(*Vide Apoc.* xvii. 8, n. 1056.)

Miscere.—"Miscere" significat profanare, nam qui commiscet falsum vero aut verum falso, is profanat (n. 1116; *conf.* n. 376[*g*], 618, 887, 960[*a*]).

Miser. / ***Miserabilis.***—"Miseri" seu "miserabiles" sunt qui in nullis cognitionibus veri sunt; "pauperes," qui in nullis cognitionibus boni; et quidem per "miseros" significantur illi qui non in veris sunt quia non in cognitionibus eorum, et per "pauperes" illi qui non in bonis sunt quia non in cognitionibus eorum (n. 238).

Per "miseros" (*Ps.* lxxiv. 19) intelliguntur qui infestantur a falsis, et inde in anxietate sunt et exspectant liberationem (n. 388[*c*]).

Per "miseros" (*Ps.* xxxvii. 11) intelliguntur qui in tentationibus sunt in mundo (n. 365[*c*]).

Per "non confirmationem manus miseri et egeni" (*Ezech.* xvi. 49) significatur immisericordia (n. 653[*a*]).

Miserari.—Quod "arcus Medorum juvenes allident et fructus ventris non miserabuntur" (*Esai.* xiii. 18), significat quod falsa doctrinae destruent omnem intellectum veri, et omne bonum amoris (n. 710[*c*]).

Misereri.—Tutela a malis et falsis, quae alioqui auferrent influxum, intelligitur (*Num.* vi. 25) per "custodiat te" et "misereatur te" (n. 340[*b*]; *conf.* n. 365[*c*]): per "illuminare facies et misereri" significatur illustrare Divino Vero et donare intelligentia et sapientia (n. 412[*a*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 295[*c*], 734[*d*], 768[*d*].)

Misericordia. / ***Misericors.***—Qui non scit leges ordinis Divini, credere potest quod Dominus salvare possit quemlibet, ita malos aeque ac bonos; inde opinio quorundam est, quod in fine etiam salventur omnes qui in inferno sunt: sed nemo salvari potest ex misericordia immediata, sed ex mediata, et usque ex pura misericordia salvantur qui Divinum Verum anima et corde a Domino recipiunt (n. 745; *conf.* n. 806).

Moralis.—Moralis vita est bene, sincere, et juste agere cum sociis, tam in functionibus quam in negotiis quibuscunque; verbo, est vita apparens coram hominibus, quia cum illis: sed haec vita est ex duplici origine; vel ex amore sui et mundi, vel ex amore in Deum et erga proximum. Moralis vita ex amore sui et mundi non in se est moralis vita, tametsi ut moralis apparet. Spiritualis vita est prorsus alia, quia est ex alia origine, est enim ex amore in Deum et ex amore erga proximum; et inde est vita moralis alia, apud spirituales, estque vere vita moralis (*de quibus perplura*, n. 182).

Bonum morale separatum a bono spirituali spectat hominem, ejus honorem, lucrum et voluptatem, ut fines propter quos; at bonum morale ex bono spirituali spectat Dominum, caelum et vitam aeternam pro fine (*de quo plura*, n. 918).

Per vitam ex obedientia legis civilis et moralis, conjungitur mundo et non caelo (n. 967).

Quicquid homo a Domino facit, non est morale naturale, sed est morale spirituale (n. 798[*b*]).

Inde constare potest quod moralem vitam ex origine spirituali agere, sit ex religione, ac intra ecclesiam ex Verbo (*de quo plura*, n. 195[*a*]).

Sive dicas vitam moralem ex origine spirituali, sive ex Divino, idem est, quoniam omnis vita spiritualis est ex Divino (n. 189).

Illa quae sunt vitae moralis dicuntur "plena coram Deo" (*Apoc.* iii. 2), quando ex origine spirituali sunt, at "non plena" quando non sunt ex illa origine; nam vita moralis, quae est externa vita hominis, vel erit ex origine spirituali vel ex origine non spirituali; non licet ut sit ex utraque (*de quo plura*, n. 189).

Omnes illi in mundo spirituali qui interius mali sunt, utcunque moralem vitam in externis in mundo egerunt, prorsus non sustinere possunt aliquem qui Dominum adorat, et qui charitatis vitam vivit (n. 394); aliter vero illi qui moralem vitam bonam egerunt ex origine spirituali (n. 388[*a*]).

Morari.—(*Vide Esai.* xiii. 20, n. 1029[*e*].)

Moravianismus. } —Inter haereses numeratus (n. 1176, 1182).
Moravianus. } Qui e coetu Moraviano sunt, defensores fidei separatae sunt prae alios (n. 893).

Morbus.—Omnes morbi quos Dominus sanavit, repraesentaverunt et inde significaverunt morbos spirituales morbis illis naturalibus correspondentes; ac morbi spirituales non possunt sanari nisi quam a Domino, et quidem per intuitionem in Divinam Ipsius omnipotentiam, ac per paenitentiam vitae (*de quibus plura*, n. 815[*b*]).

Per miracula in Aegypto, quae erant totidem plagae, et quoque vocantur "morbi," significantur totidem mala et falsa infestantia, devastantia et destruentia ecclesiam quae apud spirituales homines (*de quo plura*, n. 962; *conf.* n. 654[*m*]).

Mori. }
Mors. } —Per "mortem" Domini, et per "sepelitionem" in caelo non intelligitur mors et sepelitio, sed purificatio Humani Ipsius et glorificatio
Mortuus. } (n. 899[*b*]).

Mors naturalis non est aliud quam resurrectio, quoniam cum corpus moritur homo quoad spiritum suum resurgit, et sic est mors modo continuatio vitae ejus, nam homo per mortem a vita in mundo naturali transcendit in vitam in mundo spirituali (n. 899[*b*]).

Per "mori" (*Apoc.* xiv. 13) nonnullis in locis in Verbo intelligitur exstinctio vitae propriae, quae in se spectata unice ex malis et inde falsis consistit; et quia dum illa vita exstincta est, loco ejus intrat vita spiritualis, inde per "mortuos in Domino" illi qui spirituales facti sunt a Domino significantur (n. 899[*a*]).

Per "motitationes [seu extensiones] alarum" (*Esai.* viii. 8) significantur ratiocinationes ex falsis contra vera (n. 304[*d*]).

Motus terrae.—(*Vide* ***Terrae motus.***)

Movere.—Quod "spiritus Dei se moverit super faciebus aquarum" (*Gen.* i. 2), significat illustrationem (n. 294[*c*]).

Mula.—(*Vide* ***Mulus.***)

Mulier.—Per "mulierem" in Verbo, multis in locis, significatur ecclesia (n. 9, 401[*b*]).

"Mulieres" sunt affectiones (n. 555[*a*]).

Per "mulierem" significatur ecclesia quoad affectionem veri, et inde affectio veri ecclesiae (n. 555[*a*]).

Per "mulieres" significantur bona ecclesiae (n. 270); et qui in bonis (n. 430[*c*]).

Per "mulierem" significatur ecclesia quoad affectionem veri ex bono, seu affectio veri ex bono quae homini ecclesiae (n. 555[*d*]).

Per "mares et senes mulieres, qui habitabunt in plateis Hierosolymae" (*Sach.* viii. 4), intelliguntur intelligentes et sapientes per vera doctrinae (n. 652[*c*]).

Per "mulierem juventutis" (*Esai.* liv. 6) intelligitur Ecclesia Antiqua quae fuit in veris ex affectione; per "repudiatam" intelligitur Ecclesia Judaica, quae non in veris ex aliqua affectione spirituali (n. 555[*a*]).

"Mulier circumdata Sole" (*Apoc.* xii. 1) est nova ecclesia, quae est Nova Hierosolyma (n. 707; *conf.* n. 721[*a,c*], 730[*a*], 758, 763).

Per "mulierem" in opposito sensu significatur cupiditas falsi ex malo (n. 555[*d*]).

Per "mulieres misericordes" (*Thren.* iv. 10) significantur affectiones falsi sicut veri (n. 555[*d*]).

Per "mulierem sedentem super bestia coccinea" (*Apoc.* xvii. 3) significatur Babylonia, quae non est ecclesia, sed religiosum ab omni vero et bono ecclesiae devastatum (n. 1038; *conf.* n. 1049, 1062, 1076, 1088).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 9, 141[*b*], 159, 250[*c*], 270, 374[*d*], 401[*b*], 430[*b,c*], 555[*a–d*], 636, 644[*b*], 652[*c*], 670, 675[*b*], 677, 706[*a*], 707, 708, 721[*a,c*], 724[*a*], 725[*b*], 730[*a*], 731, 739[*b*], 758, 759, 763, 764, 767, 785[*b*], 862, 863[*a*], 1038, 1049, 1062, 1088.)

Multiplicare. / ***Multiplicatio.***—(*Vide* ***Multus, Numerus.***) "Multiplicare" dicitur in Verbo de veris, ac in opposito sensu de falsis (n. 391[*g*]).

Quod dicatur multiplicatio "sicut bruchi" et "sicut locustae," est quia falsificationes Verbi in maxima copia fiunt ab illis quae sensuales sunt, ita a sensuali homine, nam hic per "bruchum" et "locustam" significatur (n. 543[*c*]).

Numeri multiplicati simile significant cum simplicibus a quibus per multiplicationem existunt (n. 39). (*Vide* ***Numerus.***)

Cum duo numeri multiplicati, unus major et unus minor, qui simile significant, una dicuntur, tunc minor dicitur de bonis, et major de veris (*de quo plura*, n. 336[*a*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 328[*d*], 365[*d*], 391[*g*], 543[*c*], 654[*l*], 721[*c*].)

Multiprolis.—"Sterilis pariens septem" (1 *Sam.* ii. 5) significat illos qui extra ecclesiam sunt, et non sciunt vera quia non habent Verbum, ita gentes, quibus dabuntur omnia; "multiprolis deficiens" significat illos qui habent, quibus auferrentur (n. 257).

Multus. / ***Multitudo.***—"Multum" et "multitudo" in Verbo dicitur de veris, "magnum" et "magnitudo" autem de bono (n. 409[*b*], 336[*a*]).

Ubi dicitur, "Per scientiam suam justificabit Servus meus multos" (*Esai.* liii. 11), per "multos" significantur omnes qui recipiunt (n. 409[*b*]).

In opposito sensu, per "multitudinem" significantur falsa (n. 573[*b*]).

(*Videantur articuli*, n. 304[*f*], 336[*a*], 337, 365[*c*], 388[*c*], 405[*e*], 408, 409[*b*], 410[*c*], 521, 532, 573[*b*], 644[*c*], 652[*a*], 654[*b*], 659[*a*], 704, 714[*a*].)

Mulus. / ***Mula.***—Qui non scit quid per "equum," "mulum" et "pullum asinae" in sensu repraesentativo significatur, credet quod Domini equitatio "super pullo asinae" significaverit miseriam et humiliationem; sed significabat magnificentiam regiam (*de quo plura*, n. 31[*b*]).

Per "equos," "mulos," "camelos," "asinos," significantur quae intellectus et voluntatis, proinde quae cognitionum et affectionum (n. 650[*e*]).

Per "mulos" significatur rationale internum quod spirituale (n. 355[*c*]); tum rationalia (n. 1155).

Mumi.—Qui ex tertio genere profanationis sunt, quod est hypocriticum, post mortem, dum fiunt spiritus, apparent cincti nube lucida, in cujus medio est nigrum, sicut mumi Aegyptiacum (n. 1059).

Mundare. / ***Mundatio.*** / ***Mundus.***—Omnes qui in infernis sunt, ex falsis mali sunt immundi, ex causa quia omnia immunda existunt ex falsis quae ex malo sunt, et omnia munda ex veris quae ex bono (n. 1000).

"Mundus manibus" (*Ps.* xxiv. 4) significat illos qui in veris ex fide sunt, et "purus corde" qui in bono ex amore (n. 340[*b*]).

"Mundatio Judaeorum" (*Joh.* ii. 6) significat purificationem a peccatis (n. 376[*e*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 257, 294[*b*], 340[*b*], 376[*e*], 475[*b*], 1000.)

Mundus.—(*Vide* ***Orbis, Terra.***)

Datur mundus naturalis, datur etiam mundus spiritualis. Mundus spiritualis est prior, interior et superior mundo naturali; quare omne mundi spiritualis est causa, et omne mundi naturalis est effectus. Existit quidem unum ab altero progressive etiam in mundo naturali, sed hoc per causas ex mundo spirituali (n. 1206; *conf.* n. 1218).

Nisi caelum in ordine foret, non potuisset mundus, hoc est, homines in terris, existere et subsistere; nam mundus dependet a caelo et ejus influxu in spiritualia et rationalia hominum; verbo, interirent omnia (n. 306).

Spatia et extensa in caelis existunt apparenter, in mundo actualiter (n. 1222).

"Fundatio mundi" est instauratio ecclesiae (n. 391[*e*], 1057).

Vera sensus litterae Verbi sunt quae intelliguntur (*Deutr.* xxxiii. 27) per "brachia mundi" (n. 594[*b*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 151, 208[*b*], 294[*d*], 683, 684[*a*], 806.)

Mundus spirituum.—Sub caelis est mundus spirituum, et sub hoc sunt inferna. Mundus spirituum est medius, et recipit influxum tam e caelis quam ex infernis, quisque ibi secundum statum suae vitae (n. 702).

In mundum spirituum venit omnis homo primum post mortem; ibi mutationes status subit, ac praeparatur ad caelum aut ad infernum (n. 1218).

"Venter" (*Matth.* xv. 17), ex correspondentia, significat mundum spirituum, unde cogitationes apud hominem; et "latrina" significat infernum (n. 580).

Unusquisque homo conjunctus est spiritibus qui in mundo spirituum sunt, talibus qualis ipse est (n. 537[*a*]).

Nova Ecclesia in terris crescit secundum incrementum ejus in mundo spirituum; spiritus enim ex inde sunt apud homines, ac sunt ex illis qui in fide ecclesiae suae fuerunt dum vixerunt in terris; et non alii ex illis doctrinam recipiunt, quam qui in affectione veri spirituali fuerunt: hi solum conjuncti sunt caelo ubi illa doctrina est, et conjungunt caelum

"Nephilim," "Enakim" et "Rephaim," qui in Verbo memorantur, in diris persuasionibus falsi prae aliis fuerunt. Illi ante adventum Domini per diras suas persuasiones infestaverunt omnes in altera vita, et eorum vitam spiritualem paene exstinxerunt. A Domino, cum fuit in mundo, conjecti sunt in infernum; quod infernum adhuc apparet sicut sub petra nimbosa; qui illuc accedunt in deliquium cadunt. Auctoris experientia (n. 544).

Nerveus succus.—(*Vide* **Succus nerveus.**)

Nervus.—"Nervi arcus" (*Ps.* lxxvi. 4 [*B.A.* 3]) sunt principalia doctrinae (n. 357[*d*]).

De nervis in corporis ultimis (n. 744).

Nexus.—Talis est nexus superiorum et inferiorum in mundo spirituali, ut quantum inferiora in ordine sunt, tantum etiam sint superiora (n. 682; *de quo plura*, n. 744).

Ordo et nexus affectionum est soli Domino notus, ac ordinatio tot variarum affectionum quot fuerunt homines a prima creatione, et quot futuri posthac, est infinitae sapientiae, et simul infinitae potentiae (n. 1133).

Nicaea.—(*Videatur articulus*, n. 1103.)

Nicaenum Concilium.—(*Videantur articuli*, n. 1091, 1103.) (*Vide* **Symbolum.**)

Nicolaitae.—"Nicolaitae" (*Apoc.* ii. 6, 15) sunt qui separant bonum a vero, seu charitatem a fide (n. 107, 142).

Quod illi qui separant charitatem a fide dicantur "Nicolaitae," est praecipue ex vocis illius sono in caelo; nam sonat ex vero seu fide, et non ex bono seu charitate (n. 107).

Nidificare.—"Nidificare" significat idem cum "habitare," nempe, vitam agere (n. 411[*e*]; *conf.* n. 388[*f*]). (*Vide* ***Nidus.***)

Nidor.—Nihil jucundius est nidore cadaveroso illis qui fuerunt sicarii et venefici, tum qui jucundum perceperunt in violandis feminis; et nihil jucundius est nidore excrementitio illis qui amore imperandi inescati fuerunt, tum qui jucundum in adulteriis et non jucundum in conjugiis ceperunt; ac nihil jucundius est nidore paludinoso tum urinoso illis qui se confirmaverunt in falsis, et affectionem veri apud se exstinxerunt (n. 659[*a*]).

Nidus.—"Nidus" dicitur pro habitatione (*Jerem.* xlix. 16; *Obad.* vers. 3, n. 410[*b*]: *conf. Deutr.* xxxii. 11; *Hiob.* xxxix. 27, n. 281[*b*]). (*Vide* ***Nidificare.***)

Nigella.—Quod bonum et verum Verbi usui vitae applicandum sit, significatur (*Esai.* xxviii. 25) per "Nonne quando complanavit facies ejus, dispergit nigellam, et reponit triticum mensuratum, et hordeum designatum, et zeas designatas?" (n. 374[*c*].)

Niger.—(*Vide* **Ater.**)

Quod "nigrum" dicatur de non vero, et significet illud, est quia nigrum originem ducit ex tenebris seu ex privatione lucis (n. 372[*a*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 355[*b*], 364[*b*], 372[*a,b*], 373, 400[*a*], 401[*a*].)

Nigredo.—Per "Obscurata est prae nigredine forma Naziraeorum, non cognoscuntur in plateis" (*Thren.* iv. 8), significatur quod Divinum Verum in tam obscuro sit ut non alicui appareat (n. 652[*b*]).

Nigrescere.—Per "nigrescere" significatur quod non videatur et sciatur (n. 372[*a*]).

Nilus.—Scientificum quod est naturalis hominis significatur (*Gen.* xv. 18) per "fluvium Aegypti," Nilum (n. 569[*b*]). (*Vide* **Aegyptus.**)

"Flumen Nilus" significat scientificum falsum (n. 538[*a*]).

Ninive.—Per "Niniven" significantur gentes quae extra ecclesiam (n. 401[*h*]).

docere, nam per "aquam" significatur verum affectione, et per "frigidam" verum obedientia; sola enim obedientia est affectio naturalis et non spiritualis, quare respective est frigida (n. 695[*b*]; *conf. Mal.* iii. 5, n. 695[*d*]).

Quoniam naturali homini sunt concupiscentiae ex amore sui et mundi, et illae non removeri possunt quam per vera, ideo dicitur (*Gen.* iii. 16) quod "ad virum erit obedientia mulieris, et is dominabitur illi;" per "virum" significatur hic ut alibi in Verbo verum ecclesiae (n. 721[*c*]).

(*Vide Levit.* xxvi. 14, n. 388[*b*].)

Oberrare.—Quod "oves oberrent super omnibus montibus et super omni colle alto" (*Ezech.* xxxiv. 6), significat quod quaerant bona et vera, sed non inveniant (n. 405[*h*]).

Obfirmatio. ***Obfirmare.*** ***Obfirmati.***—Per "facies prophetae obfirmatas contra facies illorum" (*Ezech.* iii. 8) significatur rejectio falsorum per vera; et per "frontem obfirmatam contra frontem eorum" significatur rejectio mali per bonum; affectio veri et boni obfirmatur et durescit extrinsecus ex zelo quando ei pugna est contra falsum et malum; alioqui non repellit illa; non autem intrinsecus (n. 412[*f*]).

Sicut bonum amoris est caeleste, et inde clemens, patiens et pudicum, ita malum bono illi oppositum est infernale, durum, obfirmatum et impudens (*de quo plura*, n. 427[*b*]).

Qui nihil curant nisi mundana et terrestria, illi ex non perceptione boni et non intellectu veri dicuntur (*Esai.* lvi. 11) "canes obfirmati anima, qui non sciunt satietatem (n. 376[*f*]).

"Obfirmatio facierum" (*Esai.* iii. 9) significat renuentiam ac non admissionem Divini Veri et Divini Boni in cogitationes et affectiones, quae sunt interiora (n. 412[*f*]).

Per "obfirmationem horrendam" in prophetis Hierosolymae (*Jerem.* xxiii. 14), significatur confirmatio cordis contra vera et bona Verbi (n. 653[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 376[*f*], 411[*f*], 412[*e*, *f*], 427[*b*], 453[*b*], 455[*b*], 544, 653[*b*].)

Objurgatio.—Dolor cordis et animi significatur (*Esai.* xxxvii. 3) per "diem angustiae, objurgationis et contumeliae" (n. 721[*b*]).

Oblatio.—Oblationes super altari, quae erant sacrificia, et quoque minchae et libamina, vocabantur "munera" (*de quibus plura*, n. 661).

(*Vide Esai.* xl. 20, n. 587[*b*].)

Obligare.—"Obligare vulnera, et infundere oleum et vinum" (*Luc.* x. 34) significat parare medelam contra falsa quae laeserant ejus vitam, per bonum amoris et verum fidei, instruendo (n. 444[*c*]; *conf.* n. 962).

"Non obligata, non emollita oleo" (*Esai.* i. 6), significat non per resipiscentiam emendata, ac per bonum temperata (n. 962).

(*Vide etiam Esai.* lxi. 1, n. 811[*c*].)

Oblinere.—"Oculos oblinere, ne forte videat" (*Esai.* vi. 10; *Joh.* xii. 40), est obtenebrare intellectum ne intelligat (n. 152).

Oblivisci. ***Oblivio.***—De Ecclesia Judaica dicitur, "Petram quae genuit te oblivioni dedisti, et oblitus es Dei Formatoris" (*Deutr.* xxxii. 18); per quae significatur quod Dominum et inde Divinum Verum, per quod reformatur ecclesia, rejecerint (n. 411[*c*]).

(*Vide articulos*, n. 405[*h*], 411[*f*]).

Oblongus.—Per "leviathanem, serpentem oblongum" (*Esai.* xxvii. 1), significantur illi qui rejiciunt omnia quae non oculis vident, ita mere sensuales (n. 275[*a*]).

Obryzum.—(*Vide* ***Aurum.***)

Obturare.—(*Vide Joh.* xii. 40, n. 239[*b*], 706[*b*], 1081, 1160; *Esai.* xxxiii. 15, n. 329[*f*]; *Ps.* lxiii. 12 [*B.A.* 11], n. 608[*b*].)

Obvelare.—(*Vide Ps.* civ. 6, n. 275[*b*], 405[*d*].)

Obvertere.—Qui in malis viderat, quando fit spiritus, prorsus avertit faciem a Domino: hoc intelligitur (*Jerem.* xxxii. 33) per quod "obverterint Ipsi cervicem et non facies" (n. 412[*e*]).

Occaecare.—"Occaecare oculos sapientum" (*Deutr.* xvi. 19) est ut non videant seu intelligant verum (n. 152; *conf. Joh.* xii. 40, n. 239[*b*]).

Occare.—"Occare terram" (*Esai.* xxviii. 24) est reponere in memoria (n. 374[*c*]).

Occasus.—"Ab ortu solis ad occasum" (*Mal.* i. 11) significat ubivis bonum (n. 324[*c*]).

Per "occasum solis" intelligitur bonum amoris in obscuro (n. 401[*f*]); status ecclesiae cum in ignorantia est (n. 401[*f*]); ultimum tempus ecclesiae (n. 179); status ecclesiae cum in malis et inde falsis (n. 401[*f*]).

Occidere. }
Occidens. }—Per "occidentem" significatur ubi bonum amoris est in obscuro (n. 239[*b*]). (*Vide* ***Plagae.***)

Per "occidentem" (*Deutr.* xxxiii. 23) significatur affectio veri (n. 439).

Plurimis in locis dicitur solum "ab oriente ad occidentem," et non simul a meridie et septentrione; illae plagae ibi involvunt binas reliquas (n. 422[*b*]).

Quod non scituri bonum nec verum, significatur (*Mich.* iii. 6) per "Occidet sol super prophetas, et nigrescet super iis dies" (n. 372[*a*], 401[*d*]).

Ubi dicitur, "Non occidet amplius sol tuus, et luna tua non colligetur" (*Esai.* lx. 20), per "solem" significatur Divinus Amor Domini, et per "lunam" Divinum Verum (n. 401[*h*]).

(*Vide etiam articulos*, n. 252[*a*], 316[*c*], 422[*a–d*].)

Occidentalis.—(*Vide* ***Plagae.***)

Qui in affectione boni amoris obscura sunt, in mundo spirituali habitant in plaga occidentali (n. 652[*a*]).

Occidere. }
Occisus. }—Per "occidere" in Verbo significatur occidere spiritualiter, seu occidere spirituale hominis, aut animam ejus, quod est exstinguere vera (n. 366).

Praeceptum "Non occides," continet etiam non odio habere proximum, et vindictas amare, nam odia et vindictae spirant necem (n. 935). (*Videatur hujus praecepti explicatio*, n. 1012–1017.)

"Occidere" est perdere quoad vitam spiritualem (n. 547, 643); "occidere" est deprivare vita spirituali (n. 572).

Per "occidere morte" (*Apoc.* ii. 23) significatur exstinguere (n. 166).

Per "occidere per sitim" (*Hos.* ii. 3) significatur defectus totalis veri (n. 240[*b*]; *conf.* n. 730[*b*]).

"Occidere virum" (*Gen.* xlix. 6) significat avertere prorsus a veris (n. 443[*b*]).

Per "occidi" significatur odio haberi (n. 137).

Per "occidi" significatur perire morte aeterna (n. 584).

"Occisus" (*Apoc.* v. 6), cum de Domino, significat quod non sit agnitus (n. 315[*a*], 328[*a*], 337).

"Occisi propter Verbum Dei et propter testimonium quod habebant" (*Apoc.* vi. 9), significant illos qui rejecti sunt a malis et abditi a Domino (n. 392[*a*]).

Per "occisos" (*Ezech.* xxxvii. 9) significatur simile quod per "ossa arida," nempe, illi quibus non aliquid vitae spiritualis est (n. 418[*b*]).

"Occisi" significant illos qui per falsa et mala perierunt (n. 329[*g*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur explicata*, n. 186[*a*], 270, 275[*a*],

Olim.—"Erunt filii ejus sicut olim" (*Jerem.* xxx. 20), significat quod vera ecclesiae futura sicut apud antiquos (n. 724[*c*]).

Oliva. / ***Olivetum.***—(*Vide* ***Olea.***)

Omega.—(*Vide* ***Alpha.***)

"Ego sum Alpha et Omega" (*Apoc.* i. 8), significat quod sit Primus et Ultimus, seu in primis et ultimis; et qui est in primis et in ultimis etiam regit intermedia, ita omnia: haec dicuntur de Divino Humano Domini (n. 41).

Omeres.—Justitia, ubi per illam intelligitur aestimatio et exploratio hominum secundum quale boni et veri apud illos, passim in Verbo exprimitur per "lances," "stateras," etc., et per "ephas," "omeres," etc. (n. 373).

Omittere.—Per quod "omiserit eos et non occiderit" (*Jerem.* xli. 8) significatur quod non profani, ita non damnati (n. 374[*b*]).

Omnes. / ***Omnia.***—Quicquid significat omnes et omnia, id etiam significat plenum et totum, nam plenum et totum praedicatur de magnitudine rei, ac omnes et omnia de multitudine (n. 257).

Omnipotens. / ***Omnipotentia.***—Quod Dominus sit omnipotens significat quod sit, vivat, et possit ex Se; et quoque quod angelorum et hominum esse, vivere et posse sit ex Ipso (n. 43, 689).

Per Divinam omnipotentiam intelligitur infinitum (n. 286, 689).

Quod Divinam omnipotentiam concernit, illa non involvit aliquid potentiae faciendi contra ordinem, sed involvit omnem potentiam faciendi secundum ordinem, nam omnis ordo est ex Ipso (*de quo plura*, n. 689).

Quod non omnipotentiae Divinae sit ducere aliquem ad caelum qui semet ipsum vult ducere, causa (n. 692).

Omnipotentiae Divinae est tutari homines ab infernis, quantum id fieri potest absque laesione liberi et rationis (n. 689).

(*Videantur articuli*, n. 43, 286, 689, 815[*b*], 939, 979, 1004, 1133, 1213, 1217.)

Omnipraesens. / ***Omnipraesentia.*** / ***Omniscius.*** / ***Omniscientia.***—(*Videantur articuli*, n. 1216–1220, 1222–1226, 1228.)

Onager.—Per quod "frangent onagri sitim" (*Ps.* civ. 11), significatur instructio eorum in ecclesia qui desiderant vera (n. 483[*a*]).

Per "onagros" significatur rationale (n. 1100[*c*]).

"Gaudium onagrorum" (*Esai.* xxxii. 14) significat affectionem seu amorem falsorum (n. 410[*c*]; *conf.* n. 730[*b*]).

"Onagri" (*Dan.* v. 21) sunt qui in diris falsis, qualia sunt in infernis (n. 376[*d*]).

Onus.—"Onus" dicitur (*Apoc.* ii. 24), quia proprium hominis, quod est amare se prae Deo et mundum prae caelo, renitatur (n. 172).

Per "non introducere onus per portas urbis" Hierosolymae (*Jerem.* xvii. 24), intelligitur non admittere id quod ex proprio hominis est, sed quod a Domino (n. 208[*b*]).

Opera.—Per usus in caelis et in terris intelliguntur ministeria, functiones, studia vitae, operae, famulitia varia, labores, proinde omnia quae opposita sunt otio et ignaviae (n. 1226).

Operari.—(*Dicta ex Verbo in quibus* "facta," "opera," "facere," *et* "operari" *dicuntur* (n. 785[*a*].)

Operarius.—Per "operarios" (*Matth.* ix. 38; *Luc.* x. 2) intelliguntur omnes qui a Domino docebunt (n. 911[*c*]).

nia quae facit bona sunt, et quoque vocari possunt bona opera, cum differentia secundum praestantiam usuum; nam quae homo facit antequam fugit et aversatur mala ut peccata, sunt opera ab ipso homine; quae, quia in illis est proprium hominis, sunt mala opera: at illa quae homo facit postquam fugit et aversatur mala ut peccata, sunt opera a Domino; quae, quia in illis est Dominus, et cum Ipso caelum, sunt bona opera (*de quibus perplura*, n. 974).

Sunt tamen opera plus et minus bona secundum praestantiam usuum, nam opera erunt usus: optima sunt quae fiunt propter usus ecclesiae; illis bonitate succedunt quae fiunt usus patriae, et sic porro; usus determinat bonitatem operum. Bonitas operum crescit apud hominem secundum plenitudinem veritatum, ex quarum affectione fiunt (n. 975).

Ex statuto aeterno, seu ex Divino ordine, est, quod ubi non bona opera sunt ibi mala sint (n. 963).

Dum homo fugit et aversatur mala sicut peccata tunc opera quae facit sunt viva; at quae prius fecerat, fuerunt mortua: vivum enim est quod a Domino, ac mortuum quod ab homine (n. 974).

Desistas itaque in te quaerere, Quae sunt bona opera quae faciam? aut, Quid boni faciam ut vitam aeternam accipiam? Abstine modo a malis ut peccatis, et specta ad Dominum, ac Dominus docebit et ducet (n. 979).

(*Videantur articuli*, n. 98, 105, 107, 116, 154, 157, 165, 168, 174, 185, 189, 207, 230, 250[*c*], 288[*b*], 323[*b*], 324[*e*], 340[*d*], 365[*g*], 405[*d*], 412[*f*], 435[*a*], 585[*a,b*], 617[*b*], 650[*a*], 654[*b*], 695[*b*], 785, 786, 789, 790[*b*], 794, 797, 798[*b*], 802[*b*], 803[*b*], 822, 825, 837, 839, 842, 901, 932–946, 963, 974, 975, 979, 995.)

Oratio.—(*Vide* **Precationes, Preces.**)

In Oratione Dominica, per "Sanctificetur nomen tuum," intelligitur quod Divinum Humanum sancte habendum et colendum (n. 102[*b*]).

Quod illud sit regnum Domini quod procedit ab Ipso et recipitur, constare potest a locis in Verbo ubi "Regnum Dei" dicitur; ut in Oratione Domini, "Adveniat regnum tuum, fiat voluntas tua, sicut in caelo etiam in terra" (*Matth.* vi. 10): quod ibi per "regnum" intelligatur receptio Divini Boni ac Divini Veri quae procedunt a Domino, et in quibus est Dominus apud angelos caeli et apud homines ecclesiae, patet; nam sequitur, "Fiat voluntas tua, sicut in caelo etiam in terra:" voluntas Dei fit cum illa recipiuntur corde et anima, hoc est, amore et fide (n. 683).

"Adveniat regnum tuum," significat ut recipiatur verum; "fiat voluntas tua," significat quod recipiatur ab illis qui faciunt voluntatem Dei; "tuum est regnum, potentia et gloria," significat Divinum Verum a Deo solo; dicitur etiam "potentia et gloria," quia Divino Vero est omnis potentia et gloria (n. 48).

Oratio a Swedenborgio quibusdam commendata:—"Orent usque ita; Ut Dominus sit apud illos jugiter, ac levet et vertat facies ad illos, doceat, illustret et ducat illos, quoniam ex se nihil boni facere possunt, et det illis ut vivant; ne diabolus seducat illos, ac cordibus illorum indat mala; scientes quod dum non ducuntur a Domino ille ducat, ac inspiret mala omnis generis, ut odia, vindictas, astus, dolos, sicut serpens inspirat venena; adest enim, excitat, et jugiter accusat; et ubi offendit cor aversum a Deo, intrat, ibi habitat, et animam ad infernum trahit: libera nos, Domine" (n. 1148).

"Orare pro illo jugiter" (*Ps.* lxxii. 15) significat quod continue detinebuntur a falsis, et tenebuntur in veris (n. 329[*e*]).

Qui "orant in secreto" (*Matth.* vi. 6) orant ex amore seu affectione, ita ex Domino (n. 695[*b*]).

"Omni tempore orare" (*Luc.* xxl. 36) est se praeparare (n. 187[*b*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 325[*b*], 411[*d*].)

Osculari.—"Osculamini Filium" (*Ps.* ii. 12), significat conjunctionem cum Domino per amorem (n. 684[*b*]; *conf.* n. 850[*a*]).

Osores.—"Osores," super quos Jehovah dabit illos (*Deutr.* vii. 15), sunt qui contra vera ac bona ecclesiae sunt (n. 340[*c*]).

"Osores" (*Ps.* lxix. 15 [*B.A.* 14]) sunt mala ab infernis (n. 537[*b*]; *conf.* n. 700[*b*]).

Ostendere.—Per "ostendere" (*Apoc.* iv. 1) significatur instruere ad vivum (n. 264).

Ostium.—(*Vide* ***Janua, Porta.***)

Per "januam," "ostium" et "portam" ad caelum et ad ecclesiam, in supremo sensu intelligitur Dominus (*de quo plura*, n. 208[*a*], 248).

Per "ostium" in interno sensu significatur verum ex bono quod a Domino, quia homo per id intromittitur (n. 248).

"Ostium" quod Dominus aperire vult, est mens spiritualis (*de quo perplura*, n. 250[*b*]; *conf.* n. 412[*e*]).

"Ecce ostium apertum in caelo" (*Apoc.* iv. 1), significat arcana caeli revelata (n. 260½).

Otium. / ***Otiosus.***—In desertis et in infernis visi sunt plures ex nobili prosapia, qui in mundo se dederunt otio, etc. (n. 1226): nec aliquis otiosus toleratur in inferno (n. 1194).

Otium est, sicut etiam vocatur, pulvinar diaboli (n. 831).

Oves.—Per "ovem" significatur bonum spirituale (n. 304[*c*]): per "oves" significantur qui in charitate (n. 212); tum qui in veris ex bono sunt, ita qui in fide ex charitate (n. 261); qui in amore erga proximum sunt, qui amor est charitas (n. 314[*b*]); bona charitatis (n. 388[*d*]); qui in bono charitatis erga proximum sunt, et inde in fide (n. 600[*a*]).

Qui naturales, et usque in bono vitae secundum religiosum suum, intelliguntur apud *Johannem*, per "Etiam alias oves habeo, quae non sunt ex ovili hoc" (cap. x. 16); hi in caelo non fuerunt ante adventum Domini, sed ab Ipso introducti postquam glorificavit Humanum suum (*de quo plura*, n. 433[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 67, 212, 223[*c*], 250[*c*], 261, 298[*c*], 304[*c*], 314[*b*], 315[*c*], 316[*c*], 388[*d*], 405[*f,h*], 433[*b*], 600[*a*], 864, 875, 1154.)

Pacifica.—Quoniam pax in sua prima origine est ex unione ipsius Divini ac Divini Humani in Domino, et inde a Domino in conjunctione Ipsius cum caelo et cum ecclesia, et apud unumquemque ibi in conjunctione boni et veri, ideo sacrificia, quae dicta fuerunt "pacifica," mandata sunt (n. 365[*h*]).

Paenitentia.—(*Vide* ***Resipiscentia.***)

Peccata non abolentur nisi quam per paenitentiam vitae ejus qui peccavit (n. 805[*d*]).

"Paenitentiam agere" est actualiter se avertere a malo (n. 585[*a*], 589).

Pagani. / ***Paganismus.***—Per "finem Babyloniae" intelligitur finis ecclesiae quae facta Babylonia: non quod cultus illorum idololatricus in mundo, cum ipsis, destruendus sit, hic enim permansurus, verum non ut cultus alicujus ecclesiae, sed ut cultus paganismi; quare etiam iidem post mortem inter paganos veniunt, et non amplius inter Christianos (n. 1029[*c*]).

Qui in cultu secundum id religiosum sunt, et non in dominio, hi dum secundum statuta Papae vivunt, et agnoscunt illum pro vicario Domini, et obeunt sancta cultus secundum institutionem, sunt non absimiles paganis probis (n. 1062).

te, ut liceat etiam auferre verum exterius; "tunica" enim significat verum interius, et "pallium" verum exterius (n. 556[*b*]).

Pallor.—(*Vide* ***Pallescere, Pallidus.***)

"Conversae sunt omnes facies in pallorem" (*Jerem.* xxx. 6), significat quod nihil boni, quia nihil amoris et charitatis; "facies" significat affectiones quae sunt amoris boni; inde "pallor" illas exstinctas (n. 721[*c*]; *conf.* n. 381).

Palma.—Per "palmas," in supremo sensu, significatur Divina Domini Sapientia (n. 458[*a*]).

"Palma" significat bonum veri, seu bonum spirituale (n. 458[*a,b*]); quod est bonum charitatis (n. 277[*b*]).

Quia "palmae" significabant bonum spirituale, et ex bono spirituali est omne gaudium cordis, nam bonum spirituale est ipsa affectio seu amor veri spiritualis, ideo per palmas in manibus olim testabantur gaudium cordis sui, et quoque quod ex bono agerent (n. 458[*b*]).

Fructificatio boni intelligitur (*Ps.* xcii. 13 [*B.A.* 12]) per "Sicut palma florebit" (n. 458[*b*]).

In mundo spirituali, in paradisis ubi sunt angeli qui in bono spirituali seu in bono veri sunt, apparent multa copia palmae; ex quo patuit quod "palma" significet bonum veri (n. 458[*b*]).

Palmes.—(*Vide* ***Ramus.***)

Per "Dealbati sunt palmites ejus" (*Joel* i. 12), significatur quod non amplius aliquod spirituale (n. 403[*b*]).

(*Vide Joh.* xv. 5, n. 114, 293; *Joh.* xii. 13, n. 458[*b*].)

Palpare. }
Palpitare. } —Quod Dominus glorificaverit Humanum suum usque ad ultimum ejus, manifestavit (*Luc.* xxiv. 38–43) per quod ostenderit manus et pedes, et per quod discipuli palpaverint illa, et per quod dixerit quod spiritus non carnem et ossa habeat sicut Ipse, et quod ederit de pisce asso, et de favo apiario (n. 513[*d*]; *conf.* n. 619[*b*]).

"Palpamus sicut caeci parietem, et sicut non oculi palpitamus" (*Esai.* lix. 10), significat non aliquem intellectum veri (n. 781[*d*]; *conf.* n. 239[*b*]).

Palpebra.—(*Vide Ps.* xi. 4, n. 68.)

Palpitare.—(*Vide* ***Palpare.***)

Paludes. }
Paludinosa. } —"Caenosa et paludes" (*Ezech.* xlvii. 11) sunt falsa et mala (n. 342[*b*]).

Apud malos spiritus sunt paludinosa, saxosa et sterilia omnia (n. 417[*a*]). Sciendum est quod falsa et mala omnis generis correspondeant immundis et tetris quae in naturale mundo sunt, diriora falsa et mala cadaverosis et quoque excrementitiis fetidis, mitiora falsa et mala paludinosis; inde est quod domicilia illorum in infernis qui in talibus falsis et malis sunt, appareant similia foveis et sepulcris; et si credere velitis, etiam tales genii et spiritus in sepulcris, latrinis et paludibus, quae in nostro mundo sunt, habitant, tametsi illi id nesciunt (n. 659[*b*]).

Pangere.—(*Vide* ***Foedus.***)

Conjunctio illorum qui ab ecclesia cum Domino, significatur (*Ezech.* xxxiv. 25) per "foedus pacis" quod tunc panget iis (n. 365[*e*]; *conf.* n. 365[*d*], 419[*e*]).

Panis.—(*Vide* ***Nutritio, Cena Sancta.***)

"Panis" in supremo sensu significat Dominum quoad Divinum Bonum (n. 376[*e*]; *conf.* n. 513[*e*], 899[*b*]).

Per "panem" intelligitur Divinum Bonum Divini Amoris Domini (n. 329[*a*], 412[*b*]).

Per "panem qui e caelo descendit" intelligitur cibus spiritualis, qui a solo Domino (n. 899[*b*]); "panis" intelligenda est pro omni cibo spirituali

Paracletus.—(*Videantur plura* DE DIVINO PROCEDENTE, s. v. **Dominus.**)
Divinum Verum procedens a Domino est Divinum Ipsius in caelo et in ecclesia, in quo Ipse est, et quod Ipse est ibi. Divinum hoc Verum vocatur a Domino "Paracletus, Spiritus veritatis" (n. 228; *conf.* n. 16, 25, 27, 183[*b*], 635).
Paracletus est Spiritus sanctus, qui est Divinum Verum procedens a Domino, quod tam immediate ab Ipso quam mediate per angelos et spiritus influit apud hominem (n. 183[*b*]).

Paradisus.—Per "paradisum Dei" (*Apoc.* ii. 7) significatur caelum, etiam ecclesia (n. 110; *conf.* n. 988).
Per "paradisum," de quo agitur in secundo capite *Geneseos*, non intelligitur aliquis paradisus terrestris, sed paradisus caelestis, qui est illis qui in intelligentia et sapientia ex cognitionibus boni et veri (n. 110).
"Arbores" significant homines ecclesiae, "horti" intelligentiam, "fructus" bona vitae, et "paradisus" caelum (n. 988).
"Paradisi" dicuntur de spirituali homine, "luci" et "nemora" de naturali, at "silvae umbrosae" de sensuali (n. 724[*a*]).

Parallelismus.—Bonum spirituale influit in bonum naturale immediate, in verum autem naturale mediate; inde est quod parallelismus sit inter bonum spirituale et bonum naturale, non autem inter verum spirituale et verum naturale (n. 440[*b*]).

Parare.—"Parate viam Jehovae" (*Esai.* xl. 3) significat ut praeparent se ad recipiendum Dominum (n. 405[*g*]).
Quod "ovibus," qui a dextris, dictum sit (*Matth.* xxv. 33, 34, 41) quod "possiderent tanquam hereditatem paratum illis regnum a fundatione mundi," est quia in caelis a dextris est meridies, ubi sunt omnes qui in veris ex bono sunt, in ipsa enim meridionali parte est ipsum Divinum procedens tale, quod intelligitur per "regnum paratum a fundatione mundi;" at de "hircis," qui a sinistris, non dicitur *paratum a fundatione mundi*, sed "ignis aeternus paratus diabolo et angelis ejus," quia mali sibi ipsis parant infernum (n. 600[*a*]).
(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur explicata*, n. 500, 571, 731, 734[*d*], 997, 1029[*d*], 1220.)

Parcere.—Quod falsum destruet bonum, intelligitur (*Esai.* ix. 18 [*B.A.* 19]) per "Vir fratri suo non parcent" (n. 386[*b*]).
(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur explicata*, n. 573[*b*], 710[*c*], 724[*c*].)

Pardus.—Per "pardum" intelligitur falsum charitati oppositum, quod per ratiocinia pro fide charitatem destruere conatur (n. 780[*b*]).
"Haedus" est innocentia secundi gradus, cujus oppositum est "pardus" (n. 314[*b*]).
"Pardus" (*Jerem.* xiii. 23) est falsum ex malo, est enim verum falsificatum per ratiocinia; et "maculae" sunt falsificata (n. 780[*b*]).
Per "pardum" significantur ratiocinia discordantia, et usque apparentia sicut cohaereant (n. 780[*b*], 781[*a*]).
(*Vide Hab.* i. 8, n. 355[*e*], 780[*b*].)

Parentes.—Quod "consurgent liberi contra parentes et occident illos" (*Marc.* xiii. 12), significat quod falsa mali impugnabunt bona et vera ecclesiae, et destruent illa (n. 315[*d*]; *conf.* n. 366, 724[*b*]).
Per "parentes," "fratres," "cognatos" et "amicos" (*Luc.* xxi. 16), intelliguntur qui ab eadem ecclesia sunt, sed in malis et falsis (n. 813).

Parere.—(*Vide* **Parturire.**)
Per "generationes," "partus" et "nativitates" in Verbo intelliguntur generationes, partus et nativitates spirituales, quae fiunt per vera et per vitam secundum illa (n. 721[*a*]).

21

erat Divinum Divini Amoris, unxit Divinum Humanum quod "Filius Dei" vocatur (n. 684[*a*]).

Pater in Ipso erat, sicut anima est in suo corpore; erat enim conceptus a Jehovah, et a quo quis concipitur, ab illo est anima ejus (n. 32).

(*Dicta Scripturae Sacrae, plurima in parte explicata, videantur*, n. 32, 43, 175[*b*], 178, 183[*c*], 200, 254, 267, 295[*b*], 297, 304[*e*], 309, 349[*b*], 401[*e*], 411[*d*], 412[*a,b*], 462, 600[*a*], 631, 644[*c*], 678, 684[*a*], 697, 714[*b*(ii.)], 746[*d,e*], 852[*a,b*].)

Pater. / **Patres.**—Ex Confessione Athanasiana creditur quod Dominus sit Filius Dei ab aeterno natus, ac Divinum Ipsius aequale Divino Patris; sed usque quia separant Humanum Ipsius a Divino Ipsius, distinguunt Dominum in binas quasi personas, quas vocant naturas, sic ut Dominus sit alius sicut Filius Dei ab aeterno, ac alius sicut filius Mariae. Talis idea de Domino fuit a prima instauratione ecclesiae, ut constare potest ex scriptis Patrum, et postea a scriptis filiorum eorum (n. 807).

"Pater" in caelesti sensu, seu Pater caelestis, est Dominus; ac "Mater" in caelesti sensu, seu Mater caelestis, est ecclesia (n. 666).

Praeceptum quod honorandi sint parentes, datum est quia honor parentum repraesentabat et inde significabat amorem in Dominum et amorem erga ecclesiam (n. 966).

A quo quis concipitur, ab illo est anima ejus (n. 32; *conf.* n. 852[*b*]).

Sciendum est quod bona et vera procreantia sint in spirituali homine, et quod bona et vera procreata in naturali; et quod illa quae in spirituali homine sunt, sint sicut pater et mater; et quod ea quae in naturali homine sunt, quia inde, sint sicut fratres et sorores; et quod dein vera et bona quae e novo procreantur sicut ex filiis maritatis intra affinitatem, et ex filiabus nuptis etiam intra eandem, sint in naturali homine, postquam illa ut parentes elevata sunt in spiritualem; ibi enim fit omnis conceptio et omnis parturitio seu gestatio in utero, sed ipse partus fit in naturali homine (*de quibus plura*, n. 724[*a*]).

Ecclesia dicitur "pater" ex bono, et "mater" ex vero (n. 444[*b*]; *conf.* n. 624[*e*]).

"Patres" sunt qui in bonis ecclesiae (n. 555[*d*]): "patres" sunt bona ecclesiae (n. 617[*e*]).

"Colligi ad patres" est ad suos, hoc est ad sui similes in altera vita, nam quisque post mortem venit ad similes, cum quibus in aeternum victurus (n. 659[*d*]).

Amor sui et inde amor mundi, in opposito sensu, sunt "pater et mater" (n. 724[*b*]): "patres" sunt mala (n. 724[*d*]; *conf.* n. 555[*d*]).

Per "patrem Diabolum" (*Joh.* viii. 44) intelligitur malum ex inferno, in quo fuerunt patres in Aegypto et postea in deserto (n. 740[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 175[*b*], 220[*b*], 254, 304[*e*], 315[*d*], 375[*a*], 403[*c*], 433[*e*], 444[*b*], 504[*e*], 532, 555[*d*], 617[*e*], 624[*e*], 631, 659[*d,e*], 724[*a,b,e*], 740[*b*], 746[*e*], 852[*b*], 966.)

Paterfamilias.—"Paterfamilias" (*Matth.* xiii. 27) significat Dominum quoad vera ex bono (n. 911[*a*]; *conf.* n. 426).

Qui ab ecclesia antiquissimis temporibus erant habitabant in tabernaculis et tentoriis, cum quibus etiam peregrinati sunt, erant enim plerique tunc pastores ovium; et paterfamilias docuit illos, qui e domo illius prognati erant, praecepta charitatis, et inde vitam amoris, in tabernaculis, sicut postea in templis (n. 799[*a*]).

Patiens.—(*Vide* **Passivum.**)

Patientia.—Patientia Domini in tentationibus quas prae omnibus gravissimas

"jubilare," et "cantare" (n. 323[*b*]; *conf.* n. 304[*d*,*f*], 326[*c*]): confessiones ex gaudio oriundo ex bono amoris significantur (*Esai.* xlix. 13) per "Personate montes cantu" (n. 405[*b*]).

Bona et inde vera apud hominem sunt quae ex influxu e caelo exultant, jubilant, personant, cantant, psallunt, hoc est gaudent, et inde cor hominis (n. 326[*c*]).

Persuasio. }
Persuasivum. } —(*Vide* ***Nephilim, Scorpio.***) Persuasivum residet in sensuali, quod est ultimum vitae naturalis; hoc enim, seu homo sensualis est in confidentia sui et in fide quod prae omnibus sapiat; et cum id sibi persuadet, tunc in omnibus quae loquitur est illa confidentia et fides: inde loquela, quia ex illis sonat, fascinat et infatuat mentes aliorum (*de quo plura*, n. 556[*a*]).

Persuasivum infatuans et suffocans, quod significatur per "scorpium" (*Apoc.* ix. 3), est tale apud spiritus, quibus id persuasivum est, ut infundat se in alterius animum et mentem, ac sopiat et paene exstinguat ejus rationale et intellectuale (*de quibus perplura*, n. 544).

Nephilim, Enakim et Rephaim, qui in Verbo memorantur, in diris persuasionibus falsi prae aliis fuerunt; illi ante adventum Domini per diras suas persuasiones infestaverunt omnes in altera vita, et eorum vitam spiritualem paene exstinxerunt (n. 544).

In mundo spirituali est animorum, hoc est, cogitationum et affectionum, communicatio; et ab illis qui in persuasivo illo sunt, infusio (n. 544).

In mundo spirituali persuasio talis severe prohibita est (*de quo plura*, n. 557).

(*De Persuasivo et de Persuasione videantur perplura*, n. 544, 548, 549, 556[*a*], 557.)

Pertangere.—(*Vide Dan.* iv. 8 [*B.A.* 11], n. 650[*d*].)

Perterrefaciens.—Beatum cordis et animae oriundum ex conjunctione boni et veri, significatur (*Levit.* xxvi. 6) per quod "Secure cubent, et non perterrefaciens" (n. 388[*b*]).

Pertransire.—Quod "gladius non pertransiret terram" (*Levit.* xxvi. 6), significat quod non falsum ejiceret verum (n. 304[*g*]).

Perversitas.—"Perversitas" (*Esai.* lix. 3) est malum falsi (n. 329[*f*]).

(*Vide Ezech.* xxviii. 15, n. 294[*b*]; *Ps.* lxiv. 7 [*B.A.* 6], n. 313[*b*].)

Pes.—"Pedes" sunt naturale (n. 69, 279).

"Pedes," cum de Domino, significant ultimum Divini ordinis, quod est naturale (n. 69).

Per "angelum a capite" (*Joh.* xx. 12) significabatur Divinum Verum in primis, ac per "angelum a pedibus" Divinum Verum in ultimis, utrumque procedens a Domino (n. 687[*c*]).

Quia externum ecclesiae, cultus et Verbi est ultimum ordinis Divini in ecclesia, et est naturale, ideo hoc per "pedes Jehovae," seu "Domini," in specie significatur: hoc in Verbo vocatur etiam "scabellum pedum Ipsius" (n. 69).

Per "pedes angeli" (*Apoc.* x. 1), per quem intelligitur Dominus, significatur Divinum Verum seu Verbum in ultimis, per quod intelligitur Verbum in sensu litterae; et quia hic sensus est naturalis, et naturale est ultimum ordinis Divini, ideo id sustentat Divinum Verum spirituale et caeleste, prorsus sicut columnae domum, et sicut pedes corpus (n. 597; *conf.* n. 438, 600[*a*]).

Per "cadere ad pedes" (*Apoc.* i. 17) significatur adoratio ex humiliatione (n. 77).

Pedes correspondent ultimo seu primo caelo, cujus angeli sunt caelestes naturales et spirituales naturales; at ipsae plantae pedum correspondent mundo, in quo omne est naturale (n. 600[*a*]; *conf.* n. 606).

parare sibi illa, et communicare illa aliis; per "plantare et aedificare" significatur confirmare se in illis, et vivere in illis (n. 840).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur*, n. 376[*b*], 617[*b*], 654[*c*] 727[*a*], 730[*b*].)

Plastica.—Inest omni spirituali vis plastica, ubi exhalationes homogeneae in Natura adsunt, et quoque inest omni spirituali vis propagatrix; format enim non modo organa sensuum et motuum, sed etiam organa prolificationis per uteros vel per ova (n. 1201).

Platea.—Sciendum est quod sint plura genera falsorum, et quod singula illorum per sua genera avium significentur; quae enumerantur apud *Mosen*, ac nominantur passim in Verbo; sicut aquilae, milvi, pici, corvi, ululae, plateae, ardeae, noctuae, bubones, dracones, et aliae (n. 1100[*d*]).

"Platea" et "anataria" (*Zeph.* ii. 14) est falsum cogitationis et perceptionis (n. 388[*c*]; *conf.* n. 650[*f*]).

Plateae.—(*Vide* ***Semita, Via, Urbs.***)

Per "plateas urbis" significantur vera doctrinae (n. 223[*b,c*], 376[*c*]); veritates (n. 417[*b*]); doctrinalia (n. 863[*a*]); vera ducentia (n. 652[*a*]).

"Caput" seu principium "platearum," significat ingressum ad verum, ita omne verum (n. 652[*d*]).

"Ludere in plateis" significat laetari et gaudere ex doctrinalibus (n. 863[*a*]).

Per "plateam" in opposito sensu significatur falsum ducens (n. 652[*a*]).

Per "platearum lutum," "caenum" et "stercus," significatur falsum amoris mali (n. 652[*d*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 141[*b*], 223[*b,c*], 324[*e*], 329[*f*], 336[*b*], 355[*d,f*], 372[*b*], 376[*c*], 386[*b*], 417[*b*], 652[*a–d*], 684[*e*], 724[*d*], 734[*d*], 750[*e*], 863[*a*].)

Plaudere.—Gaudium ex adventu Domini describitur (*Ps.* xcviii. 1, 4–8, et alibi) non modo per "cantare," "psallere," "jubilare," "plaudere," sed etiam per varia instrumenta musica (n. 326[*c*]).

Plaustrum.—(*Vide* ***Currus.***)

"Plaustrum" (1 *Sam.* vi. 7, 8) significat doctrinam veri naturalis, et "plaustrum novum" illam illibatam et non a falsis mali inquinatam (n. 700[*e*]).

Plenitudo.—"Plenitudo" (*Ps.* l. 12; lxxxix. 12 [*B.A.* 11]) sunt bona et vera in toto complexu (n. 741[*c*]).

"Terra" (*Ezech.* xix. 7) est ecclesia; "plenitudo" sunt vera ejus ex Verbo (n. 601[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 285, 304[*c,d*], 331[*a*], 355[*f*], 446[*b*], 601[*b*], 741[*c*].)

Plenus.—"Plenum" et "totum" praedicatur de magnitudine rei (n. 257).

Illa quae sunt vitae moralis, quae per "opera" significantur (*Apoc.* iii. 2), dicuntur "plena coram Deo quando ex origine spirituali sunt, at "non plena" quando non sunt ex illa origine (n. 189).

(*Videantur*, n. 189, 257, 281[*a*], 375[*e*(viii.)], 717[*d*], 954, 1039, 1045.)

Pleraque in parte.—(*Vide* ***Sensus oppositus.***)

Pluere.—(*Vide* ***Pluvia, Imber.***)

Per "pluere" significatur influxus (n. 644[*a,b*]).

(*Videantur articuli*, n. 146, 503[*b*], 578.)

Pluma.—(*Vide* ***Penna.***)

Plumbum.—(*Videatur Hiob.* xix. 24, n. 411[*f*].)

Pluvia.—(*Vide* ***Imber, Flumina, Pluere, Procella.***)

Per "pluviam" significatur Divinum Verum procedens, seu defluens, ex quo omne doctrinae (n. 644[*b*]).

Dominus Deus non est causa mali apud aliquem; et qui non est causa mali nec est causa poenae; sed ipsum malum quod apud hominem est causa (n. 647).

Timor pro poenis inferni est externus cogitationis et voluntatis; timor autem pro non gratia apud Deum est internus illarum, et est timor sanctus qui se addit et conjungit amori, cum quo tandem unam essentiam facit (n. 1150).

Erant binae poenae mortis apud Judaeos, crucifixio et lapidatio; et per "crucifixionem" significabatur condemnatio et maledictio propter destructionem boni in ecclesia, et per "lapidationem" significabatur condemnatio et maledictio propter destructionem veri in ecclesia (*de quibus videantur perplura*, n. 655[*a*]). (*Vide* **Crucifixio, Lapidatio.**)

Pollex.—Per "pollicem manus dextrae" (*Exod.* xxix. 20) significatur bonum voluntate, et per "pollicem pedis dextri" significatur bonum actu (n. 600[*c*]): per "pollicem" significatur plenum (n. 298[*c*]).

Ponderationes. ***Pondus.***—(*Vide* **Mensurae.**) Erant staterae, lances seu librae, per quos fiebant trutinationes et ponderationes; et per has in specie significantur aestimationes rei quoad verum: quare etiam pondera lancium erant lapides seu ex lapide; per "lapides" enim in Verbo significantur vera (n. 373).

"Referre panem in pondere" (*Levit.* xxvi. 26) significat quod verum ex bono rarum sit (n. 555[*b*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 627[*a*], 629[*c*], 1026.)

Ponere.—"Ponere montes in viam" (n. 405[*b*]); "limitem" (n. 405[*d*]); "fluvios in insulas" (n. 405[*h*]); "judicium" (n. 406[*b*]); "gloriam" (n. 406[*b*]); "iniquitates nostras coram Te" (n. 412[*b*]); "manus" (n. 577[*b*]); "in desertum" (n. 730[*b*]); "in stagnum" (n. 730[*c*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 526[*b*], 594[*b*], 600[*a,b*], 740[*c*], 768[*b*].)

Pontifices. Pontificia. Pontificii.—Christianae ecclesiae divisae fuerunt, in genere in Pontificiam et in Evangelicam; et in Pontificia prorsus ignorantur vera, quia illi qui in illa non pendent ex Verbo, ita ex Domino qui est Verbum, hoc est, Divinum Verum, sed ex Pontifice (n. 376[*a*]; *conf.* n. 1091).

Gens Pontificia omnem Divinam potestatem, quae est Domino etiam quoad Humanum, in primatem suum transtulerunt (n. 315[*a*]).

Per "mulierem" (*Gen.* iii. 15) Pontificii intelligunt Mariam et ejus cultum; quare non "Ille" sed *illud* et *illa* in Bibliis illorum legitur (n. 768[*b*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 161, 805[*b*(vii.)], 1031, 1063.)

Populus.—(*Vide* **Gens.**)

Per "populum" significantur qui in veris, per "gentem" qui in bonis (n. 406[*b*]; *conf.* n. 175[*b*], 204[*b*]).

Per "orbem" (*Ps.* xcvi. 13) intelliguntur illi in ecclesia qui in bono charitatis sunt, et per "populos" qui in veris inde (n. 612).

"Populus" (*Esai.* xliii. 20) dicitur de illis qui in veris fidei, et "electus" qui in bono charitatis (n. 650[*e*]).

Per "populos" in Verbo intelliguntur omnes qui in veris aut in falsis sunt, sive ab ecclesia sint, sive extra ecclesiam ex aliqua religione; et per "tribus" in Verbo intelliguntur omnes qui in veris aut falsis doctrinae sunt (n. 657).

"Insulae" (*Esai.* xlix. 1) pro illis sunt qui in veris, ac "populi e longinquo" pro illis qui in bonis, et abstracte vera et bona, utraque in naturali homine: "populi" hic significant bona, quia ex alia voce (*l'ummim*) in lingua originali dicuntur quam "populi" (*'am*) per quos significantur vera; ex hac voce enim denominantur etiam "gentes," per quas significantur bona (n. 406[*b*]).

Per "porticum" et "atrium" significantur omnia quae extra ecclesiam sunt, sed usque quae spectant illam, quae sunt omnia quae apud hominem ecclesiae in naturali ejus homine sunt (n. 629[*a*]).

Portio.—(*Vide Ps.* xvi. 5, n. 960[*b*]; *Sach.* ii. 16 [*B.A.* 12], n. 433[*b*].)

Possidere.—Per "possidere renes" (*Ps.* cxxxix. 13) significatur purificare vera a falsis (n. 710[*b*]; *conf.* n. 167).

(*Vide Esai.* xiv. 21, n. 714[*d*], 1029[*d*].)

Post.—Quod "post me" (*Apoc.* i. 10) significet manifeste, est quia illa quae influunt e caelo in affectionem hominis influunt in occipitium ejus, et sic veniunt in manifestam ejus perceptionem (*de quo plura*, n. 55).

Posterior.—Externa repraesentabantur et significabantur per "posteriora" Jehovae, quae visa Mosi (*Exod.* xxxiii. 23), ac interna per "anteriora" et per "faciem" (n. 412[*c*]).

Per "mare orientale" (*Sach.* xiv. 8) significatur naturalis homo quoad bonum, et per "mare posterius" naturalis homo quoad verum (n. 275[*b*]).

"Pars posterior," ubi haemorrhoida (1 *Sam.* v. 9, 12), significat amorem naturalem qui apud illos qui non spirituales sunt, et est amor mundi (n. 700[*e*]).

Potare.—(*Vide* ***Bibere.***)

Per "aquas" quae ex petra effluxerunt (*Exod.* xvii. 5, 6), significatur Divinum Verum; et per "potare populum" ex illis significatur spiritualiter nutrire, quod fit instruendo et docendo (n. 411[*c*]).

"Potare potu frigidae" (*Matth.* x. 42) significat docere ex pauca innocentia (n. 624[*b*]); est ex obedientia charitatem exercere (n. 102[*b*]).

Per "edere" et "potare" (*Matth.* xxv. 35) significatur ex affectione spirituali seu charitate instruere et illustrare (n. 386[*d*]).

"Potare [(bibere)] vinum" (*Esai.* v. 22) est haurire falsa (n. 376[*g*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 481, 627[*c*].)

Potens. }—(*Vide* ***Potestas, Robur.***)
Potentia. } Potentia, cum de Domino, est omnipotentia (n. 405[*b*]).

Omnis potentia contra mala et falsa, quae est angelis et quoque quae est hominibus, est a Domino; et quantum illi recipiunt Dominum tantum potentiae illis est: qui credit quod ex proprio hominis potentia sit contra illa, multum fallitur. Illis qui in amore caelesti sunt est multa potentia, at illis qui in amore spirituali sunt est nonnulla potentia (n. 209).

Omnis potentia est veri ex bono; inde dicitur (*Sach.* x. 6, 7) quod "Erunt sicut potens Ephraim;" per "Ephraim" significatur intellectus veri ex bono; ita "potens" dicitur ex multiplicatione ejus (n. 376[*d*]).

"Potentia" dicitur de Divino Vero, ac "robur" de Divino Bono; inde per utrumque, "potentiam et robur" (*Apoc.* vii. 12), significatur omnipotentia per Divinum Verum ex Divino Bono (n. 467).

Quod angeli in potentia sint continua (*de quo plura*, n. 992).

Falsis ex malo prorsus nulla potentia est, quia omnis potentia est veris ex bono; sed falsa in falsa potentiam habent, quia similia in similia; hoc manifeste constare potest ex potentia spirituum infernalium inter se: sed usque illis prorsus nulla potentia est contra vera; et tam nulla ut sit nihil (n. 783; *conf.* n. 776).

(*Videantur articuli*, n. 36, 48, 209, 288[*b*], 298[*b*], 304[*d*], 357[*d*], 376[*d*], 405[*b*], 408, 448[*c*], 467, 691, 696[*c*], 724[*c*], 726, 745, 776, 783, 992, 1198.)

Potestas.—Cum dicitur quod Domino sit potestas, intelligitur quod Ipsi sit omnis potestas, quae est omnipotentia (n. 338; *conf.* n. 1093).

Omnis potestas Divina salvationem spectat ut finem. Est Domino potestas

Per "captivos," quibus praedicaret libertatem (*Esai.* lxi. 1), significantur qui seclusi a veris et inde bonis sunt, quibus aperientur vera, et per illa imbuentur bonis (n. 811[*c*]).

Verbum est in unoquovis caelo, et paene apud unumquemvis angelum, in suo sensu, et ab illis legitur cottidie, et quoque ex illo praedicationes fiunt, sicut in terris (n. 1024).

Praedictiones.—"Revelatio Jesu Christi" (*Apoc.* i. 1) significat praedictiones de ultimis temporibus ecclesiae, de illis enim imprimis agitur (n. 5).

Sciendum est quod praedictiones tales non visae et lectae sint in libro postquam sigilla ejus aperta sunt, sed manifestatae per caelos a Domino coram angelis intimi caeli, quae in ultimis caeli repraesentatae sunt per talia quae memorantur, nempe per "equos" varii coloris, et dein per "terrae motus," "solis et lunae obscurationes," et "stellarum lapsus in terram" (n. 369).

Praeditus.—(*Vide Esai.* xli. 15, n. 405[*h*].)

Praefecti. }—(*Vide* **Antistes.**)
Praefectura. } Sunt in societatibus caeli praefecti superiores et inferiores, omnes a Domino ordinati et subordinati secundum sapientiam et intelligentiam illorum. Summus illorum, qui prae reliquis sapiens est, habitat in medio, in palatio ita magnifico ut non aliquod in universo mundo cum illo comparari possit (n. 1191).

"Praefectura" (*Esai.* lx. 18) significat regnum (n. 365[*g*]).

Per "praefectos et antistites" (*Jerem.* li. 23) significantur principia falsi et mali (n. 863[*a*]).

Praeficere.—Quia infernale malum et falsum praevalet, dicitur (*Ps.* cix. 6), "Praefice illi improbum, et Satanas stet ad dextram ejus" (n. 740[*c*]).

Praeparare.—"Praeparari," cum de Domino, significat provideri; quod ab homine fit, hoc praeparatur; quod autem a Domino, hoc providetur (n. 731).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 357[*c*], 405[*e*], 594[*b*], 644[*c*], 731.)

Praeputium. }—"Praeputiatus" significat illos qui in spurcis amoribus corporeis
Praeputiatus. } sunt, nam "praeputium" illis amoribus correspondet (n. 781[*c*]).

Verum conspurcatum malo vitae etiam significatur per "praeputiatum;" praeputium enim correspondet amori corporeo, quoniam membrum quod praeputium tegit correspondet amori spirituali et caelesti (n. 817[*d*]).

(*Videantur articuli*, n. 195[*b*], 235, 240[*b*], 659[*a*], 700[*e*], 781[*c*], 817[*d*].)

Praesaepe.—Per "praesaepe" intelligitur doctrina veri ex Verbo, ex eo, quod per "equos" significetur intellectus Verbi; inde, per "praesaepe, ubi equorum pascuum, significatur doctrina veri ex Verbo (n. 706[*b*]).

Praesens. }—Quando idea Divinitatis non adest, quidem Dominus est praesens,
Praesentia. } sed non cum Divina omnipotentia in homine; nam fides sistit Dominum praesentem in homine secundum quale perceptionis de Ipso (n. 815[*b*]).

Praesentia Domini est perpetua apud omnes qui in caelo et in ecclesia; et haec est praesentia pacifica, tranquilla, conservans et sustentans, per quam omnia in caelis et in terris in suo ordine et in connexu constanter tenentur, et in illum rediguntur; similiter in infernis: at praesentia quae intelligitur per "stare super Monte Sion," est praesentia Domini activa extraordinaria, propter finem ut Divinum Ipsius per caelos influat in inferiora, ac ibi separet bonos a malis, ac malos dejiciat e locis suis, ubi instar caelorum sibi formaverunt (n. 850[*a*]).

Praestans.—(*Vide Gen.* xlix. 11, n. 376[*c*].)

conf. n. 581[*b*], 727[*b*]); "cujus fructus prester volans" significat quod e sensuali enascetur fides separata a charitate; haec intelligitur per "presterem volantem," ex causa quia per ratiocinia et per confirmationes ex revelatis non intellectis sursum volat, et sic necat viventia (n. 817[*d*]).

Pretiosus.—"Pretiosa solis" sunt vera ex regno caelesti; "pretiosa mensium" sunt vera ex regno spirituali (n. 448[*b*]); per "pretiosa caeli, rorem et abyssum" significantur spiritualia caelestia in interno et externo homine (n. 401[*e*]); "pretiosa terrae" sunt bona spiritualia et inde vera quae ecclesiae (n. 295[*c*]); per "pretiosa collium saeculi" significantur genuina bona tam amoris in Dominum quam charitatis erga proximum (n. 405[*f*]).

Affectiones veri spirituales dicuntur "pretiosae" (*Ps.* xlv. 10 [*B.A.* 9]) cum vera sunt genuina (n. 684[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 294[*b*], 295[*c*], 298[*b*], 328[*d*], 401[*e*], 405[*f*], 448[*b*], 684[*b*], 717[*b–d*], 1043, 1142, 1167.)

Pretium.—Quod caelum accepturi sint secundum amorem et affectionem boni et veri a Domino, intelligitur (*Esai.* lxii. 11) per quod "pretium operis Ipsius sit coram Ipso" (n. 695[*b*]; *conf.* n. 328[*c*]).

"Sine argento et sine pretio" (*Esai.* lv. 1) significat absque propria intelligentia (n. 617[*b*]).

"Non pretio" (*Esai.* xlv. 13) significat gratis ex Amore Divino (n. 706[*c*]; *conf.* n. 811[*c*]).

Primaria.—Per "stolam primariam" qua prodigus reversus indueretur (*Luc.* xv. 22), significantur communia et primaria vera (n. 279[*a*]).

Primas.—Gens pontificia omnem Divinam potestatem, quae est Domino etiam quoad Humanum, in primatem suum transtulerunt (n. 315[*a*]).

Primitiae.—(*Vide* **Fructus.**)

"Primitiae" significant similia quae "primogenita," sed "primogenita" dicuntur de animalibus, sed "primitiae" de vegetabilibus; ita "primogenita" sunt quae primum nascuntur, et "primitiae" quae sunt ex primis quae producuntur; ac utraque significant bonum spirituale primum formatum, quod in se est verum ex bono quod a Domino (*de quibus perplura*, n. 865).

"Primitiae" sunt genuina (n. 405[*f*]).

"Primitiae montium orientis" (*Deutr.* xxx. 15) significantur genuina bona amoris in Dominum (n. 405[*f*]).

"Primitiae oleorum" quibus se ungunt (*Amos* vi. 6), sunt externa boni ex quibus cultus (n. 376[*d*]).

Per "primitias Deo et Agno" (*Apoc.* xiv. 4) intelliguntur illi qui e nova ecclesia, quae Nova Hierosolyma vocatur, erunt (n. 865).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 28, 376[*d*], 403[*d*], 405[*f*], 422[*d*], 448[*c*], 865.)

Primitivus.—"Primitivum in ficu" (*Hos.* ix. 10) significat bonum naturale ex bono spirituali in infantia (n. 403[*c*]).

De primogenito et primitivo quod per "Cainum," cui Jehovah posuit signum ne quis occiderit illum, repraesentatur et significatur (n. 427[*a*]).

Primogenitura. } **Primogenitus.** }—Per "primogenitum" intelligitur bonum caeli et ecclesiae, quia hoc primo loco est; et quia Dominus est ex quo omne bonum ibi, ideo Ille vocatur Primogenitus. Quod vocetur "Primogenitus ex mortuis" (*Apoc.* i. 5), est quia cum surrexit ex mortuis Humanum suum per unionem cum Divino quod in Se ex conceptione erat, fecit Divinum Bonum (*de quibus perplura*, n. 28).

Per "primogenitum" significatur primum ecclesiae, ex quo reliqua sicut ex suo principio sequuntur (n. 721[*c*]).

Falsa ex malo significantur per "Quando loquitur mendacium, ex proprio loquitur" (*Joh.* viii. 44); "proprium" significat malum voluntatis, ac "mendacium" significat falsum inde (n. 740[*b*]).

Per "carnem" pluribus in locis in Verbo significatur proprium voluntatis hominis, quod in se spectatum est malum (n. 1082); proprium voluntarium hominis intelligitur per "carnem," et proprium intellectuale per "sanguinem" (n. 329[*d*]).

"Voluntas carnis" (*Joh.* i. 13) est omne malum ex amoribus sui et mundi, estque proprium hominis voluntarium, quod in se non est nisi quam malum: "voluntas viri" est falsum inde, ex proprio illo voluntario. "Voluntas viri" est proprium intellectuale, quod cum existit ex proprio voluntario, quod in se non est nisi quam malum, non est nisi quam falsum (n. 151).

Qui amat semet super omnia, immergit affectiones et cogitationes suas corpori, et sic proprio suo, a quo sic non potest a Domino elevari; et qui immersus est corpori et proprio suo, is in ideis corporeis est, et in voluptatibus quae mere corporis sunt, et inde in caligine quoad illa quae supra sunt. Similiter qui mundum, sed in minori gradu, nam mundus non potest tantum amari quantum amatur proprium; quare mundus amatur ex proprio, ac propter proprium, quia ei inservit (n. 950).

Amor naturalis separatus a spirituali est proprium hominis, quod in se spectatum non est nisi quam malum (n. 817[*d*]).

Proprium hominis voluntarium est malum, et proprium ejus intellectuale inde est falsum; quapropter quicquid ex proprio est, contra sapientiam et intelligentiam est; quod contra sapientiam est stultitia; at quod contra intelligentiam insania est (n. 318; *conf.* n. 281[*b*]).

In sensuali et naturali homine residet proprium hominis; quare quod ex illis solis concluditur, ex proprio seu ex propria intelligentia concluditur (n. 483[*b*]; *conf.* n. 617[*b*]).

Homo quantum ex proprio tantum ex inferno agit (n. 693); a suo proprio duci, est ab inferno (n. 1032).

Bonum naturale separatum a spirituali est bonum ex proprio; at in se spectatum non est bonum, sed jucundum cupidinis, imprimis ex amore sui et mundi (n. 458[*b*]).

Ex proprio hominis non potest nisi quam malum produci; est enim proprium hominis in quod nascitur, et quod postea per vitam suam contrahit; et quia proprium ejus ab ipsa nativitate ex meris malis est conflatum, ideo homo e novo quasi creandus est, hoc est, regenerandus, ut in bono sit, et sic possit in caelum recipi: quando regeneratur, tunc mala, quae ex proprio sunt, removentur, et loco illorum implantantur bona; quod fit per vera (n. 962; *conf.* n. 1032).

Cum homo cogitat bonum ac vult et facit bonum ex proprio, est modo propter se et propter mundum, quae sunt fines operum ejus; homo a proprio suo non abduci seu elevari potest, nisi quoad illa quae vitae sunt spectet ad Dominum; per hunc visum conjungitur ille caelo, et inde a Domino datur ei affectio spiritualis (n. 242[*c*]); qui credit quod ex proprio hominis potentia sit contra mala, multum fallitur (n. 209).

Homo in tentationes venit quando immittitur in suum proprium (n. 246).

Cum homo in agnitione est ex corde quod a Divino sit omne bonum, et a se nihil nisi quam malum, tunc venit quasi extra se, et inde labitur in faciem; et cum homo sic etra se est, etiam remotus est a proprio, quod in se est mere malum; quo remoto, Divinum implet illum, et erigit (n. 77).

Cum homo in humiliatione est, tunc remotus est a suo proprio; proprium hominis non quicquam boni et veri a Domino recipit et agnoscit, est enim proprium hominis non nisi quam malum (n. 291; *conf.* n. 653[*a*]).

Cum homo agnoscit corde quod nihil boni in se sit, et quod nihil a se pos-

exterius mundum" (*Matth.* xxiii. 27); non enim mundari potest exterius apud hominem antequam prius mundatum est interius, per interius enim mundatur exterius (*de quo plura*, n. 475[*a*], 775).

Per "plantare vitem," "purgare ante eam," et "radicari facere radices ejus" (*Ps.* lxxx. 9 [*B.A.* 8]), significatur instructio secundum ordinem (n. 654[*c*]).

Purificare. ***Purificatio.***—Purificatio spiritualis est purificatio a falsis et malis (n. 275[*b*]). Per "lavari" significatur purificari a malis et falsis, quod est regenerari (n. 666).

(*Videantur articuli*, n. 257, 275[*b*], 475[*a*], 666, 939, 940.)

Purus.—"Purus corde" est qui in bono ex amore (n. 340[*b*]).

Per "oculum purum," seu "simplicem" (*Luc.* xi. 34), significatur intellectus veri ex bono (n. 526[*b*]).

(*Vide Ps.* xii. 7 [*B.A.* 6], n. 257.)

Putatorius culter.—(*Vide* **Culter.**)

Puteus.—(*Vide* **Fons, Fovea.**)

"Puteus" significat Verbum et verum doctrinae, putei enim continent aquas, et "aquae" significant vera (n. 537[*a*]).

In opposito sensu per "puteum" significatur infernum ubi et unde falsa (n. 537[*b*]).

(*Videantur articuli*, n. 535, 537[*a,b*], 539[*a*]. 541.)

Putor.—(*Vide* **Nidor.**)

"Cadavera" in Verbo dicuntur qui perierunt per mala, et "putor" eorum (*Esai.* xxxiv. 3) significat damnationem (n. 405[*h*]).

Putrescere.—"Putrescet piscis" (*Esai.* l. 2) significat quod scientifica quae naturalis hominis erunt absque omni vita spirituali (n. 275[*a*]).

Pyropus.—(*Vide* **Sardius.**)

Per "carbunculos" [? pyropum], et "lapides pyropi" [? carbunculos] (*Esai.* liv. 12), significantur talia vera qualia in sensu litterae Verbi sunt, quae ultima sunt quia pro naturali et sensuali homine (n. 717[*a*]): "pyropus" est coruscatio, sicut ex igne (n. 401[*e*]).

Pythones. ***Pythonici.***—(*Vide Levit.* xx. 5, n. 141[*b*].) Pythonici olim erant, et quoque magi in Aegypto et in Babele, qui propter loquelam cum spiritibus, ac propter operationem illorum in se manifeste sentitam, sapientes dicti sunt; se per id cultus Dei in cultum daemonum conversus est, et ecclesia periit (n. 1182).

Quadraginta.—In Verbo aliquoties dicuntur "quadraginta," nunc dies, nunc menses, nunc anni; et per illum numerum significatur ibi vel plenaria vastatio ecclesiae, vel quoque plenaria tentatio (n. 633[*b,c*]; *conf.* n. 650[*g*], 654[*i*], 730[*d*], 740[*b*]).

Quadraginta duo.—Per numerum "quadraginta duo" (*Apoc.* xi. 2) significatur finis prioris ecclesiae et principium novae: quod id per illum numerum significetur, est quia per illum intelliguntur sex septimanae; et per "sex septimanas" significatur simile quod per "sex dies" unius septimanae, nempe status pugnae et laboris, proinde finis quando prorsus vastata est ecclesia, seu quando malum consummatum est; et per "septimanam septimam" quae tunc sequitur, significatur principium ecclesiae novae (*de quibus plura*, n. 633[*a–c*]).

tuali et excipit lucem e caelo et transfert in naturale purificatum a malis, ac implet illud cognitionibus veri et boni, et quoque illis scientias quae ex mundo sunt adaptat, ut confirment et concordent; inde est homini rationale, ac inde etiam est ei intellectus. Qui credit quod homini rationale et intellectus sit antequam naturale ejus purificatum est a malis, fallitur (n. 941).

Si via e caelo clausa sit, homo non rationalis fit; nam non videt verum, et tamen verum ex luce veri facit rationale (n. 208[*a*]).

Rationes.—(*Vide* ***Ratio.***)

Vera ex bono, quae sunt spiritualia, in caelo aeque manifeste videntur sicut objecta coram oculo, sed usque cum multa differentia; vera enim illa videntur intellectualiter, hoc est, percipiuntur; qui visus seu quae perceptio, qualis est, non describi potest vocibus humanis, solum per hoc comprehendi, quod ei insit consensus et confirmatio ab intimo, quod ita sit; sunt enim rationes confirmantes ingenti copia, quae se sicut unum sistunt in visu intellectuali; hoc unum est sicut conclusum ex multis; rationes illae confirmantes insunt luci caeli, quae est Divinum Verum seu Divina Sapientia procedens a Domino, et quae operatur in unoquovis angelo secundum statum receptionis ejus; hic est visus spiritualis seu intellectus (n. 260).

Reactio. Reactivum. Reagere.—Ubivis in mundo spirituali est aequilibrium inter caelum et inter infernum, et ubi aequilibrium ibi continue agunt binae vires contra se; una agit et altera reagit; ac continua actio et reactio est continua pugna, sed a Domino providetur aequilibrium (n. 573[*b*]).

Actio et reactio facit omnem conjunctionem, et actio et mera passio nullam; agens enim seu activum, dum influit in mere patiens seu passivum, transit et dissipatur, nam passivum cedit et fugit; at cum agens seu activum influit in tale passivum quod etiam est reactivum, tunc applicantur, et utraque manent conjuncta (n. 616).

Reaedificare.—Quod "maledictus esset qui reaedificaret Jerichuntem," et quod "fundaret illam pro suo primogenito, et poneret valvas pro suo minimo" (*Jos.* vi. 26), significabat profanationem Divini Veri a primo ejus ad ultimum, si alibi repraesentaretur instructio in eo quam in Hierosolyma, per quam significaretur ecclesia quoad doctrinam veri et boni, et quoad instructionem ex Verbo (n. 700[*d*]).

Reatus.—Per "ponere reatum animam suam" (*Esai.* liii. 10) significatur ultima tentatio per quam Dominus plene subjugavit inferna, et plene glorificavit Humanum suum, per quae redemptio (n. 768[*b*]).

(*Vide Levit.* xiv. 14, n. 600[*c*].)

Rebecca.—(*Vide Gen.* xxv. 21, 22, n. 331[*a*].)

Rebellare.—Contra Divinum Verum esse, significatur (*Esai.* iii. 9) per "rebellare oculis gloriae Ipsius" (n. 412[*f*]).

Recedere.—(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 283[*e*], 365[*d*], 376[*g*], 405[*d*], 412[*f*], 701[*b*].)

Receptaculum.—Memoria homini data est ut sit receptaculum a quo desumantur quae inservitura sunt vitae; et tunc inserviunt vitae quando homo vult illa et facit illa (n. 105).

Voluntas est subjectum et receptaculum charitatis, sicut est subjectum et receptaculum boni; et intellectus est subjectum et receptaculum fidei, quia est subjectum et receptaculum veri (n. 790[*b*]; *conf.* n. 329[*a*]).

Receptiones.—Quod angeli et homines quantum receptiones Divini Veri a Domino sunt, tantum potentiae sint (n. 726(iv.)).

Recipere.—"Recipere prophetam in nomine prophetae, justum in nomine justi, et potum dare in nomine discipuli" (*Matth.* x. 41, 42), significat amare

Per "virum hominem" (*Esai.* xiii. 12) significatur intelligentia, et per "hominem" sapientia; quae quod cessaturae sint, significatur per quod "redentur rari" (n. 280[*b*]; *conf.* n. 304[*b*]).

"Reddite illi quemadmodum illa reddidit vobis" (*Apoc.* xviii. 6), significat poenam infernalem malefactis illorum correspondentem; reddere alicui sicut ille reddidit, seu fecit, est retribuere secundum jus talionis (n. 1114).

Redemptio. Redimere. Redempti.—Per "redemptionem" intelligitur vindicatio a malis et liberatio a falsis, ita liberatio a damnatione (n. 328[*e*]; *conf.* n. 340[*a*]). Redemptio non est alia quam quod Dominus ex inferno redemerit illos qui credunt in Ipsum et faciunt quae praecepit; qui tamen absque adventu Ipsius in mundum non salvari potuerunt, quoniam absque adventu Ipsius non credere potuissent in Ipsum, nec facere quae praecepit, et sic vivere ab Ipso (n. 805[*g*]).

"Redimere," ubi de Domino, significat vindicare a malis, et liberare a falsis, ita ab inferno; et sic significat reformare et regenerare (n. 860; *conf.* n. 328[*f*]).

"Redempti" sunt qui a Domino regenerati sunt (n. 865; *conf.* n. 328[*f*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 328[*a–f*], 329[*a,e*], 365[*e*], 388[*d*], 405[*b*], 412[*b*], 413[*b*], 538[*a*].)

Redemptor.—Dominus vocatur "Redemptor" ex regeneratione quae fit per Divinum Verum (n. 411[*c*]).

Dominus quoad Divinum Humanum dicitur "Redemptor" (n. 328[*f*], 860).

Redigere.—Vastatio ecclesiae intelligitur (*Jerem.* xii. 10) per quod "redegerint agrum in desertum solitudinis" (n. 388[*b*]).

Per "redigere vitem in vastitatem" (*Joel* i. 7) significatur destruens vera spiritualia (n. 556[*a*]; *conf.* n. 750[*f*]).

Redimere.—(*Vide* **Redemptio.**)

Redire.—"Quiescentia arcae" (*Num.* x. 36) significabat statum post tentationes, quando mala et falsa remota sunt: per "Redi, Jehovah," significatur praesentia Domini tunc; nam in tentationibus apparet Dominus sicut absens (n. 700[*b*]).

Reducere.—Per "reducere captivitatem populi" (*Hos.* vi. 11) significatur liberare a falsis (n. 811[*d*]).

Per "reductionem populi ex captivitate" (*Amos* ix. 14) significatur instauratio novae ecclesiae (n. 405[*c*]).

Reduces.—"Reduces belli" (*Mich.* ii. 8) sunt qui discusserunt falsa (n. 395[*d*]); qui in tentationibus fuerunt et pugnarunt contra falsa (n. 555[*b*]).

Reformare.—Nemo reformari potest, hoc est, a falsis et a malis abduci, nisi per vera (n. 357[*d*]).

Reformatio. Reformati.—"Confirmabit tamen foedus septimana una" (*Dan.* ix. 27), significat tempus Reformationis, quando iterum lectio Verbi, et agnitio Domini, nempe Divini in Humano Ipsius; haec agnitio et inde conjunctio Domini per Verbum significatur per "foedus," et tempus Reformationis per "septimanam unam:" "sed in medio septimanae cessare faciet sacrificium et mincham," significat quod usque interius apud illos qui reformati non verum et bonum in cultu; per "medium septimanae" non significatur medium temporis illius, sed intimum statum apud Reformatos (*de quibus plura*, n. 684[*e*]).

Quod apud perplures ex Reformatis in Christiano orbe reperta est talis vacuitas qualis apud Pontificios (n. 805[*b*(vii.)]; *conf.* n. 26).

De illis qui prorsus a papali dominio recesserunt, et inde vocantur Protestantes et Reformati (n. 1070).

Refractarius.—(*Vide Ezech.* ii. 4, n. 544; *Esai.* xxx. 1, n. 654[*f*].)

sunt affectionis et inde cogitationis, seu quae sunt intelligentiae veri et sapientiae boni; et spiritualia exteriora ita creata sunt a Domino ut induant seu investiant spiritualia interiora; et cum haec induta et investita sunt, tunc existunt tales formae quales sunt in mundo naturali, in quae ideo interiora spiritualia ultimo desinunt et in quibus ultimo existunt. Inde est quod talia in nostro mundo facta sint repraesentativa caelestium et spiritualium (n. 582; *conf.* n. 828).

Cum homo in statum spiritus mittitur, tunc apparent ei illa quae in mundo spirituali sunt, tam clare sicut apparent objecta in mundo naturali; sed illa quae apparent, quia ex origine spirituali, in se spiritualia sunt, et sistuntur in imagine sicut naturali talia quae sapientiae caelestis sunt, ita Divina in formis visibilibus coram oculis spirituum et angelorum: inde est quod omnia quae in caelo videntur sint repraesentativa et significativa, et quoque quae Johanni visa sunt, de quibus in *Apocalypsi* (n. 53): omnia historica Verbi etiam sensum spiritualem continent; inde magis adhuc historica prophetica, quae sunt quae apparuerunt et quae dicta sunt prophetis cum fuerunt in visione spiritus, nam ea omnia repraesentativa et significativa sunt (n. 471).

Ecclesiae quae fuerunt ante Domini adventum erant ecclesiae repraesentativae, et ultimo etiam talis quae apud filios Israelis instituta fuit (n. 700[*g*]): apud antiquos omnia ecclesiae constabant ex repraesentativis spiritualium in naturalibus (n. 401[*g*]).

Quia Antiquae Ecclesiae repraesentativae fuerunt, ideo homines istarum ecclesiarum fecerunt sibi sculptilia et imagines variarum rerum quae repraesentabant et inde significabant caelestia; et antiqui delectabantur illis ex eo quod significarent talia: sed quando homines ecclesiarum illarum ab internis facti sunt externi, tunc caelestia et spiritualia, quae repraesentabantur et inde significabantur, remanserunt sicut traditiones apud illorum sacerdotes et sapientes, qui vocati sunt magi et harioli; inde vulgus, propter religiosum quod patres illorum in illis viderunt, coepit colere illa, et vocare suos deos (n. 827[*a,b*]).

Omnia apud filios Israelis erant repraesentativa et significativa spiritualium (n. 79): status caeli et terrae secundum statum ecclesiae repraesentabatur apud illos, per quod facies terrae Canaanis, ubi habitabant, mutarentur secundum status ecclesiae apud illos, verum modo quoad proventus et quoad pluvias (n. 876). (*Videantur perplura*, s. v. ***Ecclesia.***)

Omnia cultus in ecclesia apud filios Israelis repraesentabant Divina quae procedunt a Domino, quae caelestia et spiritualia vocantur; et quoniam ipse cultus principaliter peragebatur super altari et in templo, ideo per illa duo repraesentabatur Ipse Dominus (*de quibus plura*, n. 391[*b,c*], 490, 585[*b*], 700[*g*], 915).

Sabbatum erat principale repraesentativum omnium cultus in Ecclesia Israelitica; Sabbatum enim significat unionem ipsius Divini ac Divini Humani in Domino, tum Ipsius conjunctionem cum caelo et ecclesia, et inde conjugium boni et veri apud hominem qui regeneratur; quia talia per Sabbatum repraesentabantur, ideo illud principale repraesentativum cultus erat, et sanctissimum prae reliquis. Dies Sabbati autem hodie non est repraesentativus, sed est dies instructionis (*de quibus perplura*, n. 965).

Quia filii Israelis in externis erant, et prorsus non in internis, verterunt omnia repraesentativa in idololatrica (n. 650[*g*]).

Dominus illo tempore praesens fuit in repraesentativis. At cum Dominus in mundum venit, tunc externa repraesentantia abolebantur, quia Ipse Dominus erat quem repraesentativa ecclesiae adumbrabant et significabant; et quia illa erant externa et quasi velamenta intra quae Dominus, ideo cum Ipse venit, velamenta illa ablata sunt, et patuit Ipse cum caelo et cum ecclesia, in quibus est omne in omnibus (*de quibus perplura*, n. 700[*g*]).

tur est revelatio; revelatur enim id quod ibi est, quod est spirituale concernens ecclesiam et ejus statum (n. 8).

Per "revelare arcanum" (*Amos* iii. 7) significatur illustrare et aperire interiora Verbi (n. 601[*a*]).

Quod funditus eversa sint omnia ecclesiae quoad vera et quoad bona ejus, significatur (*Ps.* xviii. 16 [*B.A.* 15]) per "Apparuerunt alvei aquarum, et revelata sunt fundamenta orbis;" "alvei aquarum" sunt vera, et "fundamenta orbis" sunt bona ejus; "apparere" et "revelari" significat funditus everti (n. 741[*d*]).

Per "revelare crines et femur" (*Esai.* xlvii. 2) intelligitur deprivari intelligentia veri et voluntate boni (n. 240[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae plura videantur*, n. 315[*d*], 365[*e*], 481, 654[*l*].)

Divina vera intima fuerunt revelata illis qui ab Antiquissima Ecclesia fuerunt; Divina autem vera exteriora fuerunt revelata illis qui ab Antiqua Ecclesia fuerunt; at Divina vera extrema seu ultima Ecclesiae Hebraeae, ac demum Israeliticae, cum qua ecclesia tandem omne Divinum Verum periit: at post ejus finem revelata sunt Divina vera interiora pro Ecclesia Christiana a Domino; et nunc adhuc interiora vera pro ventura ecclesia. Interiora illa vera sunt quae in sensu interno seu spirituali Verbi sunt (n. 948).

Status successivi ecclesiae post finem Ecclesiae Judaicae, seu a tempore Domini, usque ad hodiernum diem, fuerunt sicut homo crescit intelligentia et sapientia, seu regeneratur; quem ob finem interiora Verbi, ecclesiae et cultus a Domino, cum fuit in mundo, revelata sunt, et nunc denuo adhuc interiora; et quantum interiora revelantur, tantum potest homo sapientior fieri; nam interior fieri est sapientior, ac sapientior fieri est interior (n. 641).

Ecclesia quae Christiana vocatur hodie ad finem suum pervenit; quapropter nunc arcana caeli et ecclesiae a Domino revelata sunt, inservitura novae ecclesiae quae per "Novam Hierosolymam" in *Apocalypsi* intelligitur, pro doctrina vitae et fidei (n. 670; *conf.* n. 946).

Divina vera quae interius in Verbo latent recondita, non prius potuerunt manifestari quam postquam ultimum judicium peractum est. Causa est, quia ante illud praevaluerunt inferna, at post illud praevalent caeli; et homo in medio constitutus est inter inferna et inter caelos; quare quando inferna praevalent, tunc verum Verbi vel pervertitur, vel contemnitur, vel rejicitur; contrarium evenit quando caeli praevalent: ex his constare potest unde est quod nunc primum Divina vera detecta fuerint, ac sensus spiritualis Verbi revelatus (n. 957).

Placuit enim nunc Domino revelare plura arcana caeli, imprimis sensum Verbi internum seu spiritualem, qui hactenus plane ignotus fuerat, et cum illo docuit genuina vera doctrinae; quae revelatio intelligitur per "adventum Domini" (n. 641).

Quod "ostium apertum in caelo" (*Apoc.* iv. 1) significet arcana caeli revelata, est quia tunc apparent illa quae in caelis sunt, et coram prophetis illa quae arcana ecclesiae sunt; hic arcana de illis quae exstitura circa ultimum judicium, quae omnia nondum revelata sunt, et quae nec revelari potuerunt antequam judicium peractum est, et non nisi quam per aliquem in mundo cui datum est a Domino videre illa, et simul cui revelatus est sensus spiritualis Verbi (n. 260½).

"Quia talia sunt quae non cadunt in alicujus intellectum nisi per vivam revelationem, et inde cognitionem de influxu superiorum in inferiora in mundo spirituali, haec quia mihi revelata sunt, et inde cognita, velim hoc arcanum breviter exponere" (n. 702).

Quomodo Dominus influit, et sic homo ducitur, non aliunde sciri potest quam ex mundo spirituali. Hoc revelandum est ob causam quia non scitur quod Divina providentia continua sit, et in singularissimis vitae hominis, et hoc quia nescitur quomodo (n. 1174).

tum quale rei quoad malum; existit enim ille color ex luce flammea quae lux est ex Sole caeli, et quoque existit ex flammeo in inferno quod est ex igne ibi, qui ignis est similis igni carbonario; inde rubrum in caelo est prorsus aliud rubrum quam rubrum in inferno (*de quibus perplura*, n. 364[*a*,*b*]).

Per "ruber oculis prae vino" (*Gen.* xlix. 12), significatur quod intellectuale Domini fuerit Divinum Verum ex Divino Bono (n. 556[*c*]; *conf.* n. 364[*b*]).

Rubescere.—Bonum veri significatur (*Thren.* iv. 7) per "Rubuerunt ossa prae margaritis" (n. 364[*b*]).

Inter apparentias in lepra numerantur "rubescentes" (n. 962).

Rubicundus.—Violentia illata Verbo a gente Judaica, significatur (*Esai.* lxiii. 2) per "Quare rubicundus quoad vestem, et vestes tuae sicut calcantis in torculari?" "Rubicundus quoad vestem" dicitur de violentia illata Divino Bono Verbi, quod supra per "Edomum" intellectum est: *Edom* significat *rubicundum* (*de quibus plura*, n. 922[*b*]; *conf.* n. 195[*c*]).

Rubigo.—Per "uredinem et rubiginem" (*Amos* iv. 9) significatur malum et falsum in extremis, seu ex corporeo sensuali (n. 638[*c*]).

Rubinus.—Rubinus dicitur ex *rubro*; inde est quod per "rubinum" significetur verum boni caelestis (n. 364[*b*]).

Rubus.—"Rubus" in qua Dominus apparuit coram Mose (*Exod.* iii. 2), significat Divinum Amorem Veri (n. 295[*c*]).

Rufus.—(*Vide* ***Ruber.***)

"Rufus" dicitur de amore in utroque sensu; nempe de amore caelesti, qui est amor in Dominum, et in opposito sensu de amore diabolico qui est amor sui (n. 714[*a*]).

"Equus rufus" (*Apoc.* vi. 4) significat intellectum Verbi deperditum quoad bonum: hoc "rufum," seu rufum hujus equi, in lingua Graeca originali dicitur ex *igne* (n. 364[*a*]; *conf.* n. 381).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 355[*b*], 364[*a*,*b*], 381, 714[*a*], 758.)

Rugire. ***Rugitus.***—Per "rugire" et per "rugitum leonis," cum de Jehovah (*Amos* i. 2), significatur ardens Zelus tutandi caelum et ecclesiam, ac salvandi illos qui ibi sunt (n. 850[*d*]; *conf.* n. 601[*a*]).

Per "leones" (*Ps.* civ. 21) intelliguntur angeli caeli, et per "rugire" eorum desiderium (n. 278[*b*]).

Per "rugire" significatur effectus doloris propter desolationem Divini Veri in ecclesia (n. 601[*a*]).

In opposito sensu, per "rugire" et "rugitum leonis" significatur ardens cupiditas perdendi et devastandi ecclesiam (n. 601[*a*]; *conf.* n. 304[*c*], 601[*b*], 706[*d*]).

Rumen.—Omnia quae in *Levitico* (cap. xi.) quoad singulas bestias et aves, et quoad illarum ungulas, pedes et rumen, per quae distinguuntur munda ab immundis, significativa sunt (n. 617[*e*]).

Ruminatorius.—(*Vide* ***Ventriculus.***)

Rumpere.—Per "rumpere caelos et descendere" (*Esai.* lxiii. 19 [*B.A.* lxiv. 1]) significatur visitare et judicare (n. 405[*h*]).

Rupes.—(*Vide* ***Petra, Saxum.***)

"Petra" et "rupes" (*Ps.* xviii. 3 [*B.A.* 2]) praedicantur de Divino Vero (n. 316[*b*]).

"Rupes," "petra," "saxum" significant vera (n. 314[*b*]).

"Rupes" et "saxum petrae" (*Deutr.* xxxii. 13) significant verum fidei a Domino (n. 375[(viii.)]): "rupes" est Divinum Verum a Domino exter-

Samaria.—Per "Samariam" significatur ecclesia spiritualis, seu ecclesia in qua charitas et fides unum faciunt (n. 391[*g*], 576).

Per "Samariam," ubi Israelitae erant, significatur ecclesia spiritualis in qua bonum spirituale, quod est bonum charitatis erga proximum; per "Hierosolymam" autem, ubi erant Judaei, significatur ecclesia caelestis, in qua bonum caeleste, quod est bonum amoris in Dominum, est essentiale (n. 653[*a*]).

Per "Samariam" intelligitur ecclesia spiritualis quoad vera doctrinae (n. 695[*d*]).

Postquam perversa facta est, tunc per "Samariam" significata est ecclesia in qua charitas separata est a fide (n. 391[*g*]).

Per "Samariam" intelligitur ecclesia quoad falsa doctrinae (n. 695[*d*]).

Quoniam per "vitulum" significatur bonum naturalis hominis ac verum ejus, quod est scientificum, ideo postquam applicuerunt scientifica ecclesiae ad magica et idololatrica, verterunt vitulum in idolum; exinde quoque fuit vitulus in Samaria (n. 279[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 160, 163, 193[*a*], 223[*c*], 240[*b*], 279[*b*], 314[*b*], 355[*f*], 374[*b*], 391[*g,h*], 483[*b*], 513[*c*], 555[*b*], 576, 637[*a*], 653[*a*], 654[*l*], 695[*d*], 714[*c*], 724[*e*].)

Samarita.—Per "Samaritam" (*Luc.* x. 33) intelliguntur gentes quae in bono charitatis erga proximum erant (n. 375[*e*(viii.)]; *conf.* n. 376[*e*], 444[*c*], 458[*b*], 483[*b*]).

Samaritani.—"Urbs Samaritanorum" (*Matth.* x. 5, 6), quam discipuli non ingrederentur, significat falsam doctrinam eorum qui rejiciunt Dominum (n. 223[*c*]).

Samaritis.—Per "Samaritas" (*Joh.* iv. 5–20) intellexit Dominus gentes qui recepturi Divina vera ab Ipso; et per "mulierem Samaritidem" ecclesiam ex illis; per "fontem Jacobi" intellexit Divinum Verum a Se, seu Verbum (n. 483[*b*]).

Samuel.—Per "Mosen et Samuelem" (*Jerem.* xvi. 1) in sensu repraesentativo significatur Verbum (n. 750[*f*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 395[*c*], 811[*b*], 951.)

Sanare.—(*Vide* ***Curare.***)

Spiritualiter sanari est a malis et falsis (n. 365[*e*]).

"Se convertere et sanari" (*Joh.* xii. 40) est profanare, quod fit cum agnoscuntur vera et bona, et imprimis cum agnoscitur Dominus, et dein negatur; ita fuisset si Judaei per signum se converterint et sanati fuerint (n. 706[*b*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 179, 342[*b*], 513[*a*], 815[*b*], 822.)

Sanatio.—(*Vide* ***Curatio.***)

Per "sanationes morborum" a Domino significatae sunt sanationes vitae spiritualis variae (n. 455[*c*]).

Sancta Cena.—(*Vide* ***Cena Sancta.***)

Quod qui ab hodierna Babylonia separaverint panem et vinum, causae (n. 1054).

Sancheribus.—Per "Sancheribum" ut regem Assyriae (*Esai.* xxxvii. 17) significatur rationale perversum (n. 778[*c*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 518[*d*], 654[*b*], 706[*c*].)

Sanctificare. / ***Sanctificatio.***—"Sanctificari" dicitur de illis qui recipiunt Divinum Verum (n. 228): "sanctificari" (*Joh.* xvii. 17, 19) manifeste dicitur de veritate, et "sanctificati" de illis qui Divinum Verum a Domino recipiunt (n. 204[*b*]).

Scientificum.—(*Vide* ***Scientia, Cognitio.***)

Homo primum instruendus est in scientificis; nam absque instructione naturalis hominis per scientifica, quae etiam sunt variae experientiae ex mundanis et consortiis, homo non potest rationalis fieri; et si non fit rationalis nec fieri potest spiritualis (n. 654[*c*]).

Per scientificum verum intelligitur omne scientificum per quod confirmatur spirituale verum, ac vitam habet ex spirituali bono (*de quo perplura*, n. 507).

Quando verum et bonum, quae e caelo veniunt, non receptaculum habent in cognitionibus et in scientificis apud hominem, sed quando falsa et mala quae ex inferno, tunc scientifica non sunt viva sed mortua (n. 507).

Vera naturalis hominis sunt vera scientifica, quae sub intuitione rationalis hominis sunt; et sunt cognitiones veri, quae sub intuitione spiritualis hominis sunt: cognitiones veri sunt quae scit naturalis homo ex Verbo; et vera scientifica sunt quae videt naturalis homo ex rationali, per quae etiam solet confirmare vera ecclesiae (n. 406[*a*]).

Omne verum in naturali homine dicitur scientificum. Scientificum naturalis hominis est continens veritatum rationalium et spiritualium; hae enim, cum cogitatae et perceptae sunt, reponuntur in memoria,et vocantur scientifica: inde est quod per "vasa" in Verbo significentur cognitiones; quae quatenus sunt naturalis hominis, repositae in memoria ejus, sunt scientifica (n. 1146).

Vera quae in naturali homine, et vocantur cognitiones et scientifica, sunt communia veri (n. 275[*b*]).

Quisque per vera scientifice et naturaliter intellecta comparat sibi rationale, in quod spirituale potest influere et operari: nam homo lucem caeli, quae est lux spiritualis, per rationale haurit, et per rationale illustratum a spirituali intuetur in cognitiones et scientifica; et ex illis eligit quae cum genuinis veris et bonis caeli et ecclesiae, quae sunt spiritualia, concordant, et rejicit quae discordant; ita homo fundat ecclesiam apud se (n. 654[*c*]): naturalis homo, quando subjugatus, subministrat scientifica concordantia (n. 439).

Scientifica naturalia inserviunt spiritualibus pro intelligentia (n. 559).

Per scientifica ex Verbo intelliguntur omnia sensus litterae ibi in quibus non apparet doctrinale; per cognitiones autem veri et boni intelliguntur omnia sensus litterae Verbi in quibus et ex quibus est doctrinale (n. 545).

Scientificum sensuale est verum ultimum. Hoc quando non conjunctum est cum intelligentia spirituali fit scientificum falsum, seu scientificum applicatum ad confirmandum falsa; quod est scientificum sensuale quale est sensuali homini qui nihil ex intellectu videt (n. 559).

Scientifica sensualia fiunt fallaciae quando homo ex illis ratiocinatur de spiritualibus (n. 581[*a*]).

Non investiganda spiritualia per scientifica naturalis hominis, nec per ratiocinia inde, sed per Verbum, ita e caelo a Domino; qui enim in affectione et inde cogitatione spirituali sunt, illi vident scientifica naturalis hominis ac ratiocinia inde sicut infra se; at ex his videre spiritualia nemo potest (n. 569[*c*]).

Qui in principiis falsi est, is applicat illis scientifica quae hausit ex pueritia, quoniam non aliud videt intellectus ejus: intellectus enim formatur vel ex veris vel ex falsis; si ex veris videt vera, si ex falsis videt falsa: haec videt in naturali homine, in cujus memoria resident scientifica, ex quibus eligit quae favent; et illa quae non favent, vel pervertit vel rejicit (n. 419[*e*]).

Quia per "Aegyptum" in lato sensu significatur naturalis homo, ideo per "Aegyptum" etiam significatur scientificum verum et scientificum falsum (n. 654[*a*]). (*Vide* ***Aegyptus.***)

Scintilla.—"Ibi fregit scintillas arcus, scutum et gladium et bellum" (*Ps.* lxxvi. 4 [*B.A.* 3]) significat dissipationem omnis pugnae falsorum doctrinae

illi dicuntur "servi" Domini et "servire" Ipsi qui in veris sunt, ac illi dicuntur "ministri" Domini et "ministrare" Ipsi qui in bono sunt (n. 478; *conf.* n. 155, 160).

Per "servum" significatur externum hominis, quod vocatur naturalis homo (n. 408): homo naturalis apud regeneratum aeque est liber ac spiritualis, quoniam unum agunt sicut principale et instrumentale: sed usque naturalis homo respective ad spiritualem vocatur servus, ex causa quia naturalis inservit spirituali efficiendo; at vero apud illos apud quos spiritualis homo occlusus est, et modo naturalis homo apertus, est totus homo servus in communi sensu (n. 409[*a*]).

Per "animas hominum" (*Apoc.* xviii. 13) proprie intelliguntur mancipia seu servi, per quos etiam in sensu spirituali significantur vera scientifica naturalis hominis inservientia spirituali (n. 750[*e*]).

Praeterea per "servos" in Verbo etiam intelliguntur qui a semet et mundo, et inde a malis et falsis, ducuntur, consequenter qui a naturali homine et non simul a spirituali (n. 409[*d*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 6, 8, 205, 315[*d*], 316[*b*], 386[*b,c*], 405[*c*], 409[*a–d*], 427[*a*], 433[*c*], 601[*b*], 612, 650[*f*], 695[*a*], 768[*b*], 836, 911[*a*], 1202, 1210.)

Sex.—Per "sex" significantur similia quae per "tria," nempe vera in toto complexu (n. 627[*a*]).

Numerus "sex" significat omnia, et praedicatur de veris (n. 376[*e*]).

"Tria" significant plenum, totum, et prorsus, ac "sex" et "novem" significant omnia in complexu (n. 401[*d*]).

Numerus sex est compositus ex numeris 2 et 3 in se ductis, ac numerus "duo" praedicatur de bonis, et in opposito sensu de malis, ac numerus "tria" de veris, ac in opposito sensu de falsis, ac numerus compositus simile significat cum numeris simplicibus ex quibus compositus est; inde nunc est quod "sex" significent omnia vera et inde omnia bona in complexu, ac in opposito sensu omnia falsa et inde mala in complexu (n. 847).

(*Videantur etiam articuli*, n. 253[*b*], 283[*a*], 532, 684[*c*].)

Sevene.—"A turri Sevene usque ad terminum Cusch" (*Ezech.* xxix. 10), significat a primis ad ultima in naturali homine (n. 654[*i*]).

Quod falsa destruent intellectum veri, significatur (*Ezech.* xxx. 6) per "A turri Sevene gladio cadent" (n. 654[*g*]).

Sexaginta.—"Sexaginta" significant tempus et statum plenum quoad implantationem veri, similia quae numerus "tria" aut "sex" (n. 684[*e*]; *conf.* n. 532, 847).

Sexaginta duo.—"Sexaginta et duo" simul significant conjugium veri cum pauco bono (n. 684[*e*]).

Sexcenta sexaginta et sex.—Numerus bestiae, "sexcenta sexaginta et sex" (*Apoc.* xiii. 18), significat quod quale ejus sit ex omnibus falsis et inde omnibus malis in complexu (n. 847).

Sextus.—(*Vide* ***Sex.***)

Quod "tenebrae factae fuerint super totam terram tribus horis," nempe "ab hora sexta ad nonam" (*Luc.* xxiii. 44, 45), significabat quod merum falsum et prorsus non aliquod verum; "tria" enim significant plenum, totum et prorsus, ac "sex" et "novem" significant omnia in complexu, hic falsa et mala (n. 401[*d*]).

Sibilare.—Per quod "omnis transiens super ea sibilet, moveat manum suam" (*Zeph.* ii. 15), significatur contemptus et rejectio (n. 650[*f*]; *conf.* n. 355[*f*]).

Sichor.—(*Vide* ***Schichor.***)

Sicut.—(*Vide* ***Tanquam.***)

Dicitur de "locustis" (*Apoc.* ix. 7) quod "illarum facies visae sint *sicut* facies hominum," per quod significatur quod appareant sibi sicut affectiones veri (n. 554; *conf. Apoc.* ix. 8, n. 555[*a*]).

Quisque videre potest quod recipiens vitae ne hilum possit agere ex se, sed quod agit sit ex vita quae Deus; at usque potest agere sicut ex se. Sapientissimi angelorum ne quidem volunt cogitare et velle sicut a se (n. 1134).

Sidera.—(*Vide* ***Stella.***)

Per "stellas et sidera," quae non lucent (*Esai.* xiii. 10), significantur cognitiones veri et boni (n. 304[*b*]): per "stellas" significantur cognitiones boni, per "sidera" cognitiones veri (n. 401[*c*]).

Sidon. ***Sidon.*** ***Sidonii.***—Omnes de quibus et per quos Verbum conscriberetur perducti sunt ad loca quae significabant, ob causam ut omnia significativa essent rerum spiritualium; immo, Ipse Dominus ad similia ob eandem causam ivit, ut quod in Galilaeam, ad Tyrum et Sidonem, ad Hierosolymam, in Montem Olivarum ibi, et quoque quod cum infans perductus sit in Aegyptum (n. 50).

Antiqua Ecclesia per multum orbis Asiatici fuit extensa, nempe, per Assyriam, Mesopotamiam, Syriam, Aethiopiam, Arabiam, Lybiam, Aegyptum, Philisthaeam usque ad Tyrum et Sidonem, per Terram Canaanem cis et trans Jordanem (n. 391[*h*]; *conf.* n. 422[*d*]).

Ultima caeli sunt maria et sunt fluvii; haec repraesentata sunt per bina maria et per binos fluvios qui erant termini Terrae Canaanis; bina maria erant mare Aegypti et mare Philisthaeorum, ubi Tyrus et Sidon (n. 518[*c*]): per "mare Philisthaeorum," ubi erant Tyrus et Sidon, significantur cognitiones veri et boni ex sensu litterae Verbi (n. 518[*b*]).

Per "Sidonem et Tyrum" (*Esai.* xxiii. 4) significantur cognitiones boni et veri ex Verbo (n. 721[*a*]; *conf.* n. 275[*a*], 406[*c*,*d*]): tum intelligitur ecclesia quoad cognitiones boni et veri (n. 863[*a*]).

"Ad Sidonem" (*Gen.* xlix. 13) significat ad cognitiones boni (n. 514[*c*]).

Per "Tyrum et Sidonem" (*Joel* iv. [*B.A.* iii.] 4) intelliguntur illi intra ecclesiam qui in cognitionibus veri et boni sunt, hic illi qui perverterunt illas et applicuerunt ad falsa et ad mala falsi (n. 242[*d*]; *conf.* n. 433[*c*], 556[*c*]).

Tabernaculum ac Templum, in quibus omnia erant repraesentativa, data sunt filiis Israelis, ne deflecterent ad idololatrica et magica quae tunc erant apud varias gentes in Asia, ut in Aegypto, Syria, Assyria, Babele, Tyro et Sidone, Arabia, Aethiopia, Mesopotamia, ac imprimis in Terra Canaane et circum illam (n. 827[*a*]).

De Isabele, filia regis Sidoniorum (*videantur plura*, n. 160).

Sigillum.—(*Vide* ***Obsignare, Signare.***)

"Obsignari sigillis" significat recondi; nam quid in libro obsignato sigillis continetur, nemo scit priusquam aperitur et legitur (n. 300).

"Solvere sigilla" significat percipere quae aliis prorsus recondita sunt (n. 303; *conf.* n. 306, 311, 327, 352, 361, 369, 378, 390, 399, 486): significat praedictionem et manifestationem de successivis statibus ecclesiae (n. 486).

"Habere sigillum Dei vivi" (*Apoc.* vii. 2), est habere Divinum mandatum (n. 423).

Signare.—(*Vide* ***Signum, Obsignare.***)

"Signari" significat in illum statum redigi ut agnosci possint quales sunt, proinde ut conjungantur cum illis qui in simili statu sunt, ac separentur ab illis qui in dissimili. Per "signari super frontibus" (*Apoc.* vii. 3) significat in bono amoris in Dominum a Domino esse, et per id distingui

Ex arboribus sunt horti, qui "paradisi" dicuntur in spirituali homine, at "luci" et "nemora" in naturali, at "silvae umbrosae" in sensuali (n. 724[a]).

Per "agros silvae" (*Ps.* cxxxii. 6) significantur illa quae sensus naturalis Verbi sunt, ita quae sensus litterae (n. 700[b]; *conf.* n. 684[c]).

Per "silvam meridiei" (*Ezech.* xxi. 2 [*B.A.* xx. 46]) significatur ecclesia quae in luce veri potest esse ex Verbo, nunc autem quae absque luce spirituali in solis cognitionibus (n. 504[e]).

"Silva" (*Hos.* ii. 12) in opposito sensu significat sensualem hominem qui in meris fallaciis et inde falsis est (n. 388[b]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 304[f], 326[c], 388[b], 403[b], 405[b], 412[f], 458[b], 504[e], 650[f], 684[c], 700[b], 730[c], 750[e], 780[b], 1145.)

Simeon. } —(*Vide* **Simon.**)
Schimeon. } Quod "Simeon" et ejus tribus, dum in bono sensu nominatur, significet in supremo sensu providentiam, in interno fidem voluntate, in interiori obedientiam, et in externo auditum (n. 443[b]).

Quod per "Simeonem" et ejus tribum significentur qui in obedientia, est quia Simeon pater tribus nominatus est ab *audire*, et "audire" significat obedire. Quoniam per "Simeonem" significatur obedientia, etiam significatur fides, nam fides fit fides apud hominem quando obedit et facit praecepta (n. 443[a,b]).

Per "Schimeonem" (*Sach.* xii. 13) significatur verum et bonum quoad perceptionem et obedientiam (n. 555[b]).

Tres filii Leae ordine nati, "Reuben," "Simeon" et "Levi," significant in serie prima et primaria essentialia ecclesiae, nempe verum intellectu, verum voluntate, et verum actu, similia cum tribus discipulis Domini, nempe Petro, Jacobo et Johanne (n. 444[b]).

(*Videantur articuli*, n. 340[a], 411[d], 435[a], 438, 440[a], 443[a,b], 444[b], 445, 693.)

Simia.—Per "ebora, simias et pavones" (1 *Reg.* x. 22), significantur vera et bona ecclesiae externae (n. 514[b]).

Simila. } —(*Vide* **Farina.**)
Similago. } Quod "simila" seu "similago" significet verum ex bono spirituali, est quia illa fit ex tritico, per quod significatur bonum spirituale, sicut verum fit ex bono (n. 1153).

Quod mincha instituta sit (*Lev.* ii. 1) erat quia "similago" significabat genuinum verum (n. 324[d]).

Per "similam, mel et oleum comedere" (*Ezech.* xvi. 13), significatur appropriare verum ac bonum (n. 375[e(viii.]).

Similis.—Sciendum est quod omnes comparationes in Verbo significent, quia similiter ac ipsae res sunt ex correspondentiis (n. 69).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 69, 153, 268, 269, 552, 553, 581[a].)

Similitudo.—"Similitudo manuum sub alis" (*Ezech.* x. 26) significat Divini Veri potentiam (n. 283[c]).

(*Videantur articuli*, n. 552, 595.)

Simon.—(*Vide* **Petrus, Simeon.**)

Per *Simonem* in lingua Hebraea significatur auditio et auscultatio, et inde obedientia. Per Petrum quando nominatur "Simon" significatur fides quae est obedientia; per Petrum quando nominatur "Simon, filius Jonae" significatur fides quae est affectio veri (n. 443[a]).

Per "navem Simonis" (*Luc.* v. 3) significantur doctrinalia fidei; inde quod Dominus docuerit ex navi, significabat quod ex doctrina (n. 514[d]).

(*Videantur articuli*, n. 411[d], 443[a,b], 514[d], 820[a,b].)

sopitur ejus intellectus naturalis, et apperitur ejus visus spiritualis, qui omne suum trahit ab affectione (n. 706[a]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 624[b], 650[d], 750[e].)

Somnolentia.—"Spiritus somnolentiae" (*Esai.* xxix. 10) est nulla perceptio (n. 376[f]).

Somnus.—(*Vide* ***Dormire.***)

Dum homo in vita spirituali est tunc est in vigilia, cum autem est in vita naturali separata a spirituali tunc est in somno; et illa quae homo tunc videt, sunt sicut quae videt in somnio: hanc vitam vivere etiam intelligitur per "dormire" et "obdormire" in Verbo (n. 1006; *conf.* n. 355[c]). (*Vide* ***Dormire, Somnium.***)

"Dormire somnum saeculi, et non evigilare" (*Jerem.* li. 39) significat quod in aeternum non percepturi vera (n. 481).

Sonus.—Sonus correspondet affectionibus; etiam in caelo percipiuntur affectiones ex sonis: et quia variae affectiones sunt, et varii soni eduntur per instrumenta musica, ideo haec ex correspondentia et inde concordantia significant illas; in genere significant instrumenta chordacea talia quae sunt affectionum veri, et instrumenta inflatoria talia quae sunt affectionum boni; seu, quod idem, quaedam instrumenta pertinent ad classem spiritualem, quaedam autem ad classem caelestem. Soni discreti excitant affectiones veri, et soni continui excitant affectiones boni (n. 323[a]): qui novit sensum internum Verbi, et simul instrumentorum ibi nominatorum sonos, is scire potest quaenam affectio ibi significatur et describitur (n. 326[d]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 356, 1185, 1216.)

Sordes.—Sordes spirituales sunt mala exeuntia ex corde (n. 475[a]).

Soror.—Nomina consanguinitatum et affinitatum significant spiritualia quae se referunt ad nativitatem spiritualem quae est regeneratio, et ad conjugium caeleste, quod est conjugium boni et veri (n. 166).

Per "discipulos," supra quos Dominus extendit manum (*Matth.* xii. 49), significantur omnes qui ab ecclesia Ipsius; per "fratres" Ipsius significantur qui in bono charitatis ab Ipso sunt; per "sorores" qui in veris ex illo bono; et per "matrem" significatur ecclesia ex illis (n. 746[d]).

Amor sui et inde amor mundi sunt "pater" et "mater;" et cupiditates inde oriundae, ac earum mala et falsa, sunt "liberi," qui "fratres" et "sorores" (n. 724[b]).

Sors.—"Jacere sortem" significat dissipare (n. 376[d]; *conf.* n. 652[d], 811[b]).

"Super sorte justorum" (*Ps.* cxxv. 3) significat super veris ex bono, quae sunt apud fideles (n. 727[b]).

Sortiri.—(*Vide Joh.* xix. 24, n. 195[c]).

Spargere. / ***Sparsus.***—Per "spargere aquas mundas super eos" (*Ezech.* xxxvi. 25) significatur purificare a falsis (n. 587[c]; *conf.* n. 195[c], 329[c]).

Quae in sensu litterae sparsa apparent, in sensu interno continentia sunt (n. 89; *conf.* n. 17).

Sparta.—(*Vide* ***Sporta.***)

Spatium.—(*Vide* ***Tempus.***)

Divinum non est in spatio, et extensum; sed facit ut spatia et extensa in ultimis creationis Ipsius existant, in caelis apparenter, in mundo actualiter: at usque spatia et extensa non sunt coram Deo spatia et extensa, est enim in suo Divino ubivis (n. 1222).

Materialia in se sunt fixa, stata, et mensurabilia; fixa, quia permanent, utcunque status hominum mutantur; stata, quia per vices constanter recurrunt; et mensurabilia, quia omnia definiri possunt, sicut spatia per

qui est Divinus Amor Ipsius; haec sphaera est Divinum procedens (n. 392[*a*]): id Divinum vocatur Divinum Verum, et hoc est Ipse (n. 941). (*Vide* ***Sol.***)

Unusquisque angelus et homo est suus amor, et unumquemvis hominem et angelum circumstipat sphaera effluens ex amore ejus. Illa sphaera consistit ex amoris ejus bono et ex amoris ejus vero, nam amor utrumque producit; ex voluntate hominis et angeli producit bonum, et ex intellectu illorum producit verum. Haec sphaera extensionem habet in caelos quaquaversum secundum quale et quantum amoris, si homo aut angelus est bonus; at in inferna quaquaversum, si homo aut angelus est malus. Sed sphaera amoris hominis et angeli extensionem finitam habet, solum in paucas societates caeli aut inferni; sphaera autem Amoris Domini, quia est Divina, extensionem infinitam habet, ac creat ipsos caelos (n. 1076; *conf.* n. 419[*f*], 707, 889, 941).

Omnes spiritus cognosci possunt quales sunt, solum ex sphaera spirituali exundante ex illis, et secundum sphaeras illas conjunctio eis est cum societatibus quae similis amoris et inde similis veri aut falsi sunt (n. 889; *conf.* n. 707, 941).

Omnia quae in mundo sunt, tam animata quam inanimata, effundunt a se sphaeram, quae quandoque e longinquo sentitur (n. 889).

Illa quae sunt sapientiae et quae sunt amoris apud angelos, dum in sphaeram inferiorem, in qua sunt angeli quoad sua corpora et quoad horum sensationes, descendunt, sistuntur in formis et typis quae sunt correspondentiae (n. 926).

Sphaerulae.—De substantiis quae apparent sicut sphaerulae, et quae ab anatomicis vocantur substantia corticalis et cineritia (n. 775).

Spica.—(*Vide Marc.* iv. 28, n. 911[*c*], 1153.)

Spina. }—(*Vide* ***Sentis, Vepres.***)
Spinosus. } "Spinae" (*Hos.* ii. 6) sunt falsa mali (n. 237[*a*]).

"Spina et sentis" (*Esai.* xxxii. 13) sunt falsum et malum (n. 304[*c*]): "spina sentis" est falsum mali (n. 730[*b*]).

Qui non admittunt aliquod verum vocantur (*Ezech.* ii. 4) "spinosi" (n. 544).

(*Videantur etiam articuli,* n. 374[*b,c*], 391[*g*], 403[*c*], 714[*c*].)

Spiritale.—Inter paradoxa quae omnem fidem excedunt est quod homo post mortem sit quoddam umbratile, spiratile, ex aethere larva ineffigiata, quae non videt, audit, loquitur, et quod sic vel volitet in aere, vel sit in ubi et exspectet judicium (n. 988).

Spirituale.—(*Vide* ***Caelum, Caelestis.***)

Omne quod procedit ex Sole qui est Divinus Amor vocatur spirituale, et omne quod procedit ex sole qui est ignis vocatur naturale: spirituale ex sua origine in se vitam habet, naturale autem ex sua origine in se nihil vitae habet; et quia ex illis binis universi fontibus omnia quae in utroque mundo sunt exstiterunt et subsistunt, sequitur quod spirituale et naturale sint in omni re creata in hoc mundo, spirituale sicut anima et naturale sicut corpus, aut spirituale sicut internum et naturale sicut externum, aut spirituale sicut causa et naturale sicut effectus (n. 1196; *conf.* n. 1201).

Vita spiritualis est ex amore in Deum et ex amore erga proximum (n. 182).

Qui in regno caelesti Domini sunt, in bono amoris in Dominum sunt; qui in regno spirituali, in bono charitatis erga proximum sunt (n. 283[*a*]): in sapientia sunt qui in regno caelesti, in intelligentia autem qui in regno spirituali sunt (n. 318). (*Vide* ***Caelum.***)

Caeli spirituales constituunt regium Domini (n. 831).

Caeli spirituales correspondent oculis (n. 831).

Quod angeli spirituales, ex amore spirituali qui facit vitam illorum, sint affectiones veri et non affectiones boni, est quia illi per aliam viam refor-

Cum Dominus dicitur "Sponsus" et "Maritus," tunc caelum et ecclesia per "Sponsam" et "Uxorem" intelliguntur (n. 1120; *conf.* n. 1189).

(*Videantur articuli*, n. 223[*c*], 252[*b*], 274, 376[*e*], 660, 675[*a*], 983, 1189.)

Spontanei.—(*Vide Ps.* xlvii. 10 [*B.A.* 9], n. 331[*a*].)

Sporta. Sportula. Sparta.—Sporta:—*Vide Matth.* xv. 37; *Marc.* viii. 8 (n. 257) (*quibus in locis Schmidius habet* sportula); *conf.* n. 933, *tum V. C. R.*, n. 154; *in opusculo De Charitate, in editione nostra* (p. 34, l. 31; p. 42, l. 14) *legimus* sportae *et* sportas; *editio photolith. autem forte habet* spartae *et* spartas.

Sparta:—*vide* n. 1084, *ed. photolith.*; *V. C. R.*, n. 459; *Regnum Animale, pars.* i., n. 268; *pars.* iii., n. 527; *Continuatio de Divina Sapientia*, xi[*b*]. 5 *editio photolith.* p. 63, l. 11), *habet* spartas, *ubi editio nostra habet* sportas.

Spuma.—"Spuma super faciebus aquarum" (*Hos.* x. 7) significat vacuum et separatum a veris (n. 391[*g*]).

"Spuma" (*Joel* i. 7) significat ubi non est verum intus (n. 403[*b*]; *conf.* n. 556[*b*]).

Sputum.—Per "lutum ex sputo" (*Joh.* ix. 6) significatur sensuale verum, quale est in Verbo pro illis qui modo vident illa quae coram sensibus externis apparent (n. 475[*b*]; *conf.* n. 239[*b*], 304[*g*]).

Squamae.—"Tunc piscis adhaerebit squamis" (*Ezech.* xxix. 4), significat quod scientia erit in sensuali homine absque vita (n. 513[*a*]).

Stabilire.—"Filii servorum tuorum habitabunt, et semen coram Te stabilietur" (*Ps.* cii. 29 [*B.A.* 28]), significat quod angelis et hominibus, qui receptiones Divini Veri sunt, vita aeterna erit, ac quod vera doctrinae apud illos in aeternum permansura sint (n. 768[*b*]).

(*Videantur etiam articuli*, n. 275[*a*], 304[*c*], 448[*c*], 741[*c*].)

Stacte.—(*Videantur articuli*, n. 324[*f*], 654[*h*].)

Stadium.—Per "stadia" (*Apoc.* xiv. 20) significantur productiones in serie (n. 924; *conf.* n. 430[*b*]).

Stagnum.—Per "stagnum aquarum" (*Ps.* cxiv. 6) significantur cognitiones veri (n. 405[*c*]).

"Stagnum aquarum" et "scaturigo aquarum" significant bonum quia verum, omne enim bonum spirituale comparatur per vera (n. 304[*d*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 304[*d*], 386[*d*], 405[*c,h*], 483[*a*], 518[*d*], 714[*c*], 730[*c*].)

Stannum.—Illa quae sensus litterae Verbi sunt, significantur (*Ezech.* xxii. 20) per "aes, stannum, ferrum et plumbum," quia per illa significantur bona et vera naturalis hominis, pro quo homine sunt illa Verbi quae continentur in sensu litterae ejus (n. 540[*b*]).

Stare.—(*Vide* ***Stationes.***)

Praesentia quae intelligitur per "stare super Monte Sion" (*Apoc.* xiv. 1) est praesentia Domini activa extraordinaria, propter finem ut Divinum Ipsius per caelos influat in inferiora ac ibi separet bonos a malis, ac malos dejiciat e locis suis ubi instar caelorum sibi formaverunt: haec praesentia est quae significatur per "stare," cum de Domino, etiam alibi (n. 850[*a*]; *conf. Sach.* xiv. 4, n. 405[*d*]; *Esai.* iii. 13, n. 639).

"Stare" significat esse (n. 414).

"Ambulare" (*Ps.* i. 1) est vitae cogitationis ex intentione, "stare" est vitae intentionis ex voluntate, ac "sedere" est vitae voluntatis (n. 687[*b*]).

"Stare coram Deo" est Ipsi conjungi (n. 489½); tum esse ab Ipso, et esse in Divino Vero (n. 639).

Per "suffire suffimentum" significatur cultus ex bono spirituali, quod in sua essentia est genuinum verum (n. 768[*d*]).

Cultus ex amore mundi significatur (*Hos.* iv. 13) per "suffire super collibus;" et cultus ex falsis doctrinae per "sacrificare et suffire sub quercu, et populo et robore" (n. 324[*e*]).

"Suffire super lateribus" (*Esai.* lxv. 3) significat cultum ex falsis doctrinae (n. 659[*a*]).

(*Videantur articuli*, n. 324[*d,e*], 411[*f*], 659[*a*], 768[*d*].)

"Altare suffimenti" significavit Divinum Spirituale; et "suffitiones" super illo significaverunt cultum ex bono spirituali, ac auditionem et receptionem ejus a Domino (n. 567).

Thuribula quae in usu erant apud gentem Judaicam et Israeliticam fuerunt ex aere; et per suffitiones ex illis thuribulis repraesentabatur cultus ex bono spirituali, et simul conjunctio cum bono naturali, nam "aes" significat bonum naturale: per "thuribulum aureum" autem (*Apoc.* viii. 3) significatur conjunctio boni caelestis cum bono spirituali (n. 491).

"Suffitio" significat illa cultus quae grate percipiuntur; et quia omnis cultus Divinus qui grate percipitur est ex bono spirituali, ideo per "suffimentum" significabatur illud bonum; ut gratum repraesentaretur, factum est suffimentum ex aromatibus fragrantibus, et hoc quoque ex correspondentia (n. 324[*e*]).

Per "suffitus" significantur omnia cultus quae ex bono spirituali; similia significantur per "preces" quae per "suffitus." Qualis est homo quoad vitam, tales sunt preces ejus. Nisi externa procedant ex internis, sunt modo gestus et soni absque vita. Affectio spiritualis est quae vocatur charitas erga proximum; in illa esse, est vere cultus; precatio est procedens (*de quibus perplura*, n. 325[*a*]).

(*Videantur articuli*, n. 324[*a,c,d*], 325[*a*], 444[*b*], 490, 492, 494, 504[*d*], 567.)

Sufflare.—(*Vide Ezech.* xxii. 20, n. 540[*b*].)

Sugere.—Per "sugentem" et "ablactatum" significantur qui in bono innocentiae sunt, qui sunt qui in amore in Dominum (n. 581[*a*]).

"Sugere oleum e saxo petrae" (*Deutr.* xxxii. 13) significat imbui bono per vera fidei (n. 375[*e*(viii.)]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 175[*a*], 314[*b*], 365[*g*], 374[*c*], 375[*e*(viii.)], 410[*c*], 411[*c*], 581[*a*].)

Sui amor.—(*Vide* ***Amor.***)

Amores sui et mundi sunt radices, ex quibus omnis generis et omnis speciei mala et falsa propullulant et nascuntur (n. 584; *conf.* n. 982, 1022).

Per amorem sui intelligitur imprimis amor imperandi super alios ex solo jucundo dominii et propter eminentiam, et non ex jucundo usuum et propter bonum publicum (n. 950).

Mala omnis generis scaturiunt ex amore sui; qui enim se solum amat, is amat suum proprium; et inde omnia voluntatis suae et intellectus sui immergit proprio, usque adeo ut non possit ab illo elevari ad caelum et ad Dominum (n. 653[*a*]).

Amor sui est amor mere corporeus, scaturiens ex ebullitione et fermentatione partium obsoletarum et earum titillatione intus in corpore, unde perceptivum mentis, quod puram atmosphaeram requirit, non modo hebetatur et crassescet, sed etiam perit: quod amor sui sit ex illa origine, constare potest ex correspondentia ejus cum stercore humano (*de quo plura*, n. 512).

Inferna ubi amor sui regnat, sint inferna diriora et maligniora, ac e diametro contra Dominum (n. 650[*a*]).

Supernumeraria.—Dixerunt angeli quod illis impossibile sit cogitare ex aliqua intentione de uxore aut femina supernumeraria, quia hoc foret convertere caelum in infernum; quare angelus dum modo id cogitat, cadit de caelo (n. 1004).

Suph.—(*Vide* **Aegyptus.**)

Per "terminos Terrae Canaanis" (*Exod.* xxiii. 31) significantur ultima ecclesiae, quae sunt scientifica vera, cognitiones veri et boni ex Verbo, et rationalia: per "Mare Suph" significatur scientificum verum; per "Mare Philisthaeorum," ubi erant Tyrus et Sidon, significantur cognitiones veri et boni ex sensu litterae Verbi; et per fluvium "Euphratem" significatur rationale (n. 518[*b–e*]).

In opposito sensu, per "Pharaonem et exercitum ejus" significantur illi qui in falsis ex malo sunt, et per "Mare Suph" significatur infernum ubi illa falsa sunt (n. 538[*a*]).

Qui scientiis abutuntur ad confirmanda mala et falsa, deprivantur omni cognitione veri et boni, post mortem; et cum illis deprivati sunt, conjiciuntur in infernum, quod etiam repraesentatum est per submersionem Aegyptiorum in Mari Suph (n. 654[*f*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 400[*c*], 405[*c*], 503[*a*], 504[*e*], 514[*b*], 518[*b–d*], 538[*a*], 569[*c*], 654[*f*,*l*], 701[*c*].)

Supplantare.—Qui naturalis est et non simul spiritualis, ille est contra bonum caeli et ecclesiae, hoc enim comparatur solum per conjunctionem veri et boni, primum in spirituali homine, et dein in naturali. Per "Esavum" significatur bonum naturale in spirituali; et quia Jacob et ejus posteri omne bonum rejecerunt, et hoc a primo tempore, ideo dicitur de Jacobo (*Hos.* xii. 4 [*B.A.* 3]) quod "in utero supplantaverit fratrem suum" (n. 710[*b*]).

Supra.—(*Vide* **Superior.**)

Quod supra est, hoc etiam intra est; et quod infra est, hoc etiam extra est; et quod extra est, hoc circum est: inde est quod in Verbo per "superiora" et "quae in medio" significentur interiora; et per "inferiora" et "quae in circuitu" intelligantur exteriora (n. 283[*a*]).

Surculus.—Per "vitem" et per "surculum" quem plantavit Jehovah (*Ps.* lxxx. 16 [*B.A.* 15]), significatur ecclesia spiritualis, repraesentata per filios Israelis (n. 724[*d*]).

Per "caput surculorum" (*Ezech.* xvii. 4) significantur primariae cognitiones (n. 281[*a*]).

"Surculus abominabilis" (*Esai.* xiv. 19) est verum falsificatum (n. 659[*e*]; *conf.* n. 1029[*d*]).

Surdus.—(*Vide* **Audire, Auris.**)

Quod Dominus dicatur "caecus" et "surdus" (*Esai.* xlii. 19) est quia est sicut non videat et percipiat peccata hominum. "Caecus" dicitur, et inde "servus," ex Divino Vero; et "surdus" et inde "angelus" ex Divino Bono: nam "caecus" se refert ad intellectum et inde perceptionem, ac "surdus" ad perceptionem et inde voluntatem (*de quibus plura*, n. 409[*b*]).

Per "surdos, qui audient verba libri" (*Esai.* xxix. 18), intelliguntur qui volunt obedire veris et inde vitam boni agere, sed non possunt quia non habent Verbum (n. 239[*b*]).

Quod illi qui non in perceptione et voluntate boni sunt, tunc obedituri et in bono victuri sint, significatur (*Esai.* xxxv. 5) per quod "aures surdorum aperientur" (n. 239[*b*]; *conf.* n. 152).

Quod omnes a Domino recipientur et reformabuntur qui agnoscunt Ipsum, significatur (*Esai.* xliii. 7, 8) per "Creavi, formavi et feci omnem voca-

tam caelum quam mundum, quod caelum et infernum sint, et quale utrumque; quod homines vivant etiam homines post mortem, in caelo qui a Domino ducti sunt, in inferno qui a semet; quod Verbum ipsum Divinum Domini in terris sit; tum etiam quod ultimum judicium peracium sit, ne homo id exspectet in suo mundo in aeternum; praeter plura quae sunt lucis nunc orientis post tenebras" (n. 1183).

"Quod me attinet, testari possum quod per quindecim annos manifeste perceperim quod non quicquam cogitarem et vellem a me, tum quod omne malum et falsum influerit ex societatibus infernalibus, et quod omne bonum et verum ex Domino: quapropter aliqui spiritus id animadvertentes dicebant quod non vivam; quibus datum est respondere quod plus vivam quam illi, quia sentio influxum boni et veri a Domino, ac video et percipio illustrationem; et quod ex Domino percipiam mala et falsa ab inferno, non modo quod mala inde sint, sed etiam a quibus, et quoque datum est loqui cum illis, reprehendere illos, ac rejicere illos cum malis et falsis suis, a quibus sic liberatus sum: et amplius dicere datum est quod nunc sciam quod vivam, ac prius non ita: ex his plene convictus sum quod omne malum et falsum sit ex inferno, ac omne bonum et verum, una cum perceptione illorum, sit ex Domino; ac insuper quod liberum mihi esset, ac inde perceptio sicut a me. Quod ex inferno sit omne malum et falsum, etiam oculis meis datum est videre: apparent super infernis sicut ignis et fumi; mala sunt ignes, et falsa sunt fumi; illi continue inde exhalantur et exsurgunt; ac spiritus qui in medio inter caelum et infernum commorantur, secundum amores suos ab illis afficiuntur" (*de quo plura*, n. 1147; *conf.* n. 503[*b*], 518[*a*]).

"Possum etiam ipse coram mundo testari quod omnia cogitationis et voluntatis meae influxerint, bona et vera per caelum a Domino, ac mala et falsa ab inferno; datum est mihi a multo tempore id percipere" (n. 1134; *conf.* n. 86).

"Quod Jehovah visus sit pluribus, de quibus in Verbo, erat quia circumcincti tunc fuerunt columna spirituum, et sic conservati; ita quoque Dominus mihi aliquoties visus est" (n. 78).

"In caelis apparent animalia pulchra, et consimilia vegetabilia; in infernis autem animalia noxia, et consimilia vegetabilia; et cognoscuntur angeli et spiritus ex apparentiis animalium, et consimiliter ex apparentiis vegetabilium: plenaria est concordantia cum affectionibus illorum, immo talis est concordantia ut animale possit mutari in concordans vegetabile, ac vegetabile in concordans animale. Angeli caeli sciunt quid affectionis repraesentatur in uno et in altero; et audivi, et quoque percepi, quod simile sit. Datum etiam est mihi manifeste cognoscere correspondentiam, non modo animalium sed etiam vegetabilium, cum societatibus caeli et cum societatibus inferni, ita cum affectionibus illarum; nam societates et affectiones in mundo spirituali unum faciunt" (n. 1212).

"Mihi revelatum est quod omnia minima sicut maxima quae immediate procedunt a Domino in forma humana sint" (n. 1119).

"Datum est videre societatem, ex millibus angelorum constantem, ut unum hominem mediocris staturae; tum societates ex paucioribus similiter" (n. 1222).

"Quando mala et falsa hominis remota sunt, tunc tentationes peractae sunt, et illis peractis influit gaudium per caelum a Domino, et illius mentem naturalem implet; hoc gaudium est quod intelligitur hic per consolationes: has consolationes accipiunt omnes qui tentationes spirituales subeunt; ab experientia loquor" (n. 897).

"Datum mihi est videre plura in caelo, plura in mundo, et plura in corpore humano, ac simul expendere usus illorum; ac revelatum est quod unumquodvis in illis, tam magnum quam parvum, creatum sit ex usu, in usu,

et ad usum; et quod pars in qua ultimum, quod est ad usum, cessat, separetur ut noxia, ac sicut damnata ejiciatur" (n. 1194).

"Omnia illa [quae apud animalia conspiciuntur] sunt mihi argumenta et documenta influxus spiritualis in naturalia; et permiror quomodo talia possunt esse argumenta et documenta operationis solius Naturae, ut sunt quibusdam qui ex propria intelligentia infatuati sunt" (n. 1198).

"Quod omnia et singula hominis, tam quae mentis ejus sunt quam quae corporis, sint formae amoris in mirabili serie; et quod organa cerebri et faciei, tum membra et viscera corporis, sint perpetuae contexturae correspondentes affectionibus caeli, in quibus sunt societates ejus" (n. 837; *conf.* n. 889).

"Asseverare possum ex omni experientia de hac re, quod omnia quae homo cogitat et vult ab uno aut ab altero sint," hoc est, a caelo aut ab inferno (n. 86).

"Quod extensio omnium cogitationum hominis sit in societates mundi spiritualis, et quod nulla cogitatio absque illa extensione dari queat, ex plurium annorum experientia ita testatum factum est, ut cum omni fide id possim asseverare" (n. 1092; *conf.* n. 837, 889).

"Quod quantum homo cogit se resistendo malis, tantum removeantur ab illo societates infernales; vicissim, si homo non se ipsum cogit ad resistendum malis, manet in illis. Quod ita sit, per plurem experientiam in mundo spirituali mihi innotuit" (n. 1151).

"Quod homo ex Divina Providentia ducatur ad talia quae non seducunt, et quae serviunt ad vitam aeternam. ....Quod ita sit, constare potest ex illis quae in caelis a me visa sunt" (n. 1190).

"Quod homo non possit aliter spiritualis fieri, seu vitam spiritualem accipere, quam per vitam secundum religionem a Domino. Quod ita sit, confirmatus sum ex angelis tertii seu intimi caeli" (*de quo plura*, n. 902).

Quod homo per vestes suas communicationem habet cum societatibus caeli, illustratum ab experientia (n. 951).

Homines Ecclesiae Antiquissimae quales fuerunt, revelatum est e caelo; datum enim est loqui cum illis ac informari (n. 739[*b*]).

Dictum est e caelo quod correspondentia familiarum in terris cum societatibus in caelis fuerit apud antiquissimos; et quoque dictum est quod tunc ad adulteria, sicut ad abominabilia inferni, interius horruerint (n. 988).

Quinam per "Chanochum" (*Gen.* v. 24) intellecti sunt, et quid significatum est, e caelo detectum est (n. 728). (*Vide* **Chanochus.**)

Quomodo Babylonia incohat, et quomodo terminatur, ostensum est (n. 1029[*a*]). (*Vide* **Babylonia.**)

"Audivi etiam angelos dicentes quod quando datur illis spectare in ecclesiam, et videre illos qui credunt se ex doctrina intelligentes esse, quod videant meram caliginem, et illos quasi alte sub undis" (n. 235).

Omnis homo post mortem praeparatur vel ad caelum vel ad infernum; ei homini qui praeparatur ad caelum, removentur mala; et ei qui praeparatur ad infernum, removentur bona; et omnes remotiones fiunt sicut ab illis (n. 971).

Omnes qui in mundum spiritualem e terris veniunt, cognoscuntur quales sunt ex eo, num possint resistere malis sicut a se ipsis, vel num id non possint. Illi qui possunt, salvantur; illi autem qui non possunt, non salvantur (*de quo plura ab experientia*, n. 1165).

"Datum est loqui cum aliquibus qui ante saecula vixerunt, et deprehensi quod eis similis vita esset qualis descripta est in historicis de illis: et datum est loqui cum aliquibus qui crediderunt se fidem habuisse, sed

non vixerunt vitam fidei, quae est charitas, et deprehensum quod exclusi essent caelo: et praeterea saepe e caelo dictum est quod vita maneat hominem, et quod fides separata a vita nihil sit" (n. 792).

"Qui non agnoscunt Divinum Humanum Domini, et non vivunt secundum praecepta Ipsius in Verbo, non consociari possunt angelis caeli: quod ita sit, constiterat mihi ex multa experientia" (n. 865).

De quibusdam spiritibus qui crediderunt quod vita aeterna esset modo intromitti in caelum (n. 865).

Datum est pluribus recordari actorum vitae suae in mundo, et enumerare bona quae fecerunt; sed cum aperiebatur internum eorum, deprehensum est illud plenum omni malo et inde falso: et tunc revelatum est illis quod bona quae enumeraverunt ex se fecerint, quia propter se et mundum (n. 794; *conf.* n. 803[*b*]).

Quandoque stupefactus est, quando audivit quosdam spiritus qui ingeniose poterant cogitare et ratiocinari, credens quod prae aliis potuissent adduci ad recipiendum fidem (n. 650[*a*]).

Quod ne quidem una cogitatio spiritui et quoque homini sit quae non per sphaeram exundantem communicat cum aliqua societate (n. 889; *conf.* n. 837, 889, 1092).

"Periti artis botanicae, chymicae, medicae, et pharmaticae, in scientiam usuum spiritualium ex vegetabilibus [in caelis] veniunt post mortem, et quoque illam exercent, ac illa quam maxime delectantur; locutus sum cum illis, et ex illis audivi mirabilia" (n. 1214).

"Ideae cogitationis illorum qui naturales sunt, et ex solis scientificis cogitant, vertuntur in formas piscium; apparent etiam inde in maribus plures species piscium, quas saepius videre etiam mihi datum est" (n. 513[*a*]).

"Ab experientia etiam aliquid .... dicam: Spiritus qui dum vixerunt homines in mundo, et tunc ab aliis eruditi crediti sunt, explorati sunt num sciant quid fides spiritualis; dixerunt se nosse: quare missi sunt ad illos qui in fide illa fuerunt, et tunc data cum iis communicatione perceperunt quod non illis fides fuerit, et quod nesciverint quid fides; quare illis dictum est quid nunc credant de sola fide, super qua fundatur tota ecclesiae eorum doctrina; sed pudefacti obmutuerunt" (n. 236[*b*]).

De quodam, in mundo spirituali viso, qui excogitaverat modos conjunctionis omnium in sola fide ultra centenos (n. 786).

Idolum factum est in mundo spirituali a quibusdam qui fidem separaverunt a bonis operibus (n. 780[*a*]).

Quibusdam in locis in mundo spirituali sunt continuae pugnae illorum qui in falsis sunt cum similibus et cum dissimilibus; et visum est quod mali per falsa vicerint, et quod falsa valeant contra illos qui in falsis sunt (n. 776).

Quod separatio bonorum et malorum appareat in mundo spirituali sicut rete seu sagena emissa in mare, contrahens et subducens in litus pisces (n. 513[*d*]).

"Procellas aliquoties ... mihi percipere datum est, et quoque ventum orientalem per quem dissipati sunt mali, et conjecti in inferna, quando ultimum judicium peragebatur" (n. 419[*f*]).

"Quod 'terrae motus' significet mutationem status ecclesiae, ex pluribus locis in Verbo constat, quorum aliqua in sequentibus adducentur. Quod 'terrae motus' id significet, est ex apparentiis in mundo spirituali. In eo mundo aeque sunt terrae, valles, colles, montes, ut in mundo naturali, et super illis habitant spirituum et angelorum societates: illa loca, antequam super illis formatum est novum caelum, visa sunt insignes mutationes subire; quaedam apparuerunt subsidere, quaedam concuti et commoveri, et quaedam convolvi sicut solet volumen libri convolvi, et auferri; et

quaedam quassari et tremere sicut a terrae motu magno: haec mihi saepe visa sunt antequam novum caelum formatum est, et semper indicia fuerunt quod status ecclesiae ibi immutatus sit" (n. 400[*a*]).

"Quod per 'Sodomam et Gomorrham' omnia mala et falsa ex amore sui profluentia intelligantur, mihi dictum est e caelo; nam cum illi qui in malis ex illo amore sunt pereunt, ut factum est die ultimi judicii, apparuit sicut sulphur et ignis pluens e caelo; hoc mihi etiam visum est" (n. 653[*b*]).

"Idea de Deo ut homine est insita e caelo omni genti in universo terrarum orbe; at, quod lamentor, deperdita in Christiano" (n. 1097).

"Idea angelorum de Deo ab aeterno non trahit aliquid ab ortu, seu ab initio, sed a statu, quod ille aeternus sit; ita quod omne id quod Deus est, et quod a Deo procedit, sit aeternum, hoc est, Divinum in se. Quod ita sit, percipere datum est per elevationem supra naturalem ideam in spiritualem" (n. 1130).

"In spirituali mundo indeterminata idea de Deo est nulla idea de Ipso; quare datur determinata ad aliquem, qui vel in alto sedet, vel alibi, ac responsa dat" (n. 955; *conf.* n. 1097, 1115).

"Omnipotentia Dei elucet ex caelo quod supra aut intra caelum nostrum aspectabile est, et ab orbe ibi qui habitatur ab angelis sicut noster ab hominibus; ibi sunt stupenda Divinae omnipotentiae testimonia, quae quia mihi visa et revelata sunt, illa memorare licet" (n. 1133).

"Res spirituales quae creduntur apparent in luce illis qui in charitate sunt; ab experientia hoc dico" (n. 232).

De influxu superiorum in inferiora in mundo spirituali plura, quae revelata sunt et inde cognita (n. 702).

"Sensus litterae Verbi sanctissimus est, immo etiam est prae sensu ejus spirituali potens, quod ex multa experientia in mundo spirituali notum mihi factum est" (n. 816).

"Quicquid apparet in caelo apparet prorsus sicut tale quod in mundo nostro materiali ex triplici ejus regno existit. . . . Apparent animalia terrae, volatilia caeli, pisces maris, reptilia, et illa ex omni genere, et in similitudine cum illis quae in nostra tellure, tali ut distingui non possint; ego illa vidi, nec potui distinguere" (n. 926).

"Datum est videre quomodo similitudo status conjungit, et extensionem spatii seu distantiam contrahit; et quomodo dissimilitudo separat, ac extensionem spatii seu distantiam producit" (n. 1219).

"In caelo spirituali apparent candelabra in multa magnificentia, per quae repraesentatur eorum caelum; illa quoque mihi videre datum est" (n. 62).

"Datum mihi aliquoties [in infimo caelo] videre maria, et quoque loqui cum illis qui in illis sunt" (*de quibus plura*, n. 342[*b*]; *conf.* n. 513[*a*,*d*], 653[*b*]).

"Quod spiritualia caeli, qualia sunt quae angeli cogitant et loquuntur, cadant etiam in numeros, saepe mihi ostensum est" (*de quo plura*, n. 429).

De deliciis et amoenitatibus in amore vere conjugiali, et de conjugiis angelorum in caelo, plura ex auditis et visis (n. 992; *conf.* n. 1000).

"Divinum Verum descendens e caelo vertitur in falsa infernalia apud malos, ex qua conversione existunt plures apparentiae; sicut quod defluat grando et ignis, cum tamen haec non e caelo a Domino, sed ab illis qui in falsis mali sunt, qui convertunt influxum Divini Veri et Boni in falsum mali. Datum etiam est mihi conversiones illas appercipere; quando Divinum Verum e caelo in aliquod infernum defluxit, vertebatur in via successive in falsum mali, quale fuit apud illos" (*de quibus plura*, n. 503[*b*]; *conf.* n. 518[*a*], 1147).

Quod maligni amores societatum infernalium cum effluviis cadaverosis, stercoreis et urinosis communicent (*ab experientia*, n. 1201).

"In desertis et in infernis vidi plures ex nobili prosapia, qui in mundo se dederunt otio, et ambiverunt officia, et quoque functi sunt illis, non propter usus, sed propter honores aut lucra, quae solum illis usus fuerunt" (n. 1226).

"Inferna quae in falsis sunt ex malis illorum amorum [sui et mundi], apparent in igne sicut fornacis magnae, e qua densus fumus commixtus igni ascendit; visa etiam mihi sunt, et patuit quod amores illi apud illos sistant apparentiam talis ignis, et quod falsa inde effluentia apparentiam fumi igniti" (n. 539[*a*]).

"Quod doctrina fidei separatae destruat ecclesiam quoad omnia bona et vera ejus, . . . ex talibus post mortem, cum quibus locutus sum, abunde mihi patuit: sectatores et defensores fidei separatae, qui modo externum poculi et patinae purgarunt et non internum, post exactum tempus, omnia quae in mundo dixerunt et crediderunt suae fidei esse rejecerunt, et vel se, vel alios qui potentia ex artibus in inferno notis praestant, pro diis agnoscunt; immo, ad vera Verbi, quae sancta dixerunt in mundo, rident" (n. 796).

"Omnes illi qui in fide separata a charitate tam doctrina quam vita sunt, mere naturales sunt: quod illi per 'hircos' in Verbo intelligantur, mihi ad vivum in mundo spirituali ostensum est" (n. 817[*e*]).

"Quod ad fidem separatam a charitate attinet, illa in mundo spirituali percipitur sicut adulterium filii cum matre, et quoque cum noverca. . . . . Quod tale adulterium ex fide separata a charitate in mundo spirituali appercipiatur, patuit mihi a correspondentiis in mundo spirituali" (n. 817[*c*]).

"Quod illi [qui sunt mere naturales et sensuales, et tamen in scientia rerum in se spiritualium] constituant 'draconem,' et quod adulteratio et destructio veritatum Verbi intelligatur per 'caudam' ejus, bis et ter datum est mihi videre in mundo spirituali" (n. 714[*b*]).

"Quod illi qui per 'draconem' et per 'angelos ejus' intelliguntur, separati fuerint e caelo ac damnati inferno dum ultimum judicium peragebatur, et quoque postea, mihi datum est oculo teste videre" (n. 742; *conf.* n. 419[*f*]).

Quod spiritibus infernalibus prorsus nulla potentia sit contra vera, et tam nulla ut sit nihil, ab experientia ostensum (n. 783).

Experientia ex aliquibus diabolis qui ex inferno in quo Nephilim, quibus permissum influere (n. 544).

"Quod tales sint mali contra illos quos Dominus tutatur, ex pluri experientia scire datum est; continuo enim ac omni modo et nisu allaborarunt me deprivare veris et bonis, sed incassum" (n. 556[*b*]).

"Quod dracones tunc circumstiterint, ac vehementer et obnixe obstiterint, et hoc usque ad clamorem et cruciatum illorum qui pro illa doctrina erant, testari possum" (n. 711).

"Dominus potest unicuique homini, qui sanae rationis est, dare affectionem veri et inde fidem, et affectionem boni et inde amorem, id per detentionem ab amoribus malis, qui sunt proprii ejus; quantum enim homo ab illis detinetur, tantum est in intellectu veri et in voluntate boni. Vidi ipsos diabolos redactos in talem statum; in quo cum fuerunt, locuti sunt vera ex intellectu et fide, et fecerunt bona ex voluntate et amore; in quem statum redacti sunt, quia negaverunt quod non potuerint intelligere vera et facere bona: ast ut primum detentio ab amoribus propriis illorum relaxta est, et redierunt in cupiditates amorum suorum, pro fide veri erat illis fides falsi, et pro amore boni erat illis amor mali: hoc testatum est saepius, et coram pluribus" (n. 1158; *conf.* n. 1170).

"Experientia haec est:—Quando non reformatus seu malus subit poenas,

et per "tentoria" vera ecclesiae et doctrinae (n. 799[*b*]; *conf.* n. 431[*c*], *ubi legitur* "tabernacula et habitacula").

Quia caelestis fuit ecclesia apud antiquissimos, et doctrina amoris in Dominum docebatur in tabernaculis, et inde tabernacula prae templis a Domino amabantur, ideo ex mandato Domini super Monte Sinai aedificatum est tabernaculum, in quo gens Israelitica sanctum cultum haberet; et postea in memoriam sanctissimi cultus in tabernaculis institutum est Festum Tabernaculorum (n. 799[*a*]): per "Festum Tabernaculorum" significabatur implantatio caelestis boni seu amoris (n. 109).

Tabernaculum aeque ac Templum in supremo sensu significavit Dominum, in sensu respectivo caelum et ecclesiam, et inde sanctum cultus (n. 700[*a*]).

Tentorium seu Tabernaculum repraesentavit formam caeli; una cum atrio repraesentavit tres caelos; sanctum sanctorum, quod erat intimum, ubi arca in qua tabulae Legis, repraesentavit tertium seu intimum caelum: inde erat quod tabernaculum illud vocaretur "habitaculum Jehovae Dei," sicut vocatur ipsum caelum (*de quibus plura*, n. 700[*a*]).

Per "tabernaculum" in quo abscondit (*Ps.* xxxi. 21 [*B.A.* 20]) significatur Divinum Verum (n. 455[*b*]).

Cum dicitur, "Templum tabernaculi testimonii" (*Apoc.* xv. 5), significatur Divinum Verum interius (n. 948); tum Verbum in quo est Divinum Verum et naturale et spirituale (n. 959).

(*Videantur articuli*, n. 62, 109, 365[*f*], 431[*c*(i.)], 455[*b*], 504[*b*], 586, 700[*a*], 724[*c*], 799[*a–c*], 820[*a*], 948, 959, 1145.)

Tabula.—Quoniam per Legem quae a Domino promulgata est e Monte Sinai in lato sensu significatur Verbum, ideo etiam tabulae quibus Lex illa inscripta fuit vocantur "Tabulae foederis." Per tabulas illas, hoc est, per Legem illis inscriptam, intelligitur Divinum Verum, per quod conjunctio cum Domino; ex qua conjunctione vocantur "Tabulae foederis:" et quia omnis conjunctio, sicut foedus, fit a parte unius et a parte alterius, ita vicissim utrinque, ideo tabulae illae binae fuerunt, et ex lapide; quod ex lapide, erat quia per "lapidem" etiam significatur Divinum Verum in ultimis (n. 701[*c*]; *conf.* n. 222[*b*], 392[*d*]).

Super una tabula scripta fuerunt praecepta amoris in Dominum, et super altera tabula scripta fuerunt praecepta amoris erga proximum. Tria praecepta prima sunt amoris in Dominum, et sex praecepta ultima sunt amoris erga proximum; et quartum praeceptum, quod est, "Honora Patrem tuum et Matrem tuam," est praeceptum medians; nam per "Patrem" ibi intelligitur Pater in caelis, et per "Matrem" ibi intelligitur ecclesia, quae est proximus (n. 1026).

Dum homo se conjungit Domino per sex ultima praecepta sicut a se, tunc Dominus conjungit Se homini per tria prima praecepta, quae sunt quod homo agnoscat Deum, credat in Dominum, et sanctum habeat nomen Ipsius: horum fides non apud hominem est, utcunque credat quod sit, nisi abstineat a malis ut peccatis, quae in altera tabula, hoc est, in sex ultimis praeceptis, praescripta sunt (n. 1027).

"Tabulae," "remi," "malus" (*Ezech.* xxvii. 5, 6), significant varia ex quibus doctrina (n. 514[*a*]).

Malum irradicatum intelligitur (*Jerem.* xvii 1) per "sculptum super tabula cordis, et in cornibus altarium" (n. 391[*g*]).

Tacere.—(*Vide* ***Conticescere, Mutus.***)

(*Vide Esai.* lxii. 1, n. 148, 272; *Thren.* ii. 10, n. 577[*b*].)

Tactus.—(*Vide* ***Sensoria, Sensus, Tangere.***)

Omnes sensus hominis, nempe visus, auditus, olfactus, gustus et tactus, non sunt in homine, sed excitantur et producuntur ex influxu: in homine

Tectum.—"Domus" significat hominem quoad omnia interiora, quae mentis ejus sunt; et inde "tectum domus" (*Marc.* xiii. 15) significat intelligentiam quae ex genuinis veris, ita quoque genuina vera per quae intelligentia (n. 405[*f*]).

Tegere.—(*Vide* ***Tegumentum.***).

"Tegere" praedicatur de veris, quia "vestes" significant vera induentia bonum; "tegere se antiquo" (*Esai.* xxiii. 18) significat cognitiones genuini veri imbuere (n. 617[*b*]).

"Tegere veste," et "induere," significat instruere in veris (n. 240[*c*]).

Tegillum. / ***Tugurium.***—(*Vide Esai.* xxiv. 20, n. 304[*b*], 400[*b*].)

Tegumentum. / ***Obtegumentum.***—Ubi dicitur, "Omnis lapis pretiosus tegumentum tuum" (*Ezech.* xxviii. 13), "omnis lapis pretiosus" significat cognitiones veri et boni, et "tegumentum" significat externum Verbi quod tegit internum ejus; externum Verbi est sensus litterae ejus, contegens internum, quod est sensus spiritualis ejus (n. 717[*c*]): cognitiones veri et boni dicuntur tegumentum quia in naturali homine sunt, ac naturalis homo tegit spiritualem (n. 294[*b*]; *conf.* n. 110).

Vera intromittentia, quae destructa, vocantur "tegumenta Jehudae" (*Esai.* xxii. 8), quia per "Jehudam" significatur amor caelestis, ac vera illa tegunt et protegunt illum (n. 208[*b*]).

Quia omne spirituale bonum et verum, ne laedatur, conservatur per naturale bonum et verum, ideo dicitur (*Esai.* iv. 5) quod "Super omni gloria tegumentum" (n. 594[*d*]).

Tela.—Dolosa falsa significantur (*Esai.* lix. 5) per "telas araneae" quas texunt (n. 581[*a*]).

Tellus.—Praesentia Domini, et inde angelorum caeli, apud homines hujus telluris, est per Verbum; hoc enim conscriptum est per meras correspondentias. Lux caeli, seu lux in qua sunt angeli caeli qui ab hac tellure, est a Domino per Verbum; inde propagatur lux ut e medio in peripherias undiquaque (n. 351).

Homines post mortem vix sciunt aliter quam quod adhuc super terra vivant; et cum datur illis copia inspicere in nostram tellurem, non vident aliquid dissimile (n. 304[*a*]).

Telum.—(*Vide* ***Arma, Jaculum, Sagitta.***)

"Sagittae," "jacula" et "tela" significant vera doctrinae quae pugnant (n 357[*a*]).

In opposito sensu, "telum" est falsum destruens verum (n. 357[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae, plurima in parte explicata, videantur*, n. 257, 273, 355[*f*], 357[*a–d*], 401[*d*], 594[*c*], 684[*b*], 724[*c*].)

Temere.—(*Vide Matth.* v. 22, n. 693.)

Tempestas.—Multis in locis in Verbo per "procellam" et "tempestatem" significatur dispersio falsorum et malorum, ex causa quia illi qui in falsis mali sunt dejiciuntur in infernum per ventum procellosum (n. 419[*f*]).

Divinum Verum in ultimis, quia parum intelligitur nisi e caelo illustratur, et ideo disceptatur et controvertitur de eo, intelligitur per "procellam et tempestatem" in qua Jehovae est via (*Nahum* i. 3); procella et tempestas spiritualis est disceptatio de genuino sensu, quem tamen Dominus illustrat per influxum apud illos qui verum desiderant (n. 594[*b*]).

Templum.—(*Vide* ***Tabernaculum.***)

"Templum" significat in supremo sensu Divinum Humanum Domini, et in respectivo caelum; et quia caelum, etiam significat ecclesiam, nam ecclesia est caelum Domini in terris: et quia "templum" significat caelum et ecclesiam, etiam significat Divinum Verum procedens a Domino; causa

in carcere, et continue infundunt scandala contra vera fidei, et evocant mala vitae ejus; sed Dominus continue tutatur hominem influendo ab interiori, et sic tenet hominem in constantia resistendi: tales sunt tentationes spirituales (n. 138).

Per tentationes amores proprii infringuntur; ita corpus conteritur ac infirmatur (n. 600).

Principia falsi de sola fide et de justificatione per illam non possunt aboleri nisi per tentationes (n. 246).

De consolationibus post tentationes, nunc aliquid dicetur. Omnes qui a Domino regenerantur tentationes subeunt, et post tentationes gaudia habent; sed unde tentationes sunt, et post illas gaudia, quae hic intelliguntur per consolationes, in orbe adhuc nescitur, ex causa quia pauci sunt quibus sunt tentationes spirituales, quia pauci sunt in cognitionibus boni et veri, et adhuc pauciores qui in conjugio boni et veri, hoc est, in veris quoad doctrinam et simul in bonis quoad vitam; et non alii in tentationes spirituales emmittuntur quam illi, quia si alii, illi in tentationibus succumberent; et si succumberent, foret status eorum posterior pejor statu eorum priori. Quod non alii in tentationes spirituales possint immitti quam qui in conjugio boni et veri sunt, est genuina causa, quia mens spiritualis, quae proprie est internus homo, non apud alios aperiri potest, nam cum illa mens aperitur tunc tentationes existunt: causa est quod caelum, hoc est, Dominus per caelum, per mentem spiritualem hominis influat in mentem naturalem ejus; non alia est via caeli, hoc est, Domini per caelum in hominem; et cum caelum influit, tunc removet obstantia, quae sunt mala et inde falsa, quae in naturali mente seu in naturali homine resident; et illa non removeri possunt quam per vivam agnitionem illorum ab homine, et dolorem animae propter illa; inde est quod in tentationibus sint homini angores ex malis et falsis in cogitationem exsurgentibus; et quantum tunc homo agnoscit sua peccata, se reum facit, et supplicat de liberatione, tantum tentationes ei conducunt: ex his patet quod homini tentatio spiritualis sit dum internum ejus, quod vocatur mens spiritualis, aperitur; ita dum homo regeneratur. Quando itaque mala et falsa hominis remota sunt, tunc tentationes peractae sunt; et illis peractis influit gaudium per caelum a Domino, et illius mentem naturalem implet; hoc gaudium est quod intelligitur hic per consolationes. Has consolationes accipiunt omnes qui tentationes spirituales subeunt; ab experientia loquor. Quod homo post tentationes gaudia accipiat, est quia homo post illas admissus est in caelum; nam homo per tentationes conjungitur caelo et immittitur in illud; inde ei gaudium simile quod est angelis ibi (n. 897).

Nemo potest imbui cognitionibus veri et boni quoad vitam, ac persistere in affectione veri spirituali, nisi subeat tentationes (n. 130[*a*]).

Tentationes incrementum desiderii, et inde veri, efficiunt (n. 123).

Illi quibus implantata sunt vera a Domino per tentationes, jugiter tenentur in illis per influxum Divini Boni in illa (n. 479).

Per tentationes in quibus homo vincit, fit illustratio et perceptio veri et boni: vera post tentationes in immensum crescunt (n. 123).

Illi intra ecclesiam qui in tentationibus sunt, significantur in *Apocalypsi* (ii. 12) per "ecclesiam in Pergamo" (n. 130[*a*]).

Hic aliquid dicetur de tentationibus quas in mundo spirituali subeunt illi qui in falsis ex ignorantia sunt. Tentationes subeunt ibi illi solum qui in mundo bene vixerunt secundum religionem suam, in qua fuerunt falsa doctrinae quae crediderunt; per tentationes enim discutiuntur falsa et implantantur vera, et sic praeparantur ad caelum: omnes enim qui in caelum venturi sunt, in veris erunt; quare falsa prius removenda sunt, et non removeri possunt quam per tentationes (*de quibus plura*, n. 474).

Quod in tentationes mittantur in mundo spirituali post vitam in corpore, est quia tentari non potuerunt in mundo propter falsa religionis, in qua fue-

termino seu in ultimo sunt omnia in complexu (n. 365[*f*]; *conf.* n. 374[*c*]).

In mundo spirituali sunt maria termini (*de quibus plura*, n. 406[*d*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 331[*a*], 365[*f,g*], 374[*c*], 391[*d*], 403[*e*], 448[*d*], 654[*b*], 695[*c*], 724[*d*].)

Terra.—(*Vide* **Tellus, Ager.**)

Per "terram" significatur regnum Domini et ecclesia; ex causa imprimis quia per "terram" intelligitur Terra Canaan, et ibi fuerat ecclesia ab antiquissimis temporibus; et quia in spirituali sensu per "terram" intelligitur gens quae ibi et ejus cultus (n. 29).

"Humus" etiam significat ecclesiam, sed "humus" ex receptione seminum, quae sunt vera, "terra" autem ex gente et ejus cultu (n. 29).

Per "terram" significatur ecclesia ex gente et populo ibi, et per "agrum" ecclesia ex semente et ex receptione seminum (n. 388[*f*]).

Per "caelum" significatur ecclesia interna et quoque ecclesia apud angelos, et per "terram" ecclesia externa et quoque ecclesia apud homines (n. 304[*b*]).

Per "fundationem mundi" in sensu litterae seu naturali intelligitur creatio mundi; sed in sensu interno spirituali intelligitur instauratio ecclesiae: quod instauratio ecclesiae per "fundationem mundi" intelligatur, constat ex locis in Verbo ubi dicitur "fundare terram," "fundatio terrae" et "fundamentum terrae," per quae non fundatio aut creatio terrae, sed instauratio seu creatio ecclesiae super terra intelligitur (n. 1057).

Vera ecclesiae vocantur "columnae terrae," etiam "bases terrae," tum quoque "fundamenta terrae" (n. 304[*c*]).

Per "quatuor angelos terrae," et per "quatuor ventos terrae" (*Apoc.* vii. 2, 3) significantur omnia vera et bona ecclesiae in complexu (n. 304[*g*]).

"Omnes tribus terrae" (*Matth.* xxiv. 30) significant omnia vera et bona ecclesiae (n. 304[*f*]).

Per "terram rectitudinis" (*Ps.* cxliii. 10) intelligitur ecclesia in qua rectum et verum (n. 304[*e*]).

Quia "terra" significat ecclesiam, et ubi ecclesia ibi caelum, ideo hoc dicitur "terra viventium" et "terra vitae" (n. 304[*e*]).

"Extremitas terrae" significat illos qui in ultimis ecclesiae, et in sensu abstracto ultima ejus (n. 406[*b*]).

Per "terram" (*Ps.* xcvii. 1) significatur ecclesia ubi Verbum, et per "insulas" ubi non Verbum (n. 406[*d*]).

Per "terram" quae mulierem adjuvit (*Apoc.* xii. 16), intelligitur ecclesia quae non in veris; nam per "terram" hic intelligitur terra "deserti," in quam mulier fugit, et ubi habuit locum praeparatum a Deo (n. 764).

Per "terram" (*Apoc.* xvii. 8) significatur religiosum, quia non ibi ecclesia (n. 1056).

Quoniam homines non sciverunt quod similes facies telluris dentur in utroque mundo, naturali et spirituali, ideo non perceperunt aliter, cum legerunt Verbum, quam quod per "caelum et terram" ibi intelligatur caelum coram oculis nostris aspectabile, et terra ab hominibus habitabilis. Inde orta est opinio de interitu caeli et terrae, et de creatione novi caeli et novae terrae, die ultimi judicii; cum tamen per "caelum" et per "terram" ibi intelligitur caelum et terra ubi spiritus et angeli, ac in sensu spirituali ecclesia apud angelos et apud homines (n. 304[*b*]).

Ecclesia successive labitur, et tandem desolatur, non autem caelum aspectabile et terra habitabilis (n. 304[*g*]).

In mundo spirituali ubi spiritus et angeli, prorsus sicut in mundo naturali ubi homines, sunt terrae, colles et montes; angeli qui in ultimo caelo sunt vocant "caelum" ubi angeli tertii caeli habitant, quia alte supra illos; at ubi ipsi habitant vocant "terram" (n. 304[*a*]).

Terrae in mundo spirituali sunt aspectu pulchrae prorsus secundum statum

Territare.—Per "non territans" et "terrefaciens" (*Jerem.* xxx. 10; *Zeph.* iii. 13), significatur quod nihil mali et falsi ab inferno infestaturum sit (n. 677).

Terror.—(*Vide* ***Timor.***)

Sunt variae commotiones animi quae in specie significantur per "trepidationem cordis," per "terrores mortis," "timorem," "tremorem," et "horrorem:" per "terrorem" et "pavorem" in Verbo intelligitur commotio animi varia ex influxu talium quae stuporem excitant, etiam conjuncta cum gaudio (n. 677).

Per "terrorem" in spirituali sensu significatur terror pro malis et falsis quae ab inferno; haec enim spiritualem hominem terrificant, quoniam opposita sunt bonis et veris, quae spiritualis homo amat, et quorum jacturam timet (n. 677).

Tremor sanctus, qui occupat, vibrat et pervellit interiora capitis quando Divinum influit ac implet, etiam dicitur "timor," "terror," "formido" (n. 677).

"Terror" (*Esai.* xvii. 14) significat exitium (n. 911[*b*]).

"Terror" (*Jerem.* vi. 25) est mors spiritualis (n. 721[*c*]).

(*Videantur articuli*, n. 279[*a*], 395[*d*], 453[*b*], 677, 696[*c*], 721[*c*], 911[*b*].)

Tertius.—(*Vide* ***Tres, Numerus.***)

Quod "tertia pars" significet omne, est quia "tria" significant plenum, totum, et omne, et dicuntur de veris; inde "tertia pars" similiter, nam "tertium" significat id (n. 506).

"Et tertia die resurget" (*Matth.* xx. 19), significat glorificationem Humani Domini plenarium (n. 655[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 72, 506, 512, 513[*a*], 514[*a*], 516, 518[*a*], 520, 525, 527, 532, 579, 655[*b*], 718.)

Testa.—"Utres testae opus manuum figuli" (*Thren.* iv. 2) significant mala vitae ex falsis doctrinae quae ex propria intelligentia (n. 242[*d*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 177, 242[*d*], 585[*b*], 960[*a*].)

Testamentum.—Illud Verbum quod fuit ante adventum Domini dicitur Vetus Foedus, et quod post adventum Ipsius Novum Foedus; dicitur etiam Testamentum Vetus et Novum, sed dicendum est Testimonium (n. 392[*d*]).

Sicut omnia in Veteri Testamento sensum spiritualem in se continent, ita quoque omnia in Novo Testamento quae apud *Evangelistas* et in *Apocalypsi* (n. 514[*c*]).

Quia per "sanguinem Domini" significatur Divinum Verum procedens ab Ipso, et similiter per "vinum," consequenter per "poculum," ideo dicitur (*Matth.* xxvi. 28), "Hoc est sanguis meus;" et quia per Divinum Verum est conjunctio Domini cum ecclesia, ideo dicitur, "ille Novi Testamenti," seu "Novi Foederis" (n. 960[*b*]).

Testari.—Testari de talibus quae in mundo existunt est testari ex scientia, seu ex memoria et cogitatione, quia ita vidit aut audivit; verum in spiritualibus aliter, nam haec implent totam vitam et faciunt illam. Spiritus hominis in quo vita hominis primario residet, non aliud est quam sua voluntas aut suus amor, ac inde suus intellectus et sua fides, et "cor" in Verbo significat voluntatem et amorem, et inde intellectum et fidem: inde patet unde est quod per "testari" in sensu spirituali intelligatur agnoscere corde (n. 10).

"Testari de Luce" (*Joh.* i. 7) significat agnitionem Divini Humani Domini, ex quo Divinum Verum procedit (n. 27).

"Testari" est agnoscere et confiteri Dominum (n. 635).

Quoniam omnis agnitio et confessio Domini, ac principaliter agnitio et confessio Divini in Humano Ipsius, est ab Ipso Domino, et quia "testari"

Per "thuribulum aureum" (*Apoc.* viii. 3) significatur bonum spirituale ex bono caelesti, nam "aurum" significat bonum caeleste (n. 491).

(*Videantur etiam articuli*, n. 324[*b*], 489½, 490, 496.)

Thus.—(*Vide* **Suffimentum, Suffitus, Thuribulum.**)

"Thus" simile significat cum suffimento in composito, nempe, bonum spirituale (n. 324[*f*]): "thus" significat verum boni spiritualis (n. 1151): per "thus" (*Jerem.* xvii. 26) significatur verum boni in naturali homine (n. 449[*b*]).

Quod "suffitus" significent vera, est quia per suffitiones repraesentabatur cultus ex bono spirituali, et per "thus" significabatur id bonum; inde per suffitus ex thure repraesentabantur quae inde procedunt; et quae procedunt ex illo bono sunt vera, nam id bonum cogitat illa et loquitur illa, hoc est, homo ex illo bono: est etiam bonum spirituale formatum apud hominem per vera; nam verum apud illum fit bonum spirituale quando is vivit secundum illud: sic bonum spirituale est in sua essentia verum (n. 492).

(*Videantur articuli*, n. 324[*c,d,f*], 340[*d*], 449[*b*], 491, 492, 494, 1151.)

Thyatirae.—In scriptis ad angelum ecclesiae in Thyatiris describuntur illi qui in interno sunt et inde in externo, ita apud quos internum conjunctum est externo (n. 169; *conf.* n. 149, 150, 256).

Thyinum.—"Lignum thyinum" significat bonum conjunctum vero in naturali homine (n. 1145).

Tiara.—(*Vide* **Cidaris.**)

Tibia. } ***Tibicen.*** }—Instrumenta chordacea significant spiritualia, ac inflatoria caelestia, et correspondent affectionibus. Quid autem "vox citharae," "vox tibiae" et "vox buccinae" (*Apoc.* xviii. 22) in specie significant, non aliunde constare potest quam ex affectiouibus; quae duplicis generis sunt, spirituales et caelestes, spirituales ex veris et caelestes ex bonis: at sunt triplicis gradus, intimae, mediae, et extremae,—intimae quales sunt in intimo caelo, mediae quales sunt in medio caelo, et extremae quales sunt in ultimo caelo (n. 1185).

Tignum. } ***Contignare.*** }—(*Vide* **Trabs.**) "Contignare" (*Ps.* civ. 3) significat formare (n. 594[*b*]).

Timere.—(*Vide* **Timor.**)

"Timere Dominum" (*Apoc.* xv. 4) significat colere Ipsum (n. 942).

Per "timentes Jehovam" (*Ps.* xxxiii. 18) intelliguntur qui amant facere praecepta Ipsius (n. 386[*d*]).

Multis in locis in Verbo dicitur timere Jehovam Deum, ct per id intelligitur colere; quare paucis dicetur quodnam cultus in specie intelligitur per "timere" Deum:—Omnis cultus Jehovae Dei erit ex bono amoris per vera; cultus qui ex solo bono amoris est, non est cultus; nec est cultus qui est ex solis veris absque bono amoris; utrumque erit; nam essentiale cultus est bonum amoris, sed bonum existit et formatur per vera; inde omnis cultus erit per vera ex bono. Quia ita est, ideo in plerisque locis in Verbo, ubi dicitur "timere Jehovam Deum," etiam dicitur "custodire ac facere verba et praecepta Ipsius;" quare ibi per "timere" significatur cultus per vera, ac per "custodire et facere" cultus ex bono amoris; nam facere est voluntatis, ita amoris et boni, ac timere est intellectus, ita fidei et veri. Inde videri potest quod "timor Jehovae Dei" dicatur de cultu per vera doctrinae, quae etiam vera fidei vocantur. Quod id cultus intelligatur per "timorem Jehovae Dei," est quia Divinum Verum facit timorem, nam damnat malos ad infernum, non autem Divinum Bonum; hoc aufert damnationem, quantum id per vera ab homine ac angelo recipitur: inde constare potest quod tantum sit timor pro Deo quantum homo in bono amoris est; et quod tantum pavor et terror evan-

Per "tolerantiam" seu "patientiam" habere (*Apoc.* ii. 3), significatur assiduitas instruendi (n. 101).

Cum de illis qui in interno et externo ecclesiae sunt, per "tolerantiam" (*Apoc.* ii. 19) significatur conjunctio interni cum externo, et pugna tunc; quod hoc per "tolerantiam" significetur, est quia conjunctio interni cum externo, seu spiritualis hominis cum naturali, fit per tentationes; aliter non conjunguntur: ideo pugna per quam illa conjunctio fit, quia homo tunc patitur et sustinet, significatur per "tolerantiam" (n. 156).

Tollere.—Per "tollere facies et dare pacem" (*Num.* vi. 26) significatur implere Divino Bono et donare amore (n. 412[*a*]).

Per "tollere manum ad caelum" (*Apoc.* x. 5) significatur contestatio coram angelis (n. 607).

(*Dicta Scripturae Sacrae, videantur explicata,* n. 365[*a*], 386[*c*], 403[*c*], 405[*b,i*], 412[*a*], 504[*e*], 607, 617[*c*], 629[*a*], 654[*l*], 706[*c*], 741[*b*].)

Tonare.—(*Vide* **Tonitru.**)

(*Vide* 2 *Sam.* xxii. 14, *Ps.* xviii. 14, n. 273.)

Tondere.—(*Vide* **Radere, Calvus.**)

Per "tondere caput," "abradere barbam," et "inducere calvitium," significatur deprivare omni vero et bono, quoniam qui deprivatur ultimis etiam deprivatur prioribus (n. 66).

(*Videantur etiam,* n. 555[*c*], 724[*c*].)

Tonitru. Tonitrus. Tonitruum.—Voces e regno caelesti demissae audiuntur sicut tonitrua (n. 855; *conf.* n. 353, 821[*b*]).

"Tonitru" (*Apoc.* xiv. 2) significat glorificationem Domini e regno caelesti Ipsius (n. 855).

"Tonitrua" (*Apoc.* xix. 6) sunt bona amoris sonantia (n. 1216; *conf.* n. 821[*b*], 855).

Fulgura et tonitrua sunt correspondentiae; et quia correspondentiae sunt, ideo significant similia quibus correspondent: in genere significant Divinum verum ab angelis superioribus receptum et enuntiatum, quod cum descendit ad angelos inferiores quandoque apparet sicut fulgur et auditur sicut tonitru cum vocibus; inde est quod "fulgur" significet Divinum Verum quoad illustrationem, "tonitru" Divinum Verum quoad intellectum, et "voces" Divinum Verum quoad perceptionem (n. 273).

Per "filios tonitrui" (*Marc.* iii. 17) significantur vera ex bono caelesti (*de quo plura,* n. 821[*b*]).

Per "voces, fulgura et tonitrua" (*Apoc.* xvi. 18) significantur ratiocinationes, caligationes intellectus, et conclusiones falsorum ex malis; quod talia significentur est ex apparentia in mundo spirituali apud illos qui non in bono amoris qui in veris fidei sunt, ac inter se loquuntur de illis (*de quo plura,* n. 1014): in sensu stricto, per "fulgura" (*Apoc.* xi. 19) significantur caligationes intellectus, per "voces" ratiocinationes, et per "tonitrua" conclusa falsi ex malo (n. 702).

(*Videantur articuli,* n. 220[*b*], 273, 353, 405[*d*], 498, 602, 603, 604, 687[*a*], 702, 704, 821[*b*], 855, 1014, 1216.)

Topazius.—Pectorale judicii ex lapidibus pretiosis confectum fuit, ut per id responsa e caelo ferrent, quae sistebantur in pectorali et ex illo per variegationes colorum ex lapidibus illis effulgentium; secundum repraesentationes Divinorum verorum in caelis, ubi Divina vera, quae a Domino per caelos versus inferiora defluunt, sistuntur per colorum variegationes: ex quibus constare potest quod per "lapides" illos pretiosos etiam significata sint Divina vera in ultimis (n. 717[*b*]; *conf.* *Ezech.* xxviii. 12, n. 717[*c*]).

quia "tria" significant plenum, similiter "tria et dimidium" ac "septem;" at "septem" significant plenum dum agitur de sanctis, ac dimidium illud post tria implet et facit numerum septem, nam tria et dimidium duplicata sunt septem, ac numerus duplicatus et multiplicatus simile significat cum numero qui duplicatur aut multiplicatur, ut hic "septem" simile cum "tribus et dimidio" (n. 761).

Tribula.—Comparatio "tribulae recenti praeditae aculeis" (*Esai.* xli. 15), est quia tribula excutit triticum, hordeum, et reliqua messis, ex spicis (n. 405[*h*]).

Tribulatio.—Per "tribulationes" et "afflictiones," cum illae dicuntur de bonis, in spirituali sensu intelligantur tentationes (n. 474; *conf.* n. 452).

Tribulus.—Per quod "tribulus et spina ascendet super altaria eorum" (*Hos.* x. 8), significatur quod verum falsificatum et malum inde in omni cultu eorum (n. 391[*g*]).

Tribus.—Quoniam apud filios Jacobi instituenda erat ecclesia repraesentativa, ideo provisum est a Domino ut filii ejus numero duodecim essent, ac illis darentur nomina significativa, ex quibus duodecim tribus similibus nominibus insignitae significarent omnia ecclesiae quam repraesentarent, ac unaquaevis tribus aliquod universale ejus (n. 430[*b*]).

Per binas illas voces ex quibus *tribus* in lingua Hebraea nominantur, significatur *sceptrum* et *baculus;* et per "sceptrum" significatur Divinum Verum quoad regimen, et per "baculum" Divinum Verum quoad potentiam (n. 431[*a*]).

Singulae tribus in sensu intimo significant Dominum quoad aliquod Ipsius attributum et opus in sensu intimo (n. 435[*b*]).

Quia omnia ecclesiae se referunt ad vera ex bono, ideo etiam per "duodecim tribus" significantur vera ex bono in omni complexu (n. 431[*a*]).

Duodecim tribus Israelis repraesentaverunt omnia vera et bona in complexu (n. 330): nomina duodecim filiorum Jacobi, aut duodecim tribuum, significant omnia vera et bona ecclesiae in complexu (n. 9; *conf.* n. 39, 431[*a*]): unaquaevis tribus repraesentavit et inde in Verbo significat aliquod universale essentiale ecclesiae (n. 434[*a*]).

Per nomina filiorum Israelis non illi intelliguntur, sed qui in veris ex bono, ita qui ab ecclesia sunt; per duodecim tribus omnes, ac per unamquamvis aliquod speciale verum ac bonum quod est illis qui ab ecclesia (n. 39).

Quod tribus dictae fuerunt "exercitus," est quia duodecim tribus simul sumptae repraesentaverunt omnia vera et bona ecclesiae, ac unaquaevis tribus aliquod universale essentiale ejus (n. 573[*a*]).

Quod ordinationes earum repraesentaverint ordinationes societatum angelicarum in caelis; unde est quod repraesentaverint omnia ecclesiae, nam ecclesia et caelum unum agunt: tum quod repraesentatio caeli et ecclesiae cadat secundum ordinem in quo nominantur, et quod primum nomen seu prima tribus sit index ex quo determinantur illa quae sequuntur, proinde res caeli et ecclesiae cum varietate (n. 431[*c*]).

Quid significant in serie in qua nominantur in *Apocalypsi*, cap. vii. (n. 432–450). Agitur hic de omnibus qui in caelo sunt et in caelum veniunt: et quia caeli tres sunt, tertium seu intimum, secundum seu medium, ac primum seu ultimum, ideo agitur distincte de illis qui in tertio, qui in secundo, et qui in primo sunt. Illi qui in tertio seu intimo caelo sunt, et in id veniunt, significantur per "Jehudam, Reubenem et Gadem," qui ideo primam classem signatorum constituunt; illi qui in secundo seu medio caelo sunt, et in id veniunt, significantur per "Ascherem, Naphthalin, et Menassen," qui ideo secundam classem signatorum constituunt; illi autem qui in primo seu ultimo caelo sunt, et in id veniunt, significantur per "Simeonem, Levin et Isascharem," qui ideo nunc tertiam

"triticum" (*Jerem.* xxxi. 12) significat bonum naturalis hominis (n. 374[*b*]).

"Triticum et hordeum" significant bonum et verum ecclesiae; "triticum" bonum ejus, et "hordeum" verum ejus (n. 374[*b*]): "triticum et hordeum" (*Deutr.* viii. 8) significant bonum et verum ex caelesti origine, "vitis et ficus" bonum et verum ex spirituali origine (n. 374[*c*]); per "tritica et hordea" (*Jerem.* xli. 8) significantur bona et vera externi hominis (n. 374[*b*]).

(*Videantur articuli*, n. 304[*b*], 314[*b*], 365[*f*], 374[*a–d*], 375[*a,b,e*(viii.)], 376[*c*], 397, 426, 433[*c*], 624[*a*], 740[*b*], 911[*a*], 1153, 1182.)

Tritica minnith et pannag.—Per "tritica minnith et pannag" (*Ezech.* xxvii. 17) significantur bona et vera in genere (n. 375[*e*(viii.)]; *conf.* n. 433[*c*]).

Triturare.—"Triturare" (*Mich.* iv. 13) est dissipare (n. 316[*b*]; *conf. Esai.* xli. 15, n. 405[*h*]).

Trutina.
Trutinationes. —Mensurae in ecclesia repraesentativa erant plures, et praeterea erant staterae, lances seu librae per quas fiebant trutinationes et ponderationes, et per has in specie significantur aestimationes rei quoad verum. Per "Appensus in trutina" (*Dan.* v. 27), significatur aestimatio secundum quale boni et veri, ac judicium (n. 373).

Tuba.—(*Vide* ***Buccina, Clangere.***)

Quod "tuba" seu "buccina" significet Divinum Verum e caelo revelandum, est quia ita aliquoties auditur Divinum Verum cum defluit a Domino per caelos apud hominem; augetur enim in descensu, et sic influit: sed ita auditur solum in initio apud illos per quos revelandum est Divinum Verum in ultimo sensu, qui est repraesentativus interiorum; sed postea auditur sicut vox humana. Quia "tuba" significavit Divinum Verum, ideo cum Divinum Verum primo revelandum erat coram populo Israelitico, voces tubae e Monte Sinai auditae sunt (*Exod.* xix. 16). Et ideo clangere tuba apud illos repraesentativum factum est, cum convocarentur, cumque proficiscerentur, et quoque in solennitatibus, in principiis mensium, ad holocausta et sacrificia eucharistica (*Num.* x. 1–10): et quoque tubis clanxerunt cum proelium gesserunt contra Midianitas (*Num.* xxxi. 6), et cum ceperunt urbem Jericho (*Jos.* vi. 4–20); "bella" enim et "proelia" significabant pugnas spirituales, quae sunt veri contra falsum, et falsi contra verum (n. 55).

(*Videantur etiam articuli*, n. 130[*b*], 262, 323[*b*], 502[*b*], 568.)

Tugurium.
Tegillum. —(*Vide Esai.* xxiv. 20, n. 304[*b*], 400[*b*].)

Tumores.—Inter apparentias in lepra (n. 962).

Tumultuari.—Per "mutari," "commoveri," "tumultuari," "turbari" et "contremiscere" (*Ps.* xlvi. 3, 4 [*B.A.* 2, 3]), significantur status ecclesiae quando quoad bona vastatur et quoad vera desolatur (n. 518[*d*]; *conf.* n. 304[*c*], 405[*h*], 538[*b*]).

Tumultus.—Per "tumultum marium" et "tumultum fluctuum" (*Ps.* lxv. 8 [*B.A.* 7]) intelliguntur disceptationes et ratiocinationes illorum qui infra caelos sunt, ac naturales et sensuales (n. 706[*d*]).

"Tumultus usque ad finem terrae, quia lis Jehovae contra gentes" (*Jerem.* xxv. 32), significat consternationem omnium qui ab ecclesia, dum visitantur et deteguntur mala illorum (n. 659[*e*]).

"Vox tumultus" (*Esai.* xiii. 4) significat dissensum (n. 573[*b*]); per "tumultus" significantur minae et cupiditates pugnandi contra vera (n. 453[*b*]; *conf.* n. 220[*b*]).

"Tumultus alienorum" (*Esai.* xxv. 5) significat irruptionem falsorum ex malo (n. 481).

(*Vide Esai.* xiv. 11, n. 1029[*d*].)

Tutela.—Per "cherubos" in Verbo intelliguntur custodia et tutela, ne sancta caeli violentur, et ne Dominus adeatur nisi quam per amorem: inde per illos significatur sensus litterae Verbi, nam ille custodit et tutatur (n. 1088, 717[*c*], 739[*b*]). (*Vide* ***Cherubus.***)

Tympanum. / ***Tympanizantes.***—Per "tympanum" (*Esai.* xxiv. 8) significatur gaudium boni spiritualis (n. 323[*b*]).

"Tympana et citharae" (*Esai.* xxx. 32) significant affectionis veri jucunda (n. 727[*b*]).

Per "virgines cantantes" (*Ps.* lxviii. 26 [*B.A.* 25]) intelliguntur qui e spirituali regno Domini sunt, per "pulsantes" et "tympanizantes" qui e regno caelesti Ipsius (n. 863[*b*]; *conf.* n. 340[*a*]).

"Cithara," "nablium," "tympanum," "fistula," et quoque "vinum," in opposito sensu significant exultationes et gloriationes ex falsis mali (n. 323[*b*]).

(*Vide Ps.* lxxxi. 3 [*B.A.* 2], n. 448[*c*].)

Tyrus.—(*Vide* ***Sidon.***)

Omnes de quibus et per quos Verbum conscriberetur perducti sunt ad loca quae significabant, ob causam ut omnia significativa essent verum spiritualium; immo, Ipse Dominus ad similia ob eandem causam ivit (*de quo plura*, n. 50). (*Vide* ***Sidon.***)

Antiqua Ecclesia per multum orbis Asiatici fuit extensa (*de quo plura*, n. 391[*h*], 422[*d*]). (*Vide* ***Sidon.***)

Ultima caeli sunt maria et sunt fluvii; haec repraesentata sunt per bina maria et per binos fluvios qui erant termini Terrae Canaanis: bina maria erant mare Aegypti et mare Philistheorum, ubi Tyrus et Sidon (n. 518[*c*]): per "mare Philisthaeorum," ubi erant Tyrus et Sidon, significantur cognitiones veri et boni ex sensu litterae Verbi (n. 518[*b*]).

Per "Zidonem et Tyrum" (*Esai.* xxiii. 4) significantur cognitiones boni et veri ex Verbo (n. 721[*a*]; *conf.* n. 275[*a*], 406[*c,d*]): tum intelligitur ecclesia quoad cognitiones boni et veri (n. 863[*a*]): "Sidon" (*Gen.* xlix. 13) significat cognitiones boni (n. 514[*c*]).

"Tyrus" significat cognitiones veri; per "principem Tyri" intelliguntur illi qui in cognitionibus veri sunt (n. 236[*b*]); per "principem Tyri etiam significatur intelligentia quae ex cognitionibus veri (n. 315[*c*]).

"Tyrus" significat cognitiones veri et boni; per "regem Tyri" significantur cognitiones veri ecclesiae ex Verbo, et quidem ex sensu litterali ejus (n. 717[*c*]).

Per "mercaturas" et "negotiationes" Tyri (*Ezech.* xxvii.), describitur comparatio intelligentiae per cognitiones veri (n. 576).

Per "Tyrum" in opposito sensu significatur ecclesia ubi cognitiones veri et boni deperditae sunt (n. 395[*d*]; *conf.* n. 242[*d*], 433[*c*], 556[*c*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae, plurima in parte explicata, videantur*, n. 110, 131[*b*], 141[*b*], 195[*b*], 208[*b*], 236[*b*], 242[*d*], 275[*a*], 277[*b*], 294[*b*], 304[*d*], 314[*b*], 315[*c*], 323[*b,c*], 355[*c,d*], 375[*e*(viii.)], 376[*d*], 391[*h*], 395[*d*], 406[*b–d*], 412[*f*], 422[*d*], 433[*c*], 504[*e*], 514[*a*], 518[*c*], 537[*b*], 538[*b*], 556[*c*], 576, 617[*b*], 619[*b*], 637[*b*], 687[*b*], 717[*b*], 721[*a*], 750[*e*], 840, 863[*a*], 1042.)

Tziim. / ***Ziim.***—(*Vide* ***Ijim, Ochim, Satyri.***)

Concupiscentiae corporeae et mere naturales significantur (*Esai.* xiii. 21) per "Tziim" et "Ijim" (n. 586; *conf.* n. 1029[*e*]).

"Tziim et Ijim" (*Jerem.* l. 39) significant falsa et mala infernalia (n. 587[*c*]).

primis per ultima, et sic in media (n. 1086; *conf.* n. 475[*b*]): quia Divinum Verum suo in ultimo est in suo pleno et quoque in sua potentia, (nam dum in illo est, simul in omnibus est,) ideo Dominus nusquam operatur nisi ex primis per ultima, consequenter in pleno (*de quo perplura*, n. 1087): in illa ultima apud hominem influit Dominus a Se, ita a primis, ac regit, et in ordine inque nexu continet omnia quae in spirituali mundo sunt (n. 726(iii.); *conf.* n. 41, 66).

Quia nunc ipsa Divina potentia in ultimis illis residet, ideo Ipse Dominus in mundum venit, et Homo factus est, ut in ultimis simul esset ut est in primis; ob finem ut per ultima ex primis omnia in ordinem, quae inordinata facta sunt, redigere potuisset, nempe omnia in infernis et quoque in caelis. Haec causa adventus Domini fuit; nam proxime ante adventum Domini, non fuit aliquod Divinum Verum in ultimis apud homines in mundo, et prorsus non in ecclesia, quae tunc fuit apud gentem Judaicam, nisi falsificatum et perversum, ac inde nec fuit aliqua basis caelis: quare nisi Dominus in mundum venisset, et sic Ipse ultimum assumpsisset, translati fuissent caeli qui ex incolis hujus telluris fuerunt, aliorsum, et omne genus humanum in hac tellure periisset morte aeterna (n. 726(iii.)); *conf.* n. 41). Quoniam Dominus omnia operatur ex primis per ultima, ac in ultimus est in sua potentia et in suo pleno, ideo placuit Domino suscipere Humanum, ac fieri Divinum Verum, hoc est, Verbum, et sic ex Se in ordinem redigere omnia caeli et omnia inferni, hoc est, ultimum judicium facere. Hoc potuit Dominus ex Divino in Ipso, quod erat in primis, per Humanum suum, quod erat in ultimis, perficere; et non ex praesentia aut mansione Ipsius in hominibus ecclesiae, ut olim; hi enim a veris et bonis Verbi, in quibus fuerat habitaculum Domini prius apud homines, prorsus defecerant. Haec fuit primaria causa adventus Domini in mundum, et quoque ut Humanum suum Divinum suum faceret; per id enim in potentiam Se immisit, ut omnia caeli et omnia inferni in aeternum posset tenere in ordine (n. 1087; *conf.* n. 741[*c*]).

Dominus in mundum venit ut indueret Humanum, et hoc glorificaret, hoc est, Divinum faceret, usque ad ultimum, hoc est, usque ad carnem et ossa, ut omnia ita regeret (n. 41): nunc est Dominus in suo pleno, et sic in sua omnipotentia in terris sicut est in caelis, quia est in ultimis et in primis (n. 726(iii.)); per Divinum Humanum, Dominus est in primis et ultimis (n. 41).

"Ego sum Primus et Ultimus" (*Apoc.* i. 17) significat qui omnia regit ex primis per ultima (n. 81; *conf.* n. 113).

De septem plagis ultimis (*Apoc.* xv. 1, 6) *videantur articuli*, n. 928, 951.

Ultimum Judicium.—(*Vide* ***Judicium.***)

Unusquisque tam malus quam bonus judicatur statim post mortem cum intrat mundum spiritualem, ubi acturus est vitam in aeternum; nam tunc statim designatur homo vel ad caelum vel ad infernum. Qui ad caelum, is alligatur societati cuidam caelesti, in quam postea venturus est; et qui ad infernum, is alligatur societati infernali, in quam postea venturus est: at usque intercedit tempus antequam illuc veniunt, ex causa praecipue ut praeparentur; boni ut eis abstergantur mala quae eis adhaerent ex corpore et mundo, et mali ut adimantur eis bona quae extrinsecus adhaerent illis ex magistris et religione, secundum Domini verba apud *Matthaeum*, "Quicunque habet, dabitur ei ut abundantius habeat; quicunque non habet, etiam quod habet auferetur ab eo" (cap. xiii. 12; cap. xxv. 29). At usque multi ex illis, tam mali quam boni, reservati sunt ad ultimum judicium; sed solum illi mali qui moralem vitam in externis ex habitu in mundo agere potuerunt, et illi boni qui falsis ex ignorantia et ex religione imbuti sunt; reliqui autem post exactum tempus ab illis separati sunt; boni in caelum elevati, ac mali in infernum conjecti, et hoc ante ultimum judicium (n. 413[*a*]).

Humanum genus est quasi basis columnae, aut quasi fundamentum est palatio, pro caelis; caeli ordine subsistunt super illis quae ecclesiae sunt apud homines in mundo, ita super Divinis veris in ultimis (n. 726(iii.)). Per "consummationem" significatur status ultimus ecclesiae, qui est quando non verum amplius quia non bonum, seu quando non fides amplius quia non charitas; et cum ille status ecclesiae est, tunc venit ultimum judicium. Quod tunc ultimum judicium veniat, est quoque quia humanum genus est basis seu fundamentum caeli angelici; nam conjunctio caeli angelici cum humano genere est perpetua, ac unum subsistit per alterum; quare cum basis non correspondet, caelum angelicum vacillat: ideo tunc judicium super illos qui in mundo spirituali sunt, ut omnia tam in caelis quam in infernis in ordinem redigantur (n. 397).

In mundo spirituali, per quem intelliguntur et caeli et inferna, talis est ordinatio quod caeli sint sicut expansa unum supra alterum, et quod sub caelis sit mundus spirituum, et quod sub hoc sint inferna, unum infra alterum. Secundum successivam hanc ordinationem fit influxus a Domino; ita per caelum intimum in medium, et per hoc in ultimum, et ex illis in suo ordine in inferna quae subjacent. Mundus spirituum est medius, et recipit influxum tam e caelis quam ex infernis, quisque ibi secundum statum suae vitae. Sed illa ordinatio caelorum et infernorum mutationes subiit ab uno judicio ad alterum, per id, quod homines qui e terris alluerunt, ex quibus caeli et inferna, diversis affectionibus fuerint, quidam spirituales seu interni minus et magis, quidam naturales seu externi minus et magis; et quia Dominus nemini malum facit, sed omnibus bonum, ideo permisit ut illi qui moralem et quasi spiritualem vitam in externis ex more et assuetudine in mundo egerunt, utcunque interius fuerunt conjuncti cum inferno, sibi in mundo spirituum formarent instar caeli variis in locis; et tunc ordinationes caelorum supra illos, et infernorum infra illos, dispositae sunt ut interiora illorum, per quae conjuncti fuerunt inferno, quantum possibile fuit, clausa tenerentur; et exteriora, per quae conjuncti fuerunt ultimo caelo, aperta: et tunc provisum fuit ne superiores caeli immediate influerent, nam per influxum immediatum aperirentur interiora illorum quae infernalia, et clauderentur exteriora quae sicut spiritualia apparuerunt; influxus enim caelorum superiorum est in interiora, quae propria spirituum sunt, et non in exteriora, quae non propria illorum sunt (n. 702).

Hoc instar caeli fuit quod intelligitur (*Apoc.* xxi. 1) per "prius caelum" quod transivit. Illi qui hoc caelum ante ultimum judicium constituerunt, visi sunt supra terram, etiam super montibus, collibus et petris in mundo spirituali, et inde crediderunt se esse in caelo (n. 391[*a*]).

Quando autem tales quasi caeli in tantum multiplicati sunt, et inde influxus ex infernis praevalere caepit super influxum e caelis, et per id caelum ultimum, quod cum illis conjunctum fuit, incepit labefactari, tunc imminuit ultimum judicium; et per vices facta est separatio malorum a bonis in illis quasi caelis, et hoc per influxum immediatum e caelis superioribus; et per illum influxum aperta sunt illorum interiora, quae fuerunt infernalia, et clausa exteriora, quae fuerunt sicut spiritualia, ut dictum est (n. 702).

Visitatio praecedit ultimum judicium. Qualis est visitatio seu exploratio illa, constare potest ex visitatione in Sodoma (n. 627[*a*]; *conf.* n. 215, 401[*d*]): multis in locis dicitur "visitatio," et per illam significatur exploratio qualis est status ecclesiae ante judicium; non quod talis visitatio actualiter existat; modo praecedit quod angeli caeli incipiant lamentari propter crescentem potentiam malorum ab inferno, et supplicare Dominum de ope; Dominus enim novit omnia, quia omniscius est; sed usque describitur visitatio per missionem angelorum, et per annuntiationem illorum (n. 910[*a*]).

Judicium est separatio bonorum a malis, ita viventium secundum Divina

vera Domini a non viventibus secundum illa; hi enim sunt mali, illi autem boni (n. 875).

Judicium fit per Divinum Verum (n. 850[*d*]).

Dominus est Sol caeli angelici. Ex Ipso ut Sole procedit omnis lux et omnis calor ibi. Lux quae procedit est in sua essentia Divinum Verum, quia est lux spiritualis; ac calor qui procedit est in sua essentia Divinum Bonum, quia est calor spiritualis: haec effluunt a Domino ut Sole in omnes caelos accommodate ad receptionem ab angelis ibi, quare nunc remissius nunc intensius: quando remissius, tunc separantur boni a malis; quando autem intensius, tunc rejiciuntur mali; quapropter cum ultimum judicium instat, tunc Dominus primum remisse influit, ob causam ut separentur boni a malis (n. 418[*a*]).

Quod sit separatio viventium secundum Divina vera a non viventibus secundum illa, constare potest a locis in Verbo ubi de ultimo judicio agitur (*de quo plura*, n. 875).

Dictum est quod "prius caelum" constiterit ex talibus qui moralem vitam in externis egerunt, et tamen in internis fuerunt mali, et quod hi habitaverint in altis locis in mundo spirituali, et inde putaverint quod essent in caelo. Hi quia interius mali fuerunt, non apud se toleraverunt illos qui interius boni fuerunt, et hoc propter discrepantiam affectionum et cogitationum; ideo ejecerunt illos a se, et illos, ubicunque viderunt, malis et probris affecerunt; quapropter a Domino ab illorum violentia exempti sunt, et reconditi sub caelo, ac conservati: et hoc factum est a tempore quum Dominus fuit in mundo ad hoc usque tempus quando judicium actum est, et tunc illi qui super altis erant dejecti sunt, et illi qui sub caelo elevati (n. 397). (*Vide* ***Variationes.***)

Separationes bonorum a malis et rejectiones malorum in spirituali mundo fiunt per varios gradus remissionis et intensionis Divini procedentis a Domino ut Sole; quando hoc remisse influit, tunc, ut dictum est, separantur boni a malis; et cum intense, tunc rejiciuntur mali. Causae nunc sequuntur. Cum Divinum a Domino remisse influit, tunc est tranquillum et serenum ubivis, in quo apparent omnes quales sunt quoad statum sui boni; tunc enim in luce sistuntur omnes: quare tunc qui in bono sunt ex origine spirituali separantur ab illis qui in bono sunt solum ex origine naturali, inspicit enim Dominus illos qui in spirituali bono sunt, et eos adducit, et sic separat. Qui in bono sunt ex origine spirituali, sunt illi de quibus dicitur quod "signati super frontibus;" sunt enim spirituales et angeli caeli: at qui solum in bono sunt ex origine naturali, illi non boni sunt, quia non spirituales; bonum enim apparens apud illos est malum, quia spectat se et mundum pro fine; nam bonum in externa forma agunt propter sui gloriam, honorem et lucrum, et non propter bonum proximi; proinde bonum faciunt modo ut spectentur ab hominibus: hi, qui mere naturales, sunt qui "non signati," et qui postea rejiciuntur. Cum autem Divinum a Domino intense influit, tunc bona quae apud malos dissipantur, quoniam in se non bona sunt sed mala, et mala non sustinent influxum Divini; inde fit quod externa apud illos claudantur; quibus clausis interiora aperiuntur, in quibus non nisi quam mala et inde falsa sunt; unde illis dolores, angores et cruciatus, propter quos se dejiciunt in inferna, ubi similia mala et falsa sunt (n. 419[*a*]; *conf.* n. 412[*f*]).

Nisi boni prius separentur a malis, antequam mali dejiciuntur in infernum, boni simul cum malis perituri sunt: boni enim qui adhuc in caelum non elevati sunt, sed elevandi postquam ejecti sunt mali, illi communicationem admodum propinquam habuerunt cum malis per cultum horum externum; nam mali qui usque ad ultimum judicium tolerati sunt, in cultu externo fuerunt, non tamen in aliquo interno, nam ore et gestibus praetulerunt et dissimularunt sancta ecclesiae at non anima et corde, quare per externum cultum communicabant cum illis qui interius etiam

nisi in aliquo amore erga publicum sit; et nemo in illo est, nisi qui est in amore usus propter usum, seu in amore usus ex usu, ita ex Domino (n. 1226).

Quia omnia et singula in principio in mundo creata sunt ad usum, et quoque omnia in homine formata sunt ad usum, ac Dominus ex creatione spectavit omne genus humanum ut unum Hominem in quo unusquisque similiter sit usui, seu usus, et quia Ipse Dominus est vita istius Hominis, patet quod universum ita creatum sit ut Dominus sit in primis et in ultimis, ac in centro et in peripheriis, hoc est, in medio omnium, et quod usus sint in quibus est (n. 1226).

Omnia membra generationis correspondent amori caelesti et ejus productis, quae sunt usus, qui vocantur vera illius amoris (n. 710[*d*]).

In usu receptum est ex Verbo dicere "pastor" de illis qui docent, et "grex" de illis qui discunt (n. 482).

Antiqui templa aedificarunt ut anteriora, ubi adytum, spectarent orientem; quod etiam hodie fit ex usu vetusto (n. 422[*d*]).

Uterus.—(*Vide* **Uber, Venter, Vulva.**)

Per "uterum" significatur amor conjugialis intimus, et inde amor caelestis in omni complexu (n. 710[*a*]).

Quod "uterus" significet bonum amoris intimum est quia omnia membra generationi dicata, tam apud mares quam apud feminas, significant amorem conjugialem, ac "uterus" ejus intimum, quia ibi fetus concipitur, et incrementa capit usque dum nascitur: est etiam intimum membrorum genitalium; ex eo etiam derivatur amor maternalis qui vocatur *storge* (n. 710[*a*]).

Omnia membra generationi dicata, in utroque sexu, imprimis uterus, correspondent societatibus tertii seu intimi caeli. Causa est, quia amor vere conjugialis derivatur ex amore Domini erga ecclesiam, et ex amore boni et veri, qui amor est amor angelorum tertii caeli; quare amor conjugialis, qui inde descendit, sicut amor illius caeli, est innocentia, quae est ipsum esse omnis boni in caelis: inde sunt embryones in utero in statu pacis, et postquam nati sunt infantes in statu innocentiae, similiter mater erga illos. Quoniam talis correspondentia est membrorum genitalium utriusque sexus, patet quod a creatione sancta sint, ac ideo unice dicata casto et puro amori conjugiali, et non profananda ab incasto et impuro amore adulterii; per id convertit homo caelum apud se in infernum (n. 985).

"Uterus" significat intimum amoris, ac receptionem veri ex bono (n. 724[*a*]).

"Uterus" dicitur ubi agitur de bono amoris, ac "venter" ubi de veris ex illo bono (n. 710[*a*]).

"Uterus" seu "venter" significat amorem conjugialem spiritualem, et "femur" eundem naturalem (n. 618).

Per "benedictiones uberum et uteri" (*Gen.* xlix. 25) significantur bona spiritualia et caelestia (n. 340[*c*]).

Dominus multis in locis in Verbo vocatur "Creator," "Factor" et "Formator ab utero," et quoque "Redemptor," ex eo quod hominem e novo creet, reformet, regeneret, et redemerit (n. 710[*b*]).

"Ex utero Aurorae Tibi ros juventutis tuae" (*Ps.* cx. 3), dicitur de Domino venturo in mundum: per haec intelligitur conceptio ex ipso Divino, et inde glorificatio Humani Ipsius (n. 179).

Utres.—Dominus comparavit vera ecclesiae utribus vini, quia per "vinum" significatur verum, ac "utres" sunt cognitiones quae continent illas (n. 195[*b*]).

Per "utres veteres" (*Matth.* ix. 17) significantur statuta et judicia Ecclesiae Judaicae, et per "utres novos" praecepta et mandata Domini (n. 376[*e*]).

Quod Judaei ita falsis se immerserint ut nihil veri interesset, describitur (*Esai.* xxx. 14) per "fracturam utris figulorum, ut non inveniretur in

Qui abundant cognitionibus quia habent Verbum et prophetas, illi intelliguntur (*Amos* iv. 1) per "vaccas Baschanis in monte Samariae" (n. 513[*c*]).

Vacillare.—Per "Non sinet Jehovah vacillare pedem meum" (*Ps.* cxxi. 3), significatur quod non sinet naturale aberrare a veris (n. 666).

(*Vide Esai.* xxiv. 20, n. 400[*b*].)

Vacue.—Quia omnes qui Hierosolymam ibant ad festa, secum afferre debebant talia quae cultus erant, et omnis cultus est ex interioribus quae sunt cordis et fidei, et haec per "munera" quae offererentur Domino significantur, ideo mandatum ut unusquisque aliquod munus offerret, quod intelligitur (*Exod.* xxiii. 15) per quod "Non videbuntur facies meae vacue" (n. 412[*c*]).

Vacuum. } ***Vacuus.*** }—Per "vacuum et inane" (*Jerem.* iv. 23) significatur quod in ecclesia non bonum et verum (n. 280[*b*]; *conf.* n. 294[*c*], 304[*b*]).

"Emittere vacuos extra vineam" (*Luc.* xx. 10, 11) significat quod deprivaverint Verbum suis bonis et veris (n. 315[*d*]).

Ecclesia dicitur "vitis vacua" (*Hos.* x. 1) cum non verum amplius (n. 391[*g*]).

Nisi homo ex infantia hauriat vera ex Verbo, vel ex doctrina ecclesiae, vel ex praedicatione, foret vacuus; et in hominem vacuum non cadit operatio et non datur influxus e caelo a Domino (n. 427[*a*]).

Vadere.—Per "sequi Agnum quocunque vadit" (*Apoc.* xiv. 4) significatur agnoscere Divinum Domini et facere praecepta Ipsius (n. 864).

Vae.—Per "vae" significatur lamentatio super calamitate, periculo, aerumna, pernicie (n. 531); lamentatio super aversione a bono et vero et inde damnatione (n. 531); super malis et inde falsis quae devastant ecclesiam (n. 564; *conf.* n. 680, 752); super interitu et devastatione (n. 1134); de damnatione illorum qui se avertunt (n. 654[*j*]).

"Vae, vae," significat lamentationem cum dicitur, "Vae, urbs illa" (*Apoc.* xviii. 16); at significat maledictionem cum dicitur, "Vae urbi illi" (n. 1165, 1176).

Vagari.—Per "vagari" (*Amos* iv. 8) significatur inquirere (n. 532).

"Vagamini inter macerias" (*Jerem.* xlix. 3), significat cogitationem et vitam ex falsis (n. 435[*b*]; *conf.* n. 237[*a*]).

Vagationes.—Reformatio et regeneratio hominis, antequam a naturali fit spiritualis, et sic ecclesia, repraesentabatur per errores et vagationes filiorum Israelis in deserto quadraginta annis (n. 730[*d*]).

Validus.—Per "Saulem" ut regem et per "Jonathanem" ut filium regis (2 *Sam.* i. 23) significatur verum ecclesiae; et quia inde est intelligentia et quoque potentia, dicitur quod "prae aquilis essent veloces, et prae leonibus validi" (n. 281[*b*]).

Falsa potestatem habent in illos qui in falsis ex malo sunt: ex eo est quod illi qui in falsis sunt in Verbo dicantur "potentes," "validi," "robusti," "fortes," "heroes" (n. 783).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur,* n. 275[*a*], 281[*b*], 304[*b*], 780[*b*], 783.)

Vallis.—"Valles" significant inferiora mentis, quae sunt naturalia et sensualia (n. 376[*f*]): "valles" quae sunt "inter montes" (*Sach.* vi. 1) significant vera inferiora, quae sunt vera naturalis hominis (n. 405[*d*]; *conf.* n. 730[*c,d*]).

Per "habitatricem vallis" et "petram planitiei" (*Jerem.* xxi. 13) significantur qui in ultimis Verbi sunt, nec se ab interiori illustrari patiuntur: "vallis" et "planities" sunt ultima Verbi in quibus sunt (n. 411[*f*]).

Per "vallem visionis" (*Esai.* xxii. 1) significatur sensualis homo, qui ex fal-

et inde ecclesiam; repraesentabant vera affectionis illius per vestes, et in communi per togas, quae inde frustis variegatae erant (n. 395[c]; *conf.* n. 863[b]). (*Vide* **Toga.**)

Ecclesia cum perversa describitur per quod "sumpserit de vestibus et fecerit sibi excelsa variegata" (*Ezech.* xvi. 16); per quae significantur vera falsificata (n. 195[b]). (*Vide* **Excelsa, Vestes.**)

Vasa.—"Vasa" in Verbo significant recipientia veri, et inde scientifica et intellectualia (n. 537[b]); quod "vas" sit scientificum, est quia omne verum in naturali homine dicitur scientificum: quod hoc significetur per "vas," est quia scientificum naturalis hominis est continens veritatum rationalium et spiritualium; hae enim cum cogitatae et perceptae sunt, reponuntur in memoria, et vocantur scientifica: inde est quod per "vasa" in Verbo significentur cognitiones; quae quatenus sunt naturalis hominis, repositae in memoria ejus, sunt scientifica (n. 1146).

Per "vasa auri et argenti quae ex templo Hierosolymae" (*Dan.* v. 2) significantur bona et vera ecclesiae (n. 220[b]; *conf.* n. 373, 376[d]).

Per "vasa auri et argenti" et per "vestes" (*Exod.* xii. 35, 36) significantur scientiae et cognitiones veri et boni, quae ereptae Aegypto, quia illas applicuerunt ad confirmanda mala et falsa, et verterunt illas in idololatrica et magica (n. 654[f]; *conf.* n. 193[b]).

Per "vas eburneum" et per "vas ex ligno pretioso" (*Apoc.* xviii. 12) significantur vera et bona rationalia (n. 1146).

"Vasa ornatus" ex auro et ex argento Domini (*Ezech.* xvi. 17) significant cognitiones boni et veri, quae sunt bona et vera sensus litterae Verbi; illa dicuntur "vasa" quia in se continent vera et bona spiritualia, et "vasa ornatus" quia sunt apparentiae et sic formae interiorum (n. 725[b]; *conf.* n. 654[l]).

"Vasa aeris et ferri" (*Josch.* vi. 24) significant cognitiones veri et boni naturalis (n. 700[d]).

"Vasa migrationis" (*Ezech.* xii. 4) significant vera doctrinae (n. 811[a]).

Per quod "reversi sint vasis suis vacuis" (*Jerem.* xiv. 3) significatur quod illis non aliqua scientia nec intellectus veri; "vasa" in Verbo significant recipientia veri, et inde scientifica et intellectualia (n. 537[b]).

Per "vasa fictilia" significantur illa in naturali homine quae ex propria intelligentia de rebus caeli et ecclesiae (n. 177).

Per quod "praeparet vasa mortis, et tela sua ardentia faciat" (*Ps.* vii. 14), significatur quod principia falsi sibi faciat ex amore infernali, per quae destruat bonum et ejus vera (n. 357[d]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 70, 177, 193[b], 220[b], 355[c], 357[d], 373, 375[e(iii.)], 376[d], 537[b], 587[d], 654[f,l], 700[d], 725[b], 811[a], 1146, 1156.)

Vastare. } **Vastatio.** }—Qui in caelum venturi sunt, vastantur quoad falsa; et qui in infernum, vastantur quoad vera; hoc est, illis qui in caelum venturi sunt auferuntur falsa, et illis qui in infernum venturi sunt auferuntur vera; nam cum falsis non potest aliquis intrare caelum, nec cum veris infernum, quoniam vera ex bono faciunt caelum, ac falsa ex malo infernum. De tentationibus quas subeunt illi apud quos falsa discutienda sunt, multis in locis in Verbo agitur, et imprimis apud *Davidem*, et vocantur "afflictiones," "tribulationes," et "vastationes" (n. 474).

Cum spiritus mali qui nondum vastati sunt, hoc est, determinati ad suum amorem regnantem, intrant aliquam societatem angelicam, tunc quia Divinum Domini ibi est cruciantur dire (n. 78).

Ultimus status ecclesiae, quando non fides amplius quia non charitas, in Verbo vocatur "vastatio" et "desolatio," et a Domino "consummatio saeculi" (n. 397).

quod producant germen sicut infantem, caulem sicut corpus, ramos sicut brachia, verticem sicut caput, cortices sicut cutes, folia sicut pulmones; quod adolescant in annos, et dein efflorescant sicut nymphae ante nuptias, ac post illas expandant sicut uteros aut ova, ac pariant fructus sicut fetus, quibus insunt nova semina, ex quibus sicut in animali regno prolificationes aut fructificationes ejusdem speciei aut prosapiae, dantur: haec, cum multis aliis quae a peritis in arte botanica, qui parallelismum inter bina illa regna instituerunt, observata sunt, indicant quod conatus et nisus ad talia non sit ex mundo naturali, sed ex spirituali (n. 1203; *de quibus videantur plura*, n. 1204–1208).

Productiones, quae sunt praecipue animalia et vegetabilia, sunt creationis continuationes: non refert quod continuationes fiant per semina, usque est eadem vis creatrix quae producit; quod etiam quaedam semina adhuc producantur, ex quorundam experientia est. Qui credit quod calor et lux solis mundi aliud operentur quam ut aperiant et disponant propria Naturae ad recipiendum influxum ex spirituali mundo, multum fallitur (n. 1209).

Tres vires insunt omni spirituali; vis agendi, vis creandi, et vis formandi (n. 1209): ex spirituali, per illas vires, existunt vegetabilia et quoque animalia, tam quae in caelo apparent quam quae in mundo (*de quo videantur plura*, n. 1210).

Sunt in caelis, sicut in terris, vegetabilia omnis generis et omnis speciei; immo, sunt in caelis vegetabilia quae non in terris, sunt enim composita generum et specierum, etiam cum variatione infinita. Sed genera et species vegetabilium differunt in caelis; secundum gradus lucis et caloris ibi apparent horti paradisiaci, nemora, agri et campi, et in illis arboreta, floreta et vireta. Haec omnia sunt egerminationes ex terris ibi; sunt terrae ibi sicut apud nos; sed nihil enascitur ibi ex semine seminato, sed ex semine creato, et creatio ibi est instantanea, ac duratio quandoque diutina, et quandoque momentanea (*de quibus videantur*, n. 1211).

Eadem origo et inde anima est utriusque, animalibus et vegetabilibus, cum sola differentia formarum in quas fit influxus. Quod origo animalium, quae etiam est anima illorum, sit affectio spiritualis, qualis est homini in naturali ejus, ostensum est (n. 1201): quod etiam eadem sit origo vegetabilium, patet imprimis ex vegetabilibus in caelis, ut quod appareant ibi secundum affectiones angelorum, et quoque quod repraesentent illas, usque adeo ut angeli in illis sicut in suis typis videant et cognoscant suas affectiones, quales sunt; et quoque quod mutentur secundum illas, sed hoc fit extra societates. Sola differentia est quod affectiones appareant formatae in animalia a spirituali in mediis ejus, et quod appareant formatae in vegetabilia in ultimis ejus, quae sunt terrae ibi; nam spirituale, a quo, in mediis est vivum, in ultimis autem est non vivum (n. 1212).

Quod anima vegetativa sit ex eadem origine ex qua anima bestiarum terrae, avium caeli, et piscium maris, in prima intuitione apparet sicut quod non ita sit, ex dissito quod unum vivat et alterum non vivat; sed usque id manifeste patet ex animalibus et simul vegetabilibus visis in caelis, et quoque ex animalibus et simul vegetabilibus visis in infernis. In caelis apparent animalia pulchra, et consimilia vegetabilia; in infernis autem animalia noxia, et consimilia vegetabilia; et cognoscuntur angeli et spiritus ex apparentiis animalium, et consimiliter ex apparentiis vegetabilium; plenaria est concordantia cum affectionibus illorum; immo, talis est concordantia ut animale possit mutari in concordans vegetabile, ac vegetabile in concordans animale (n. 1212).

Differentia vegetabilium in mundo spirituali et in mundo naturali est, quod in mundo spirituali existant momento secundum affectiones angelorum et spirituum ibi, tam semina quam egerminationes; in mundo autem naturali est origo illorum insita seminibus, ex quibus quotannis exsur-

"Senticetum" (*Esai.* vii. 24) significat falsum ex malo, et "vepretum" malum ex falsa (n. 357[*c*]).

(*Videantur articuli*, n. 223[*b*], 304[*c*], 357[*c*], 504[*d*].)

Ver.—"Tempora" in Verbo, et quae temporis sunt, significant status vitae (n. 673).

Calor caeli qui est amor, et lux caeli quae est intellectus veri ex illo amore, producunt similia in subjectis vitae quae calor mundi et lux ejus in subjectis non vitae; quod similia producant est ex correspondentia. Sed productio fit utrobivis tempore veris. Tempus veris est homini cum intrat caelum, quod fit cum aperitur externum spirituale ejus; ante illud est ei tempus hiemis (n. 942; *conf.* n. 691, 701[*e*]).

Verbum.—(De Verbo et ejus Sanctitate, *videantur articuli*, n. 1065–1067, 1069–1074, 1076, 1077, 1079–1089.)

Per "Verbum" (*Joh.* i. 1, 4, 14) intelligitur Divinum Verum quod in caelis, a quo omnia ibi sunt. Quod illud sit Dominus quoad Divinum Humanum, patet, quia dicitur, "Et Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis" (n. 43; *conf.* n. 51, 82, 122, 151, 196, 224, 294[*d*], 392[*d*], 433[*a*], 700[*d*], 726(ii.), 803[*a*], 1066, 1069, 1071, 1226): Divinum procedens, quod in specie ibi intelligitur per "Verbum," apparet in caelo sicut lux, quae dat angelis non solum videre sed etiam cogitare et intelligere, et secundum receptionem sapere (n. 349[*b*]).

Per "Verbum Jehovae" (*Esai.* i. 10) intelligitur Divinum Bonum, et per "Legem Dei" intelligitur Divinum Verum (n. 653[*b*]).

"Verbum illius" (*Ps.* cv. 19) significat Divinum Verum, et "sermo Jehovae" Divinum Bonum ex quo Divinum Verum (n. 448[*d*]).

Per "Verbum" (*Joh.* xii. 48) intelligitur Divinum Verum, nam hoc in Verbo est, et est Verbum (n. 907).

Per "Verbum" (*Esai.* lv. 11) intelligitur Divinum Verum a Domino procedens, quod apud nos influit per Verbum (n. 644[*c*]).

"Verbum" (*Apoc.* iii. 10) est praeceptum, et "servare id" est vivere (n. 214).

Quod omne bonum vitae et verum doctrinae doceatur in Verbo, intelligitur (*Jerem.* ii. 31) per "Videte Verbum Jehovae" (n. 730[*b*]).

Per "equitare super Verbo veritatis" (*Ps.* xlv. 5 [*B.A.* 4]) significatur pugnare ex Divino Vero, ita ex Divino Bono per Divinum Verum (n. 298[*b*]).

"Non faciet Dominus Jehovih Verbum, nisi revelaverit arcanum suum servis suis prophetis" (*Amos* iii. 7), significat quod Dominus aperiat interiora Verbi et doctrinae illis qui in veris ex bono sunt (n. 601[*a*]).

"Scito ergo et percipito, ab exitu Verbi" (*Dan.* ix. 25), significat a fine Verbi Veteris Testamenti, quia id in Domino implendum est (n. 684[*e*]).

"Verba" (*Apoc.* i. 3) sunt vera (n. 14).

"Verba" quae Dominus loquitur (*Joh.* vi. 63) sunt vera fidei (n. 84).

"Audire verba regni" (*Matth.* xiii. 19) est audire vera ecclesiae (n. 48; *vide Joh.* xv. 7, n. 84).

Per "populos profundi labii et graves lingua, quorum non audiuntur verba" (*Ezech.* iii. 6), significantur illi qui in doctrina non intelligibili, et inde in religione abstrusa cujus dogmata non perceptibilia sunt (n. 455[*b*]).

Per "verbum testimonii" (*Apoc.* xii. 11) significatur confessio Domini et agnitio Divini in Humano Ipsius (n. 749).

Dicere "verbum contra Filium hominis" (*Matth.* xii. 32) significat interpretari sensum naturalem Verbi, qui est sensus litterae ejus, secundum apparentias (n. 778[*c*]).

Quia per Mosen repraesentabatur Dominus quoad Verbum Historicum, et per Eliam Dominus quoad Verbum Propheticum, idcirco cum Dominus transformatus est, visi sunt Moses et Elias cum Ipso colloquentes; nec alii cum Domino, quando Divinum Ipsius in mundo apparuit, colloqui

tum est sapientiae angelorum qui in tribus caelis, et quoque adaequatum est hominibus qui in naturali mundo: inde est quod Verbum in omnium sua prima origine sit prorsus Divinum, dein caeleste, tum spirituale, et denique naturale; caeleste pro angelis intimi seu tertii caeli, qui angeli vocantur caelestes, spirituale pro angelis secundi seu medii caeli, qui angeli vocantur spirituales, ac caeleste et spirituale naturale pro angelis ultimi seu primi caeli, qui angeli vocantur caelestes et spirituales naturales, ac naturale pro hominibus in mundo; nam homines quamdiu in corpore materiali vivunt, cogitant et loquuntur naturaliter. Inde nunc est quod Verbum detur apud angelos cujusvis caeli, sed cum differentia secundum gradus sapientiae, intelligentiae et scientiae eorum; et tametsi quoad sensum in singulis caelis differt, usque est idem Verbum; quoniam ipsum Divinum, quod a Domino inest Verbo, cum descendit ad caelum intimum seu tertium fit Divinum caeleste, cum inde descendit ad caelum medium seu secundum fit Divinum spirituale, cumque ab hoc caelo ad ultimum seu primum fit Divinum caeleste aut spirituale naturale, et cum exinde descendit in mundum fit Verbum Divinum naturale, quale est apud nos in littera. Hae successivae derivationes Divini Veri procedentes ab Ipso Domino existunt ex constabilitis ab ipsa creatione correspondentiis inter superiora et inferiora (n. 593).

Omne quod e caelo mittitur est revelatio, revelatur enim id quod ibi est, quod est spirituale concernens ecclesiam et ejus statum; sed hoc apud hominem vertitur in naturale quale est in sensu litterae in Verbo. Quod e caelo venit non aliter sisti potest apud hominem, cadit enim spirituale in suum corespondens naturale dum e spirituali in naturalem: inde est quod Verbum Propheticum tale sit in sensu litterae; et quia tale est, quod in sinu suo sit spirituale, et quod sit Divinum (n. 8).

Pleraque in Verbo ex apparentiis in mundo spirituali desumpta sunt, et inde similia quae ibi significant (n. 594[*a*]).

Verbum conscriptum est ex talibus quae visa et audita sunt in ultimis caeli, ita ex meris correspondentiis et repraesentativis, in quorum singulis patent innumerabilia et ineffabilia arcana sapientiae Divinae (n. 369).

Verbum ita conscriptum est ut illud sit conjunctio caeli cum homine; et conjunctio est quia unaquaevis vox ibi, et in quibusdam locis unaquaevis littera, sensum spiritualem, in quo sunt angeli, continet; quare cum homo Verbum secundum ejus apparentias veri percipit, angeli, qui circumdant hominem, illud spiritualiter intelligunt; ita conjungitur spirituale caeli cum naturali mundi quoad talia quae ad vitam hominis post mortem conducunt. Si aliter conscriptum fuisset Verbum, non potuisset aliqua conjunctio caeli cum homine dari (n. 816; *conf.* n. 1024).

In Verbo nulla vocula est inanis, quoniam Divinum est in omnibus et singulis ibi (n. 408).

Verbum datum est ut per id sit conjunctio caeli cum ecclesia, seu angelorum caeli cum hominibus ecclesiae (n. 408).

Caelum tunc conjungitur homini quando homo in ultimis est; hoc est, in talibus quae in mundo quoad naturalem suum hominem, ac in talibus quae in caelo sunt quoad spiritualem suum hominem: aliter non dari potest conjunctio. Ob illam causam est quod baptizatio instituta sit, et quoque Sancta Cena; tum quod Verbum conscriptum sit per talia quae in mundo sunt, et quod ei sensus spiritualis insit in quo sunt talia quae in caelo sunt; seu quod sensus litterae Verbi sit naturalis, et in eo sit sensus spiritualis (n. 475[*b*]).

Verbum in suo sinu est spirituale, tametsi in sensu litterae est naturale (n. 315[*a*]).

Omnia Verbi sunt significativa spiritualium quae in sensu interno (n. 8).

Quoniam Divinum Verum, dum ex Ipso Domino per tres caelos usque ad homines in mundo transivit, in unoquovis caelo scriptum est et factum

Spiritualis sensus qui latet in historicis Verbi aegrius potest videri quam qui latet in propheticis, ex causa quia historica tenent mentem in se fixam, et inde abducunt ad cogitandum aliud quam quod apparet in littera; at usque omnia historica Verbi sunt repraesentativa caelestium, ac verba significativa (n. 734[*c*]).

Sicut ex creatione est quod finis, causa et effectus simul unum faciant, ita quoque ex creatione est quod caeli cum ecclesia in terris unum faciant; sed per Verbum, dum id ex amore veri et boni ab homine legitur (n. 1084).

Angeli qui in caelo constituunt regnum caeleste Domini, hauriunt sensum internum Verbi ex sola affectione hominis cum legit Verbum, resultante etiam ex sono vocum in lingua originale: angeli autem qui in regno spirituali Domini sunt hauriunt sensum internum ex veris quae continent voces (n. 326[*d*]).

Verbum in littera est secundum apparentiam, quia secundum captum hominum naturalium. Angeli autem, qui spirituales sunt, ipsa vera Verbi non vident apparenter, secundum hominis captum, sed spiritualiter (n. 405[*h*]).

Bona et vera externa sunt quae in sensu litterae Verbi sunt, at bona et vera interna sunt quae in sensu interno seu spirituali Verbi sunt; seu bona et vera externa sunt qualia in inferioribus caelis apud angelos ibi, nempe in ultimis caeli, at bona et vera interna sunt qualia in caelis superioribus apud angelos ibi, nempe in tertio et secundo: haec bona et vera sunt ipsa bona et vera genuina, at illa sunt vera et bona quia correspondent, ita correspondentiae: illa communicationem immediatam habent cum angelis caeli, haec autem non immediatam sed mediatam per correspondentias (n. 376[*a*]).

Divinum Verum apud nos est Verbum; hoc est unicum medium conjunctionis caeli cum ecclesia: quare cum id e corde rejicitur, solvitur illa conjunctio; et tunc homo, quia relinquitur inferno, non amplius agnoscit aliquod verum ecclesiae (n. 960[*b*]).

Mundus absque ecclesia in qua Verbum est, et in qua Dominus notus, non subsistere potest: absque Verbo enim, et inde cognitione et agnitione Domini, caelum non potest conjungi humano generi, proinde nec Divinum a Domino procedens cum nova vita influere (n. 665).

Creditur quod ecclesia sit ubi Verbum, et ubi Dominus est notus; sed usque ecclesia non est nisi ex illis qui corde agnoscunt Divinum Domini, et qui discunt vera a Domino per Verbum et faciunt illa (n. 388[*a*]).

Quoniam Verbum datum est hominibus ut per id sit conjunctio Domini cum angelis et cum hominibus, ideo in illo ubivis conjunctum est verum bono, et bonum vero; sunt enim, imprimis in propheticis, binae expressiones, quarum una se refert ad Divinum Verum, et altera ad Divinum Bonum: sed haec conjunctio in Verbo non apparet aliis quam angelis in caelo, ac illis in terra quibus datum est ibi videre sensum spiritualem: sunt enim voces quae dicuntur de vero et quae dicuntur de bono; quapropter ubi binae expressiones paene similis rei sunt, ibi una significat talia quae veri sunt, et altera quae boni. Est unio in Verbo, quia Verbum est Divinum; et a Divino procedit Divinum Verum unitum Divino Bono (n. 466): sed quod tale conjugium sit in singulis Verbi, non videre possunt alii quam qui sciunt sensum internum ejus (n. 238). (*Videantur etiam articuli*, n. 288[*b*], 310, 323[*b*], 411[*c,e*], 484, 491, 660, 706[*a*], 775, 778[*b*], 1063, 1077.)

Verbum cuivis apparet secundum ejus quale; ut vita illis qui in bono et vero sunt, at ut mors illis qui in malis et falsis (n. 382).

In Verbo sunt omnia vera caeli et ecclesiae, immo omnia arcana sapientiae quae sunt angelis caeli; sed nemo illa videt nisi qui in bono amoris in

lis; ac Dominus praesens est apud illos, et dat intelligentiam et sapientiam, et earum affectionem et jucundum (n. 196).

Qui amat verum quia est verum, is potest quasi interrogare Dominum in dubiis fidei, et responsa ab Ipso ferre, sed non alibi quam in Verbo, ex causa quia Dominus est Verbum (n. 1089).

Mens spiritualis seu interna aperitur apud illos qui bona et vera Verbi applicant vitae; ac non aperitur apud illos qui non bona et vera Verbi applicant vitae, sed solum mens naturalis seu externa (n. 408).

Est homini tantum potentia a Domino contra mala et falsa, quantum vera ex Verbo facit vitae, et agnoscit Divinum Domini in Humano Ipsius (n. 209).

Constans veritas est quod nemo possit intelligere Verbum absque doctrina (*de quo perplura*, n. 1089; *conf.* n. 536): qui Verbum absque doctrina legunt, in multiplices errores auferuntur (n. 816).

Nemo potest pugnare contra mala et falsa et dissipare illa absque doctrina ex Verbo. Nemo potest absque doctrina ex Verbo, intra ecclesiam ubi Verbum est, fieri spiritualis (*de quibus perplura*, n. 536).

Doctrina non potest aliunde comparari quam ex Verbo, et non ab aliis quam qui in illustratione sunt a Domino (n. 536).

Omnia doctrinae confirmanda sunt per sensum litterae Verbi (*de quo plura*, n. 536; *conf.* n. 1089).

Cum homo Verbum in sensu litterae applicat malis amorum terrestrium, tunc fit illud angelis, qui in sensu Verbi interno seu spirituali sunt, injucundum (n. 618).

Qui joculantur ex Verbo illud non sanctum habent, et qui joculantur de Verbo illud vile habent; cum tamen Verbum est ipsum Divinum Verum Domini apud homines, ac Dominus in Verbo est praesens, et quoque caelum; nam singula Verbi cum caelo communicant, et per caelum cum Domino: quare joculari ex Verbo et de Verbo est sancta caeli pulvere terrestri spargere (n. 1064).

Sciendum est quod intellectus Verbi in ecclesia per gradus pereat, sicut homo ecclesiae ab interno fit externus. In fine ecclesiae vix aliquis intellectus veri est. Vera quidem ex Verbo tunc ore loquuntur, sed usque non aliquam ideam veri habent. Verbum quoad sensum litterae quidem amari potest, sed propterea quia potest trahi ad confirmandum falsa oriunda ex amore sui et mundi (n. 614).

Ante tempus ultimi judicii docendum usque est Verbum, tametsi interius, hoc est, quoad interiora, injucundum est; interiora, quia injucunda sunt, non recipiunt, sed solum talia ex sensu litterae Verbi quae favent amoribus eorum ac principiis inde captis, propter quae illis Verbum quoad sensum litterae est jucundum: per haec itaque separantur probi ab improbis (n. 624[*a*]).

Quod, antequam plene devastata est ecclesia, Verbum interius revelatum sit, hoc est, quoad sensum spiritualem, est quia tunc instaurabitur Nova Ecclesia, in quam invitantur illi qui a priori ecclesia sunt; et pro Nova Ecclesia est Divinum Verum interius revelatum (n. 948).

SENSUS SUPREMUS.
SENSUS INTIMUS.
SENSUS DIVINUS CAELESTIS.
SENSUS CAELESTIS.

Dominus ex Divino Vero ultimo, quod est sensus litterae, intravit in Divinum Verum interius, quod est Verbum in sensu interno, usque ad supremum ibi; nam Dominus, dum in mundo erat, fuit Verbum, quia Divinum Verum, ac illud interius per gradus sicut adolevit, usque ad supremum ejus, quod est pure Divinum, prorsus supra angelorum perceptiones (n. 918).

Non prius est Verbum quam dum in eo ultimo est, ita quam cum in sensu litterae est (n. 1087).

Sensus Verbi ultimus, qui est sensus litterae ejus, et ordine quartus, in se continet tres sensus interiores qui pro tribus caelis. Tres illi sensus evolvuntur, et sistuntur in caelis, dum homo in terris Verbum sancte legit. Inde sensus litterae Verbi est a quo et per quem fit communicatio cum caelis; tum a quo et per quem homini fit conjunctio cum caelis (n. 1066).

Sensus litterae Verbi est ex talibus quae in mundo sunt, sensus autem spiritualis ejus ex talibus quae in caelo sunt; et hoc ob causam ut Divinum desinat in naturalia quae in mundo sunt ut in sua ultima, ac in illis quiescat et super illis subsistat (n. 289; *conf.* n. 960[*a*]).

Quod Verbum ita conscriptum sit, est causa ut illud sit conjunctio caeli cum homine; et conjunctio est quia unaquaevis vox ibi, et in quibusdam locis unaquaevis littera, sensum spiritualem, in quo sunt angeli, continet: quare cum homo Verbum secundum ejus apparentias veri percipit, angeli qui circumdant hominem illud spiritualiter intelligunt. Ita conjungitur spirituale caeli cum naturali mundi quoad talia quae ad vitam hominis post mortem conducunt. Si aliter conscriptum fuisset Verbum, non potuisset aliqua conjunctio caeli cum homine dari (n. 816).

In Verbo in sensu ejus litterae utplurimum dicuntur duo, quorum unum involvit bonum, alterum autem verum; sed duo illa conjunguntur in unum in sensu interno seu spirituali ejus, et hoc ob conjugium boni et veri in singulis Verbi (n. 310; *conf.* n. 238, 288[*b*], 323[*b*], 411[*c*,*e*], 484, 491, 660, 706[*a*], 775, 778[*b*], 1063, 1077).

Omnia sensus litterae Verbi, quae sunt Divina vera pro naturali homine, per sensum spiritualem communicant cum angelis caeli, usque adeo ut homines et angeli caeli per Verbum conjuncti sint (n. 888).

Sensus litterae Verbi est naturalis, et naturale est ultimum ordinis Divini; ideo id sustentat Divinum Verum spirituale et caeleste prorsus sicut columnae domum, et sicut pedes corpus (n. 597; *conf.* n. 600[*a*], 608[*a*], 619[*c*]).

Quia Verbum in littera tale est, ideo est quasi fulcrum pro caelo (n. 816).

Verbum in suis ultimis est naturale, et naturale est basis super qua fundantur spiritualia; quapropter si Verbum in littera etiam esset spirituale, non ei foret basis; ita foret sicut domus absque fundamento (n. 260).

Vera naturalia, quae sunt vera sensus litterae Verbi, non sunt ipsa vera caeli, sed sunt apparentiae illorum; et apparentiae veri circumtegunt, includunt et continent vera caeli, quae sunt vera genuina, et faciunt ut in nexu et in ordine sint et cohaereant (n. 1088).

Externum Verbi est sensus litterae ejus contegens internum quod est sensus spiritualis ejus (n. 717[*c*]): sensus litterae Verbi intelligitur (*Ezech.* xxviii. 13) per "cherubum expansionem contegentis:" nam "cherubi" significant tutelam ne adeatur Dominus nisi quam per bonum amoris; et sensus litterae Verbi, quia contegit interiora ejus, tutatur (n. 717[*c*]).

Omnia spiritualia Verbi in sensu ejus litterae sistuntur per talia quae correspondent, seu quae repraesentant, et inde significant (n. 364[*b*]).

Sunt vera quae solum apparentiae veri sunt, prout sunt illa vera quae in sensu litterae Verbi sunt: illae veri apparentiae etiam a Domino acceptantur sicut genuina vera, quando in illis est bonum amoris in Dominum et bonum charitatis erga proximum; etiam bonum intus latens in altera vita dissipat apparentias et nudat vera spiritualia, quae sunt genuina vera (n. 625).

Pleraque in sensu naturali seu in sensu litterae Verbi sunt bona et vera investita, et modo aliqua nuda, sicut in sensu spirituali ejus; ac bona et vera investita vocantur apparentiae veri. Verbum in ultimis est sicut homo indutus veste, qui tamen quoad faciem et quoad manus nudus est; et

foret conjunctio caeli cum ecclesia. Homo cum cogitat spiritualiter ex naturalibus quae sunt in sensu litterae Verbi, conjungitur caelo, cum quo non alioqui conjungeretur (n. 71).

Quod Verbi sensus litterae communicet cum caelo, est quia omnia et singula ibi sensum spiritualem in se continent, ac sensus spiritualis percipitur in caelis quando sensus naturalis, qui est sensus litterae, intelligitur ab homine; de quo ab Auctore dicitur:—"Quod ita sit, ex multa experientia e mundo spirituali mihi confirmatum est. Audivi quod aliqui recitarent verba ex sensu litterae Verbi, et percepi quod illico communicatio illis facta sit cum aliqua societate caeli, ad illam enim penetravit sensus spiritualis qui inerat verbis e sensu litterae recitatis: mali spiritus quandoque abutuntur hac communicatione ad comparandum sibi patrocinium e caelis" (n. 832).

Dum spiritus aliquem locum secundum sensum litterae proferunt, statim excitant aliquam societatem caelestem ad conjunctionem secum (n. 816).

Interiora caeli et ecclesiae, quae vocantur caelestia et spiritualia, fundantur super cognitionibus veri et boni quae in sensu litterae Verbi, rationaliter intellectis (n. 518[*d*]).

Sensus litterae Verbi est per quem homo a Domino illustratur, et per quem responsa fert dum vult illustrari (n. 1066; *conf.* n. 778[*c*]).

Prima perceptio Verbi est qualis est perceptio sensus litterae ejus (n. 622[*a*]).

Divina vera in ultimo ordinis, quae sunt vera sensus litterae Verbi, translucent; est enim in illis sensus spiritualis, et in hoc sensu est lux caeli, ex qua omnia sensus litterae Verbi pellucent (n. 717[*a*,*b*]).

Omnia quae in sensu litterae Verbi naturalia sunt, et in se continent spiritualia; quapropter ut sensus spiritualis Verbi pateat, explorandum est spirituale quod in naturali, seu a quo naturale procedit (n. 116; *conf.* n. 468).

Omnia doctrinae confirmanda sunt per sensum litterae Verbi, quia Divinum Verum in sensu litterae est in suo pleno; est enim ille sensus ultimus, et in illo est sensus spiritualis. Quando homo aliquid verum cogitat, et id per sensum litterae confirmat, id percipitur in caelo; non autem si non confirmat: est enim sensus litterae basis in quam ideae spirituales, quae sunt angelis, desinunt (n. 356; *de quibus perplura videantur*, n. 1089).

Ultimum doctrinae est sensus litterae Verbi (n. 811[*a*]).

Sensus litterae Verbi est a quo omne doctrinae in terris confirmandum est (n. 1066).

Sensus litterae Verbi est ultimus sensus Divini Veri, ita pro naturali et sensuali homine, ad ejus captum, et saepe in ejus favorem; quare nisi ille legatur et spectetur ex doctrina, ut ex lucerna, fert mentes in tenebras de multis quae caeli et ecclesiae sunt (n. 714[*b*(iv.)]).

Externum Verbi, quod vocatur sensus litterae ejus, est pro infantibus et simplicibus, ac ideo secundum apparentias (n. 632).

Verbum in sensu litterae est secundum captum infantum et simplicium, quorum plerique sensuales sunt; et hi non recipiunt nisi talia quae apparent coram oculis (n. 734[*a*]).

Nihil nocet ut historica facta secundum litteram ab infantibus et simplicibus credantur; quoniam illa, sicut reliqua Verbi, conjungunt mentes humanas mentibus angelicis; nam angeli in spirituali sensu sunt quando homines in naturali sensu (n. 739[*b*]).

Per sensum litterae Verbi nusquam potest confirmari aliquod falsum, nisi quam per ratiocinia ex naturali homine (n. 819).

Qui negat Verbum esse Divinum in omni sensu litterae, rumpit nexum cum caelo, quoniam per Verbum est conjunctio homini cum caelo (n. 545).

Sensus litterae Verbi, apud hominem qui falsificat illum, duplici modo percipitur in caelo; nempe, ut genuinum verum, et simul ut id destructum:

ratur a Domino; in quam cum venit, spectat Deum et caelum primo loco, ac se et mundum secundo. Haec vita influit apud hominem cum Dominus praesens est. Inde patet quod quantum haec influit, tantum fiat versura vitae. Haec versura, cum subito fit, facit ut homo appareat sibi sicut mortuus (n. 78).

Vertere. Versio.—Quod "Sol vertetur in tenebras et luna in sanguinem" (*Joel* iii. 4 [*B.A.* ii. 31]), significat quod in fine ecclesiae falsum mali erit loco boni amoris, et malum falsi loco veri fidei (n. 526[*a*]; *conf.* n. 945).

Interiora omnium mentis humanae, et cum illis interiora omnium spiritus ejus, possunt verti deorsum et verti sursum. Vertuntur deorsum quando homo se super omnia amat, et vertuntur sursum quando Dominum super omnia amat. Est actualis versio. Homo ex se vertit illa deorsum, et Dominus ex Se vertit illa sursum. Amor regnans est qui vertit. Cogitationes non vertunt interiora mentis nisi quantum trahunt ex voluntate (n. 1163).

Vertex.—"Vertex lecti fratrum" (*Gen.* xlix. 26) est spirituale quod influit in omnia vera et bona ecclesiae spiritualis (n. 163).

"Vertex Naziraei fratrum ejus" (*Deutr.* xxxiii. 16) significat intelligentiam et scientiam quae externi hominis (n. 295[*c*]; *conf.* n. 448[*b*], 577[*a*]).

"Vertex," in sacrificiis (*Deutr.* xxxiii. 20), significabat vera interna (n. 435[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 163, 240[*b*], 295[*c*], 324[*e*], 435[*b*], 448[*b*], 577[*a*], 601[*b*].)

Verum.—(*Vide* **Veritas, Verbum, Bonum.**)

Divinum Verum in descensu procedit secundum gradus a supremo seu intimo ad infimum seu ultimum. Divinum Verum in supremo gradu est quale est Divinum quod proxime procedit a Domino, ita quale est Divinum Verum supra caelos; hoc quia infinitum est non ad ullius angeli perceptionem potest venire. Divinum autem Verum primi gradus est quod ad perceptionem angelorum intimi seu tertii caeli pervenit, et vocatur Divinum Verum caeleste; ex hoc est sapientia illorum angelorum. Divinum Verum secundi gradus est quod ad perceptionem angelorum medii seu secundi caeli pervenit, ac illorum sapientiam et intelligentiam facit, et vocatur Divinum Verum spirituale. Divinum Verum tertii gradus est quod ad perceptionem angelorum ultimi seu primi caeli pervenit, et facit illorum intelligentiam et scientiam, ac vocatur Divinum Verum caeleste et spirituale naturale. Divinum autem Verum quarti gradus est quod ad perceptionem hominum ecclesiae viventium in mundo pervenit, ac illorum intelligentiam et scientiam facit; hoc vocatur Divinum Verum naturale; ultimum hujus vocatur Divinum Verum sensuale. Haec Divina Vera secundum suos gradus in ordine sunt in Verbo; et Divinum Verum in ultimo gradu seu in ultimo ordinis, est quale est Divinum Verum in sensu litterae Verbi (n. 627[*a*]).

Per Divinum Verum intelligitur simul Divinum Bonum, quoniam unita procedunt a Domino (n. 130[*a*]).

In Verbo, quod est Divinum Verum, est ubivis conjugium Divini Boni ac Divini Veri; ac Divinum Bonum unitum Divino Vero est Divinum a Domino procedens, quod vocatur Spiritus sanctus (n. 710[*c*]).

A Domino ut Sole exit et calor et lux; sed calor est Divinum Bonum, et lux est Divinum Verum. Lux quae est Divinum Verum influit et intrat apud omnem angelum caeli, et quoque apud omnem hominem mundi, et dat visum internum, qui est intellectus (n. 997).

Vera docent quomodo homo victurus est; et quando afficitur veris propter vera, quod fit quando amat vivere secundum illa, tunc ducitur a Domino, et datur ei conjunctio cum caelo, et fit spiritualis, et post mortem angelus caeli: sed usque sciendum est quod vera non producant illa, sed bonum per vera; ac bonum est a Domino (n. 820[*a*]).

suam, illi non salvari possunt priusquam falsa apud illos sunt remota et vera loco illorum implantata; et haec implantantur per tentationes. Nisi illi qui in falsis ex ignorantia in mundo fuerunt jugiter tenerentur a Domino in veris, relaberentur in falsa (n. 478).

Qui in veris sunt et non in bono, illi non ab ecclesia sunt, nam omne verum quod in homine et in angelo vitam habet, ex bono est (n. 430[*a*]).

Quando vera se conjungunt cum affectionibus mere naturalibus, tunc non amplius sunt vera, sed sunt falsa; nam affectio mere naturalis falsificat illa (n. 511).

Omnia Verbi sunt vera; sed cum applicantur et deducuntur ad confirmanda mala vitae et principia religionis falsa, tunc commiscentur vera Verbi falsis mali, per quod ipsa vera non amplius fiunt vera, sed vera falsificata, quae in se sunt falsa (*de quo plura*, n. 520).

Illi qui in falsis sunt, semper aggrediuntur; at illi qui in veris sunt, modo defendunt: sed quoad Dominum, Ille ne quidem repugnat, sed modo tutatur vera (n. 734[*e*]).

Per verum adulteratum significatur verum boni applicatum malo et commixtum falso ejus; quod fit quando vera sensus litterae Verbi applicantur spurcis amoribus, et sic commiscentur malis (n. 618).

Divinum Verum revelandum est quando consummatum est saeculum, hoc est, quando finis ecclesiae venturus est (n. 502[*b*]); in fine ecclesiae vix aliquis intellectus veri est. Vera quidem ex Verbo tunc ore loquuntur, sed usque non aliquam ideam veri habent (n. 614).

Verus.—"Sanctus Verus" (*Apoc.* iii. 7), cum de Domino, significat quod sit a quo charitas et fides; "Sanctus" dicitur quia ab Ipso charitas, et "Verus" quia ab Ipso fides (n. 204[*a*]; *conf.* 394).

"Justae et verae viae tuae" (*Apoc.* xv. 3), significat quod omnia vera caeli et ecclesiae sint ab Ipso (n. 940).

Vespera.—"Vespera" significat statum desinentis fidei et charitatis (n. 187[*b*]).

"Vespera" significat ultimum tempus ecclesiae prioris, ac "mane" primum novae, ita Domini adventum (n. 179; *conf.* n. 573[*a*], 677).

(*Videantur etiam articuli*, n. 401[*f*], 405[*d*], 610, 612, 706[*b*].)

Vespertiliones.—Cultus ex talibus quae sunt ex propria intelligentia significatur (*Esai.* ii. 20) per "idola" quae fecerunt sibi ad incurvandum se; mala et falsa doctrinae, ex quibus cultus, significantur per "talpas et vespertiliones," quia visus earum est in tenebris et fugiunt lucem (n. 410[*b*]; *conf.* n. 587[*c*]).

Vestales Virgines.—(*Videatur articulus*, n. 504[*a*].)

Vestes.—(*Vide* ***Indumentum, Pallium, Stola, Talaris, Toga, Tunica, Vestimentum.***)

Per "vestes" significantur vera quae investiunt bona (n. 64).

"Vestes Domini" significaverunt Divinum Verum, ita Verbum; "vestes quas diviserunt" (*Joh.* xix. 23, 24), Verbum in littera; et "tunica" Verbum in sensu interno: "dividere illas" significat dispergere et falsificare (n. 64).

"Vestes" significant vera; vestes quae proximae corpori sunt, et inde interiores, significant interiora vera; vestes autem quae circum sunt et cingunt illas, significant exteriora vera (n. 395[*a*]).

Aharon repraesentabat Dominum quoad sacerdotium, quod est regnum caeleste Ipsius: vestes autem ejus repraesentabant regnum spirituale, hoc enim in caelis investit regnum caeleste (n. 717[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 64, 193[*b*], 195[*b,c*], 240[*c*], 242[*e*], 271, 275[*b*], 283[*b*], 288[*b*], 304[*g*], 359, 375[*c,e*(iv., viii.)], 395[*d,e*], 405[*d,e*], 430[*b*], 475[*a,b*], 555[*b*], 627[*c*], 637[*a*], 654[*f,l*], 684[*b*], 717[*b*], 730[*d*], 768[*b*], 863[*b*], 951.)

vis secundum vera ejus; quae viae sunt tales ut nemo qui in aliis viis est illas videat, sed ille solus. Ducunt illos viae ad loca quo vadent, ut ad societates cum quibus conjungendi sunt, seu a quibus separandi, et demum ad societatem ubi permansuri sunt (n. 940).

In mundo spirituali quisque intrat et ambulat vias quae ducunt ad illos qui in simili regnante amore sunt, et cuique liberum est ire viam quam vult, et in quam et per quam ejus amor ducit eum (n. 600[*c*]).

Quando homo post mortem in eo statu est ut possit intromitti in caelum, tunc patet illi via quae ducit ad societatem caelestem in qua erit; priusquam in eo statu est, non patet ei via illuc: haec via aperitur ei a solo Domino; talis est cuivis introductio et intromissio in caelum. Similiter fit cum homine malo post mortem; is quando in eo statu est ut in infernum iturus sit, patet ei via quae ducit ad infernalem societatem in qua erit; priusquam in eo statu est, non patet ei via illuc. Causa est, quia viae in spirituali mundo apparent cuivis secundum intentionem cogitationis ejus, ita secundum affectionem quae amoris ejus; quapropter cum spiritus redactus est ad amorem suum regnantem, quisque enim redigitur ad illum, tunc patent viae ad societatem ubi ejus amor regnat; inde constat quod ipse amor aperiat. Et quia omnis amor boni et veri est a Domino, sequitur quod solus Dominus aperiat vias illis qui intromittuntur in caelum; vicissim autem, quia omnis amor mali et falsi est a solo homine seu spiritu, sequitur quod ipse spiritus aperiat sibi viam ad infernum (n. 206).

Viae per quas Dominus ducit hominem comparari possunt cum vasis per quae sanguis apud hominem vadit et circulat; tum etiam cum fibris et earum plexibus intra et extra viscera corporis, imprimis in cerebro, per quas fluit spiritus animalis, et animat. Viae autem per quas Dominus ducit hominem sunt multo plus implexae et inextricabiles, tam illae per quas Dominus ducit hominem per societates inferni et ab illis, quam illae per quas ducit hominem per societates caeli et in illas interius (n. 1153).

In mundo spirituali sunt viae quae ducunt a spiritualibus ad naturalia, et inde ad sensualia; et quoque in viis sunt custodes ne contrario modo vadant, quoniam inde lapsus in haereses et errores. Custodes illi ponuntur a Domino in principio dum ecclesia instauratur, et quoque conservantur, ne homo ecclesiae ex sua ratione aut ex suo intellectu inferat se in Divina quae sunt Verbi et inde ecclesiae. At in fine, quando homines ecclesiae non amplius spirituales sunt, sed naturales, et multi mere sensuales, et sic cum apud hominem ecclesiae non datur via ex spirituali homine in naturalem, tunc removentur illi custodes, et aperiuntur viae; quibus apertis contrario ordine vadunt (n. 569[*a*]).

(*Videantur articuli*, n. 97, 114, 140, 167, 206, 208[*a*], 220[*b*], 223[*c*], 239[*b*], 275[*b*], 340[*c*], 355[*b*], 565[*b,d*], 374[*c*], 388[*b*], 405[*b,g*], 412[*f*], 481, 518[*a*], 569[*a*], 600[*c*], 617[*b*], 652[*b*], 687[*b*], 696[*c*], 701[*b*], 706[*c*], 721[*c*], 727[*b*], 730[*b,d*], 734[*b*], 940, 1153.)

Vicarius.—Cuivis insitum est e caelo, quod insitum est ex continuo influxu inde, Divinum suum velle videre, et quidem sub Humana forma. Quod hoc insitum exstirpatum sit e Christiano orbe, trahit primam originem ex Babylonica gente, quae separavit Humanum Domini a Divino, ut summus eorum pro vicario Humani Domini agnosceretur, et sic Divinam Ipsius potestatem in se transferret (n. 52; *conf.* n. 1029[*a*], 1062, 1070, 1091, 1158).

Babylonia adorationem Domini quidem retinuit, sed externam, quae est formalis; at internam, quae est essentialis, transtulerunt in Papam ut vicarium, et inde in coetum ministrantium ut vicarios sub illo (n. 1054; *conf.* n. 1047).

Sunt qui potestatem salvandi homines addicunt Domino, ac Divinam sanctitatem et inspirationem tribuunt soli Verbo, et in his duobus a vicariatu Papae recedunt (n. 1074).

unt manent in umbra et caligine de illis; quare hi sunt in somno, illi autem in vigilia (n. 187[*b*]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur explicata*, n. 187[*a,b*], 192, 325[*b*], 355[*c*], 1006.)

Viginti.—"Viginti" praedicantur de bono et omni ejus, ac "decem" de vero ac de omni ejus (n. 675[*b*]).

Viginti et quatuor.—Quod "viginti quatuor" significent omnia, est quia ille numerus simile significat cum numero "duodecim," et "duodecim" significant omnia, et praedicantur de veris. Quod numerus "viginti quatuor" simile significet cum numero "duodecim," est quia ille est duplus ejus, et duplum significat simile cum illo a quo per multiplicationem exsurgit (n. 270).

(*Videantur articuli*, n. 253[*b*], 270, 290, 322, 335, 349[*a*], 687[*a*].)

Vilipendere.—(*Vide Thren.* i. 8, n. 240[*b*].)

Villae.—Per "villas" (*Esai.* xlii. 11) significantur cognitiones et scientifica naturalia (n. 405[*b*]; *conf.* n. 730[*c*]).

Vincere.—Quod "vincere" sit corde recipere, est quia omnis qui recepturus est vitam spiritualem pugnabit mala et falsa quae sunt vitae ejus naturalis; et quando illa vincit, tunc bona et vera quae sunt vitae spiritualis recipit corde; recipere corde est voluntate et amore (n. 109).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 109, 128, 146, 174, 197, 219, 253[*a*], 254, 309, 359, 651, 748.)

Vincire. Vincti.—Quod Dominus ex Divino suo detineat caelos a falsis et teneat in veris, et sic det illis intelligentiam et sapientiam, describitur (*Ps.* cv. 22) per quod "vinciret principes ad arbitrium, et seniores illius erudiret" (n. 448[*d*]).

Per "vinciri catenis" (*Nahum* iii. 10) significatur ligari a falsis, ut vera non prodire possint (n. 652[*d*]).

Postquam Dominus absolvit totum opus redemptionis, liberavit illos qui in Verbo dicuntur "vincti in fovea;" nam multi fideles non salvari potuerunt antequam Dominus in mundum venerat, ac inferna subjugaverat: interea illi in locis quae vocantur foveae, usque ad adventum Domini detenti fuerunt, ac a Domino liberati statim post adventum Ipsius (n. 659[*d*]).

(*Videantur articuli*, n. 239[*b*], 329[*e*], 386[*d*], 448[*d*], 481, 537[*b*], 569[*a*], 652[*d*], 659[*d*], 811[*d*].)

Vincula.—(*Vide* **Catena.**)

"Vinculum foederis" (*Ezech.* xx. 37) est conjunctio cum Domino (n. 730[*d*]).

"In vinculis" ire dicuntur (*Esai.* xlv. 14), apud quos coercentur cupiditates quae sunt naturalis hominis (n. 654[*e*]).

"Vincula colli" (*Esai.* lii. 2) significant falsa inhibentia ne vera intrent (n. 687[*b*]).

Vindemia. Vindemiare. Vindemiatio. Vindemiatores.—(*Vide* **Vinea, Vitis, Vinitor.**)

"Vindemia" significat verum ecclesiae (n. 313[*b*]; *conf.* n. 376[*c*], 555[*d*]).

Bonum spirituale quod est verum ex bono caelesti significatur per "vindemiam" (n. 638[*c*]; *conf.* n. 918, 919, 922[*b,c*]).

Ex significatione "vineae" constare potest quod per "vindemiare" significetur colligere ad usus illa quae inservitura sunt intellectui, et datura intelligentiam et sapientiam; ac in opposito sensu, devastare ecclesiam quoad bonum spirituale, et sic quoad affectionem ac intellectum veri (n. 919; *conf.* n. 734[*c*]).

quod vera ecclesiae externae fecerit vera ecclesiae internae, aperiendo interna, quae in illis latuerunt (n. 376[e]).

Per "genimen vitis" seu vinum (*gennema tes ampelou*) (*Matth.* xxvi. 29, *Luc.* xxii. 18), quod Dominus cum discipulis bibiturus "novum in regno Patris sui," seu "quando regnum Dei venturum est," intelligitur quod a Divino Humano Ipsius tunc omne Divinum Verum in caelo et in ecclesia (n. 376[e]).

Quod Dominus benedixerit vino (*poterion*) quae dedit discipulis (*Matth.* xxvi. 27, *Marc.* xiv. 23, *Luc.* xxii. 20), significabat communicationem Divini sui, et sic conjunctionem cum illis (n. 340[d]; *conf.* n. 701[c]).

Quod sancta Verbi, ecclesiae et cultus apud Babylonicos ita mutata sint est ex Divina Providentia Domini ut falsum loco veri et malum loco boni adoptarent; aliter sancta conspurcavissent: pro exemplo, sicut factum est cum Sancta Cena a Domino instituta, quod separaverint panem et vinum, et panem dent populo, et ipsi vinum bibant; "panis" enim significat bonum amoris in Dominum, ac "vinum" verum fidei in Ipsum; et bonum separatum a vero non est bonum, nec verum separatum a bono est verum (n. 1054).

Quicquid apparet in caelo apparet prorsus sicut tale quod in mundo nostro materiali ex triplici ejus regno existit. Apparent olea, vina, sicerae, et reliqua quae sunt regni vegetabilis (n. 926).

Per "potare vinum" (*yayin*) in sensu opposito (*Esai.* v. 11, 22) significatur haurire falsa (n. 376[g]).

Per "vinum scortationis" (*oinos*) significatur (*Apoc.* xviii. 3) falsificatum verum (n. 376[g]).

Quod dederint Domino acetum felle mixtum, quod etiam vocatur "myrrhatum vinum" (*Marc.* xv. 23), significabat quale Divini Veri ex Verbo erat apud gentem Judaicam, nempe mixtum falso mali, et sic prorsus falsificatum et adulteratum; quare id non voluit bibere (n. 519[a]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 141[b], 195[b,c], 220[b], 223[b], 235, 252[a], 283[e], 323[b,c], 329[a,b,e], 340[d], 359, 374[d], 375[e(viii.)], 376[a–g], 433[e], 444[c], 448[c], 475[a,b], 519[a], 543[c], 555[d], 601[b], 617[b,c], 638[a], 652[b], 675[b], 701[c], 750[e], 794, 863[a], 881, 887, 918, 919, 920, 922[c], 960[a,b], 1035, 1045, 1054, 1102, 1152.)

Violenti.—"Violenti" dicuntur (*Esai.* xxv. 5) qui conantur destruere bona et vera, ac "spiritus" eorum significat cupiditatem destruendi (n. 481).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 328[d], 388[c], 481, 537[b].)

Violentia.—Per "violentiam" (*Esai.* lx. 18) significatur discidium (n. 365[g]).

"Plena violentia" (*Ezech.* vii. 23) est quod vim inferat bono charitatis (n. 175[b]).

(*Dicta Scripturae Sacrae videantur*, n. 175[b], 304[c,e], 329[e], 365[g], 433[c], 650[g], 654[m], 734[d], 750[f].)

Vipera.—(*Vide* ***Serpens.***)

Per "viperam et presterem volantem" (*Esai.* xxx. 6) significatur sensuale astute et callide ratiocinans (n. 654[g]; *conf. Esai.* lix. 5, n. 581[a]).

Illi qui in infernis sunt ubi tales qui contra innocentiam dolose agunt, apparent sicut viperae, et illi qui contra bonum amoris sicut basilisci (n. 410[c]; *conf.* n. 314[b]).

Vir.—(*Vide* ***Homo.***)

Vir natus est ut ex intellectu agat, mulier autem ut ex affectione; intellectus apud viros est intellectus veri et boni, et affectio apud mulieres est affectio veri et boni; copulantur in caelo ita ut correspondens affectio quae est mulieris conjungatur cum correspondente intellectu qui est viri (n. 710[c]; *conf.* n. 1120, 1121).

voluntatem; quare per "auditum" significatur perceptio et obedientia (n. 14).

Quod "oculi" significent intellectum, est quia omnis visus oculorum apud homines et angelos inde est. Quod omnis visus oculorum inde sit, apparet sicut paradoxon illis qui non sciunt causas rerum interiores, ex quibus effectus sistuntur in corpore. Qui illas non sciunt, non aliter credunt quam quod oculus videat ex se, auris audiat ex se, lingua gustet ex se, et corpus sentiat ex se; cum tamen interior vita hominis, quae est vita spiritus ejus, quae vita est vita intellectus et voluntatis ejus, seu cogitationis et affectionis, sentit per organa corporis illa quae in mundo sunt, et sic percipit illa naturaliter (n. 152).

Visus cogitationis hominis, qui vocatur intellectus, correspondet visui oculorum ejus (n. 1080).

Visus in sensu supremo, in quo de Domino, significat praevidentiam; in sensu interno autem significat fidem, quoniam visus spiritualis est visus ex fide, et quoniam illa quae fidei sunt videntur in mundo spirituali (n. 434[*b*]).

Visus cognitionum, qui putatur esse fidei, recedit ab homine successive prout is incipit male cogitare ex male velle; et quoque recedit ab illo post mortem cum homo fit spiritus, si non cognitiones irradicatae sunt vitae ejus (n. 242[*a*]).

Dominus influit cum bono, et ex eo format verum, quod est verum fidei, ac facit ut visus spritualis hominis spectet ad Ipsum et ad proximum (n. 242[*a*]).

Visus spiritualis seu intellectus operatur in visum oculorum apud angelos, et sistit vera intellectus in formis correspondentibus (n. 260; *conf.* n. 759).

Dominus in caelo angelis apparet, sed tunc sub forma angelica; implet enim angelum suo visu et sic sua praesentia e longinquo, et hoc in variis locis, at ubivis accommodate ad bonum amoris et fidei apud illos ubi apparet. Ita visus est Dominus Guideoni, ac Manoacho et uxori ejus, tum Mosi et populo Israelitico (n. 412[*d*]).

In mundo spirituali omnis visus et cogitatio ex agnitione conjungit; visus autem in Patrem neminem conjungit (n. 805[*b*(viii.)]).

Illi qui in caelis sub Domino ut Luna sunt, non possunt intrare in caelos qui sub Domino ut Sole sunt, quia visus eorum interior seu intellectus formatus est ad recipiendum lucem lunarem ibi, et non ad recipiendum lucem solarem ibi. Sunt comparative non absimiles illis avibus quae vident noctu et non interdiu; quare cum in lucem solarem, quae est illis qui sub Domino ut Sole sunt, veniunt, caligatur visus eorum (n. 708).

Homo, cum in corpore est, non videt talia quae in caelo sunt nisi aperiatur visus ejus spiritus; et cum hic aperiatur tunc videt (n. 531; *conf.* n. 505).

Visus intromittitur in caelum quando visus oculorum corporis hebetatur, ac tunc visus oculorum spiritus illustratur (n. 260[*b*]).

Sicut visus corporis extensionem habet in mundum naturalem et ibi circumfertur, ita visus spiritus, qui est cogitatio ex affectione, extensionem habet in mundum spiritualem et ibi circumfertur (n. 388[*a*]).

Per "aspectum" et "visum" significatur intellectus et inde cogitatio, et in intellectu sistitur omne praesens quod cogitatur. Inde est quod in mundo spirituali appareant praesentes cum quibus alter desiderat loqui, modo aliquam ideam ex visu de eo in mundo habuerat; imprimis si uterque (n. 25). (*Vide* **Aspectus.**)

Millenae cohortes malorum spirituum possunt ab uno angelo per vera a Domino duci, coerci, vinci, dispergi, et hoc modo per visum ex voluntatis intentione. Talis potestas etiam Auctori aliquoties data est (n. 783).

"Obligare vulnera, et infundere oleum et vinum" significat parare medelam contra falsa (n. 444[*c*]; *conf.* n. 962).

(*Vide Luc.* xx. 12, *Marc.* xii. 4, n. 315[*d*].)

Vultus.—Variationes faciei, quae vocantur vultus, correspondent affectionibus animi; quare facies variatur quoad suos vultus, sicut affectiones animi quoad suos status (n. 1080).

Vulva.—(*Vide* ***Uber, Uterus, Venter.***)

Per "portari ab utero" (*Esai.* xlvi. 3) significatur status hominis regenerandi a conceptione ad nativitatem; ipsa nativitas, et postea educatio et perfectio, significatur per "ferri a vulva, usque ad senectutem Ego idem, et usque ad canitiem Ego portabo" (n. 710[*a*]).

Xenodochia.—Quod hodie vix sciatur quid charitas, proinde quid bona opera, nisi solum dare pauperibus, opitulari egenis, benefacere viduis et pupillis, et conferre sportas aedificandis templis, hospitaliis et xenodochiis (n. 933).

Zabuah.—"Avis Zabuah" (*Jerem.* xii. 9) significat ratiocinationes ex falsis (n. 650[*f*]).

Zachar.—"Lana Zacharis" (*Ezech.* xxvii. 18) significat bonum naturale (n. 376[*d*]).

Zacharias.—(*Vide* ***Sacharias.***)

Zea.—"Zeae" (*Esai.* xxviii. 25) sunt cognitiones (n. 374[*c*]).

Zebaoth.—"Jehovah Zebaoth" dicitur multis in locis in Verbo, et intelligitur Dominus quoad omne bonum et verum; nam *zebaoth* in lingua originali significant exercitus, ac "exercitus" in sensu spirituali significant omnia bona et vera caeli et ecclesiae; hoc itaque est "Jehovah Zebaoth" seu "Exercituum" (n. 391[*d*]): Dominus vocatur "Jehovah Zebaoth" ex veris et bonis pugnantibus contra falsa et mala (n. 453[*b*]).

Per "diem Jehovae Zebaoth" (*Esai.* ii. 12) intelligitur ultimum judicium (n. 405[*g*]).

(*Videantur articuli*, n. 72, 183[*c*], 304[*b*], 316[*a*], 331[*a*], 391[*d*], 405[*g*], 444[*b*], 453[*b*], 573[*a*], 585[*b*], 601[*a*], 637[*b*], 654[*e*], 675[*b*], 695[*c*], 696[*c*], 727[*a*], 734[*b*], 852[*a*], 959, 960[*a*], 1029[*d*].)

Zebedaeus.—Quod mater filiorum Zebedaei, Jacobi et Johannis, petierit a Jesu ut unus filiorum ejus sederet ad dextram, alter ad sinistram, in regno Ipsius, erat ut per "matrem" intelligatur ecclesia, per "Jacobum" charitas, et per "Johannem" bonum charitatis actu (n. 600[*b*]).

Zeboim.—Per "Adamam et Zeboim" (*Deutr.* xxix. 22) significantur cognitiones mali et falsi (n. 653[*b*]; *conf.* n. 578).

Zebulon. } ***Sebulon.*** }—"Sebulon" in supremo sensu significat unionem Ipsius Divini ac Divini Humani in Domino, in sensu interno conjunctionem Domini cum caelo et cum ecclesia, et in specie conjunctionem boni et veri ibi, nam haec conjunctio facit conjunctionem illorum qui in tribus caelis sunt et in ecclesia cum Domino (n. 447).

Per "Sebulonem" (*Apoc.* vii. 8) significatur conjunctio illorum qui in tertio coelo cum Domino. *Sebulon* enim in lingua Hebraea dictus est a *coha-*

Index Locorum Scripturae Sacrae.

Praefatiuncula Editoris.—*In hoc Indice, non aliter quam in ceteris nostris,*

Notae numeri hujusmodi,....... **1, 3,** *designant* versus ad verbum productos.
Notae generis ejusdem, cum punctis, designant versuum partes :—
Puncta signum antecedentia, **..1,** partem primam non datam indicant;
Puncta supra signum posita, **1̈,** partem mediam non datam indicant;
Puncta signum sequentia,... **1...,** partem ultimam non datam indicant.
Omissionem verbi unius *puncto uno nunc primum monstravimus;* duorum vel trium verborum, *punctis duobus;* plurium, *tribus.*

Notae hujusmodi,............... *1, 3,* *designant* versus ad verbum non productos.
Interclusae hoc modo,............ (1, 3,) *designant* versus memoratos, sed non allatos.

Exodus.

Leviticus.

Deuteronomium.

Psalmi.

Esaias.

Jeremias.

Threni.

Ezechiel.

Daniel.

Hoscheas.

Obadias.

Jonas.

Micha.

Haggai.

Zacharias.

Malachi.

Loci **Chronicorum** *citati videantur, pag.* lxxviii.
Loci **Hiobi** *citati videantur, pag.* lxxviii.
Loci **Cantici Canticorum** *citati videantur, pag.* lxxix.

Matthaeus.

Mark.

Lucas.

Johannes.

Apocalypsis.

---

1 Chronicorum.

2 Chronicorum.

Hiobus.

Canticum Canticorum.

Acta Apostolorum.

Epistula ad Galatas.

Epistula Judae.

